

5076
ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΗ Δ. Φ.
Π. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

1
John Thavido
**ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ
ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ**

(ΠΛΑΤΑΙΩΝ - ΘΗΒΑΙΩΝ - ΚΛΕΩΝΟΣ)
Platon Thucyd

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ — ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ — ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ —
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ — ΧΡΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΓΚΛΙΤΙΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑ-
ΣΕΙΣ — ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ — ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ — ΠΡΑΓΜΑ-
ΤΙΚΑ — ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ — ΓΝΩΜΙΚΑ — ΝΟΗΜΑ — ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ — ΕΠΙ-
ΓΡΑΦΗ

↓
ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΩΤΑΤΗ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΟΦΟΚΛΗ Ι. ΡΩΣΗ
ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 5 (ΣΤΟΑ ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΥ) - ΤΗΛ. 318.572 - ΑΘΗΝΑΙ

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ (ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ - ΘΗΒΑΙΩΝ)

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΗΣ Ζ' ΤΑΞΕΩΣ
ΓΩΝ ΟΚΤΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ Ο.Ε.Σ.Β.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ — ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ — ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ —
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ — ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ — ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ —
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ — ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ — ΓΝΩΜΙΚΑ — ΝΟΗΜΑ — ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ —
ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΩΤΑΤΗ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἑκδοτικὸς Οἶκος

Νικολάου & Λοφοκλή Ι. Ρώσση

Ὀδὸς Λοφοκλέους 5 (Πρὸς Θεοφιλάτου) - Τηλ. 256.584

Ἀθήναι

Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν κάτωθι ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου.

Γ. Ν. Νικολαΐδης

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Ἱστορικοῦ ἐμφανίζει μίαν ὑπέροχον ἱστορικὴν ἐνότητα καὶ ἀπεικονίζει τὴν παρακμὴν τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Ὁ χαρακτήρ τοῦ ἔργου εἶναι ὑψηλὸς καὶ ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ συνδέσῃ πολλὰ νοήματα καὶ νὰ δηλώσῃ πλείστα γεγονότα μετεχειρίσθη τὴν βραχυλογίαν καὶ εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις διέπλασε τὴν γλῶσσαν τῆς ἱστοριογραφίας. Ἡ φιλαλήθεια τοῦ Θουκυδίδου ὡμολογήθη πάντοτε καὶ πολλάκις ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Λατίνου Κικέρωνος ἡ φράσις «*rerum gestarum pronuntiator sincerus*».

Ἐν ταῖς δημηγορίαις ἐπειδὴ ὁ Θουκυδίδης δὲν ἠδύνατο νὰ διαμνημονεύσῃ τὰς λέξεις τῶν ῥητόρων, μετέβαλε τὸν λόγον τούτων εἰς ἰδικήν του γλῶσσαν καὶ κατέστησε τοῦτον ὁμοειδή, χωρὶς νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ χαρακτήρ τῶν ῥητόρων. Οὕτω διακρίνομεν τὴν σύνεσιν τοῦ Ἀρχιδάμου, τὸ αὐστηρὸν ἦθος τοῦ Σθενελαΐδα, τὸ προπτεὺς τοῦ Ἀλκιβιάδου, τὸ χρηστὸν τοῦ Νικίου καὶ τὸ μεγαλόνουν τοῦ Περικλέους.

Ἐκ τῶν δημηγοριῶν τοῦ Θ. ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους ἀποτελεῖ τὸ κύκνειον ῥῆγμα τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ περιφανέστατον μνημεῖον τοῦ μεγαλείου τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Θ. εἰς τινὰ σημεῖα (π.χ. γεωγραφικά), ἡμαρτεν, ἀλλ' οὐδέποτε ἔψευσθη. Τὸ ἔργον του, ὡς ὁ ἴδιος λέγει εἶναι «*κτῆμα ἐς αἰεὶ*».

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ μέρους τοῦ Θουκυδίδου γνωρίζομεν, ὅτι οἱ Πλαταιεῖς κατὰ τὸ θῆρος τοῦ 427 π.Χ. κατεξηγτημένοι ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς δι-
ετοῦς πολιορκίας καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξουν εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν Πε-
λοποννησίων, ἀπεφάσισαν νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν εἰς αὐτοὺς, μὲ τὴν
συμφωνίαν νὰ δικασθοῦν ἀπὸ Λακεδαιμονίους δικαστὰς, ἵνα τιμωρηθῶν
μόνον οἱ κρίνόμενοι ὡς ἔνοχοι πολέμου. Πράγματι δὲ ἀποστέλλονται ἐκ
Σπάρτης 5 δικασταί, οἵτινες οὐδεμίαν σαφῆ κατηγορίαν διατυπώνουν, ἀλλ'
ἀπλῶς μόνον ἠρώτησαν «εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμαχοὺς ἐν τῷ
πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσὶ» — ἐὰν οἱ Πλαταιεῖς ἔχουν
παράσχει εὐεργεσίαν τινὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος πολέμου εἰς
τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμαχοὺς των». Οἱ ἀτυχεῖς Πλαταιεῖς εἰς
τοὺς ὁποίους ἐτέθη τὸ ὑπόπτον αὐτὸ δίλημμα ἀπήντησαν διὰ μακρῶν πρὸς
τοὺς Λακεδαιμονίους δικαστὰς διὰ τῶν Ἀστυμάχου καὶ Λάκωνος.

Ἡ ὑποβληθεῖσα ἐρώτησις τῶν Λακεδαιμονίων δικαστῶν πρὸς τοὺς
Πλαταιεῖς προκαλεῖ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν εἰς κάθε πολιτισμένον ἄνθρωπον,
διότι σκηνοθετεῖται μία δίκη, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν τηροῦνται οὔτε τὰ στοι-
χειωδέστερα προσχήματα δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας.

Πράγματι τὸ ὀλιγόλογον τοῦτο ἐρώτημα, τὸ ὑποβληθὲν πρὸς τοὺς
ἀτυχεῖς Πλαταιεῖς καὶ τὸ ὁποῖον ὁ μέγας Ἱστορικός εἰρωνεύεται διὰ τῆς
φράσεως «κατηγορία μὲν οὐδεμία προτέθη, ἡρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσά-
μενοι τοσοῦτον μόνον» ἦτο σατανικῆς ἐπινοήσεως καὶ δολοφονικῶτος, δια-
νὰ ἐμπέσουν ἀσφαλῶς εἰς τὴν παγίδα οἱ ἀντιμετωπίζοντες τὸν ἐκ πείνης
θάνατον Πλαταιεῖς.

ΔΙΑΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΣ

Α' ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ (Βιβλίον Γ' Κεφ. 53).

1. Αἰτιολογία παραδόσεως τῆς πόλεως.
2. Λόγοι αἰτιολογοῦντες ἐκτενῆ ἀπολογίαν.
 - α) Διάφρεσις ἐλπίδων ὡς πρὸς τοὺς δικαστὰς καὶ τὴν δίκην.
 - β) Φόβος παραπομπῆς εἰς δίκην προαποφασισθεῖσαν.

Β' ΚΥΡΙΟΝ ΜΕΡΟΣ (55—59).

1. Διδακτικὸν μέρος (54—57).
 - α) Λόγος περὶ δικαίου καὶ Ὑπεράσπισις Πλαταιέων (54—55).
 - β) Κατηγορία Θεβαίων (56).
 - γ) Ἡ ἠθικὴ ζημία (57).
2. Παραινετικὸν μέρος πρὸς τοὺς δικαστὰς (58—59).

Γ' ΕΠΙΛΟΓΟΣ (κεφ. 59 μέχρι ἡμᾶς διολέσαι).

Ποία ἠθικὴ ἐνέργεια ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Κεφ. 53 — 59

Κεφ. 53.

*Ω Λακεδαιμόνιοι, τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως ἐποιήσαμεθα, οἰόμενοι οὐ τοιάνδε δίκην ὑφέξειν,

νομιμωτέραν δὲ τινα ἔσεσθαι, πιστεύσαντες ὑμῖν, καὶ ἡγοούμενοι φέρεσθαι ἂν

μάλιστα τὸ ἴσον δεξάμενοι γενέσθαι οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς ἢ ὑμῖν,

ὥσπερ καὶ ἐσμέν.

νῦν δὲ φοβούμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν·

ὕποπτεύομεν γὰρ εἰκότως τὸν τε ἄγωνα εἶναι περὶ τῶν δεινοτάτων καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε,

τεκμαιρόμενοι οὐ προγεγενημένης τε προκατηγορίας ἡμῶν,

ἢ χρῆ ἀντειπεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἡτήσάμεθα,

τό τε ἐπερώτημεν βραχὺ ὄν,

ὅτι τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίνεταί, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει.

πανταχόθεν δὲ ἄποροι καθερτώτες

ἀναγκαζόμεθα καὶ δοκεῖ ἀσφαλέστερον εἶναι

«Λακεδαιμόνιοι, τὴν μὲν πόλιν (μας) παρεδώσαμεν, ἐπειδὴ ἐφантаζόμεθα, ὅτι δὲν θὰ ὑποβληθῶμεν εἰς τοιαύτην δίκην, ἀλλ' ὅτι θὰ εἶναι κάπως νομιμωτέρα, διότι ἐδώκαμεν ἐμπιστοσύνην εἰς σᾶς, καὶ ἐπειδὴ ἐνομίζομεν, ὅτι θὰ ἡδυνάμεθα νὰ εὗρωμεν.

κατ' ἐξοχὴν τὸ δίκαιόν μας, ἐὰν ἡθέλομεν δεχθῆ νὰ παρουσιασθῶμεν ὅχι ἐνώπιον ἄλλων δικαστῶν παρὰ ἐνώπιόν σας,

καθὼς πράγματι καὶ ἔχομεν παρουσιασθῆ.

Τώρα ὁμως φοβούμεθα, μήπως καὶ εἰς τὰ δύο συγχρόνως ἔχομεν ἀποτύχει·

διότι ὑπομιαζόμεθα εὐλόγως, ὅτι καὶ ἡ δίκη διεξάγεται περὶ ζωῆς καὶ θανάτου καὶ μήπως σεῖς δὲν φανῆτε ἀμερόληπτοι,

διότι συμπεραίνομεν (τοῦτο) καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἔχει διατυπωθῆ ἐκ τῶν προτέρων κατηγορία ἐναντίον μας, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀντικρούσωμεν, ἀλλ' οἱ ἴδιοι ἐξητήσαμεν τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσωμεν,

καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ἐρώτημα εἶναι σύντομον,

πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ μὲν ἀληθὴς ἀπόκρισις ἀποβαίνει καταστρεπτικὴ, ἡ δὲ ψευδὴς ἐλέγχεται (ὡς ἀνακριβής).

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἔχομεν περιέλθει εἰς ἀλόγιστον,

εὗρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀσφαλέστερον

αὐνδυνεύειν εἰπόντας τι·

καὶ γὰρ ὁ μὴ ρηθεὶς λόγος

αἰτίαν ἂν παράσχοι

τοῖς ᾧδ' ἔχουσιν

ὥς σωτήριος ἂν ᾦν,

εἰ ἐλέχθη.

πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ χαλεπῶς

ἔχει ἡμῖν καὶ ἡ πειθῶ·

ἀγνώτες μὲν γὰρ ὄντες ἀλλήλων

ἐπεσευεγκάμενοι μαρτύρια

ὧν ἄπειροι ᾗτε,

ὠφελοῦμεθα ἂν·

νῦν δὲ πάντα λέγεται

πρὸς εἰδότας,

καὶ οὐ δέδιμεν μὴ προκαταγνόν-

τες τὰς ἀρετὰς ἡμῶν εἶναι ἡσους

τῶν ὑμετέρων

ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε,

ἀλλὰ (δέδιμεν) μὴ ἄλλοις χάριν
φέροντες καθιστώμεθα ἐπὶ διεγνω-
σμένην κρίσιν».

νὰ διακυβεύσωμεν τὴν ζωὴν μας,
ἀφοῦ εἶπωμεν κάτι τι (πρῶτον)
καθ' ὅσον μάλιστα ἢ μὴ λεχθεῖσα

δικαιολογία
δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς κα-

τηγορίαν
τῶν εὐρισκομένων εἰς τοιαύτην κα-

τάστασιν,
ὅτι δηλ. θὰ ᾔτο πρόξενος σωτηρίας,

εἰ ἂν ἐλέγετο.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἄλλων (δυσχερεῖων
μας)

δύσκολον εἶναι εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ νὰ
σᾶς πείθωμεν·

διότι, εἰ μὲν ἤμεθα ἄγνωστοι μετα-

ξύ μας,

εἰ ἂν προσεκομίζομεν (πρὸς τοῦτο)

ἀποδείξεις πρὸς ὑπεράσπισιν.

τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἐγνωρίζετε,

θὰ ὠφελοῦμεθα·

τώρα ὅμως ὅλα θὰ λεχθοῦν

πρὸς γνωρίζοντας,

καὶ δὲν φοβούμεθα μήπως ἐπειδὴ

ἐκ τῶν προτέρων ἐσηματίσατε τὴν

γνώμην, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι ἡμῶν εἶναι

κατώτεραι τῶν ἰδικῶν σας,

θεωρεῖτε αὐτὸ ὡς στοιχεῖον ἐνοχῆς

(ἡμῶν),

ἀλλὰ (φοβούμεθα) μήπως πρὸς εὐχα-

ρίστην ἄλλων εὐρισκόμεθα πρὸ εἰ-

λημμένης ἀποφάσεως».

Ἑρμηνευτικά. Τὴν παράδοσιν ποιοῦμαι (περιφρ.)=παράδωμι=παρα-
δίδω. δίκην ὑφέξειν (ὑπέχω δίκην=δικάζομαι). νομιμωτέραν ὁ β' ὅρος εἶναι
τῆς τοιαύτης. πιστεύσαντες (πιστεύω=δίδω ἐμπιστοσύνην). καὶ (συνδέει τὰς
δύο μετοχὰς οἰόμενοι καὶ ἡγούμενοι). φέρεσθαι ἂν τὸ ἴσον (φέρωμαι ἂν τὸ
ἴσον=δύναμαι νὰ εὕρω τὸ δίκαιόν μου). δεξάμενοι ἂν ἡθλομεν δεχθῆ,
(δέχομαι+ἀπαρ.=ἐπιτρέπω). γενέσθαι ἐν ἄλλοις δικασταῖς (γίγνομαι ἐν τινι)
=νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον ἄλλων δικαστῶν. ἡμαρτήκαμεν (ἁμαρτάνω)=
ἔχομεν ἀποτύχει. εἰκότως=εὐλόγως. ἄγῶν περὶ δεινотάτων=δίκη ἐν ἣ κρίνε-
ται ἡ ζωὴ τοῦ δικαζομένου. κοινοὶ (δικανική λ.)=ἀμερόληπτοι. τεκμαιρόμε-
νοι=συμπεραίνοντες: προκατηγορίας (ἡ πρόθεσις κατὰ πλεονασμόν). ἀντει-
πεῖν (ἀντιλέγω=ἀποκρούω). ἡτησάμεθα (αἰτοῦμαι=ζητῶ τι καταβάλλον
πᾶσαν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἐνέργειαν, μέσον δυναμ.). ἐναντία (ἀντί ἐνικ.=
καταστρεπτική). ἐλεγχον ἔχει=ἐξελέγχεται. ἄπορος καθεστῶτες (ἄπορος κα-
θίσταμαι=περιερχομαι εἰς ἀμηχανίαν). αἰτία=ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. τοῖς
ᾧδ' ἔχουσιν=τοῖς εὐρισκομένοις ἐν τοιαύτῃ θέσει. σωτήριος=πρόξενος σωτη-
ρίας. πειθῶ=ἡ πιθανότης τοῦ πείθειν. ἀγνώτες (ἄγνως)=ἀνίδεοι=εἰ ἂν δὲν
ἐγνωρίζομεν. ἐπεσευεγκάμενοι (ἐπεισφέρωμαι)=εἰ ἐπεσηνεγκάμεθα=εἰ ἂν προ-
σεκομίζομεν. μαρτύρια=ἀποδείξεις ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἀπειροὶ ᾗτε (ἀπειρός
εἰμι=περιφρ. ἄγνωστος). εἰδότας=γνωρίζοντας. δέδιμεν (δέδοικα=φοβούμαι).
προκαταγνόντες (προκαταγινώσκω=καταδικάζω ἐκ τῶν προτέρων). ἀρετὰς

(ἀρετή)=ἀνδρεία, ἐδῶ ὑπηρεσία). *ἐγκλημα*=κατηγορία. *ἄλλοις χάριν φέροντες* (χάριν φέρω τινι=προξενῶ εἰς τινά εὐχαρίστησιν). *διεγνωσμένην κρίσιν*=εἰλημμένην ἀπόφασιν.

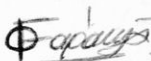
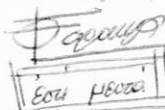
Γραμματικά. *πιστεύσαντες*=μετχ. ἄορ. α' τοῦ ῥ. πιστεύω. *ἐποησάμεθα*=μεσ. ἄορ. α' τοῦ ῥ. ποιῶμαι. *τοιάνδε*=δεικτ. ἀντ. (τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε). *οἰόμενοι*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ οἶομαι (ᾠόμην, οἴησμαι, ᾠήθην). *ὕψξειν*=ἄπαρ. μελλ. τοῦ ὑπέχω. *ἔσεσθαι*=ἄπαρ. μελλ. τοῦ εἰμί. *δεξάμενοι*=μετχ. μεσ. ἄορ. α' τοῦ δέχομαι. *γενέσθαι*=ἄπαρ. μεσ. ἄορ. β' τοῦ γίγνομαι. *ἡγούμενοι*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ἡγούμαι. *φέρεσθαι*=ἄπαρ. μεσ. ἐνεστ. τοῦ φέρομαι (ἐφερόμην, οἶσομαι καὶ ἐνεχθήσομαι, ἐνεγκάμην—ἡνεγκόμην—ἡνέχθην, ἐνήνεγμα, ἐνήνεγμην). *ἡμαρτήκαμεν*=παρακ. τοῦ ἁμαρτάνω. *εἰκότως*=ἐπίρ. (ἐκ τῆς μετχ. τοῦ παρακ. τοῦ ῥ. εἶκα, εἰκώς). *ἀποβῆτε*=ὑποτ. ἄορ. β' τοῦ ῥ. ἀποβαίνω (ἐβαινον, βῆσμαι, ἐβην—βέβηκα—κειν). *τεκμαιρόμενοι*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ *τεκμαίρομαι* (ἐτεκμαιρόμην, τεκμαροῦμαι, ἐτεκμηράμην). *προγεγεννημένος*=μετχ. ἐν. τοῦ *προγίγνομαι*. *χοῆ*=ἄπρ. ῥ. ἐνεστ. (χοῆν καὶ ἐχοῆν, χοῆσει). *ἀντεῖπεῖν*=ἄπαρ. ἄορ. β' τοῦ ἀντιλέγω (ἔλεγον, λέξω καὶ ἐρώ, ἐλεξα—εἶπον—εἶπα, εἵρηκα—ζειν). *ἡτῶσάμεθα*=μεσ. ἄορ. α' τοῦ ῥ. αἰτεομαι—οὔμαι (ἡτούμην, αἰτήσομαι, αἰτηθήσομαι, ἡτῶσάμην—ἡτῶθην, ἡτῶμαι). *ἀποκρίνασθαι*=ἄπαρ. ἄορ. α' τοῦ ἀποκρίνομαι (ἀπεκρινόμην, ἀποκρινοῦμαι, ἀποκριθήσομαι, ἀπεκρινάμην—ἀπεκρίθην, ἀποκέρριμαι). *καθεστῶτες*=μετχ. παρακ. τοῦ καθίσταμαι (καθιστάμην, καταστήσομαι—κατασταθήσομαι, κατεστησάμην—κατέστην—κατεστήθην, καθέσκημαι, καθεστήκειν). *ρηθεῖς*=μετχ. παθ. ἄορ. α' τοῦ λέγομαι. *ᾧδε*=τοπ. ἐπίρ. *παράσχοι*=εὐκτ. ἄορ. β' τοῦ παρέχω. *ἐλέχθη*=παθ. ἄορ. α' τοῦ λέγομαι. *ἀγνώσ-ωτος*=ἐπιθ. +ἐνεργ. σημασία=ὁ μὴ γνωρίζων. *ἐπεσενγκάμενοι*=μετχ. μεσ. ἄορ. α' τοῦ ἐπεισφέρωμαι. *ἦτε*=παρακ. τοῦ εἰμί. *ὠφελούμεθα*=μεσ. παρακ. τοῦ ὠφελούμαι (ὠφελούμην, ὠφελήσομαι—ὠφελήθην, ὠφελήθην, ὠφελήμαι, ὠφελήμην). *εἰδότες*=μετχ. παρακ.+σημ. ἐνεστ. τοῦ οἶδα (ἦδεν, εἶσομαι—εἰδήσω). *λέξεται*=μεσ. μελλ. τοῦ λέγομαι (παθήν. σημ.). *δεδίμεν* (*δεδοίκαμεν*)=παρακ. μέ σημ. ἐνεστ. τοῦ *δέδοκα*—δέδωκα, ἐδεδοίκειν καὶ ἐδεδίειν, δέισομαι καὶ δέισω, ἐδεῖσα). *προκαταγρόντες*=μετχ. ἄορ. β' τοῦ προκαταγινώσκω. *ἥσους* (*ἥσοντας*)=ἐπιθ. συγκριτ. βαθμ. (κακός—ἥττων—ἥκιστα). *ποιήτε*=ὑποτ. ἐνεστ. τοῦ ποιῶ. *διεγνωσμένην*=μετχ. παρακ. τοῦ διαγινώσκομαι (διεγινώσκω, διαγνώσθην, διεγνώσθην). *καθιστώμεθα*=ὑποτ. ἐνεστ. (μέσης διαθ.) τοῦ καθίσταμαι.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. *Τὴν μὲν παράδοσιν..δεξάμενοι γενέσθαι...* *φέρεσθαι* (κυρία). *ὥσπερ καὶ ἔομην* (οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς) (δευτ. ἀναφορ.). *νῦν δὲ φοβούμεθα* (κυρία). *μὴ.. ἡμαρτήκαμεν* (δευτ. ἐνδοιαστ.). *τόν τε γάρ.. ὑποπτεύομεν* (κυρία). *καὶ ὑμᾶς μὴ.. οὐ προγεγεννημένους* (δευτ. ἐνδοιαστ. ἐκ τοῦ ὑποπτεύομεν). *ἡ χοῆ ἀντεῖπεῖν* (δευτ. ἀναφ.). *ἀλλ' αὐτοὶ... βραχὺ ὄν* (κυρία). *ὧ τὰ μὲν ἀληθῆ... γίνεται* (δευτ. ἀναφ.). *τὰ δὲ ψευδῆ...* (δευτ. ἀναφ.). *πανταχόθεν... ἀναγκαζόμεθα* (κυρία). *καὶ ἀσφαλέστερον... ἔχει* (δευτ. ἀναφ.). *πανταχόθεν... ἀναγκαζόμεθα* (κυρία). *ὡς σωτήριος ἂν ᾦν* (δευτ. εἰδική). *εἰ ἐλέχθη* (δευτ. ὑποθ.). *χαλεπῶς... πεῖνω* (κυρία). *ἀγνώτες μὲν γάρ... μαρτύρια... ὠφελούμεθα ἂν* (κυρία). *ὧν ἅπτεται ἦτε* (δευτ. ἀναφ.). *νῦν... λέξεται* (κυρία). *καὶ δέδιμεν* (κυρία). *μὴ... ποιήτε* (δευτ. ἐνδοιαστ.). *ἀλλὰ μὴ... καθιστώμεθα* (δευτ. ἐνδοιαστ. ἐκ τοῦ δέδιμεν).

Συντακτικά. *ἐποησάμεθα*=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *τὴν παράδοσιν*=ἀντικ. τῆς πόλεως=γεν. ἀντικ. (παράδοσιν=παρέδομεν τὴν πόλιν). *ὁ Λακεδαιμόνιος*=κλητ. προσφ. *πιστεύσαντες*=(αἰτιολ. μετχ.=ἐπεὶ ἐπιστεύσαμεν). *ὅμιν*=ἀντικ. τῆς μετχ. *οἰόμενοι*=αἰτ. μετχ. *ὕψξειν*=εἰδ. ἄπαρ. ὡς ἀντικ. τοῦ οἰόμενοι. *δίκην*=ἀντικ. *τοιάνδε*=ἐπιθ. προσδ. *ἔσεσθαι*=εἰδ. ἄπαρ. ἀντικ. τοῦ οἰόμενοι.

(τὴν δίκην) ὑποκ. τοῦ ἔσεσθαι. νομιμωτέρων=κατηγ. (ὥς β' ὅρος συγκ. ἐννοεῖται τῆς τοιαύτης). καὶ (συνδέει τὰς δύο μετχ. οἰόμενοι καὶ ἡγούμενοι). ἡγούμενοι=αἰτ. μετχ. φέρεσθαι ἄν=δυνητ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἡγούμενου. τὸ ἔσον=ἀντικ. τοῦ φέρεσθαι ἄν. δεξάμενοι=ὑποθ. μετχ. γενέσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ δεξάμενοι. ἐν ἄλλοις). (ἀναλ. μετχ. δεξάμενοι=εἰ δεξαίμεθα=ἀποθ. φεροιμεθ' ἄν τὸ ἴσον γ' εἶδος ὑποθ. λόγου ἀπλῆ σκέψις). ἐσμὲν=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς. φοβούμεθα=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς. ἡμαρτήκαμεν=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς (ἡ ἐνδοιαστική προτ. μὴ ἡμαρτήκαμεν ἐτέθη καθ' ὀριστικήν, ἐπειδὴ φαντάζεται κανεῖς ὡς πραγματικὸν κατὰ τι). ἀμφοτέρων=ἀντικ. ὑποπτεύμεν=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς. εἶναι=εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ὑποπτεύμεν. τὸν ἄγωνα=ὑποκ. τοῦ εἶναι. περὶ τῶν δεινοτάτων (=περὶ θανάτου) κατηγ. εἰκότως=ἐπιρ. προσδ. τρόπου. καὶ ὑμᾶς ἀντί καὶ ὑμεῖς (σχῆμα κατὰ πρόληψιν). ἀποβῆτε=ῥ. (ἐκ τοῦ ὑποπτεύμεν). ὑποκ. (ὑμεῖς). κοινοί=κατηγ. (ἡ ἐνδοιαστ. προτ. καθ' ὑποτ. μὲ τὰς ἀρνήσεις μὴ οὐ, ὅταν ἐπιθυμῇ τις κατὰ τοῦ φοβεῖται μήπως δὲν συμβῇ). τεκμαίρομενοι=τροπ. μετχ. οὐ προγεγεννημένης=γεν. ἀποθ. αἰτιολ. μετχ. ἡμῶν=γεν. ἀντικ. τοῦ προκατηγορίας. χρῆ=ῥ. ὑποκ. ἀντειπεῖν ὑποκ. (ἡμᾶς). ἦ=ἀντικ. τοῦ ἀντιπεῖν. ἡγησάμεθα=ῥ' αὐτοῖς=κατηγ. προσδ. εἰς τὸ (ἡμεῖς). λόγον=ἀντικ. βραχὺ ὄν=αἰτ. ἀποθ. μετχ. αἰτιολ. ἀντί γεν. ἀπολύτου (=εἴπε τὸ ἐπερώτημα βραχὺ ἔστιν). ἐπερώτημα=ὑποκ. βραχὺ=κατηγ. γίγνεται=ῥ. ἀποκρίνασθαι=ὑποκ. ἐναντία=κατηγ. (ἀντί ἐναντίον). ὧ=τὰ ἀληθῆ=ἀντικ. τοῦ ἀποκρίνασθαι. ἔχει=ῥ. ὑποκ. (τὸ ἀποκρίνασθαι). ἔλεγχον=ἀντικ. τὰ ψευδῆ=ἀντικ. (ἀποκρίνασθαι) καθεστῶτος=αἰτιολ. μετχ. ἀποροί=κατηγ. πανταχόθεν=ἐπιρ. προσδ. ἀναγκαζόμεθα=ῥ. δοκεῖ=ῥ. ἀσφαλέστερον εἶναι=ὑποκ. (δοκεῖ). κινδυνεύειν=ὑποκ. τοῦ ἀσφαλέστερον εἶναι (ἐπρος. ἐκφρ.). εἰπόντας=χρον. μετχ. τι=συστ. ἀντικ. (ἡ κυρία ἐννοια τῆς προτάσεως εὐρίσκεται ὅχι εἰς τὸ ἀπαρῆμ. ἀλλὰ εἰς τὴν μετοχήν). παράσχοι ἄν=(δυν. εὐκτ.). ὃ δ' μὴ ῥηθεῖς λόγος=ὑποκ. (ὃ ρηθεῖς=ἐπιθ. μετχ.). αἰτίαν=ἀμεσ. ἀντικ. τοῖς ἔχουσιν (ἐπιθ. μετχ.)=ἐμμεσον ἀντικ. ἄν ἦν (ἀποθ. τῆς ὑποθ. εἰ ἐλέχθη β' εἶδος ὑποθ. λόγου ἀπραγματοποιήτων) ῥ. ὑποκ. ὁ λόγος. σωτήριος=κατηγ. χαλεπῶς ἔχει=ῥ. ἡ περὶ (ἡμᾶς) ὑποκ. ἡμῖν=δοτ. ἡθικ. ὠφελόμεθα ἄν=ῥ. (ἀποθ. τῆς ὑποθέσεως εἰ ἦμεν. β'. εἶδος ὑποθ. λογ. ἀπραγματοποιήτων). ὑποκ. (ἡμεῖς). ἀγνώτες=κατηγ. ἀλλήλων=γεν. ἀντικ. (τοῦ ἀγνώτες). ἐτεσενεγκάμενοι=ὑποθ. μετχ. (=εἰ ἐτεσενεγκάμεθα). μαρτύρια=ἀντικ. τῆς μετχ. ὄντες=ὑποθ. μετχ. ὑποκ. (ἡμεῖς τε καὶ ἡμεῖς). ἀπειροὶ ἦτε=ῥ. (ὑποκ. (ἡμεῖς). ὄν=ἀντικ. λέγεται=ῥ. πάντα=ὑποκ. (ἀπτικὴ συντ.). εἰδότας=ἐπιθ. μετχ. καὶ δέδμεν οὐχὶ μὴ=καὶ οὐ δέδμεν. ποιῆτε=ῥ. (ἡμεῖς)=ὑποκ. αὐτὸ=ἀντικ. καὶ ἀρετὰς=ὑποκ. τοῦ εἶναι. ἡσοὺς=κατηγ. τῶν μετέδρων=β' ὅρος συγκρ. καθιστώμεθα=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ἐπὶ κρίσιν=ἐμπρ. προσδ. (διεύθυνσιν) διεγρωσμένην=ἐπιθ. μετχ. φέροντες=τροπ. μετχ. χάριν=ἀλλοις=ἀντικ. (δὴλ. τοῖς Θηβαίοις).

Πραγματικά: Ἡ δημηγορία τῶν Πλαταίων ἐπαινεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας τοῦ Θουκυδίδου, διότι ὁ τρόπος εἶναι φυσικὸς καὶ ὠραῖος καὶ τὰ ἐπιχειρήματα γεμᾶτα ἀπὸ συγκρίσεων καὶ πάθος. Οἱ ῥήτορες τῶν Πλαταίων ἐν τῷ προοίμῳ προτάσουσιν τὴν ὑπόνοιαν αὐτῶν, ὅτι δὲν ἔτυχον δικαίον δικαστῶν καὶ προβλέπουν μὲν ὅτι θέλουν καταδικασθῆναι, ὅμως μέλλουσιν νὰ ὑπερασπίσωνται ἑαυτούς, διὰ τὰ μὴ κατηγορηθῶν, ὅτι ἠδύναντο νὰ σωθῶν, ἐάν ἐλεγον τὰ δίκαια τῶν. Ὁ Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς λέγει περὶ τῆς δημηγορίας αὐτῆς τὰ ἑξῆς: «Τὴν Πλαταίων δημηγορίαν τεθαύμακα, παρ' οὐδὲν οὕτως ἕτερον, ὥς τὸ μὴ βεβασανίσθαι μηδὲ κατεπιτετηδεῖσθαι, ἀληθεῖ δὲ τινὶ καὶ φυσικῶ κεκοσμηθῆαι χρώματι. Τὰ τε

γὰρ ἐνθυμήματα πάθος ἐστὶ μεστά, καὶ ἡ λέξις οὐκ ἀποστρέφουσα τὰς ἀκοάς· ἢτε γὰρ συνθεσὶς εὐεπὴς καὶ τὰ σχήματα τῶν πραγμάτων ἴδια». **Τοιάδε·** δηλ. ὁποῖαν ὑπέχουμεν τώρα διὰ τοῦ ἐρωτήματος ἀμφοτέρων, δηλ. καὶ νομιμωτέρας δίκης καὶ τοῦ δικαίου. **πρὸς τοῖς ἄλλοις δεινοῖς·** ἐκτὸς τῶν ἄλλων δεινῶν οἱ Πλαταιεῖς ἀντιμετωπίζουν καὶ τὴν δυσκολίαν νὰ πείσουν τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ ὅποιοι εἶναι φίλοι τῶν Θηβαίων. **ἀρετάς·** τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον οἱ Πλαταιεῖς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν. **αὐτό·** δηλ. τὸ ἥσους εἶναι τὰς ἀρετὰς ἡμῶν. **ἄλλοις·** ἐννοεῖ τοὺς Θηβαίους, τοὺς ὁποίους ἀποφεύγουν νὰ ὀνομάσουν ἀπὸ περιφρόνησιν καὶ μίσος.

Αἰσθητικά· τὴν μὲν παράδοσιν ἐποιησάμεθα... νῦν δὲ φοβούμεθα· καὶ αἱ δύο προτάσεις ἐτέθησαν πρὸς καλυτέραν ἐκδήλωσιν τῆς δυσμενοῦς τροπῆς τῆς διαδικασίας. **οὐκ ἐν ἄλλοις (δικασταῖς)·** σχῆμα λιτότητος, ἐξαιρεται ἡ μέχρη τότε ἐπικρατοῦσα πεποίθις περὶ τῆς ἀμεροληψίας τῶν Λακεδαιμονίων δικαστῶν. **περὶ τῶν δεινοτάτων·** μεγαλοπρεπὴς καὶ τραγικὴ ἔκφρασις μὴ οὐ κοινοὶ (πρωτότερον) ὑποπτεύουμεν ὑμᾶς· κατὰ πρόληψιν=ὑποπτεύομεν μὴ οὐχ ὑμεῖς κοινοὶ ἀποβῆτε. **προκατηγορίας... προγεννημένης.** πλεονασμός, μὲ πικράν καὶ λεπτὴν εἰρωνίαν ἐκφράζει ἐμμέσως τὸν παρόντα τῶν Πλαταιῶν διὰ τὴν στέρησιν τῶν στοιχειωδестέρων μέσων ὑπερασπίσεως. **ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἤησάμεθα... πανταχόθεν ἄποροι καθεστῶτες·** φανερόντων τὴν τραγικὴν ἀπόγνωσιν τῶν αἰχμαλώτων Πλαταιῶν. **ἀγνώτες—εἰδότας·** ἀντίθεσις. **πάντα λέγεται·** (ἀττικὴ σύνταξις). **ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν·** προκαλεῖ ἐντύπωσιν ἢ φράσις καὶ δεικνύει τὴν ἐκ τῶν προτέρων σκληρὰν καὶ ἀδικον ἀπόφασιν τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν φίλων τῶν Θηβαίων, πικρὰ εἰρωνεία κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. **τὰς ἀρετάς·** (πρόληψις)

Νόημα· Ὁ Ἀστύμαχος καὶ ὁ Λάκων δικαιολογοῦν εἰς τὸ προῖμον τὴν παράδοσιν τῆς πόλεως εἰς τοὺς Ἀ. λέγοντες, ὅτι δὲν ἐφαντάζοντο, ὅτι θὰ εἰσέλθοντο εἰς δίκην μὲ τὴν κατηγορίαν ἐνός ἀπλοῦ ἐρωτήματος καὶ ὅτι ἐπίστευον εἰς τὴν ἀμεροληψίαν τῶν Λακεδαιμονίων δικαστῶν.

Τώρα λοιπὸν φοβοῦνται μήπως ἠπατήθησαν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν καὶ ὑπάρχει φόβος ἐκ τῆς δίκης νὰ προέλθῃ ἡ θανατικὴ καταδικὴ τῶν καὶ στηριζομένη 1) εἰς τὸ ὅτι δὲν διευτυλώθη προηγούμενος σαφὴς κατηγορία κατ' αὐτῶν διὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὴν ἀπολογία τῶν καὶ 2) εἰς τὸ ὅτι τὸ ὑποβληθὲν ἐρώτημα εἶναι σύντομον καὶ τρομερὸν δίλημμα, διότι ἐάν παραδεχθῶν, ὅτι οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν προσέφερον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους τῶν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι ἀληθές, κινδυνεύουν νὰ καταδικασθῶν σύμφωνα μὲ τὴν ὁμολογίαν τῶν, ἐάν ὁμως παραδεχθῶν, ὅτι εὐεργέτησαν αὐτούς, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι ψευδές, πάλιν κινδυνεύουν νὰ καταδικασθῶν ὡς ψεῦται, διότι θὰ ἀποκαλυφθῶν.

Ἀναγκάζονται συνεπῶς νὰ ὁμιλήσουν ἐν ἐκτάσει, διότι εὐρίσκονται εἰς τραγικὴν θέσιν καὶ διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν κατηγορίαν, ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ σωθῶν, ἐάν ἀπελογούντο.

Ἐπίσης εἶναι δύσκολον εἰς τοὺς Πλαταιεῖς νὰ πείσουν τοὺς δικαστὰς τῶν περὶ τοῦ δικαίου τῶν, διότι ἂν ἦσαν ἄγνωστοι. θὰ ἠμποροῦσαν νὰ γέγωναν μάρτυρας, ὥστε νὰ ἐπιτύχουν τὴν εὐνοϊκὴν ἀπόφασιν· ἐπεὶ δὲ ὅμως εἶναι γνωστοί, φοβοῦνται μήπως εἰσάγονται εἰς δίκην μὲ εἰλημμένην ἀπόφασιν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐχθρῶν τῶν Θηβαίων καὶ ὄχι τῶν Λακεδαιμονίων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἴσως νὰ ὑστεροῦν ὡς πρὸς τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, τοῦτο ὁμως δὲν εἶναι λόγος νὰ καταδικασθῶν.

Περίληψις· Παρεδόθημεν μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ ἐξησφαλίσαμεν ἀμερόληπτον δικαιοσύνην, ἐνῶ τώρα βλέπομεν, ὅτι ἐπλανήθημεν, διότι καὶ κα-

τηγορία σαφής δὲν ἀπηγγέλθη ἐναντίον μας καὶ διότι τὸ σύντομον ἐρώτημα προδικάζει τὴν καταδίκην μας. Ἐν ἐπιγνώσει λοιπὸν τῆς θέσεώς μας ἀπεφασίσμεν νὰ ὑπερασπίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας.

Ἐπιγραφή: Λόγοι Πλαταιέων δι' οὓς παρέδωσαν τὴν πόλιν. Ὑπόνοιαι διαφεύσεως τῶν ἐλπίδων τῶν καὶ δικαιολογία τῆς ἀποφάσεως πρὸς ἀπολογία. Φόβος παραπομπῆς εἰς προαποφασισθεῖσαν δίκην.

Κεφ. 54.

«Παρεχόμενοι δὲ ὅμως,
ἃ ἔχομεν δίκαια
πρὸς τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ
ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους
Ἕλληνας,
ὕπομνησι ποιησόμεθα
τῶν εὖ δεδραμένων
καὶ πειρασόμεθα πείθειν.

Φαμέν γάρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ
βραχύ,
εἴ τι ἀγαθὸν πεποιήκαμεν Λακε-
δαιμονίους καὶ τοὺς συμμαχοὺς

ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε,
εἰ μὲν ὥς πολεμίους ἐρωτᾶτε,

οὐκ ἀδεικεῖσθαι ὑμᾶς,

μὴ εὖ παθόντας,
φίλους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς
ἁμαρτάνειν μᾶλλον
τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας.
τὰ δ' ἐν εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μη-
δὸν ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν
οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι,

τῷ δὲ (Μήδῳ) ξυνεπιθέμενοι τότε
ἐς ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος μόνοι
Βοιωτῶν.

ἐναυμαχήσαμεν τε γὰρ ἐπ' Ἀρ-
τεμισίῳ
καὶ ἡπειρώται δυντες
μάχῃ τε τῇ γενομένη ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ γῇ παραγενόμεθα
οὖν τε καὶ Παιονίᾳ·
εἴτε τι ἄλλο ἐπικίνδυνον
ἐγένετο τοῖς Ἕλλησι
κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον,

«Ἄλλ' ὅμως προβάλλοντες,
τὰς δικαιολογίας, τὰς ὁποίας ἔχομεν,
καὶ ὥς πρὸς τὰς διαφοράς μας με τοὺς
με τοὺς Θηβαίους καὶ πρὸς σᾶς καὶ
τοὺς ἄλλους Ἕλληνας,
θὰ ὑπενθυμίσωμεν
τὰς εὐεργεσίας
καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ (σᾶς)
πείσωμεν.

Ἀπαντῶμεν λοιπὸν εἰς τὸ σύντομον
ἐρώτημά (σας),
ἐὰν δηλ. ἔχομεν κάμει καμμίαν εὐερ-
γεσίαν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ
τοὺς συμμαχοὺς
κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον,
ὅτι, ἂν μὲν (μᾶς) ἐρωτᾶτε ὥς ἐχθροὺς
(σας),

(δηλοῦμεν, ὅτι) σεῖς δὲν ἔχετε ἀδι-
κηθῆναι,

ἐὰν δὲν εὐεργετήθητε (ἀπὸ ἡμᾶς),
ἂν ὅμως (μᾶς) θεωρῆτε φίλους (σας).
ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι μᾶλλον ἀδικεῖτε,
οἵτινες ἐξεστρατεύσατε ἐναντίον μας.
Ὡς πρὸς τὰ ἐν εἰρήνῃ καὶ κατὰ τὴν
ἐποχὴν τῶν Μηδικῶν γενναῖοι ἔχομεν
ἀποδειχθῆναι, διότι ταύτην (εἰρήνην) μὲν
δὲν παρεβιάσαμεν κατὰ τὸν παρόντα
πόλεμον πρότεροι, ἐναντίον δὲ τούτων
(Μήδων), διότι μαζὶ ἐπολεμήσαμεν τό-
τε χάριν τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος
μόνοι ἐκ τῶν Βοιωτῶν.

Διότι καὶ ἐναυμαχήσαμεν πλησίον τοῦ
Ἀρτεμισίου,

ἂν καὶ ἡμεῖς μεσογειακὸς λαὸς, καὶ
κατὰ τὴν μάχην, ἥτις ἐγένετο εἰς τὴν
ἰδικήν μας χώραν ἐβοηθήσαμεν καὶ
σᾶς καὶ τὸν Παιονίαν·
καὶ οἷσδῃποτε ἄλλος κίνδυνος
ἡπείλησε τοὺς Ἕλληνας
καὶ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν,

πάντων μετέσχομεν
παρά δύναμιν.
καὶ ὑμῖν ἰδίᾳ ὧ Λακεδαιμόνιοι,

ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος

περίεστη τὴν Σπάρτην
ἀποστάντων τῶν εἰλωτῶν
[καὶ ἀποχωρησάντων] ἐς Ἱθώμην
μετὰ τὸν σεισμόν,
τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἔξε-
πέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν.
ὧν οὐκ εἰκὸς [ἔστιν]
ἀμνημονεῖν».

εἰς ὅλους ἐλάβομεν μέρος
ὑπὲρ τὰς δυνάμεις (μας).
Καὶ ἰδιαίτερος πρὸς σᾶς, Λακεδαι-
μόνιοι,
καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν μέγιστος
φόβος
κατέλαβε τὴν Σπάρτην,
ὅτε ἀπεστάτησαν οἱ εἰλωτες
[καὶ ἀποχώρησαν] εἰς τὴν Ἱθώμην
μετὰ τὸν σεισμόν,
τὸ ἓν τρίτον ἐκ τῶν πολιτῶν μας
ἀπεστείλαμεν εἰς βοήθειαν.
Τῶτα λοιπὸν (εἶναι) ὀρθὸν νὰ λη-
σμονήτε».

Ἑρμηνευτικά. *Παρέχομαι τι*=προβάλλω ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι. *δίκαια*=δι-
καιολογίαι, ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα. *διάφορα*=τὰς διαφοράς. *εὖ δεδραμένα*=
εὐεργεσίαι. *ὑπόμνησιν ποιοῦμαι*=ὑπενθυμίζω. *φαμέν* (φημί=ἀπαντῶ). γάρ=
δηλαδή. *εὖ πάσχω*=εὐεργετοῦμαι (εὖ ποιῶ=εὐεργετῶ). *ἀμαρτάνειν* (ἀμαρ-
τάνω=ἀδικῶ, ἀποτυγχάνω). *τὰ ἐν τῇ εἰρήνῃ*=τὰ πρὸς τὰ ἐν εἰρήνῃ. *λύσαν-
τες* (λύω=παραβιάζω). *ξυνεπιθέμενοι* (ξυνεπιτίθεμαι=προσβάλλω ἀπὸ κοι-
νοῦ). *ἡπειρώται*=μεσογειακὸς λαός. *παραγίγνομαι τι*=σπεύδω εἰς βοήθειαν
τινος. *ὅτε περ*=καθ' ὃν χρόνον ἀκριβῶς. *περίεστη* (περίσταμαί τινα=περικυ-
κλώνω). *ἀμνημονῶ*=λησμονῶ.

Γραμματικά. *παρεχόμενοι*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ παρέχομαι (μέσον δυναμικόν,
τίθεται ὡς δικανικὸς ὅρος: παρέχομαι μάρτυρας). *τὰ διάφορα*=οὐδ. οὐς. *τῶν
δεδραμένων*=μετχ. παρακ. τοῦ ρ. δοῦμαι, ἐδρῶμην, ἐδράσθην, δεδραμαι. *πει-
ρασόμεθα*=μελ. τοῦ πειρῶμαι. *παθόντας*=μετχ. ἀορ. β' τοῦ πάσχω (ἐπασχον,
πίσσομαι, ἐπαθον, πέπονθα). *ξυνεπιθέμενοι*=μετχ. μεσ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ξυνε-
πιτίθεμαι (ξυνεπιτιθέμην, ξυνεπιθήσομαι—ξυνεπιτεθήσομαι, ξυνεπεθέμην—ξυ-
νεπετεθήην, ξυνεπιτεθείμαι). *παραγενόμεθα*=μεσ. ἀορ. β' τοῦ παραγίγνομαι.
μετέσχομεν=ἀορ. β' τοῦ μετέχω. *ἰδίᾳ*=δοτικῶφ. ἐπιρ. *περίεστη*=ἀορ. β' τοῦ
περίσταμαι. *ἀποστάντων*=μετχ. ἀορ. β' τοῦ ἀφίσταμαι.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. *παρεχόμενοι δὲ διως...* *ὑπόμνησιν ποιη-
σόμεθα* (χυρία). *ἃ ἔχομεν δίκαια* (δεντ. ἀναφ.). *καὶ πείθειν πειρασόμεθα*
(χυρία). *φαμέν γάρ...* *βραχὺ...* *οὐκ ἀδικεῖσθαι...* *ἐπιστρατεύσαντες* (χυρία),
εἴ τι... *πεποιήκαμεν* (πλαγία ἐρωτ.). *εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε* (ὑποθ.).
τὰ δ' ἐν εἰρήνῃ... *Βοιωτῶν* (χυρία). *Καὶ γάρ...* *Ἀρτεμισίῳ* (χυρία). *μάχη
τε...* *Πανσανίᾳ* (χυρία). *καὶ εἴ τι ἄλλο...* *Ἕλλησι* (ὑποθ. ἀναφ.). *πάντων με-
τέσχομεν* (χυρία). *Καὶ ἡμῖν...* *ἰδίᾳ...* *τὸ τρίτον...* *ἐπικουρίαν* (χυρία). *ὅτε
περ...* *ἀποστάντων* (δεντ. χρόν.). *ὧν...* *ἀμνημονεῖν* (ἀναφορ.).

Συντακτικά. *παρεχόμενοι*=χρόν. μετχ. *δίκαια*=ἀντικ. *ἔχομεν*=ρ. ὑποκ.
(ἡμεῖς). *ἃ*=ἀντικ. *πρὸς τὰ διάφορα*=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. *ἐς ὑμᾶς*=ἐς
τοὺς *Ἕλληνας*=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. *Θηβαίων*=γεν. ἀντικ. τοῦ *διάφορα*. *ποιη-
σόμεθα*=ρ. ὑπόμνησιν=ἀντικ. τῶν *εὖ δεδραμένων*=ἐπιθ. μετχ. γεν. ἀντικ.
(ὑπόμνησιν). *πειρασόμεθα*=ρ. *πείθειν*=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. γάρ=διασαφητ.
φαμέν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *πρὸς τὸ ἐρώτημα*=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. *τὸ βραχὺ*
=ἐπιθ. προσδ. *πεποιήκαμεν*=ρ. *ἀγαθὸν*—*Λακεδαιμονίους*—*ξυμμάχους*=
ἀντικ. *ἐν τῷ πολέμῳ*=ἐμπρ. προσδ. *τῷδε*=ἐπιθ. προσδ. *ἐρωτᾶται*=ρ. (ἡμᾶς)

=άντικ. *πολεμίους*=κατηγ. *οὐκ ἀδικεῖσθαι*=εἰδ. ἀπαρ. α' άντικ. τοῦ *φαιμέν* *ὕμᾱς*=ὑποκ. τοῦ *ἀδικεῖσθαι*. (ὕφ' ἡμῶν)=ποιητ. αἰτιον. εὖ *παθόντας*=ὑποθ. μετχ. (=εἰ μὴ εὖ ἐπάθετε). *νομίζοντας*=ὑποθ. μετχ. (=εἰ νομίζετε). (*ὕμᾱς*)=άντικ. *φίλους*=κατηγ. *ἀμαρτάνειν*=εἰδ. ἀπαρ. β' άντικ. τοῦ *φαιμέν*. *αὐτοὺς*=κατηγ. προσδ. τοῦ (*ὕμᾱς*)=έννοοῦμ. ὑποκ. τοῦ ἀμαρτάνειν. ὑποθ. λόγοι ὑπαρχουν οἱ ἐξῆς: α) δύο ὑποθέσεις (εἰ ἐρωτᾷτε καὶ εἰ μὴ εὖ ἐπάθετε=εὖ παθόντες) ἔχουν κοινὴν ἀπόδοσιν *φαιμέν οὐκ ἀδικεῖσθαι*. β) ὑποθ. εἰ νομίζετε=νομίζοντας. ἀποδ. *φαιμέν αὐτοὺς ἀμαρτάνειν*. α' εἰδους ὑποθ. λόγος, (πραγματικόν). τὰ ἐν εἰρήνῃ=αἰτ. ἀναφ. πρὸς τὸν Μῆδον=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. *γεγενῆμεθα*=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). *ἀγαθοὶ*=κατηγ. *λύσαντες*=αἰτ. μετχ. *πρότεροι*=κατηγ. ἐς *ἐλευθερίαν*=ἐμπρ. προσδ. σκοποῦ. *τῆς Ἑλλάδος*=γεν. άντικ. (ἐλευθερίαν). *ξυμπεπθήμενοι*=αἰτ. μετχ. *τῷ δε* (Μῆδῳ)=άντικ. τότε=έν αντι-
 θέσει πρὸς τὸ νῦν. *μόνοι*=κατηγ. *Βοιωτῶν*=γεν. διαιρ. *όντες*=έναντι. μετχ. *ἡπειρώται*=κατηγ. ἐπ' *Ἀρτεμισίῳ*=ἐμπρ. προσδ. τόπου. *μάχη*=δοτ. χρόνου. *γενομένη*=ἐπιθ. μετχ. *ἐν τῇ γῇ*=ἐμπρ. προσδ. τόπου. *ὕμιν*—*Πανσανίᾳ*=άντικ. τοῦ *παρεγενόμεθα*. *ἄλλο τι*=ὑποκ. τοῦ ἐγένετο. *ἐπικίνδυνον*=κατηγ. *τοῖς Ἕλλησιν*=δοτ. προσωπ. ἀναφορᾶς. *πάντων*=άντικ. τοῦ *μετέσχομεν* *παρὰ δύναμιν*=ἐμπρ. προσδ. μέτρου. *ἐξεπέμψαμεν*=ρ. (ἡμεῖς)=ὑποκ. *ὕμιν*=α' άντικ. *τὸ τρίτον μέτρος*=β' άντικ. *ἡμῶν αὐτῶν*=γεν. διαιρ. ἐς *ἐπικουρίαν*=ἐμπρ. προσδ. σκοποῦ. *περιέστη*=ρ. *φόβος*=ὑποκ. *μέγιστος*=ἐπιθ. προσδ. *Σπάρτης*=άντικ. *μετὰ τὸν σεισμόν*=ἐμπρ. προσδ. χρόνου *ἀποστάντων*=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. τῶν *εἰλώτων*=ὑποκ. τῆς μετχ. καὶ γεν. άντικ. τοῦ *φόβος*. ἐς *Ἰθώμην*=ἐμπρ. προσδ. εἰς τόπον κίνησιν (τῶν ἐν *Ἰθώμην*... *ἀποστάντων* ἐδῶ εἶναι βραχυλογία, τὸ πλήρες θὰ ἦτο: τῶν ἀποστάντων εἰλώτων καὶ ἐς *Ἰθώμην ἀποχωρησάντων*).

Πραγματικά: Μετὰ τὸ προίμιον οἱ Πλαταιεῖς εἰσερχόμενοι εἰς τὴν υπόθεσιν ἀποκρίνονται πρὸς τὸ βραχὺ ἐρώτημα: ἂν μὲν οἱ Λ. ἐρωτῶσιν ὡς πολέμιοι, δὲν ἡδίκηθσαν μὴ εὐεργετηθέντες, ἂν δὲ ὡς φίλοι, αὐτοὶ ἀμαρτάνουν, διότι ἐξεστράτευσαν κατὰ φίλων. *εὖ δεδρωμέναν* ἐννοεῖ τὰς κατὰ καιροὺς ὑπηρεσίας τῶν Πλ. πρὸς τοὺς Λακεδ. καὶ ἄλλους Ἕλληνας. *Εἰ μὲν ὡς πολεμίους* εὐφυῆς διαχωρισμὸς καὶ ἀπάντησις πρὸς τὸ τεθεὶν δῆλημα. *τὴν μὲν οὐ λύσαντες* διότι οἱ Θηβαῖοι εἰσέβαλον κατὰ παράβασιν τῶν 30 ἐτῶν σπονδῶν. *τότε* κατὰ τοῖς Περσικοῦς πολέμοις. *μόνοι Βοιωτῶν* ἔλαβον ὅμως μέρος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ οἱ Θεςπιεῖς καὶ οἱ Ἀλιάρτιοι κατὰ Πανσανίαν. ἐπ' *Ἀρτεμισίῳ* ἦτο αἰγιαλὸς ὑπὲρ τὴν Ἑσπρίαν Εὐβοίας. *Πανσανίᾳ* ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς. *τοῖς Ἕλλησιν* ἐννοεῖ ἴσως τὴν συμμετοχὴν τῶν Πλαταιέων εἰς τὰς Θερμοπύλας καὶ Σαλαμίνα. *ιδίᾳ* τονίζεται ἰδιαιτέρως ἡ βοήθεια τῶν Πλατ. πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. *μετὰ τὸν σεισμόν* τὸ 461 π. Χ. ἡ Σπάρτη ἐταράχθη ἀπὸ σεισμοῦ καὶ οἱ Εἰλωτες ἐπωφεληθέντες κατέστρεψαν μέρος τῆς Σπάρτης καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς Σπαρτιάτας. Κατέλαβον τὴν *Ἰθώμην* (Μεσσην. φοῦριον) καὶ παρ' ὀλίγον νά γίνουν κύριοι τῆς Σπάρτης. Οἱ Λακεδ. ἔπειτα ἀπὸ 3 ἐτῶν πολιορκίαν ἐξήτησαν διὰ τοῦ Περικλείδα βοήθειαν τῶν συμμάχων καὶ ἀπέστειλαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Κίμωνά με 4 χιλ. καὶ οἱ Πλαταιεῖς τὸ 1/3 τῆς συνολικῆς δυνάμεως τῶν Πλαταιέων πολιτῶν.

Λισθητικά. Ἡ περίοδος αὕτη ποιεῖ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν προηγούμενην. Ἀποῦ εἰσαγόμεθα εἰς κρίσιν προδικασμένην, πᾶσα ἀπολογία εἶναι περιττή, ὅμως θὰ ἀπολογηθῶμεν. *δίκαια* εἶναι κυριαρχοῦσα ἐννοία ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου τούτου μέχρι τοῦ Κεφ. 57 καὶ ἀναπτύσσονται τὰ νομικὰ ἐπιχειρήματα περὶ τῶν δικαίου τῶν. *ἐρώτημα τὸ βραχὺ* τὸ ἐπιθετικὸν ἐτέθη κατόπιν πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ διαφαίνεται τὸ πικρὸν παράπονον. *εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρω-*

τάτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας, φίλους δὲ νομίζοντας... φημὲν ἀμαρτάνειν' δεξιότεχνιότατος δικανικός χειρισμός τῶν Πλατ. ὄντες' ἡ ἐναντι. μετχ. δεικνύει τὴν μεγάλην προθυμίαν τῶν Πλ. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος. τὰ ἐν εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον' σχῆμα προθύστερον. Πausanias' ἔθεσε τὸ μέρος μετὰ τὸ ὅλον πρὸς ἑξαρίσιν. ὦ Λακεδαιμόνιοι' ἡ κληρικὴ παρενετέθη πρὸς ἐνδείξιν πάθους' ὅτε περ μέγιστος φόβος' καὶ μόνη ἡ βοήθεια αὐτῇ ἔπρεπε νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς Σπαρτιάτας ἀπὸ τῆς καταδίκης τῶν Πλαταίων.

Νόημα : Οἱ Πλατ. εἰς κύριον μέρος τοῦ λόγου τῶν, ἂν καὶ πιστεύουν, ὅτι εὐρίσκονται πρὸ εἰλημμένης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὅμως ἐκθέτουν τὰ ἐπιχειρήματά των, τὰ σχετικὰ μὲ τὰς διαφορὰς πρὸς τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας καὶ ὑπενθυμίζουν τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν προσφερθείσας ὑπηρεσίας. Εἰς τὸ σύντομον ἐρώτημα, ἂν δηλ. εὐηργέτησαν τοὺς Λ. καὶ τοὺς συμμάχους κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ἀπαντοῦν μὲ εὐστροφίαν λέγοντες, ὅτι, ἐὰν μὲν θεωροῦνται ἐχθροί, δὲν ἡδικήθησαν μὴ εὐεργετηθέντες, ἐὰν δὲ θεωροῦνται φίλοι, τότε ἔνοχοι εἶναι οἱ Λ. διότι τοὺς ἐπετέθησαν. Κατόπιν ὑπενθυμίζουν τὴν ἀρίστην διαγωγὴν των καὶ κατὰ τοὺς Περαικοὺς πολέμους καὶ κατὰ τὴν εἰρήνην πολεμήσαντες μόνοι ἐκ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον, τὰς Πλαταιᾶς καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Εἰς τὸ τέλος ὑπενθυμίζουν ἰδιαίτερος τὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμόν τοῦ 464 π.Χ.

Περίληψις : Οἱ Πλαταεῖς ἀπαντῶντες εἰς τὸ ἐρώτημα ὑποστηρίζουν, ὅτι δὲν ἐβλάψαν τοὺς Λακ. καὶ τοὺς συμμάχους, ἀλλὰ μᾶλλον ἡδικήθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ ὑπενθυμίζουν τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίᾳ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Λακεδαιμονίους κατὰ τὸν σεισμόν.

Ἐπιγραφή : Ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα, διαγωγὴ καὶ ὑπηρεσίαι τῶν Πλαταίων πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Κεφ. 55. $5 + 5 = 10$

«Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι,

πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον.

ὕμεις δὲ αἴτιοι (ἐστέ).

δεομένων γὰρ ξυμμαχίας,

ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο,

ὕμεις ἀπεώσασθε καὶ ἐκελεύετε τραπέσθαι πρὸς Ἀθηναίους

ὡς ἐγγὺς ὄντας,

ὕμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων.

ἐν τῷ πολέμῳ μέντοι (τῷδε)

οὔτε ἐπάθατε

οὔτε ἐμελλήσατε (πείσεσθαι)

«Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν εἰς τὰ παλαιὰ καὶ σπουδαιότατα (γεγονότα) ἐθεωρήσαμεν πρέπον τοιοῦτοι νὰ εἰμεθα, ἐχθροὶ δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον.

Σεῖς ὅμως (εἴσθε) αἴτιοι

διότι, ἐνῶς εἴχομεν ἀνάγκην συμμαχίας, ὅτι οἱ Θηβαῖοι μετεχειρίσθησαν βίαν ἐναντίον μας,

σεῖς (μᾶς) ἀπεκρούσατε καὶ συμβουλεύσατε νὰ στραφῶμεν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους,

διότι τάχα ἦσαν πλησίον (μας), σεῖς δέ, διότι κατοικοῦσατε μακρὰν.

Κατὰ τὸν πόλεμον ὅμως (τὸν παρόντα) οὔτε ἐπάθατε

οὔτε ἐκινδυνεύσατε (νὰ πάθετε)

ὕπο ὕμῶν οὐδέν
ἐκρεπέστερον.
εἰ δ' οὐκ ἡθελήσαμεν
ἀποστήναι Ἀθηναίων

ὕμῶν κελευσάντων
οὐκ ἡδικοῦμεν.
καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐ-
ναντία Θηβαίοις,
ὅτε ὁμεῖς ἀπώκνευτε (βοηθεῖν),
καὶ οὐκέτι ἦν κακὸν προδοῦναι
αὐτούς,
ἄλλως τε καὶ (ὅτι) οὐς προσηγά-
γετό τις ἐυμάχους
εὖ παθῶν
καὶ αὐτὸς δεόμενος καὶ (ὅτι)
πολιτείας μετέλαβεν,
εἰκὸς δ' ἦν προθύμως
ἵεναι ἐς τὰ παραγγελλόμενα.
ἂ δὲ ἐκέτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ξυμ-
μάχοις,
οὐχ οἱ ἐπόμενοι (ὕμῖν) αἵτιοι (εἰ-
σὶν).
εἴ τι μὴ καλῶς ἐδράτο,
ἄλλ' (αἵτιοι εἰσιν) οἱ ἄγοντες
(τοὺς ἐπομένους)
ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα».

ἀπὸ ἡμᾶς καμμίαν (ἀδικίαν)
πολὺ ἐξαιρετικήν (ἀσυνήθη).
Ἐάν δὲ δὲν ἡθελήσαμεν
νὰ ἀποσπασθῶμεν ἀπὸ τὴν συμμαχίαν
τῶν Ἀθηναίων,
ὅτε σεῖς (μᾶς) προετρέψατε,
δὲν εἴμεθα ἔνοχοι ἀδικίας·
καθ' ὅσον μάλιστα ἐβοήθουν ἡμᾶς
ἐναντίον τῶν Θηβαίων,
ὅτε σεῖς ἐδιστάζατε (νὰ βοηθῆτε),
καὶ δὲν ἦτο πλέον ἐντιμον νὰ προδώ-
σωμεν αὐτούς,
πρὸ πάντων, (διότι) αὐτούς ἀπέκτεσε
τις συμμάχους,
διότι εὐεργετήθη (ὕπ' αὐτῶν)
καὶ ὁ ἴδιος παρεκάλεσε καὶ (διότι)
ἔτυχεν ἰσοπολιτείας,
φυσικὸν δὲ ἦτο μὲ προθυμίαν
νὰ ἐκτελῇ τὰ διατασσόμενα.
Ὅσα δὲ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ὡς ἡγε-
μόνες τῶν συμμαχῶν παραγγέλλετε,
δὲν (εἶναι) αἵτιοι ἐκεῖνοι, οἵτινες
(σᾶς) ἀκολουθοῦν,
ἀν κατὰ ἀδίκως ἐγίνετο,
ἀλλ' (εἶναι αἵτιοι) οἱ ὀδηγοῦντες
(τοὺς ἀκολουθοῦντας)
εἰς τὰς ἀδίκους πράξεις».

Ἑρμηνευτικά. Μέγιστα=σπουδαῖα. ἀξιώσαμεν (ἀξιόω-ω=κρίνω ὀρθόν).
βιάζομαι=ἐπιφέρω βίαν. ἀπεώσαοθε (ἀπωθοῦμαι=ἀποκρούω). ἀποικῶ=
κατοικῶ μακράν. ἐκπρεπής=ἀσυνήθης. μέλλω=σκοπεύω νὰ πράξω τί, δια-
κινδυνεύω. ἀποστήναι (ἀφίσταμαι=ἀποσπῶμαι, ἀποσκιρτῶ). ἀποκνῶ=δι-
στάζω. καλὸς=ἐντιμος. προσάγομαι=ἀποκτῶ. πολιτεία=ἰσοπολιτεία=πολι-
τικά δικαιώματα. ἐξηγοῦμαι=ὡς ἡγεμῶν παραγγέλλω.

Γραμματικά. ἡξιώσαμεν=ἀορ. α' τοῦ ἡξίω. ἐβιάσαντο=μεσ. ἀορ. α' τοῦ
βιάζομαι. ἀπεώσαοθε=μεσ. ἀορ. α' τοῦ ὀ. ἀπωθοῦμαι (ἀπεωθούμην, ἀπώ-
σομαι-ἀπωσθήσομαι, ἀπεωσάμην-ἀπεώσθην, ἀπέωσομαι, ἀπεώσμην). τραπέ-
σθαι=ἀπαρ. μεσ. ἀορ. β' τοῦ τρέπομαι (ἐτρεπόμην, τρέπομαι-τραπήσομαι,
ἐτρεψάμην-ἐτραπόμην-ἐτράπην, τέτραμμαι, ἐτετράμην). ἐπάθετε=ἐνεργ.
ἀορ. β'. τοῦ πάσχω (ἐπάσχω, πείσομαι, ἐπαθον, πέπονθα-εἶν). ἐμελλή-
σατε=ἀορ. ὀριστ. τοῦ ὀ. μέλλω (ἐ[ῆ]μελλον, μελλήσω, ἐμελλήσα). ἐκπρεπέ-
στερον=ἐπιθ. συγκ. βαθμοῦ (ἐκπρεπής-ἐκπρεπέστατος). ἀποστήναι=ἀπαρ.
ἀορ. β' τοῦ ἀφίσταμαι. ἀπώκνεῖται=παρ. τοῦ ἀποκνέω-ω (ἀπώκνουν, ἀπο-
κνήσω, ἀπώκνησα, ὀκνήσας ἔχω). προδοῦναι=ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ προδίδωμι.
προσηγάγετο=ἀορ. β' τοῦ προσάγομαι. μετέλαβεν=ἐνεργ. ἀορ. β' τοῦ μετα-
λαμβάνω. ἵεναι=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ἔρχομαι (ἦειν-ἦα, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα-
εἶν). ἐξηγεῖσθε=ἐνεστ. τοῦ ἐξηγοῦμαι. ἐδράτο=μεσ. παρ. τοῦ ὀ. δρῶμαι.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Καὶ τὰ μὲν... εἶναι (κυρία). πολέμιοι...
ὑστερον (κυρία). Ὑμεῖς δὲ αἵτιοι (ἐστε) (κυρία). δεόμεναν... ὁμεῖς ἀπεώ-
σαοθε (κυρία). ὅτε... ἐβιάσαντο (δευτ. χρον.). καὶ πρὸς... ἀποικούντων (κυ-

φ(α). 'Εν μέντοι... ἐπάθετε (κυρία). οὔτε ἐμελλήσατε (πείσεσθαι) (κυρία).
 Εἰ δέ... κελευσάντων (ὑποθ.). οὐκ ἡδικοῦμεν (κυρία). καὶ γάρ... Θηβαίους
 (κυρία). ὅτε... ἀπωκνεῖτε (βοηθεῖν) (δευτ. χρον.). καὶ προδοῦναι... καλὸν
 (κυρία). ἄλλως τε καὶ (ὅτι)... ξυμμάχους (αἰτιολ.) καὶ (ὅτι)... μετέλαβεν
 (αἰτιολ.) ἵεναι... προθύμως (κυρία). ἃ δέ... ξυμμάχοις (ἀναφορ.). οὐχ οἱ
 ἐπόμενοι αἰτιοί (εἰσιν)... ἀλλ' οἱ ἄγοντες (αἰτιοί εἰσιν)... ἔχοντα (κύρια).
 εἴτι... ἐδράτο (ὑποθ.).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. τὰ παλαιὰ καὶ μέγιστα=αἰτ. ἀναφ. τοιοῦτοι=κατηγ. εἶναι=
 τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ῥ. ἡξιώσαμεν. ἐγενόμεθα=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). πολέμιοι
 =κατηγ. ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρον. (ἐστέ)=ρ. ὑποκ. ὑμεῖς. αἰτιοί=κατηγ.
 ἀπεώσασθε=ῥ. ὑμεῖς=ὑποκ. δεομένων=γεν. ἀπολ. μετχ. χρον. (ἡμῶν)=
 ὑποκ. τῆς μετχ. ξυμμάχιας=ἀντικ. τῆς μετχ. ἐβιάσαντο=ῥ. ὑποκ. Θηβαῖοι.
 ἡμᾶς=ἀντικ. ἐκελεύετε=ῥ. (ὑμεῖς)=ὑποκ. τραπέσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ
 ἐκελεύετε. πρὸς Ἀθηναίους=ἐμπρ. προσδ. κατεῦθυνσιν. ὥς ὄντας=ἀποι-
 κούντων=αἰτιολ. μετχ. (αἰτιολογ. ἐξ ὑποκειμ.). ἡ πρώτη μετχ. συνεφώνησε
 μὲ τὸ Ἀθηναίους. τὸ ἀποικούντων=γεν. ἀπολ. ὑμῶν=ὑποκ. τῆς μετχ. ἐγ-
 γὺς=ἐπιρ. προσδ. τόπου. μακράν=ἐπιρ. προσδ. τόπου. ἐπάθετε=ῥ. (ὑμεῖς)
 =ὑποκ. οὐδέν=συστ. ἀντικ. ἐκπρεπέστερον=ἐπιθ. προσδ. (α' ὁρος συγκρ.
 τοῦ δέοντος=β' ὁρος συγκρ.). ὑπὸ ἡμῶν=ποιητ. αἰτιον. ἐν τῷ πολέμῳ=
 τῷ δέοντος. ἐμελλήσατε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). (πείσεσθαι)=ἀντικ. τελ. ἀπαρ.
 ἡθέλησαμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ἀποστήναι=ἀντικ. τελ. ἀπαρ. Ἀθηναίων=
 ἀντικ. τοῦ ἀπαρεμ. κελευσάντων=γεν. ἀπολ. χρον. μετχ. ὑμῶν=ὑποκ. τῆς
 μετχ. ἡδικοῦμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). εἰ οὐκ ἡθέλησαμεν (ὑποθ.)—οὐκ ἡδικοῦ-
 μεν (ἀποδ.) α' εἶδος, ὑποθ. λ. πραγματικόν. (ἐτέθη ἡ ἄρν. οὐκ ἀντὶ μὴ διό-
 τι ἡ ὑποθ. δηλοῖ τὸ πραγμ.). ἐβόηθουν=ῥ. ὑποκ. ἐκείνοι. ἡμῖν=ἀντικ. ἐναν-
 τία=ἐπιρ. διορ. τρόπου. Θηβαίοις=δοτ. ἀντικ. (εἰς τὸ ἐναντία). ἀπωκνεῖτε
 =ῥ. ὑποκ. ὑμεῖς. ἦν καλὸν=ῥ. ἀπροσ ἔκφρ. προδοῦναι=ὑποκ. (ἡμᾶς)=ὑποκ.
 ἀπαρ. αὐτοὺς=ἀντικ. προσηγάγετο=ῥ. τις=ὑποκ. οὗς=ἀντικ. (οὗς=αὐτούς).
 ξυμμάχους=κατηγ. εὐ παθῶν—δεόμενος=αἰτ. μετχ. αὐτὸς=κατηγ. προσδ.
 τοῦ τις. πολιτείαν=ἀντικ. τοῦ μετέλαβεν. (ἐδῶ ἐπρεπε νὰ τεθῇ α' πληθυν.
 δηλ. ἡμεῖς εὐ παθόντες καὶ αὐτοὶ δεόμενοι προσηγόμεθα καὶ μετελάβο-
 μεν). εἰκὸς ἦν=ῥ. ἀπρ. ἔκφρ. ἵεναι=ὑποκ. (τινά)=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. ἐς τὰ
 παραγγελλόμενα=ἐμπρ. προσδ. κατεῦθυνσιν. προθύμως=ἐπιρ. προσδ. τρό-
 που (ἐτέθη εἰς τὸ τέλος χάριν ἐμφάσεως). ἐξηγεῖσθε=ῥ. ἐκότεροι=ὑποκ. ἃ
 =συστ. ἀντικ. (α' ἀντικ.). τοῖς ξυμμάχοις=β' ἀντικ. (εἰσιν)=ῥ. ὑποκ. οἱ ἐπό-
 μενοι. αἰτιοί=κατηγ. (ἡμῖν)=ἀντικ. τοῦ ἐπόμενοι. ἐδράτο=ῥ. τι=ὑποκ. κα-
 λῶς=ἐπιρ. προσδ. τρόπου [εἰ τι... ἐδράτο. ὑποθ. οὐχ' οἱ ἐπόμενοι αἰτιοί (εἰ-
 σιν)]. ἀποδ. ὑποθ. λόγος α' εἶδους. πραγματικόν]. (εἰσιν)=ῥ. ὑποκ. οἱ ἄγον-
 τες=ἐπιθ. μετχ. (αἰτιοί)=κατηγ. ἐπὶ τὰ μὴ ἔχοντα=ἐμπρ. προσδ. κατεῦθυνσιν.

Πραγματικά: παλαιὰ καὶ μέγιστα' κατὰ τρόπον διπλωματικὸν ὁ ῥή-
 τωρ ὑπενθυμίζει πάντοτε τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τῶν Πλαταίων πρὸς τὸ
 ἔθνος καὶ τὴν Σπάρτην. ἐβιάσαντο' τὸ 519 π.Χ. οἱ Πλαταεῖς ὑπὸ τῶν Θη-
 βαίων πιεζόμενοι ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως ἀνα-
 φέρει ὁ Ἡρόδοτος, ἀλλ' αὐτοὶ τοὺς παρέπεμψαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους,
 ὡς κατοικοῦντας πλησίον τῶν. (Ἡροδ. VI 108 «περὶ ὅμοιοι ὑπὸ Θηβαίων
 οἱ Πλαταεῖς ἐδίδοναν πρῶτα Κλεομένηϊ... καὶ Λακεδαιμονίοισι σφέας αὐ-
 τοὺς. Οἱ δὲ οὐ δεχόμενοι ἐλεγόν σφι τάδε: Συμβουλευόμεν δὲ ὑμῖν δοῦ-
 ναι ὑμέας αὐτοὺς Ἀθηναίοισι, πλησιοχώρισιν ἀνδράσιν...»). Εἰ δὲ ἀπο-
 στήναι... οὐκ ἡθέλησαμεν' ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου γηγνομένην ὑπό-
 δεξιν τὸ 429 π.Χ. εἰς τοὺς Πλαταεῖς περὶ διαρρήξεως τῆς συμμαχίας αὐ-
 τῶν μετὰ τῶν Ἀθηναίων (βιβλ. Β' κεφ. 72). πολιτείας' πᾶς Πλαταεὺς με-

12eme Platonelle

12eme Platonelle

12eme Platonelle

ταβαίνων εἰς τινὰ πόλιν ἐγίνετο μόνιμος πολίτης τῆς πόλεως αὐτῆς, ὅπως μεταξὺ Λεβαδέων καὶ Ἀρχαδῶν.

Αἰσθητικά: Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὁ Θ. ἀριστοτέχνικῶτατα, ἀφοῦ ὑπενθυμίζει τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τῶν Πλαταιέων πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀποδεικνύει μὲ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα, ὅτι αὐτοὶ τῆς οὕτω δημιουργηθείσης καταστάσεως εἶναι αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἄλλως τε καὶ οὕς εὖ παθῶν τις... προδοῦναι αὐτούς... Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὁ ῥήτωρ αἵρεται ὑπεραίω τῶν περιστάσεων διατυπῶνων γνωμικὸν καὶ κρίσιν μὲ γενικὸν κύρος· καὶ ὅταν τοιοῦτου εἵδους κρίσεις ἐκφερρόνται ὑπὸ μικρῶν καὶ ἀδυνάτων ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ τὴν ἀντίστασιν τοῦ δικαίου τῶν ἀδυνάτων ἐναντὶ τῆς ἀδικίας τῶν ἰσχυρῶν καὶ εἶναι φωνὴ καὶ ἀγανάκτησις, διὰ τὴν ὁποίαν ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης ἔπρεπε νὰ πενθῇ. *ἂ δὲ ἑκάτεροι ἐξηγεσθε...* καὶ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὁ ῥήτωρ ὑποδεικνύει τὰς μεγάλας εὐθύνας τῶν ἰσχυρῶν ὁδηγῶν τῆς γῆς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν ἱστορίαν, ἐὰν πραγματικὰ θέλουν νὰ ὀνομάζωνται ἡγήτορες λαῶν.

Νόημα: Οἱ Πλαταιεὺς ἐκθέσαντες τὰς μεγάλας αὐτῶν ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς Ἕλληνας γενικῶς καὶ πρὸς τὴν Σπάρτην εἰδικῶς δικαιολογοῦν τὴν μετὰ τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν των, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ Λακεδαιμόνιοι, διότι αὐτοὶ τοὺς ὤθησαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅταν παρεβιάσθησαν ὑπὸ τῶν Θεβαίων, διότι δῆθεν οἱ Λακεδαιμόνιοι κατοικοῦσαν μακράν. Ἐπίσης ὑποστηρίζουν, ὅτι οὐδὲν κακὸν ἐπραξαν καὶ μὴ σύμφωνον πρὸς τὰ νόμιμα τοῦ πολέμου· τὸ ὅτι ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποστατήσουν ἐκ τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες καὶ τοὺς ἐβοήθησαν ἐναντίον τῶν Θεβαίων καὶ τοὺς παρεχώρησαν ἰσοπολιτείαν, τοῦτο ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς τίτλον τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας καὶ ὄχι μομφῆς. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου διεπράχθησαν ἔκτροπα ἐκ μέρους τῶν μικρῶν συμμάχων, δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται ἔνοχοι οἱ μικροί, ἀλλὰ οἱ μεγάλοι δηλ. οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι, οἵτινες ὁδηγοῦν τοὺς λαοὺς, διότι οἱ μικροὶ δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο παρὰ τὰς ἐντολάς τῶν μεγάλων.

Περίληψις: Οἱ Λακεδαιμόνιοι διέλυσαν τὴν πρὸς τοὺς Πλαταιεὺς συμμαχίαν καὶ οἱ Πλαταιεὺς ἐξ ἀνάγκης προσεχώρησαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ δὲ ὁδηγοὶ τῶν συμμαχικῶν συνασπισμῶν εἶναι οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ἔκτροπα τῶν μικρῶν συμμάχων.

Ἐπιγραφή. Αἰτιολογία τῆς συμμαχίας Πλαταιέων καὶ Ἀθηναίων καὶ εὐθύνη τῶν ἡγητόρων.

Κεφ. 56.

«Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἠδίκησαν ἡμᾶς, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξύνιστε,

δι' ὅπερ καὶ τάδε πάσχομεν.

πόλιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπουδαῖς καὶ προσέτι ἱερομηνίᾳ

«Οἱ Θηβαῖοι ἐξ ἄλλου πολλὰς μὲν ἄλλας ἀδικίας διέπραξαν εἰς ἡμᾶς, τὴν δὲ τελευταίαν σεῖς οἱ ἴδιοι καλῶς γνωρίζετε, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἀκριβῶς καὶ αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς κινδύνους ὑφίσταμεθα.

«Ὅτε δηλ. τὴν ἰδικήν μας πόλιν προσεπάθουν νὰ καταλάβουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπονδῶν καὶ ἐπὶ πλέον εἰς ἔορτάσιμον ἡμέραν

ὁρθῶς τε ἐτιμωρησάμεθα κατὰ τὸν
πᾶσι νόμον καθεστῶτα,

δοιον εἶναι ἀμύνεσθαι τὸν ἐπιόντα
πολέμιον,
καὶ νῦν οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα εἰκότως
δι' αὐτούς.

εἰ γὰρ λήψεσθε τὸ δίκαιον τῷ αὐ-
τίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε

καὶ πολεμῶ ἐκείνων,
φανεῖσθε ὄντες τοῦ μὲν ὀρθοῦ οὐκ
ἀληθεῖς κριταί,
τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύ-
οντες [ἢ τὸ ὀρθόν].
καίτοι, εἰ νῦν δοκοῦσιν εἶναι

ὠφέλιμοι ὑμῖν,
πολύ μᾶλλον τότε καὶ ἡμεῖς
καὶ οἱ ἄλλοι "Ἕλληνες [ὠφέλιμοι
ἦμεν],
ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε
[ἢ νῦν].
νῦν μὲν γὰρ ὑμεῖς ἐπέρχεσθε
δεινοὶ ἐτέροις,
ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ,
ὅτε ὁ βάρβαρος ἐπέφερε.

δουλείαν πᾶσιν,
οἷδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν.
καὶ δίκαιόν (ἐστὶ)
ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν
τῆς νῦν ἁμαρτίας ἡμῶν,

εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι,
καὶ εὐρήσετε μείζω τε [προθυμίαν]
πρὸς ἐλάσσω [ἁμαρτίαν]

καὶ ἐν καιροῖς,
οἷς σπάνιον ἦν ἀντιτάξασθαι τινα
"Ἑλλήνων ἀρετὴν τῇ
Ξέρξου δυνάμει,

ἐπηνοῦντο τε μᾶλλον [ἢ νῦν]

μὴ οἱ πράσσοντες τὰ ξύμφορα
αὐτοῖς ἀσφαλεῖα
πρὸς τὴν ἔφοδον [τῶν βαρβάρων],

ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν
τὰ βέλτιστα μετὰ κινδύνων.

ὦν ἡμεῖς γενόμενοι καὶ

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ (ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ—ΘΗΒΑΙΩΝ)

δικαίως (τούς) ἐτιμωρήσαμεν συμφώ-
νως πρὸς τὸν νόμον τὸν καθιερωμένον
ἀπὸ ὅλων,

ὅτι δηλ. εἶναι θεμιτὸν νὰ ἀποκρούη
τις τὸν ἐπιτιθέμενον ἐχθρόν,
συνεπῶς τώρα δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ
ἀδικηθῶμεν δικαίως ἔνεκα αὐτῶν.
Διότι, ἐὰν κρίνετε περὶ δικαίου ἀπο-
βλέποντες καὶ εἰς τὸ προσωρινόν σας
συμφέρον

καὶ εἰς τὴν ἐχθρότητα ἐκείνων,
θὰ ἀποδεχθῆτε, ὅτι εἰσθε διὰ τὸ δι-
καιον μὲν ὅχι ἀμερόληπτοι δικασταί,
ἀλλ' ὅτι ἐξυπηρετεῖτε μᾶλλον τὸ συμ-
φέρον (σας) (παρὰ τὸ δίκαιον).
Καὶ πράγματι, ἐὰν τώρα φαίνωνται,
ὅτι εἶναι

ὠφέλιμοι εἰς σᾶς,
πολύ περισσότερον τότε καὶ ἡμεῖς
καὶ οἱ ἄλλοι "Ἕλληνες (ὠφέλιμοι ἦ-
μεθα),
ὅτε εὐρίσκεσθε εἰς μεγαλύτερον κίνδυ-
νον (παρὰ τώρα).

Διότι τώρα μὲν σεῖς ἐπιτίθεσθε τρομε-
ροὶ ἐναντίον ἄλλων,
κατ' ἐκείνον δὲ τὸν χρόνον,
ὅτε ὁ βάρβαρος ἠπεύλει
δουλείαν ἐναντίον ὅλων (τῶν "Ἑλλή-
νων),

αὐτοὶ ἐδῶ μετ' αὐτοῦ συνεμμάχουν.

Ἐπομένως (εἶναι) δίκαιον
νὰ ἀντιπαραβάλετε ἐκείνην τὴν προ-
θυμίαν (μας) πρὸς τὸ τωρινόν σφᾶλ-
μα (μας),
ἂν τυχόν ἐξη διαπραχθῇ κανὲν σφάλμα
καὶ θὰ εὐρετε καὶ μεγαλυτέραν (προ-
θυμίαν) ἐν σχέσει πρὸς μικρότερον
(σφάλμα)

καὶ μάλιστα εἰς περιστάσεις,
κατὰ τὰς ὁποίας ἦτο σπάνιον νὰ ἀντι-
τάξῃ κανεὶς ἐκ τῶν "Ἑλλήνων ἀνδρεί-
αν κατὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ξέρ-
ξου,
καὶ περισσότερον ἐπηνοῦντο (παρὰ
τώρα)

ὅχι οἱ ἐπιδιώκοντες τὰ συμφέροντα
ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀκινδύνως
ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιδρομὴν (τῶν
ἐχθρῶν),
ἀλλ' οἱ θέλοντες μὲ τόλμην νὰ πράτ-
τουν τὰς γενναίας πράξεις ἐπικινδύ-
νως.

Μεταξὺ τούτων δέ, ἂν καὶ ὑπῆρξα-

τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα

νῦν δέδμεν μὴ διαφθαρώμεν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐλόμενοι Ἀθηναίους μᾶλλον δικαίως ἢ ὑμᾶς κερδαλέως.

καίτοι χρή φαίνεσθαι γινώσκοντες ταῦτά ὁμοίως περὶ τῶν αὐτῶν

καὶ [χρή] μὴ νομίσαι τὸ ξυμφέρον ἄλλο τι [εἶναι], ἢ ὅταν καὶ τὸ παραυτικά πού ὠφέλιμον καθιστῆται ἡμῖν ἔχουσι αἰεὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ξυμμάχων βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς».

μεν ἡμεῖς καὶ ἐτιμήθημεν μὲ τὰς μεγίστας τιμὰς, τώρα φοβούμεθα, μήπως φονευθῶμεν ἔνεκα τῆς ἰδίας διαγωγῆς μας, διότι δηλ. ἐπροτιμήσαμεν τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον κατὰ τὸ δίκαιον παρὰ σᾶς κατὰ τὸ συμφέρον μας. Ἀλλ' ὅμως πρέπει νὰ φαίσεσθε, ὅτι ἔχετε σταθερὰν γνώμην ἐπίσης (κρίνοντες) περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων καὶ (πρέπει) νὰ μὴ νομίσετε, (ὅτι εἶναι) τὸ συμφέρον σας ἄλλο τι, παρὰ ὅταν καὶ τὸ προσωρινὸν μεχρὶ πινὸς συμφέρον ρυθμίζεται διὰ σᾶς, ἐνῷ διατηρεῖτε πάντοτε πρὸς τοὺς ἀνδρείους ἐκ τῶν συμμάχων διαρκῆ τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν».

Ἑρμηνευτικά. *Εὐνοῖδα*=γνωρίζω καλῶς, *σπονδῇ*=συνθήκη, *θυσία*. *ἔρομηνία*=ἱερὰ μὴ-ῆ (σελήνη)=ἐορτάσιμος ἡμέρα. *τιμωροῦμαι τινά*=τιμωρῶ τινά ἐκδικούμενος. *ὁ καθεστὼς νόμος*=ὁ καθιερωμένος νόμος. *δαίος*=ὁ σύμφωνος πρὸς τὸν θεῖον νόμον. *βλάπτομαι*=ἀδικούμαι. *τὸ αὐτίκα χρησίμον*=τὸ προσωρινὸν συμφέρον. *λαμβάνω τὸ δίκαιον τῷ χρησίμῳ*=κρίνω περὶ τοῦ δικαίου κατὰ τὸ συμφέρον. *φαίνομαι ὢν*=εἶναι φανερόν ὅτι εἰμαι. *δεινός*=ὁ ἐμπνέων φόβον. *ἀντιτίθημι*=ἀντιπαραβάλλω. *ἀρετῇ*=ἀνδρεία. *διαφθείρομαι*=φονεύομαι. *αἰροῦμαι*=προτιμῶ. *κερδαλέως*=κατὰ τὸ συμφέρον μας. *χρῆ*=πρέπει (ἡθικὴν σημ.). *γινώσκω ταῦτά*=ἔχω σταθερὰν γνώμην. *βέβαιος*=διαρκής.

Γραμματικά. *ξύνιστε*=παρακ. μὲ σημασίαν ἔνεστ. τοῦ *ξύνοιδα*=(οἶδα-οἶσθα-οἶδε-ῖσμεν-ῖστε-ῖσασι) ὑπερσ. μὲ σημ. παρατ. ἥδιν, μέλλον εἶσμαι καὶ εἰδῶσθε). *ἐτιμωρησάμεθα*=μέσος ἀορ. α' τοῦ *τιμωροῦμαι*. *καθεστῶτα*=μετχ. ἀπαρ. ἔνεστ. (ἀμύνομαι, ἡμυνόμην, ἀμυνοῦμαι, ἡμυνάμην). *ἀμύνω τινί*=βοηθῶ τινι. *βλαπτοίμεθα*=ἔνεστ. εὐκτ. τοῦ *βλάπτομαι*. *αὐτίκα*=χρον. ἐπιρ. *φαίνεται*=μέλλον τοῦ φαίνομαι. *δοκοῦν*=ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ *δοκῶ* (προσωπικόν). *δοκεῖ* (ἀπροσ.) ἥτε=παρατ. τοῦ εἰμί *οἶδε*=δεικτ. ἀντ. (ὅδε-ἥδε-τόδε). *ἡμάρτηται*=μέσος παρακειμ. ὄριστ. γ' ἐνικ. (ἡμαρτάνομαι, ἡμαρτάνετο, ἡμαρτήθη, ἡμάρτηται, ἡμάρτητο ἀπροσ.). *ἀντιθεῖναι*=ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ἀντιτίθημι (ἀορ. β' ἀντέθηκα). *μεῖζω-ἐλάσσω*=ἐπιθ. συγκρ. (μεῖζωνα-ἐλάσσωνα) τῶν ἐπιθέτων *μέγας-μικρός*. *ἀντιτάξασθαι*=ἀπαρ. ἀορ. τοῦ *ἀντιτάττομαι*. *ἐπηνοῦντο*=παρατ. τοῦ ἐπαινοῦμαι. *γενόμενοι*=μετχ. ἀορ. β' τοῦ γίγνομαι. *τιμηθέντες*=μετχ. παθ. ἀορ. α' τοῦ *τιμῶμαι*. *δέδμεν*=παρακ. +σημ. ἔνεστ. τοῦ *δεδοικα* ἢ *δέδισα* (μελ. δείσω, ἀορ. ἐδεῖσα). *διαφθαρώμεν*=ὑποτ. παθ. ἀορ. β' τοῦ *διαφθαίρομαι* (διαφθειρόμην, διαφθεροῦμαι-διαφθαρήσομαι, διαφθάρην, διαφθαρμαί-μην). *ἐλόμενοι*=μετ. μεσ. ἀορ. β' τοῦ *αἰροῦμαι*=ἐκλέγω, προτιμῶ ἢ ροῦμαι, αἰρήσομαι, εἰλόμην, ἤρημαι-μην. (παθ. αὐτοῦ *αἰροῦμαι*-*αἰρεθήσομαι*, *ἡρέσθην*). *κερδαλέως*=τροπ. ἐπιρ. *αἰεὶ* (ἀεί)=χρον. ἐπιρ. *βέβαιος*=ἐπιθ. τριγενὲς καὶ δικατ. β' κλ. *ἔχουσι*=μετχ. ἔνεστ. τοῦ *ἔχω*. *παραυτίκα*=χρον. ἐπιρ. *καθιστῆται*=ὑποτ. ἔνεστ. τοῦ *καθίσταμαι*.

IPK

IPK

IPK

IPK

Στοιμ
Παραφρ.19
19

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Θηβαῖοι... ἡδίκησαν (κυρία). τὸ δὲ τελευ-
ταῖον... ξύνιστε (κυρία). δι' ὅπερ... πάσχομεν (δευτ. ἀναφ.). πόλιν γάρ... ἀμύ-
νεσθαι (κυρία). καὶ νῦν... βλαπτοίμεθα (κυρία). εἰ μὲν γάρ... λήψεσθε (ὑποθ.).
τοῦ μὲν... θεραπεύοντες (κυρία). εἰ νῦν... εἶναι (ὑποθ.). καίτοι... καὶ ἡμεῖς...
μᾶλλον τότε... (ὠφέλιμοι ἦμεν) (κυρία). ὅτε... ἦτε (δευτ. χρον.). νῦν μὲν γάρ...
δεινοί (κυρία). ἐν ἐκείνῳ δέ... οἶδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν (κυρία). ὅτε πᾶσι... βάρ-
βαρος (δευτ. χρον.). καὶ δίκαιον (ἔστί)... ἀμαρτίας... προθυμίαν (κυρία). εἰ
ἄρα ἡμάρτηται (ὑποθ.). καὶ μείζω... καὶ ἐν καιροῖς (κυρία). οἷς σπάνιον...
ἀντιτάσσεται (δευτ. ἀναφ.). ἐπληροῦντο τε... βέλτεστα (δευτ. ἀναφ.). ὧν
ἡμεῖς... δέδιμεν (ἀναφ.). μὴ διαφθαρώμεν... κερδαλέως (ἐνδοιαστ.) καίτοι
χρή... γινώσκοντες (κυρία). καὶ τὸ ξυμφέρων (χρή) μὴ ἄλλο τι νομίσαι
(κυρία). ἢ ὅταν... τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς... καθίσταται (δευτ. χρονικ.
ὑποθ.).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. ἡδίκησαν = ρ. Θηβαῖοι = ὑποκ. ἡμᾶς = α' ἀντικ. πολλά καὶ
ἄλλα = β' ἀντικ. σύστοιχον (= πολλὰς ἄλλας ἀδικίας). ξύνισται = ρ. ὑποκ.
(ἡμεῖς). αὐτοὶ = κατηγ. προσδ. (τὸ τελευταῖον [ἀδικημα, ὃ ἡμᾶς ἡδίκησαν]
ἀντικ.). πάσχομεν = ρ. (ἡμεῖς) = ὑποκ. δι' ὅπερ = ἀναγκ. αἰτιον. τάδε = ἀντικ. ἐτι-
μορησάμεθα = ρ. (ἡμεῖς) = ὑποκ. γὰρ = διασαφ. καταλαμβάνοντας = χρον. μετχ.
(ἔδω ἐνεστώς ἀπολείρας = πειρωμένους καταλαμβάνειν). αὐτοὺς = ὑποκ. τῆς
μετχ. πόλιν = ἀντικ. τῆς μετχ. τὴν ἡμετέραν = ἐπιθ. προσδ. ἐν σπουδαῖς καὶ
(ἐν) ἱερουργίᾳ = ἐμπρ. προσδ. χρόνου. ὁρθῶς = ἐπιρ. προσδ. τρόπου. κατὰ τὸν
νόμον = ἐμπρ. προσδ. συμφωνίας. πᾶσι = δοτ. ἀναφορᾶς. καθιστάτω = ἐπιθ.
μετχ. τὸν ἐπλέοντα... ὅσιν εἶναι = ἐπεξηγήσις εἰς τὸ καθιστάτω νόμον. ὅσιν
εἶναι = ἀπορ. ἐκφρ. τῆς ὁλοῦς ὑποκ. ἀμύνεσθαι. (τινά) = ὑποκ. τοῦ ἀπαρέμφ.
τὸν ἐπλέοντα = ἐπιθ. μετχ. ἀντικ. τοῦ ἀμύνεσθαι. πολέμιον = κατηγ. τοῦ ἐπλέον-
τα (πάντα, ὅς ὡς πολέμιος ἐπέρχεται). οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα = ρ. (ἡμεῖς) = ὑποκ.
εἰκότως = ἐπιρ. προσδ. τρόπου. δι' αὐτοὺς = ἐμπρ. προσδ. αἰτίου. νῦν = ἐπιρ. προσδ.
χρόνου. Ὁ ὑποθ. λόγος ἔχει ὡς ἐξῆς: (εἰ βλαπτοίμεθα) — οὐκ ἂν εἰκότως βλα-
πτοίμεθα γ' εἶδος ὑποθ. λόγου ἀπλήν σκεψιν λέγοντο. * λήψεσθαι (ὑποθ.). —
φανείσθε (ἀποθ.) δ' εἶδος ὑποθ. λόγου, προσδοκώμενον [ἐκφέρεται διὰ τοῦ εἰ
+ ὄριστ. ἀντὶ τοῦ εἶναι, ἂν, ἦν + ὑποθ. σπανία ἐκφορὰ]. λήψεσθαι = ρ. (ἡμεῖς)
= ὑποκ. τὸ δίκαιον = ἀντικ. τῷ χρησίμῳ — τῷ πολέμῳ = δοτ. ὄργ. (μετὰ τὰ ρ.
τὰ σημαίνοντο κρίσιν). τῷ αὐτίκα = ἐπιθ. προσδ. τοῦ χρησίμῳ. ὑμῶν = γεν. ἀντικ.
τοῦ χρησίμῳ. ἐκείνων = γεν. κητη. εἰς τὸ πολέμῳ. φανείσθαι = ρ. (ὑμεῖς) = ὑποκ.
ὄντες — θεραπεύοντες = κατηγ. μετχ. ἐκ τοῦ φανείσθαι (δηλωσ. σημαντ.). κρι-
ταί = κατηγ. (ὄντες). ἀληθεῖς = ἐπιθ. προσδ. τοῦ ὁρθοῦ = γεν. ἀντικ. τοῦ κριταί.
τὸ ξυμφέρων = ἀντικ. τοῦ θεραπεύοντες τὸ ξυμφέρων θεραπεύοντες μᾶλλον
= α' ὄρος συγκρ. (ἢ) τὸ ὁρθόν = β' ὄρος συγκρ. εἰ δοκοῦσιν = ὑποθ. —
(ὠφέλιμοι ἦμεν) ἀποθ. α' εἶδος ὑποθ. λόγου τὸ πραγματικόν. δοκοῦσι = ρ.
(Θηβαῖοι) = ὑποκ. εἶναι = εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ δοκοῦσι (ταῦτοπροσωπία).
ὠφέλιμοι = κατηγ. ὑμῖν = δοτ. προσ. εἰς τὸ δοκοῦσι καὶ δοτ. ἀντικ. τοῦ ὠφέ-
λιμοι, (ὠφέλιμοι ἦμεν) ἐννοεῖται. (ἦμεν) = ρ. ἡμεῖς καὶ οἱ Ἕλληνες = ὑποκ.
ἄλλοι = ἐπιθ. προσδ. (ὠφέλιμοι) = κατηγ. πολὺν = ἐπιρ. προσδ. ἐπιτείνει τὸ
μᾶλλον. τότε = ἐπιρ. προσδ. χρόνου. ἦτε = ρ. (ὑμεῖς) = ὑποκ. ἐν κινδύνῳ =
ἐμπρ. προσδ. κατάστασιν. μείζων = ἐπιθ. προσδ. ἐν μείζων κινδύνῳ = α' ὄρος
συγκρ. (ἢ νῦν) ἐνν. = β' ὄρος συγκρ. ἐπέρχεσθε = ρ. ὑμεῖς = ὑποκ. δεινοί =
κατηγ. ἑτέροις = δοτ. ἀντικ. εἰς τὸ δεινοί. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ = ἐμπρ. προσδ.
χρόνου. ἦσαν = ρ. οἶδε = ὑποκ. μετ' αὐτοῦ = ἐμπρ. προσδ. ἐπέφερεν = ρ. ὃ βάρ-
βαρος = ὑποκ. πᾶσι - δουλείαν = ἀντικείμενα. δίκαιόν (ἔστί) = ρ. ἀπροσ. ἐκφ.
ἀντιθεῖναι = ὑποκ. (ἡμᾶς) = ὑποκ. ἀπαρ. προθυμίαν = α' ἀντικ. τὴν τότε =
ἐπιθ. προσδ. τῆς ἀμαρτίας = β' ἀντικ. τοῦ ἀντιθεῖναι. τῆς νῦν = ἐπιθ. προσδ.

ἡμῶν=γεν. ὑποκ. (ἀμαρτίας). εἰ ἡμάρτηται (ὑποθ.)-δίκαιόν (ἐστι) ἀποδ. α' εἶδος ὑποθ. λόγου, πραγματικόν. ἡμάρτηται= ρ. τι= ὑποκ. εὐρήσετε= ρ. (ὕμεις)= ὑποκ. (προθυμίαν)= ἀντικ. μείζω=κατηγ. πρὸς ἐλάσσω=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. ἐν καιροῖς= ἐμπρ. προσδ. χρόνου. σπάνιον ἦν= ρ. ἀπροσ. ἐκφρ. ἀντιτάσσασθαι= ὑποκ. τινά= ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμ. τῶν Ἑλλήνων= γεν. διαιρ. ἀρετὴν-τῇ δυνάμει=ἀντικ. Ἔξρου= γεν. κτητ. ἐπηρεῶντο= ῥ. οἱ πρῶσσοντες= ὑποκ. ἐπιθ. μετχ. α' ὅρος συγγκρ. (ἡ νῦν) ἐνν. β' ὅρος συγγκρ. τὰ ξύμφορα= ἀντικ. τῆς μετχ. αὐτοῖς=δοτ. ἀντικ. τοῦ ξύμφορα. ἀσφαλεία=ἐπιρ. προσδ. τρόπου. πρὸς τὴν ἐφοδὸν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφωρ. ἐθέλοντες=ἐπιθ. μετχ. καὶ ὑποκ. τοῦ ἐπηρεῶντο. τολμᾶν=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐθέλον-τες. τὰ βέλτιστα=ἀντικ. μετὰ κινδύνων=ἐμπρ. προσδ. τρόπου. δέδιμεν= ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ὦν=γεν. διαιρ. κατηγορ. εἰς τὸ γενόμενοι. γενόμενοι=τιμηθέντες=ἐνδοτ. μετχ. ἐς τὰ πρῶτα=ἐμπρ. προσδ. νῦν=ἐπιρ. προσδιορ. χρόν. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς= ἐμπρ. προσδ. αἰτίαν. διαφθαρώμεν= ῥ. [ἡμεῖς]= ὑποκ. ἐλόμενοι=αἰτ. μετχ. ἐπεξηγοῦσα τὸ τοῖς αὐτοῖς. Ἀθηναίους=ἀντικ. τῆς μετχ. καὶ α' ὅρος συγγκρ. ἡ ὑμᾶς=β' ὅρος συγγκρ. δικαίως=ἐπιρ. προσδ. τρόπου κερδαλέως=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. χοῇ= ῥ. φαίνεσθαι=ὑποκ. (ὕμεις ἀντι ὑμᾶς)=ὑποκ. ἀπαρεμ. γινώσκοντες=κατηγ. μετχ. ἐκ τοῦ φαίνεσθαι. ταῦτα=οὐστ. ἀντικ. περὶ τῶν αὐτῶν=ἐμπρ. προσδ. ὁμοίως=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. μὴ νομίσαι= ὑποκ. τοῦ ἐννοουμ. (χοῇ). (ὕμεις ἡ ὑμᾶς)= ὑποκ. τοῦ ἐνν. ἀπαρ. (εἶναι)= εἰδ. ἀπαρ. ὡς ἀντικ. τοῦ νομίσαι. τὸ ξυμφέρον= ὑποκ. τοῦ εἶναι. ἄλλο τι=κατηγ. καὶ α' ὅρος συγγκρ. ἡ δταν... β' ὅρος συγγκρ. καθιστῆται= ρ. τὸ παραντίκα (ξυμφέρον)= ὑποκ. ὠφέλιμον=κατηγ. ὑμῖν=δοτ. προσωπ. ἔχουσιν=χρόν. μετχ. τὴν χάριν=α' ἀντικ. (ἄμεσον) τοῦ ἔχουσιν. τῆς ἀρετῆς=γεν. αἰτίας. βέλαιον=κατηγ. (τοῦ χάριν). τοῖς ἀγαθοῖς=ἐμπρ. ἀντικ. τοῦ ἔχουσιν. τῶν ξυμμάχων=γεν. διαιρετ.

Πραγματικά. πολλὰ καὶ ἄλλα ἠδίκησαν' ἐννοεῖ ὅλας τὰς ἀπὸ 520—427 π. Χ. ἐνοχλήσεις τῶν Θηβαίων. ἐν σπονδαῖς' ἐννοεῖ τὰς 30ετείς σπονδίας. *ἱερομηνία* ἱερομηνία λέγονται αἱ τῷ μηνὶ ἱεραὶ ἡμέραι ἀφιερωμέναι εἰς τοὺς θεοὺς. *ὁρθῶς ἐτιμωρησάμεθα* τοῦτο δὲν εἶναι τελείως ἀληθές, διότι πρῶτον μὲν οἱ Θηβαῖοι ἐκλήθησαν παρὰ τῶν Ὀλιγαρχικῶν Πλαταίων καὶ δεῦτερον, διότι κατ' ἀρχὰς οἱ Πλαταεῖς ἐσυνθηκολόγησαν, κατόπιν ὅμως μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ τῶν ἀντεπίθεσιν κατέσφαξαν τοὺς αἰχμαλωτισθέντας Θηβαίους παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῶν (βιβλ. Β' Κεφ. 2—6). *τὸ ξυμφέρον* ἐννοεῖ τὸ ὑλικὸν συμφέρον. *ἐν μείζονι κινδύνῳ* θέλει νὰ δειξῇ ὁ ρήτωρ, ὅτι οἱ Θηβαῖοι ἦσαν καιροσκοποὶ καὶ τὸ μέγεθος τῆς προδοσίας κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους. *τῆς νῦν ἀμαρτίας* ἐννοεῖ τὴν ἐμπλοκὴν τῶν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον. τὴν ὁποίαν θεωρεῖ καὶ ὁλως ἄστοχον. *καίτοι εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέλιμοι δοκοῦσι* οἱ Θηβαῖοι δὴλ. εἶναι ἴσως χρήσιμοι ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον δύνανται νὰ εἶναι βλαβεροί, ὅπως ἦσαν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. *δοκοῦσι* χρησιμοποιεῖ ῥ. ὅπως ὑποδηλώσῃ, ὅτι μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον εἶναι ὠφέλιμοι. *οἶδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν* οἱ Θηβαῖοι ἐμήδισαν, διότι οἱ ὀλιγαρχικοὶ αὐτῶν δὲν εἶχον τὸ σθένος νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τῶν Περσῶν. Εἶναι μάλιστα χηλὶς διὰ τὸν Πίνδαρον, ὅστις συνεβούλευσε τοὺς Θηβαίους νὰ ἄγῳσιν ἡσυχίαν. *ἐς τὰ πρῶτα* ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι ἐφιλονίκησαν πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας περὶ τοῦ ἀριστείου τῆς ἐν Πλαταίαις μάχης, τότε κατὰ πρότασιν τοῦ Κορινθίου Κλεοκρίτου ἐδόθη τοῦτο εἰς τοὺς Πλαταεῖς. *Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως* ἐννοεῖ ὅτι δὲν ὑπῆκουσαν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Ἀρχιδάμου, ἵνα ἀποστῶσι τὰς συμμαχίας τῶν Ἀθηναίων. Ἐὰν ἀπεχώρουν τῶν Ἀθηναίων, ἦτο συμφέρον τῶν, διότι θὰ ἐσώζοντο, ἀλλὰ θὰ ἦτο ἄδικον, διότι θὰ ἐπρόδιδον τοὺς συμμά-

Φαριμας

Η

me

χους. ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι γινώσκοντες· ἐδῶ μέμφεται τοὺς Λακεδ. διότι μετέβαλον γνώμην, ἐνῷ οἱ Πλ. ἐμμένουν πιστοί.

21

Αἰσθητικά. πολλὰ καὶ ἄλλα=σχ. ἐν διὰ δυοῖν· διότι συνδέονται διὰ τοῦ καὶ δυὸ λέξεις, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε ἡ μία ἐξ αὐτῶν νὰ εἶναι προσδιορισμὸς τῆς ἄλλης [πολλὰ ἄλλα]. τὸ δὲ τελευταῖον (ἀδίκημα)=ἐτέθησαν πρὸς ἔμφασιν, διὰ νὰ δεῖξουν τὴν βαρυτέραν μορφήν τοῦ τελευταίου ἀδικήματος. τὸν ἐπιόντα πολέμιον δεινὸν εἶναι ἀμύνεσθαι=ἡ ἐπέξ. αὐτὴ καταντῇ γνωμικόν, ὥς τὸ «εἰς οἰωνὸς ἄριστος...» τοῦ Ὁμήρου. Θεραπεύοντες· λεπτὴ καὶ πικρὰ εἰ-

ρωνεῖς. χρησίμω ~~ἐκείνων~~ ὅμων [=σχ. χιαστὸν] αἱ λέξεις παρίστανται χια-

στεί, ἂν γραφοῦν εἰς δύο σειράς, ἡ μία ὑπὸ τὴν ἄλλην. τῷ χρησίμω-τῷ πολέμῳ=μετωνυμία, διότι χρησιμοποιεῖ τὰ οὐδὲτ. ἐπιθέτων ἀντὶ οὐσιαστικῶν. τῇ ὠφελείᾳ-τῇ ἔχθρᾳ. τοῦ ὀρθοῦ-τὸ ξυμφέρον=ἀντίθεσις. δοκοῦσιν ὠφέλιμοι εἶναι... πολὺ μᾶλλον (ὠφέλιμοι ἦμεν)=σχῆμα ἐξ ἀναλόγου. νῦν-ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ=ἀντίθεσις. ὁ βάρβαρος=μετωνυμία. μεῖζω-πρὸς ἐλάσσω=ἀντίθεσις. οἱ μὴ πρᾶσσοντες-ἐθέλοντες=ἀντίθεσις. ἐθέλοντες δὲ τολμᾷν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα=ἐτέθησαν κατὰ σχῆμα χιαστὸν πρὸς τὰς τῆς προηγουμένης· δηλ. τὸ ἐθέλοντες τολμᾷν ἀντιτίθεται πρὸς τὸ πρᾶσσοντες τὸ μετὰ κινδύνων πρὸ τῶ ἀσφαλείᾳ καὶ τὸ βέλτιστα πρὸς τὸ ξύμφορα αὐτοῖς. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὁ λόγος διὰ μὲν τῶν μετωνυμιῶν καθίσταται ὑψηλὸς καὶ ἐπιβλητικὸς, διὰ δὲ τῶν ἀντιθέσεων πειστικὸς καὶ διδακτικὸς. Δὲν λείπει ἡ λεπτὴ μετὰ πικρίας εἰρωνεῖα.

Νόημα. Ἐκτὸς τὴν ἄλλων ἀδικιῶν τῶν Θηβαίων ὁ ῥήτωρ ὑπενθυμίζει τὴν τελευταίαν αἰφνιδίαν ἐπίθεσιν αὐτῶν ἐν καιρῷ εἰρήνης· ἐπειδὴ ὅμως οἱ Πλαταιεῖς κατὰ τὸν πατροπαράδοτον νόμον ἀπέχρουν καὶ ἐτιμώρησαν τοὺς εἰσβολεῖς, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρηθοῦν ἐξ αἰτίας τῶν Θηβαίων. Ἄν ὅμως καταδικασθῶσι, θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ δικασταὶ ὑπῆρξαν μεροληπτικοὶ καὶ ταπεινοὶ ὑπολογισταὶ τοῦ πολιτικοῦ συμφεροντός των. Συνεπῶς οἱ Λακεδ. δὲν πρέπει νὰ ἐκτιμῶν τὴν προσωρινὴν φιλίαν τῶν Θηβαίων, ἀλλὰ νὰ ἐκτιμῶν τὴν διαρκὴ καὶ μόνιμον φιλίαν τῶν Πλατ. καὶ τὰς πολιτίμους ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους. Ἄν συνέβησαν ὅμως σφάλματα, λέγουν οἱ Πλαταιεῖς, κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, δίκαιον εἶναι νὰ συγχωρηθοῦν, διότι εἶναι πολὺ μικρότερα ἀπὸ τὴν αὐτοθυσίαν, τὴν ὅποιαν ἐπέδειξαν κατὰ τὸ παρελθόν καὶ διὰ τὴν ὅποιαν ἔτυχον τοῦ ἀριστείου ἀνδρείας κατὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Ἡ σταθερὰ συμμαχία των πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀποτελεῖ κίνδυνον θανατικῆς καταδίκης, καίτοι εἶναι δεῖγμα ἐντιμότητος. Τέλος οἱ Πλαταιεῖς συνιστοῦν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δικαστάς, ὅπως κατὰ τὴν κρίσιν διατηρήσουν σταθερὰν γνώμην καὶ προσπαθήσουν νὰ συμβιβάσουν τὸ προσωρινόν συμφέρον τῆς Σπάρτης πάντοτε πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς φιλίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς γενναίους συμμάχους των.

Περίληψις. Αἵτιοι τῶν σημερινῶν δεινῶν τῶν Πλαταιέων εἶναι οἱ Θηβαῖοι, ἡ δὲ σημερινὴ συμμαχία τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Θηβαίους δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν στάσιν των πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς. Ὑπενθυμίζουσιν τὰς ὑπηρεσίας τῶν Πλαταιέων κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους καὶ παρακίλοῦν, ὅπως ἡ ἀπόφασίς των μὴ ὀφθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὸ πρόσκαιρον συμφέρον, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνην, ἣν ὀφείλουν πρὸς αὐτοὺς, καὶ τὰς περὶ δικαίου ἀρχάς.

Ἐπιγραφή. Αἰτιολογία τιμωρίας Θηβαίων καὶ σύγκρισις διαγωγῆς Θηβαίων καὶ Πλαταίων κατὰ τὰ Μηδικά. Προσήλωσις τῶν Πλαταίων πρὸς τὴν πατροπαράδοτον ἀρετὴν καὶ ποῖον τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῶν Λακεδαιμονίων.

Κεφ. 57.

«Προσκέψασθέ τε,
ὅτι νῦν μὲν νομίζεσθε
παράδειγμα ἀνδραγαθίας τοῖς
πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων·
εἰ δέ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε
μὴ τὰ εἰκότα—οὐ γὰρ
κρινεῖτε τὴν δίκην τὴν δε
ἀφανῇ, [κρινεῖτε] δὲ [ἐμφανῇ]

ἐπαινούμενοι περὶ ἡμῶν
οὐ μεμπτῶν [δυντῶν].
Ὅρατε, ὅπως οὐκ ἀποδέξωνται
[οἱ Ἕλληνες] ἐπὶ γινῶναι
ἀπρεπές τι ἀνδρῶν ἀγαθῶν
περὶ [ὑμᾶς] αὐτοὺς ὄντας
ἀμείνους [ἡμῶν].
οὐδὲ ἀνατεθῆναι σκῦλα
πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς
ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν
τῆς Ἑλλάδος.
δεινὸν δὲ δόξει εἶναι Λακεδαιμο-
νίους πορθῆσαι Πλάταιαν,

καὶ τοὺς μὲν πατέρας
ἀναγράψαι εἰς τὸν τρίποδα τὸν
ἐν Δελφοῖς τὴν πόλιν δι' ἀρετῆν,

ὑμᾶς δὲ ἐξαλεῖψαι καὶ ἐκ παντὸς
τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικεισίᾳ
διὰ Θηβαίων.
προκεχωρήκαμεν γὰρ δὴ ἐς
τοῦτο ξυμφορᾶς,
οἵτινες ἀπωλλύμεθα Μήδων τε
κρατησάντων
καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτά-
τοις Θηβαίων ἡσώμεθα

καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους
ὑπέστημεν,
τότε μὲν λιμῷ διαφθαρῆναι,

εἰ μὴ παρέδομεν τὴν πόλιν,

«Καὶ νὰ σκεφθῇ προσέτι,
ὅτι τώρα μὲν θεωρεῖσθε
παράδειγμα χρηστότητος ὑπὸ τῶν
περισσοτέρων ἐκ τῶν Ἑλλήνων·
ἐάν ὅμως θὰ ἀποφασίσετε περὶ ἡμῶν
ὄχι τὰ δίκαια—διότι δὲν
θὰ κρίνετε αὐτὴν ἐδῶ τὴν δίκην,
ὥστε νὰ μείνῃ ἀφανής, ἀλλὰ [θὰ
κρίνετε φανερά]
ἐπαινούμενοι περὶ ἡμῶν,
[οἱ ὅποιοι] δὲν [εἴμεθα] ἀξιόμεμπτοι
προσέχετε, μήπως δὲν θὰ ἐπικροτήσουν
[οἱ Ἕλληνες] νὰ λάβετε ἀδίκον
τινα ἀπόφασιν περὶ χρηστῶν ἀνδρῶν
[σεῖς] οἱ ἴδιοι, οἱ ὅποιοι εἰσθε
χρηστότεροι ἀπὸ [ἡμᾶς],
οὔτε νὰ ἀφιερῶντο λαφυρα
εἰς τοὺς κοινούς ναοὺς [προερχόμενα]
ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας
τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ φανῇ δέ, ὅτι εἶναι τρομερὸν οἱ
Λακεδαιμόνιοι νὰ καταστρέψουν τὰς
Πλαταίας,
καὶ οἱ μὲν πρόγονοί των νὰ ἀναγρά-
ψουν εἰς τὸν τρίποδα (τὸν ἀφιερω-
θέντα) εἰς τοὺς Δελφοὺς τὸ ὄνομα
τῆς πόλεως ἔνεκα (τῆς ἐπιδειχθείσης)
ἀνδρείας,
σεῖς δὲ νὰ (τὴν) ἐξαλεῖψετε καὶ ἐξ ὅλου
τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους οἰκογενειακῶς
ἐξ αἰτίας τῶν Θηβαίων.
Διότι ἔχομεν φθάσει βεβαίως εἰς τοι-
οῦτον σημεῖον δυστυχίας
ὥστε ἡμεῖς κατεστρεφόμεθα καὶ ὅταν
ἐνίκησαν οἱ Πέρσαι
καὶ τώρα ἐνώπιον ὑμῶν, οἵτινες πρῶ-
τον εἰσθε ἀγαπητότατοι, κρινόμε-
θα κατώτεροι τῶν Θηβαίων
καὶ δύο κινδύνους τοὺς μεγίστους
διατρέξαμεν,
δηλ. τότε μὲν νὰ ἀποθάνωμεν ἀπὸ
πεῖναν,
ἐάν δὲν παρεδίδομεν τὴν πόλιν,

νὺν δὲ δίκη κρίνεσθαι θανάτου.
καὶ περιώσαμε2α ἐκ πάντων
ἐρήμοι καὶ ἀτιμώρητοι Πλαταιεῖς,

οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι
ἐς τοὺς "Ελληνας".

καὶ οὕτε ὠφελεῖ οὐδεὶς
τῶν τότε ξυμμάχων

ὁμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι,
ἡ μόνη ἐλπίς,
δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ᾔτε>.

τώρα δὲ νά δικαζόμεθα περί ζωῆς
ἢ θανάτου.
Καί μετά πολλά πλῆγματα τῆς τύχης
χῆς κατηντήσαμεν τέλος ἐξ ὧν (τῶν
Ἑλλήνων) ἐρημοὶ καὶ ἀβοήθητοι (ἡ-
μεῖς) οἱ Πλαταιεῖς,
οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαμεν πρόθυμοι ὑπὲρ
τάς δυνάμεις μας χάριν τῶν Ἑλλή-
νων
καὶ οὕτε κανεῖς βοηθεῖ
ἀπὸ τοὺς συμμάχους ἐκείνων τῶν χρό-
νων,
καί σεις, Λακεδαιμόνιοι,
οἱ ὅποιοι εἰσθε ἡ μόνη μας ἐλπίς,
φοβούμεθα μήπως δὲν εἰσθε σταθε-
ροί.

Ἑρμηνευτικά. Προσκέπασθε [προσκοποῦμαι=σκέπτομαι προσέτι]. ἀνδρα-
γαθία=χρησιτότης. τὰ μὴ.. εἰκότα=τὰ μὴ δίκαια. ἐπιγινώσκω=λαμβάνω
ἀπόφασιν κατὰ τινος. κρίνω τὴν δίκην=ἐκδίδω ἀπόφασιν. Ἑλληνικοῦ=Ἑλ-
ληνισμοῦ. ἀποδέχομαι=ἐπιδοκιμάζω. πανοικεσία=οἰκογενειακῶς. ἡσώμαι=
εἶμαι κατώτερος. δίκη κρίνομαι=δικάζομαι. περιωθούμαι=καταντῶ κυπῶ-
μενος τῆδε κάκεισε. ἀτιμώρητος=ἀβοήθητος (τιμωρῶ τινί=βοηθῶ τινά).

Γραμματικά. προσκέπασθε=προστ. μέσου ᾄορ. α' τοῦ προσκοποῦμαι
(ἐσκοποῦμην, σκέψομαι, ἐσκεψάμην, ἐσκεμμαι, ἐσκέμμην). γνώσεσθε=μεσ.
μέλλων τοῦ γινώσκω [ἐγίγνωσκον, γινώσκω, ἐγνώκα - κειν]. ἀφανῆ=
ἐπιθ. γ' κλ. τριγ. δικατ. (ὁ, ἡ ἀφανής - ἐς). κρινεῖτε=μέλλον τοῦ κρίνω.
ὄρατε=προστ. ἐνεστ. τοῦ ὁρᾶω. ὦ (ἑώρων, ὄψομαι, εἶδον, ἑώρακα, ἐωράκειν).
ἀποδέξωνται=ὑποτ. μεσ. ᾄορ. α' τοῦ ἀποδέχομαι (ἐδεχόμεν, δέξομαι, ἐδεξά-
μην, δέδεγμαi-μην). πέρι=ἀναστrophῆ τῆς προθέσεως. ἀμείνους (ἀμείνοντας)
=συγκ. βαθ. (ἀγαθός, ἀμείνων, ἄριστος). ἐπιγνώναι=ἀπαρ. ᾄορ. β' τοῦ ἐπι-
γινώσκω. ἀνατεθῆναι=ἀπάρ. παθ. ᾄορ. α' τοῦ πορθέω. ὦ. (ἐπόρθουν, πορ-
θήσω, ἐπόρθησα, πεπόρθηκα). πανοικεσία=τροπ. ἐπίρ. -(παν. οἰκία). ἐξα-
λείψαι=ἀπαρ. ᾄορ. α' τοῦ ἐξαλείφω (ἤλειφον, ἀλείψω, ἤλειψα, ἀλήψα).
προκεχωρήκαμεν=παρὰκ. ὄριστ. τοῦ προχωρῶ. ὦ. κρατησάντων=μτχ. ᾄορ.
α' τοῦ κρατέω. ὦ. ἀπολλύμεθα=μεσ. παρὰτ. τοῦ ἀπόλλυμαι (ἀπολλύμην,
ἀπολούμαι, ἀπολόμην, ἀπόλωλα, ἀπολώλειν). φιλάτοις=ὑπερ. βαθμός τοῦ
ἐπιθ. (φίλος, φίλος, φίλτατος). ἡσώμεθα=ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ἡσώ(τ)ω-
μαι. ὑπέστημεν=α' πληθ. μεσ. ᾄορ. β' τοῦ ὑφίσταμαι. παρέδομεν=
ᾄορ. β' τοῦ παραδίδωμι. διαφθαρεῖναι=ἀπαρ. ᾄορ. β' τοῦ διαφθείρομαι
(ἰδὲ λεξικὸν ἄνωμ. ῥημ. Ρώσση). περιεσώμεθα=παθ. παρὰκ. τοῦ περιωθού-
μαι. ἐρήμοι (ἐρημοὶ)=ἐπιθ. β' κλ. τριγ. καὶ δικατ. (ὁ, ἡ ἐρήμος - ον). ᾔτε=
ὑποστ. ἐνεστ. τοῦ εἰμί.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Προσκέπασθέ τε (κυρία). διτι... νομίζεσθε
(δευτ. εἰδική). εἰ δὲ περὶ ἡμῶν... εἰκότα (δευτ. ὑποθ.). οὐ γὰρ ἀφανῆ... τὴν δὲ
(παρενθ.). ἐπαινούμενοι δὲ (κρινεῖτε)... μειπτῶν (παρενθ.). ὄρατε (κυρία).
ὅπως μὴ... ἐπιγνώναι (δευτ. ἐνδοιαστ.). οὐδὲ (ἀποδέξωνται) πρὸς τοῖς ἱε-
ροῖς... ἀνατεθῆναι (δευτ. ἐνδοιαστ.). δεινόν... πορθέσαι (κυρία). Καὶ τρὺς
μὲν πατέρας (δεινὸν εἶναι)... ἐξαλείψαι (κυρία). Ἐς τοῦτο... προκεχωρή-
καμεν (κυρία). οὔτινες... ἀπολλύμεθα (δευτ. ἀναφ. συμπερ.). καὶ νῦν ἐν ὑμῖν...

Don't forget me
Not every Coe

ἡσώμεθα (ἀναφ. συμπ.), καὶ δύο ἀγῶνας... ὑπέστημεν τότε μέν.. τιμῇ διαφθαρήναι, νῦν δέ.. κρίνεσθαι (κυρία). εἰ μὴ παρέδομεν τὴν πόλιν (ὑποθ.). καὶ περιεώσωμεθα.. ἀτιμώρητοι (κυρία). καὶ οὐτε.. οὐδείς (κυρία). ὑμεῖς τε.. δέδιμεν (κυρία). μὴ... ἦτε (δευτ. ἐνδοιαστ.).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. προσκέψασθε=ῥ. (ὅτι)=ὑποκ. ὅτι... νομίζεσθε=εἰδ. προτ. ἀντικειμ. τοῦ προσκέψασθε. νομίζεσθε=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). παράδειγμα=κατηγ. τοῖς πολλοῖς=ποιητ. αἰτιον. τῶν Ἑλλήνων=γεν. διαιρ. ἀνδραγαθίας=γεν. ἀναφ. εἰ γνώσεσθε· ὁράτε=ὑποθ. λόγος α' εἰδους, πραγματικόν. γνώσεσθε=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). περὶ ἡμῶν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. τὰ μὴ εἰκότα=ἀντικ. κρινεῖτε=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). τὴν δίκην=ἀντικ. τὴν δε=ἐπιθ. προσδ. ἀφανῆ=προληπτ. κατηγ. (=ὥστε νὰ μείνῃ ἀφανής), ἐπαινούμενοι (κρινεῖτε)=ῥ. ἐπαινιζόμενοι=αἰτιολ. μετ. περὶ ἡμῶν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. μεμπτῶν=κατηγ. ἐνν. (ὄντων) (αἱ δύο παρενθ. προτάσεις αἰτιολογοῦν τὴν ἀπόφασιν τῶν Λακ. διατὶ δὲν θέλει μείνῃ ἀφανής, διότι καὶ οἱ δικασταὶ ἐπαινοῦνται καὶ οἱ δικαζόμενοι δὲν εἶναι μεμπτοί), τὸ πλήρες εἶναι=[κρινεῖτε] δὲ ἐμφανῆ τὴν δίκην ἐπαινούμενοι περὶ ἡμῶν οὐ μεμπτῶν [ὄντων]. ἀποδέξονται (ἐκ τοῦ ὁρᾶτε)=ῥ. ὑποκ. (οἱ Ἕλληνες). ἐπιγινῶναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἀποδέξονται. (ὅτι)=ὑποκ. τοῦ ἐπιγινῶναι. τι=ἀντικ. ἀπρεπές=κατηγ. περὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. ὄντας=ἐπιθ. μετ. αὐτοὺς=κατηγ. προσδ. τοῦ ὅμως. ἀρείνους=κατηγ. καὶ α' ὅρος συγκρ. [ἡμῶν] ἐνν. β' ὅρος συγκρ. οὐδὲ (μὴ) [ἀποδέξονται]=ἐνν. θ. ἔφαρτ. ἐκ τοῦ ὁράτε. ἀνατεθῆναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐνν. ἀποδέξονται. σκύλα=ὑποκειμ. ἀπὸ ἡμῶν=ἐμπρ. προσδ. προέλευσιν. ἐνδραχτῶν=παρ. τῆς Ἑλλάδος=γεν. ἀντικ. (εὐεργετῶν). πρὸς ἱεροῖς=ἐμπρ. προσδ. τόπου. κοινοῖς=ἐπιθ. προσδ. δόξει=ῥ. ὑποκ. δεινὸν εἶναι. πορθῆσαι=ὑποκ. τῆς ἀπρ. ἐκφρ. δεινὸν εἶναι. Λακεδαιμονίοις=ὑποκ. τοῦ πορθῆσαι. Ἰλλυταῖαν=ἀντικ. καὶ τοὺς μέν (δόξει δεινὸν εἶναι ἀναγρῆναι - ἐξαλείφαι=τελ. ἀπαρ. ὑποκ. τῆς ἐνν. ἀπρ. ἐκφ. δεινὸν εἶναι) (ὅπως ὑποκ. τοῦ ἐνν. δόξει). τοὺς πατέρας=ὑποκ. τοῦ ἀναγρῆναι. (τὴν πόλιν=ἀντικ. δι' ἀρετὴν=ἀναγκ. αἰτιον. εἰς τὸν τρίποδα=ἐμπρ. προσδ. τόπου. τὸν ἐν Δελφοῖς=ἐπιθ. προσδ. ὅμως=ὑποκ. τοῦ ἐξαλείφαι. (τὴν πόλιν)=ἀντικ. διὰ Θηβαίους=ἀναγκ. αἰτιον. πανοικεσία=ἐμπρ. προσδ. τόπου. ἐκ παντός Ἑλληνικοῦ=ἐμπρ. προσδ. τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν. ξυμφορᾶς=γεν. διαιρ. εἰς τὸ τοῦτο προκχωρήκαμεν=ῥ. ἐς τοῦτο=ἐμπρ. προσδ. ἐνν. σημειῶν. ἀπωλέμεθα=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). (ὅτι)=ὑποκ. (α' ὅρος συγκρ.). Θηβαίους=ἀντικ. (β' ὅρος συγκρ.). ἐν ὑμῖν=ἐμπρ. προσδ. τὸ ἐνώπιον. τοῖς πρὶν φιλτάτοις=παρ. τοῦ ἐν ὑμῖν. ὑπέστημεν=ῥ. ἀγῶνας=ἀντικ. τοὺς μεγίστους=παρ. διαφθαρήναι=κρίνεσθαι=τελ. ἀπαρ. ἐκ τοῦ ἀγῶνας. ὑπέστημεν=ἐκινδυνεύσαμεν. λιμῶ=δοτ. αἰτ. θανάτου=γεν. τοῦ ἐγκλημ. ἡ τιμωρία. παρέδομεν=ῥ. τὴν πόλιν=ἀντικ. [ὁ ὑποθ. λόγος εἶναι εἰ μὴ παρέδομεν - ὑπέστημεν ἐν τὸν ἀγῶνα. β' εἶδος ἀπραγματοποίητον]. Τὰ δύο ἀπαρέμφ. ὡς ἐπεξηγ. τοῦ δύο ἀγῶνας. περιεώσωμεθα=ῥ. ὑποκ. οἱ Πλαταιῆς. οἱ παρὰ δύναμιν=ἐπιθ. πρ. ἐκ πάντων=γεν. διαιρ. πρόθυμοι=παρ. εἰς τὸ Πλαταιῆς Ἔς τοὺς Ἕλληνας=ἐμπρ. προσδ. σκοποῦ. ἐρῆμοι - ἀτιμώρητοι=κατηγ. ὠφελεῖ=ῥ. οὐδείς=ὑποκ. τῶν ξυμμάχων=γεν. διαιρ. τότε=ἐπιθ. προσδ. δέδιμεν=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς. ἡ μόνῃ ἐλπίς=παρ. εἰς τὸ Λακεδαιμόνιοι. ἦτε=ῥ. ὑποκ. ὑμεῖς. βέβαιοι=κατηγ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. παράδειγμα ἀνδραγαθίας· οἱ Πλ. κολακεύουν τοὺς Λακ. ἐπαινούμενοι - οὐ μεμπτῶν ἢ δικαίᾳ ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν ἐπιβάλλεται διότι καὶ οἱ δικασταὶ ἐπαινοῦνται καὶ οἱ δικαζόμενοι εἶναι ἄμεμπτοι. οὐκ ἀφανῆ τὴν δίκην κρινεῖται ὑποδηλοῖ, ὅτι μία ἄδικος ἀπόφασιν δὲν θὰ μείνῃ

άγνωστος, αλλά θά άσκήση μεγίστην επίδρασιν εἰς τήν συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων. ἀνδρῶν ἀγαθῶν περί· οἱ Πλαταιεῖς ὁμιλοῦν μέ ἐγωισμόν διὰ τόν ἑαυτόν τους. ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς· νοοῦνται ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναός καί ὁ ἐν Δελφοῖς, ὅπου ἀνέθετον οἱ νικηταί τὰ λάφυρα τῶν ἡττημένων. δεινὸν δόξει· πρὸς ἔμφρασιν ἐτέθη ἐν ἀρχῇ τὸ δεινόν, διότι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐθεωροῦντο πρόμαχοι τῶν ἐλευθεριῶν. Λακεδαιμονίους πορθῆσαι Πλάταιαν· ἐμφαντικωτάτη ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν πανισχύρων Λακεδ. καὶ τῆς μικρᾶς πόλεως τῶν Πλαταιῶν. Τρίποδα· ὁ ἀφιερωθεὶς ὑπὸ Πανσανίου μετὰ τὴν μάχην ἐν Πλαταιαῖς εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς ναόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγράφησαν τὸ ὄνομα τῶν Πλαταιῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. διὰ Θηβαίους· μετὰ περιφρονήσεως. ἀπωλλόμεθα· μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ὁ Ξέρξης βαδίζων πρὸς Ἀττικὴν διὰ τῆς Βοιωτίας ἔκασσε τὰς Πλαταιάς, ἐνῶ οἱ κάτοικοι μετὰ Θεσπιῶν μετέβησαν εἰς Πελλήνην. τότε μὲν· κατὰ τὸν χρόνον τοῦ Πελ. πολέμου πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους. νῦν δέ· προαισθάνονται τὴν δικαστικὴν δολοφονίαν. περιώσμεθα... οἱ τρεῖς οὗτοι στίχοι περιέχουν πικρότατον παράπονον, διότι καίτοι ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν Ἑλλάδα, σήμερον ἐγκαταλείπονται ὑπὸ πάντων, χωρὶς κανεὶς νὰ σπεύδῃ πρὸς βοήθειάν των. ἡ μόνη ἐλπίς· ἀποκορύφωσις τῆς ἀπελπισίας. οὐ βέβαιοι· σταθεροὶ καὶ εἰς τὴν συμμαχίαν καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεις.

Αἰσθητικά. παράδειγμα ἀνδραγαθίας (μεταφορά). μὴ τὰ εἰκότα (σχ. λιτότης). περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν (σχ. ὑπερβατόν, διπλοῦν)=περὶ ἡμῶν οὐ μεμπτῶν. ἐπαινούμενοι... μεμπτῶν (ἀντίθεσις). μὴ οὐκ ἀποδέξονται (σχ. λιτότης)=μὴ μέμνωνται. Πλάταιαν—Λακεδαιμονίους (ἀντίθεσις προσώπων). ἀναγράψαι—ἐξαλείψαι (ἀντίθεσις πράξεων). τότε μὲν... νῦν δέ (ἀντίθεσις χρόνου). καὶ οὔτε τῶν τότε... ὠφελεῖ οὐδεὶς... ὑμεῖς τε... οὐ βέβαιοι.

γιαστὸν { ὠφελεῖ οὐδεὶς
ὑμεῖς X μὴ οὐ βέβαιοι

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ οἱ Πλαταιεῖς μὲ ἀνυπέρβλητον ἀξιοπρέπειαν καὶ θάρος ὑπογραμμίζουν τὰς τεραστίας συνεπείας μιᾶς δικαστικῆς δολοφονίας καὶ τὴν τρομερὰν ἀπήχησιν, τὴν ὁποίαν αὐτὴ θά ἔχῃ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν ἐν γένει Ἑλληνικὴν παράδοσιν καὶ ἱστορίαν διὰ τῶν πολλῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν σχημάτων λιτότητος παρουσιάζουν ἀνάγλυφον τὸ δικαστικὸν ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συντελεσθῇ, ἐνῶ ἡ πικρία καὶ ἡ ἀπελπισία ἀποκορυφοῦται.

Νόημα. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τονίζεται ἡ σπουδαιότης τῆς δίχης, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν γένος, διότι δικάζοντες καὶ δικαζόμενοι θεωροῦνται ὑπὸ πάντων ἀξιολόγοι. Ἡ ἐνδεχομένη θανατικὴ καταδίκη τῶν Πλαταιῶν δὲν θά εἶναι μόνον φοβερὸν δι' ἑαυτούς, ἀλλὰ θά εἶναι ἐπιζήμιος καὶ διὰ τοὺς Λακεδαιμονίους, διότι θά διαλυθῇ ἡ φήμη των ὡς ἐναγέτων καὶ δικαίων ἀνθρώπων. Θά προσενηθῇ ἐπίσης χειρίστην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὅταν μάθουν, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι χάριν τῶν Θηβαίων ἐξαφανίσουν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τοὺς Πλαταιεῖς, τοὺς ὁποίους οἱ πρόγονοι των ἐτίμησαν ἰδιαιτέρως διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ Τρίποδος μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Τέλος οἱ Πλαταιεῖς τονίζουν εἰς ποῖον σημεῖον δυστυχίας ἔφθασαν ὅχι μόνον κατὰ τὰ Μηδικὰ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, διότι εὐρέθησαν πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ νὰ ἀποθάνουν ἐκ τῆς πείνης μὴ παραδιδόμενοι, ἢ νὰ ὑποστοῦν δίχην παραδιδόμενοι, ἐκ τῆς ὁποίας διατρέχουν τὸν ἄμεσον κίνδυνον τοῦ θανάτου χάριν τῶν Θηβαίων. Οἱ Πλαταιεῖς ἐκφράζουν τὴν πικρίαν των καὶ τὸ παράπονον, ὅτι

σήμερον εὐρίσκονται ἔρημοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον ἐμπιστοσύνην καίτοι ἐξυπηρέτησαν πάντοτε προθύμως τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων.

Περίληψις. Οἱ Λακεδαιμόνιοι πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὴν φήμην τῶν καὶ ὅτι μία ἄδικος ἀπόφασις κατὰ τῶν Πλαταίων, οἵτινες τόσας ὑπηρεσίας προσέφερον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, θὰ βλάβῃ ἀνεπανορθώτως ὄχι μόνον τὴν φήμην τῶν Λακεδ., ἀλλὰ θὰ προκαλέσῃ μέγαν ἀποτροπισμὸν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Τὸ τρομερὸν εἶναι, ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου διέφυγον τὸν ἐκ πείνης θάνατον, καὶ τώρα ὑπάρχει φόβος, μήπως δὲν κατορθώσουν νὰ στηριχθῶν εἰς τὴν μόνην καὶ τελευταίαν ἐλπίδα, ἣτις εἶναι οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Ἐπιγραφή. Συνέπεται ἐκ τῆς ἐνδεχομένης καταδίκης τῶν Πλαταίων εἰς τὸ πανελλήνιον καὶ ἀπελπιστικὴ θέσις αὐτῶν.

Κεφ. 58. $5+8 = 13 = 1+3 = 4$

«Καίτοι γε ἀξιοῦμεν καὶ θεῶν
ἐνεκα τῶν γενομένων ποτὲ
συμμαχικῶν καὶ τῆς ἀρετῆς

τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας
καμφοῦναι,
ὕμᾱς καὶ μεταγνῶναι,
εἴ τι ὑπὸ Θηβαίων ἐπείσθητε,

τὴν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι
αὐτοὺς μὴ κτείνειν, οὓς μὴ
πρέπει ὑμῖν [κτείνειν],

κομίσασθαι τε σώφρονα χάριν
ἀντὶ ἀισχράς

καὶ ἡδονὴν δόντας ἄλλοις μὴ
αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν κακίαν·

βραχὺ γὰρ (ἐστὶ) τὸ διαφθεῖραι
τὰ ἡμέτερα σώματα,
ἐπίπονον δ' (ἐστὶ) ἀφανίσαι
τὴν δύσκληιαν αὐτοῦ.

τιμωρήσεσθε γὰρ ἡμᾶς
οὐκ ἐχθροὺς εἰκότως,
ἀλλ' εὖνους, κατ' ἀνάγκην
πολεμήσαντες.
ὥστε ὅσα ἂν δικάζοιτε

καὶ ποιοῦντες [ἡμῖν] ἄδειαν
τῶν σωμάτων καὶ προνοοῦντες,

«Καὶ ὅμως (σᾶς) παρακαλοῦμεν κα-
τὰ τὴν χάριν τῶν θεῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν ἅλ-
λοτε προστάται τῆς συμμαχίας (καὶ)
καὶ χάριν τῆς ἀνδρείας,
τὴν ὁποίαν ἐπεδείξαμεν ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
λήνων, νὰ καμφοῦναι
σεῖς καὶ νὰ ἀλλάξετε γνώμην,
ἐάν ἐπείσθητε εἰς κατὰ ὑπὸ τῶν Θη-
βαίων,
καὶ νὰ ἀπαιτήσετε πρὸς ἀνταμοιβὴν
(ἡμῶν) τὴν χάριν παρ' αὐτῶν νὰ μὴ
φονεύετε ἐκείνους, τοὺς ὁποίους δὲν
ἀρμόζει εἰς σᾶς (νὰ φονεύετε),
καὶ νὰ λάβετε διὰ τοὺς ἑαυτοὺς σας
ἐντιμὸν εὐγνωμοσύνην ἀντὶ τῆς ἀτί-
μου

καὶ, ἀφοῦ δώσετε εὐχαρίστησιν εἰς
ἄλλους, νὰ μὴ λάβετε σεῖς ἀντὶ τῆς
εὐχαριστήσεως κακὸν ὄνομα·
διότι (εἶναι) εὐκόλον νὰ ἀφαιρέσετε
τὴν ἰδικὴν μας ζωὴν,
ἀλλ' (εἶναι) δύσκολον νὰ ἐξαλείψω-
τε τὴν ἐπὶ ἐπὶ ἰδιότητον φήμην ἐκ τῆς πρά-
ξεως αὐτῆς.

Διότι θὰ τιμωρήσετε ἡμᾶς
ὄχι ὡς ἐχθροὺς, ὡς θὰ ἦτο φυσικόν
ἀλλ' ὡς φίλους, οἵτινες ἐξ ἀνάγκης
(σᾶς) ἐπολέμησαν.

Ὅστε κατὰ τοὺς θεῖους νόμους ἡθέ-
λετε δικάσει

καὶ ἐάν παρέχετε [εἰς ἡμᾶς] ἀσφάλειαν
τῆς ζωῆς καὶ ἂν, πρὶν ἀποφασίσαι
λάβητε ὑπ' ὄψιν σας,

ὅτι ἐκόντας τε ἐλάβετε
καὶ χεῖρας προῖσχομένους

—ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλήσιν (ἐστί)
μὴ κτείνειν τούτους—

ἔτε δὲ καὶ γεγεννημένους
εὐεργέτας διὰ παντός [χρόνου].

ἀποβλέψατε γὰρ ἐς θήκας

πατέρας τῶν ὑμετέρων,
οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων
καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
[γῇ] ἐπιμῶμεν δημοσίᾳ κατὰ
ἔτος ἕκαστον

ἐσθῆμασι τε καὶ τοῖς ἄλλοις
νομίμοις,

ἐπιφέροντές τε ἀπαρχὰς

πάντων ὅσα ἀνεδίδου

ἡ γῇ ἡμῶν ὥραϊα,

εἶναι μὲν ἐκ φιλίας χώρας,

ξύμμαχοι δέ, ὁμαίχοις ποτὲ
γενομένοις.

ὧν ὑμεῖς τούναντίον ἂν δράσαιτε
μὴ ὀρθῶς γνόντες.

σκέψασθε δὲ Πausανίας μὲν

γὰρ ἔθαπτεν αὐτοὺς

νομίζων τιθέναι ἐν γῇ τε φιλίᾳ

καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις·

ὑμεῖς δέ, εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς

καὶ ποιήσετε τὴν Πλαταιίδα

χώραν Θηβαΐδα,

τί ἄλλο (ποιήσετε)

ἢ καταλείψετε

ἐν πολεμίᾳ τε (χώρα) καὶ

παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας

τούς ὑμετέρους καὶ

συγγενεῖς

ἀτίμους γερῶν,

ὧν νῦν ἴσχουσιν;

πρὸς δὲ καὶ γῆν δουλώσετε,

ἐν ᾗ ἡλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες,

ἐρημοῦντες ἱερὰ τε θεῶν,

οἷς εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν

καὶ ἀφαιρήσεσθε τὰς πατρίους

ὅτι καὶ ἐκουσίως [ὑμᾶς] συνελάβετε
καὶ ἱκετευτικῶς προβάλλοντας τὰς
χεῖρας

—ὁ δὲ καθιερωμένος νόμος μεταξὺ
τῶν Ἑλλήνων [εἶναι] νὰ μὴ φονεῦν
κανεῖς τούτους—

ἀκόμη δέ, καὶ ὅτι ἔχομεν ὑπάρξει καὶ
εὐεργέται [σας] καθ' ὅλον τὸν [πρότε-
ρον χρόνον].

Ρίψατε δὲ τὸ βλέμμα σας εἰς τοὺς τά-
φους

τῶν ἰδικῶν σας προγόνων, τοὺς ὁποί-
ους φόνευθέντας ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ
ταφέντας εἰς τὴν ἰδικὴν μας (χώραν)
ἐπιμῶμεν δια δημοσίων τελετῶν καθ'
ἕκαστον ἔτος

καὶ διὰ τῆς προσφορᾶς ἐνδυμάτων καὶ
διὰ τῶν ἄλλων καθιερωμένων τιμῶν,

καὶ προσφέροντες τοὺς πρώτους καρ-
ποὺς ἐξ ὅλων, ὅσους παρήγε ἡ χώρα

μας εἰς ἕκαστην ἐποχὴν,

ὥς φίλοι μὲν ἐκ φιλικῆς χώρας,

ὥς σύμμαχοι δὲ πρὸς διατελέσαντας

κάποτε συμπολεμιστάς.

Πρὸς ταῦτα (δὲ) σεῖς τὰ ἀντίθετα ἡ-
θέλετε πράξει, ἐὰν δὲν ἀποφασίστε δι-
καίως.

Νὰ σκεφθῆτε ἄλλως τε· ὁ μὲν Πausa-
νίας δηλ. ἔθαπτεν αὐτοὺς,

διότι ἐνόμιζεν, ὅτι θάπτει καὶ εἰς χῶ-
ραν φιλικὴν

καὶ πλησίον ἀνδρῶν φίλων

σεῖς δέ, ἐὰν θὰ φονεύσατε ἡμᾶς

καὶ (ἐὰν) θὰ κάμετε τὴν Πλαταικὴν

χώραν Θηβαϊκὴν,

τί ἄλλο [θὰ κάμετε] παρὰ θὰ ἐγκα-
ταλείψετε

καὶ εἰς ἐχθρικὴν (χώραν) καὶ

εἰς τὴν διάκρισιν τῶν φονέων (τῶν)

τούς ἰδικούς σας προγόνους καὶ

συγγενεῖς

ἐστερημένους τῶν τιμῶν,

τὰς ὁποίας τώρα ἀπολαμβάνουν;

Προσέτι δὲ καὶ τὴν χώραν θὰ ὑποδου-
λώσετε,

εἰς τὴν ὁποίαν· (μαχόμενοι) ἀπέχτησαν

τὴν ἑλευθερίαν τῶν οἱ Ἕλληνες,

καταστρέφοντες καὶ τοὺς ναοὺς τῶν
θεῶν,

εἰς τοὺς ὁποίους προσευχθέντες ἐνί-
κησαν τοὺς Μήδους

καὶ θὰ ἀποστερήσετε τὰς πατροπαρα-

θυσίας τῶν εἰσασμένων
καὶ κτισάντων».

δότους θυσίας ἀπὸ τοὺς ἰδρύσαντας
καὶ θεσπισάντας (αὐτάς).

Ἑρμηνευτικὰ. Ἀξιῶ=θερμῶς παρακαλῶ, ἱκετεύω. *ξυμμαχικός*=ὁ προστάτης (ἑφορός) τῆς συμμαχίας. *κάμπτομαι*=εὐσπλαγχνίζομαι, λυγίζομαι. *μεταγινώσκω*=μετανοῶ, μεταβάλλω γνώμην. *ἀνταπαιτῶ*=ἀπαιτῶ πρὸς ἀνταμοιβήν. *σώφρων χάρις*=ἐντιμος εὐγνωμοσύνη. *κακία*=κακὴ φήμη. *βραχύνω*=εὐκολον. *διαφθείρω τὸ σῶμα*=ἀφαιρῶ τὴν ζωὴν. *δύσκληια*=κακὴ φήμη, κακὸν ὄνομα. *ἄδεια*=ἀσφάλεια. *ποιῶ ἄδεια τῶν σωμάτων*=ἐξασφαλίζω τὴν ζωὴν τινὸς. *προνοῶ*=λαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων ὑπ' ὄψιν. *προΐσχομαι χεῖρας*=τείνω ἱκετευτικῶς τὰς χεῖρας. *νόμος*=ἰα κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα. *θήκη*=τάφος. *ἀποθνήσκω ὑπὸ τινος*=φονεύομαι ὑπὸ τινος. *ἐσθίματα*=ἐνδύματα. *νόμιμα*=αἱ συνήθεις καθιερωμέναι τιμαί. *ώρατος*=ὁ εἰς κατάλληλον ἐποχὴν γενόμενος. *ἀναδίδωμι*=παράγω. *ἀπαρχαί*=οἱ πρῶτοι συλλεγόμενοι καρποί. *ῥμαιχος*= (ὁμοῦ+αἰχή)=συμπολεμιστής. *αὐθιγής* (αὐτοέντης)=ὁ ἰδίᾳ χειρὶ πράττων τι, φονεὺς. *ἄτιμος*=ὁ ἐστερημένος τιμῆς. *ἰσχω*=(ἰσχυρότ. τοῦ ἔχω)=ἀπολαμβάνω, ἀφαιροῦμαι τί τινος=ἀφαιρῶ τι ἀπὸ τινα. *εἰσασμένων*=ἰδρύσασμένων. *κτισάντων*=θεσπισάντων.

Γραμματικὰ. *καμφθῆναι*=ἀπαρ. παθ. ἄορ. α' τοῦ *κάμπτομαι* (ἐκαμπτόμην, κάμφομαι—καμφθῆσομαι, ἐκάμφθην—ἐκάμψαμην—ἐκάμψην, κέκαμμαι). *μεταγινώσκει*=ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ *μεταγινώσκω*. *ἐπέσθην*=παθ. ἄορ. τοῦ *πέθωμαι* (μεσ. ἄορ. β' ἐπιθόμην, ἰδὲ λεξ. ἄνωμ. ῥωμ. I. Ρώσση). *ἀνταπαιτῆσαι*=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ *ἀνταπαιτῶ*. *κομίσασθαι*=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ *κομίζομαι* (μελλων. *κομισθήσομαι*=πορεύσομαι, *ἐκομίσθην*=ἤλθον. ἐνφ. *κομίσομαι*=θά φέρω. (ἐκομίσαιμην=ἔλαβον). *δόντας*=μετχ. ἄορ. β' τοῦ *δίδωμι*. *ἀντιλαβεῖν*=ἀπαρ. ἐν. ἄορ. β' τοῦ *ἀντιλαμβάνω*. *διαφθεῖραι*=ἀφανείσαι=ἀπαρ. ἄορ. α' τῶν *διαφθείρω*—ἀφανίζω. *τιμωρήσεσθε*=μ. μελλ. τοῦ *τιμωροῦμαι*. *εὐνοῦς*=συνηρ. ἐπιθ. β' κλισ. αἰτ. πληθ. (δ. ἡ εὐνοῦς, τὸ εὐνοῦν). *προΐσχομένους*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ *προΐσχομαι* (ἰσχύμην). *ταφέντας*=μετχ. παθ. ἄορ. β' τοῦ *θάπτομαι* (ἐθαπτόμην, ταφήσομαι, ἐτάφην, τέθαμμαι). *ἐσθίμασι*=οὐσ. τριτοκλ. (ποιετικῶς) *ἀντὶ ἐσθῆς*. *δράσαιτε*=εὐκτ. ἄορ. α' τοῦ *δράω*—ῶ. *γνόντες*=μετχ. ἄορ. β' τοῦ *γινώσκω*. *σκέψασθε*=προστ. ἄορ. α' τοῦ *σκοποῦμαι*. *τιθέναι*=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ *τίθηναι*. *κτενεῖτε*=μελλ. τοῦ *κτείνω* (ἐκτείνον, κτενῶ, ἐντεῖνα—ἐκτανον, ἔκτονα). *γερῶν*=οὐδ. τριτοκλ. (τὸ γέρας· γέρας· πληθ. τὰ γέρα). *ἰσχουσι*=ἐνεστ. ὄρ. τοῦ *ἰσχω* (ἰσχον). *καταλείψετε*=μελλ. τοῦ *καταλείπω* (ἄορ. β' ἔλιπον). *ἡλευθερώθησαν*=παθ. ἄορ. α' τοῦ *ἐλευθεροῦμαι*. *δουλώσετε*=μελλ. τοῦ *δουλόω*—ῶ. *εὐξάμενοι*=μετχ. ἄορ. α' τοῦ *εὐχόμαι*. *ἐρημοῦντες*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ *ἐρημόω*—ῶ. *εἰσαμένων*=μετχ. ἄορ. α' (δὲν ἔχει ἐνεστ. ἄορ. εἰσα). *κτισάντων*=μετχ. ἄορ. α' τοῦ *κτίζω*. *ἀφαιρήσεσθε*=μ. μελλ. τοῦ *ἀφαιροῦμαι* (ἀφηρεῖσθην, ἀφαιρέσομαι, ἀφαιρέσθην, ἀφαιρήσομαι, ἀφαιρέσθην, ἀφηρεῖσθην, ἀφαιρήσθην).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Καίτοι ἀξιοῦμεν... τὴν τε δωρεάν... σὺ φρονα τε... ἀντιλαβεῖν (κυρία). εἰ τι... ἐπέσθηντε (ὑποθ.) οὕς... πρέπει (δευτ. ἀναφ.). βραχὺ γάρ... ἀφανίσαι (κυρία). οὐκ ἐχθρούς... πολεμήσαντας (κυρία). ὥστε... προνοοῦντες (συνπερ. κατὰ παράταξιν). ὅτι... προΐσχομένους... εἰτι δέ... διὰ παντός (εἰδική). ὁ δὲ νόμος (ἐστὶ ἡ κελεύει)... τούτους (παρενθ. κυρία). ἀποβλέψατε... θήκας (κυρία). οὓς ἀποθαν... νομίμοις... πάντων... γενομένοις (ἀναφ.). ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὥραϊα (ἀναφ.). ὃν ἡμεῖς... γνόντες (ὧν=τούτων, κυρία). σκέψαστε δὲ (κυρία). Πανσανίας μὲν... τοιοῦτοις (κυρία). ἡμεῖς δέ... τί ἄλλο (ποιήσετε) (κυρία). ἢ ἐν πολέμῳ...

γεράων... καταλείψετε (κυρία). εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς (ὑποθ.). καὶ χώραν... ποιή-
σετε (ὑποθ.). ὧν νῦν ἔχουσιν (ἀναφ.) πρὸς θε... γῆν.. δουλώσατε (κυρία). ἐν
ᾗ ἤλευθ.. Ἕλληνες (ἀναφ.) ἱερά τε... θεῶν... ἐρημοῦτε (κυρία). οἷς εὐξάμε-
νοι... ἐκράτησαν (ἀναφ.) καὶ θυσίας... ἀφαιρήσεσθε (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. ἀξιοῦμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ἔνεκα θεῶν=τελ. αἷτιον. γενο-
μένων=ἐπιθ. μετχ. ξυμμαχιῶν=κατηγ. ἀρετῆς (ἔνεκα)=τελ. αἷτιον. ἐς τοὺς
Ἕλληνας=ἐμπρ. προσδ. ἀναφ. καμφθῆναι=μεταγνώναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ.
τοῦ ἀξιοῦμεν. ὁμᾶς=ὑποκ. τῶν ἀπαρ. (ἐτεροπροσ.). εἰ ἐπέσθητε=ὑποθ.=
ἀξιοῦμεν (ἀποδ.) ὑποθ. λόγος α' εἶδους, τὸ πραγματικόν. ἐπέσθητε=ῥ.
ὑποκ. (ὑμεῖς). τε=ἀντικ. ὑπὸ Θηβαίων=ποιητ. αἷτιον. ἀνταπαιτῆσαι=τελ.
ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἀξιοῦμεν - δωρεάν - αὐτοὺς=ἀντικ. τοῦ ἀνταπαιτῆσαι. μὴ
κτείνειν=ἀντικ. εἰς τὸ ἀνταπαιτῆσαι. πρέπει=ῥ. ἀπρ. ὑποκ. (κτείνειν).
ὁμῶν=δοτ. προσδ. οὗς=ἀντικ. τοῦ (κτείνειν). κομίσασθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ.
τοῦ ἀξιοῦμεν. χάριν=ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. σώφρονα=ἐπιθ. προσδ. ἀντι αἰσχροῦ
=β' ὅρος συγκρ. δόντας=χρον. μετχ. ἤθον. ἄλλοις=ἀντικ. τῆς μετχ. ἀντι-
λαβεῖν=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἀξιοῦμεν. (ὁμᾶς)=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. αὐτοὺς=
κατηγ. προσδ. κακίαν=ἀνακ. βραχύ (ἐστὶ)=ἀπρ. ἐκφρ. τὸ διαφθεῖραι=ὄνο-
μαστ ἀπαρ. ὡς ὑποκ. (ὁμᾶς)=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. τὰ σώματα=ἀντικ. ἡμέτερα
=ἐπιθ. προσδ. ἐπίπονον (ἐστὶ)=ῥ. ἄπρ. ἐκφρ. ἀφαιρῆσαι=ὑποκ. (ὁμᾶς)=
ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. τὴν δύσκλησαν=ἀντικ. αὐτοῦ=γεν. ὑποκ. τιμωρήσεσθε=ῥ.
ὑποκ. (ὑμεῖς). ἡμᾶς=ἀντικ. ἐχθροὺς=εὐνους=κατηγ. εἰκότως=ἐπιρ. προσδ.
τόπου. πολεμήσαντας=ἐπιθ. μετχ. κατ' ἀνάγκην=ἐμπρ. προσδ. αἰτίας. ἂν
δικάζονται=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ὅσα=συστ. ἀντικ. ποιοῦντες=ὑποθ. μετχ. (=εἰ
ποιεῖτε). ἡμῶν=ἀδειαν=ἀντικ. τῆς μετχ. τῶν σωμάτων=γεν. ἀντικ. εἰς τὸ
ἀδειαν. προνοοῦντες=ὑποθ. μετχ. (εἰ προνοοῖτε), ἐδ' ἔχομεν γ' εἶδος ὑποθ.
λόγον, ἀπλὴν γνώμην τοῦ λέγοντος (εἰ ποιοῖτε καὶ προνοοῖτε=δικάζετε ἂν).
ἐλάβετε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς) (ἡ εἰδικὴ πρότασις ὅτι ἐλάβετε εἶναι ἀντικ. τῆς μετχ.
προνοοῦντες). (ἡμᾶς)=ἀντικ. ἐκόντας=τροπ. κατηγ. προῖσχομένους· γεγεννη-
μένους=κατηγ. μετχ. χεῖρας=ἀντικ. τῆς μετχ. εὐεργέτας=κατηγ. τοῦ γεγεννη-
μένων. διὰ παντός (χρόνου)=ἐμπρ. προσδ. διάκριαν. νόμος (ἐστὶ)=ῥ. ἀπρ.
ἐκφρ. μὴ κτείνειν=ὑποκ. (τινὰ)=ὑποκ. τοῦ κτείνειν. τούτους=ἀντικ. τοῖς
Ἕλλησι=δοτ. προσδ. ἀποβλέψατε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἐς θήκας=ἐμπρ. προσδ.
κατεῦθονοιν. πατέρων=γεν. κατηγ. ὑμετέρων=ἐπιθ. προσδ. ἐτιμῶμεν=ῥ.
ὑποκ. (ἡμεῖς). οὗς=ἀντικ. ἀποθανόντας=ταφέντας=χρον. μετχ. ὑπὸ Μήδων
=ποιητ. αἷτιον τοῦ ἀποθανόντας. ἐν τῇ (γῇ)=ἐμπρ. προσδ. τόπου. ἡμετέρα
=ἐπιθ. προσδ. κατὰ ἔτος=ἐμπρ. προσδ. χρόν. δημοσίᾳ=ἐσθ' ἡμασι· νομίμοις
=δοτ. τοῦ μέσου. ἄλλοις=ἐπιθ. προσδ. ἐπιφέροντες=τροπ. μετχ. ἀπαρχὰς
=ἀντικ. πάντων=γεν. διαιρ. ἀνεδίδου=ῥ. ὑποκ. ἡ γῆ ἡμῶν=γεν. κατηγ. ὅσα
=ἀντικ. ὥραϊα=κατηγ. εὐνοί· ξύμμαχοι=κατηγ. τοῦ ὑποκ. τῆς μετχ. (ἡμεῖς)
ἐκ χώρας=ἐμπρ. προσδ. τόπου. γενομένοις=ἐπιθ. μετχ. ὁμαίχοις=κατηγ.
δράσατε ἂν=ῥ. ὑμεῖς=ὑποκ. τούναντιον=ἀντικ. ὧν=γεν. ἀναφ. ὁρθῶς=
ἐπιρ. προσδ. τρόπου. γνόντες=ὑποθ. μετχ. (εἰ μὴ γνοῖτε· δράσαιτ' ἂν. γ' εἶδος
ὑποθ. λόγου, ἀπλὴν σκέψιν λέγοντος). Σκῆψασθε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἔθαπτεν
=ῥ. ὑποκ. Πανσωνίας. αὐτοὺς=ἀντικ. νομίζων=αἷτ. μετχ. τιθέναι=εἰδ.
ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ νομίζων. ἐν γῇ· παρ' ἀνδράσι=ἐμπρ. προσδ. τόπου. φι-
λία, τοιούτοις=ἐπιθ. προσδ. γὰρ=διασαφητ. ὑμεῖς τί ἄλλο (ποιήσετε). (ποι-
ήσετε)=ῥ. ὑποκ. ὑμεῖς. τί=ἀντικ. ἄλλο=ἐπιθ. προσδ. κτενεῖτε=ῥ. ὑποκ.
(ὑμεῖς). ἡμᾶς=ἀντικ. ποιήσετε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). χώραν=ἀντικ. Πλαταιίδα
=ἐπιθ. προσδ. Θηβαῖδα=κατηγ. (εἰ κτενεῖτε καὶ εἰ ποιήσετε (ὑποθ.).—(ποιή-
σετε) ἀποδ. α' εἶδος ὑποθ. λόγου. τί ἄλλο=α' ὅρος συγκρ.—ἡ καταλείψετε=
ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἐν πολεμίᾳ (χώρᾳ)=ἐμπρ. προσδ. τόπου. παρὰ τοῖς ἀνθέν-
ταις=ἐμπρ. προσδ. τὸ πλησίον. πατέρας· ξυγγενεῖς=ἀντικ. ἡμετέρους=ἐπιθ.

προσδ. ἀτίμους=τροπ. κατηγ. γεῶν=γεν. ἀντικ. (τοῦ ἀτίμους). ἴσχυοι=ῥ. ὑποκ. (οὗτοι). ὦν=ἀντ. ἀντωνυμ. ἔλξεις=ᾱ. δουλώσετε=ῥ. ὑποκ. [ὑμεῖς] πρὸς=προσέτι [ἐπιρ. σημ.]. γῆν=ἀντικ. ἡλευθερώθησαν=ῥ. ὑποκ. οἱ Ἕλλη-
νες. ἐν ᾗ=ἐμπρ. προσδ. τόπου ἐρημοῦτε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἱερὰ=ἀντικ. θεῶν=γεν. κτητ. ἐκράτησαν=ῥ. ὑποκ. (οἱ Ἕλληνες). Μήδων=ἀντικ. εὐδά-
μνοι=χρον. μετχ. εἰς=ἀντικ. τῆς μετχ. ἀφαιρήσεσθε=ῥ. (ὑμεῖς). θυσίας=
ἀ' ἀντικ. πατρῴου=ἐπιθ. προσδ. τῶν εἰσαμέμων—κτισάντων=ἐπιθ. μετχ.
β' ἀντικ.

Πραγματικά. Καίτοι γὰρ Ἐτέθη κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀνωτέρω (μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε) διὰ τὰ ἐξάρεθ' τὴν ἀβεβαιότητα τῶν Λακεδ. *ξυμμαχικῶν* ἐν-
νοοῦνται ὅλοι οἱ θεοὶ, οὓς ἐπεκαλέσθησαν κατὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.
οὗτω ἐξαίρεται ὁ βαθὺς θεῶν. δεσμός μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. καὶ τῆς ἀρετῆς
ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ σημαντικώτερον ἐπιχειρήμα τῶν δικαιομένων Πλ. εἶναι
ἢ ἀνάμνησις τῆς συμβολῆς τῶν εἰς τὸν πανεθνικὸν ἀγῶνα. *καυρθῆναι* μετα-
φορ. σημαίνει μεταβάλλω γνώμην. Εἰς τοῦτο πίπτει ὁλόκληρον τὸ βῆρος τοῦ
κεφαλαίου, διότι οἱ Πλατ. ζητοῦν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν δικαστῶν κατωτέρω
λέγει *ἐπικλαθῆναι*. εἴ τι ἐπέσθητε ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τοῦ ὁ ρήτωρ θέλει
νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἐπέσθησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν Θηβαίων. *δωρεάν* δηλ. ζη-
τήσατε τὴν σωτηρίαν μας, ὡς ρουσφέτι, ἀπὸ τοῦς Θηβαίους, ἐφ' ὅσον τόσην
ἐπήρροῦν ἐξασκοῦν οἱ Θηβαῖοι. οὐκ ἐχθροὺς—ἀλλ' εὐνοῦς. Διότι παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις ἐφηρμοζέτο τὸ τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιεῖν. τοὺς δὲ ἐχθροὺς κακῶς
ποιεῖν. *χείρας προῖσχομένους* σημειοὶν ἱκεσίας ἢ ἀνάτασις τῶν χειρῶν.
ἐσθῆμασι εἰς τοὺς νεκροὺς προσεφέροντο ζώματα ἢ πέπλοι καὶ πᾶν ἀγαπη-
τόν εἰς αὐτοὺς ζῶντας ὡς κτερίσματα τοῦ τάφου ἐπίσης νοεῖται ἡ ποικιλία
τῶν ἐνδυμάτων, ἃ ἐφόρουσιν οἱ Λακεδ. ἐν καιρῷ πολέμου διὰ τὰ μὴ φαίνονται
τὰ αἵματα *νομίμοις*. Κατόπιν ὁ ἀρχὼν λαμβάνει ὕδρον ἀπὸ τῆς κρήνης ἀπολούει
τὰς στήλας καὶ χρίει διὰ μύρου καὶ ἀφ' οὗ ἐσφαζε ταῦτον, προσήρχετο εἰς τὸν Δία
καὶ τὸν χθόνιον Ἑρμῆν καὶ προσκαλεῖ τοὺς νεκροὺς εἰς τὸ δεῖπνον. *δοᾶ γῆ
ἡμῶν ἀνεδίδου ὥρατα*. Οἱ Ἕλληνες προσέφερον εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἥρωας
τὰ πρῶτα καὶ ἐκλεκτότερα προϊόντα τῆς γῆς. *Πανσανίας ἔθαπτεν* τὸ 479
π.Χ. μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Ὁ παρατ. δηλοῖ, ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦς ἐπορεπε
νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε καὶ ἡ μνήμη τῶν παρεμμενεν ἀθάνατος. *αὐθέντας* οἱ Θηβαῖοι
ὕληξαν φανεῖς τῶν προγόνων τῶν Λακεδ. πολέμησαντες μετὰ τῶν Περσῶν
ἐναντίον τῶν. *δουλώσετε τὴν γῆν ἐν ᾗ ἡλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες* ζωηρο-
τάτη ἀντίθεσις. *ἀτίμους γεῶν* οἱ Θηβαῖοι ἐγκαθιστάμενοι εἰς Πλαταιάς δὲν
θὰ δύνανται ὡς φονεῖς, νὰ λατρεύουσιν αὐτοὺς. *ἱερὰ θεῶν* τοὺς ναοὺς τῶν
θεῶν, οἵτινες ἐφορεύουσιν τῆς Πλατ. γῆς. *εἰσαμέμων* ὅρος καθιερωθεῖς ἀπὸ
τοὺς ἱδρυτὰς ἱερῶν καὶ ναῶν, ὅστις ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ *κτισάντων*.

Αἰσθητικά. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὁ ρήτωρ διὰ τῶν πολλῶν σχημάτων
ἀντιθέσεως, ἀφ' οὗ ἐξήντησε τὰ ἐπιχειρήματα τῶν Πλαταιέων στρέφεται πρὸς
τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὅποια αὐτοδικαίως δύνανται νὰ προβάλλουν οἱ νεκροὶ τῶν
Λακεδ. ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ γῆ τῶν Πλαταιέων καὶ αὐτοὶ οἱ συμμαχικοὶ θεοὶ. Οὕτω
οἱ Πλαταιεῖς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῶν ὑπενθυμίζουσιν τοὺς ἀγρόφους νόμους καὶ
ἔθνη, ἅτινα εὐρισκονται ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων φιλοδοξιῶν καὶ παθῶν.
καυρθῆναι καὶ μεταγνῶναι .. ἀνταπειτεῖσθαι τε... κομίσασθαι τε καὶ ἀντιλα-
βεῖν (πολυσύνδετον) *καυρθῆναι μεταγνῶναι* (συνωνυμία). οὓς μὴ στέπει
(κτείνειν) (ἐξ ἀναλόγου). *ὡσπερνα*—ἀντὶ αἰσχρῶς (ἀντιθέσις). *ἡσυχῇ—κα-
κίαν*. *δόντας*—ἀντιλαβεῖν. *ἄλλοις*—αὐτοῖς. *βραχὺ—ἐπίπεπον* (ἀντιθέσις).
οὐκ ἐχθροὺς—ἀλλ' εὐνοῦς (ἀντιθέσις). *οὐκ ἐχθροὺς* (βραχυλογ.=ἡμεῖς, οὓς
τιμωρήσεσθε, οὐκ ἐσμέν ἐχθροί). κατ' ἀνάγκην (ἀσυνδ.=καὶ κατ' ἀνάγκην).
ἐκόντας τε καὶ προῖσχομένους καὶ γεγεννημένους (πολυσύνδετον). *ξυμμαχοί—δ*.

ΕΥ
μαίχοις (συνωνυμία). μὴ ὀρθῶς (λιτότης). ὧν ἴσχουσι (ἔλξις ἀντὶ ἁ ἴσχουσι). καὶ γῆν—ιερά τε καὶ θυσίας (πολυσύνδετον). εἰσαμένων—κτισσμένων (συνωνυμία). κτισάντων ἑορτάς (μεταφορά).

Νόημα. Οἱ Πλαταιεῖς ἐν ὀνόματι τῶν συμμαχικῶν θεῶν καὶ τῶν ἱερῶν ἀγῶνων ἐξορκίζουν τοὺς Λακεδ. νὰ μεταβάλουν γνώμην καὶ νὰ προτιμήσουν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Πλαταιέων παρὰ τὴν πρόσκαιρον αἰσχροὺν χαρὰν τῶν Θηβαίων.

Εἶναι ἐντροπὴ νὰ καταδικασθοῦν φίλοι, πολεμήσαντες ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐμφανιζόμενοι ὡς ἱκεταὶ καὶ εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος. Κατόπιν οἱ Πλατ. ἐπικαλοῦνται τοὺς τάφους τῶν προγόνων τῶν Λακεδ. τῶν εὕρισκόμενων εἰς Πλαταιᾶς καὶ τιμωμένων ἐπαξίως κατ' ἔτος διὰ θυσιῶν καὶ τελετῶν ὑπ' αὐτῶν. Πᾶσα ἀντίθετος πρᾶξις θὰ εἶναι ἄδικος καὶ ὁ Πανσανίας ἐθάπτεν αὐτοὺς πιστεύων τὴν χώραν ὡς φιλικήν.

Τέλος ἂν καταδικασθοῦν, τότε ἡ Πλατ. γῆ θὰ γίνῃ Θηβαϊκή, θὰ προσδοθοῦν οἱ τάφοι εἰς χεῖρας τῶν δολοφόνων Θηβαίων καὶ θὰ στερηθοῦν οἱ νεκροὶ τῶν τιμῶν, τὰ δὲ ἱερά χώματα, ὅπου ἡλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, θὰ ὑποδουλωθοῦν καὶ θὰ καταργηθοῦν αἱ πατροπαράδοτοι τελεταί, τὰς ὁποίας ἐκείνοι ἐθέσπισαν.

Περίληψις. Οἱ Πλαταιεῖς κατὰ τρόπον συγκινητικὸν ἱκετεύουν ὑπὲρ τῆς ἀθώωσέως των. ἐνῶ τὸ ἀντίθετον θὰ στιγματίζῃ ἀνεπανορθῶτως τὴν ὑπόληψιν τῶν Λακεδ. Διὰ τὴν πρᾶξιν νὰ ἀθωωθοῦν οἱ Πλαταιεῖς καὶ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταδίκης των.

Ἐπιγραφή. Ἡ ἀφοσίωσις τῶν Πλαταιέων εἰς τὸ Πανελλήνιον συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν ἀθώωσιν των.

Handwritten signature: H. C. 1st Series

Κεφ. 59.

«ὦ Λακεδαιμόνιοι,
οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης
τάδε (ἔστι),
οὔτε ἁμαρτάνειν ἐς τὰ κοινὰ
τῶν Ἑλλήνων

νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους

οὔτε διαφθεῖραι ἡμᾶς
τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτριᾶς
ἐνεκα ἑχθρας
[ἡμᾶς] αὐτοὺς μὴ ἀδικηθέντας,
φείσασθαι δὲ
καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ
λαβόντες οἰκτῶ σώφρονι.

κατανοοῦντας
μὴ μόνον δεινότητα
ὧν πεισόμεθα,
ἀλλ' οἳ τοὶ τ' ὄντες πάθοιμεν ἂν

«Λακεδαιμόνιοι,
δὲν συμβιβάζονται αὐτὰ πρὸς τὴν φή-
μην σας,
οὔτε δηλ. νὰ διαπράξετε ἁμάρτημα ἀ-
ναφερόμενον εἰς τὰς κοινὰς παραδό-
σεις τῶν Ἑλλήνων
καὶ εἰς τοὺς τάφους τῶν προγόνων
(σας)
οὔτε νὰ φονεύσετε ἡμᾶς
τοὺς εὐεργέτας χάριν ἑξένης
ἐχθρότητος,
ἐνῶ (σεῖς) οἱ ἴδιοι δὲν ἡδικήθητε,
νὰ (μᾶς) λυπηθῆτε δὲ
καὶ νὰ καμφθῆτε εἰς τὴν ψυχὴν
κρίναντες τὸ πρᾶγμα) μὲ λελογισμέ-
νην συμπάθειαν,
δηλ. λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν
ὄχι μόνον τὴν σκληρότητα
τῶν ὧων πρόκειται νὰ πάθωμεν,
ἀλλὰ καὶ ποῖοι, ἐνῶ εἴμεθα. θὰ φο-

καὶ ὥς ἀσταθμητὸν (ἐστὶ)

τὸ τῆς ξυμφορᾶς,
ὅτινι ποτὲ ξυμπέσοι ἂν καὶ
ἀναξίῳ (δντι).

ἡμεῖς τε, ὥς πρέπον ἡμῖν (ἐστὶ)
καὶ ὥς ἡ χρεια προάγει,
αἰτούμεθα ὑμᾶς,
ἐπιβρώμενοι καὶ κοινούς
τῶν Ἑλλήνων,
πεῖσαι τάδε, προσφερόμενοι

θ' ὄρκους οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν
ᾤμοσαν
[κέταί γιγνόμεθα τῶν πατρῶων
τάφων
ὑμῶν μὴ ἀμνημονεῖν [τῶν
ὄρκων ὑμᾶς]
καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηκό-
τας μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις

μηδὲ παραδοθῆναι τοῖς ἐχθίστοις
[ἡμῖν]
φίλτατοι δντες [ἐκείνοις],

ἀναμνησκόμεν τε ἡμέρας
ἐκείνης,
ἢ πράξαντες τὰ λαμπρότατα
μετ' αὐτῶν,
νῦν ἐν τῇδε [τῇ ἡμέρᾳ]
κινδυνεύομεν παθεῖν
τὰ δεινότερα.
Ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε (ἐστὶ)

καὶ χαλεπώτατον
τοῖς ᾧδε ἔχουσι,
λόγου τελευτᾶν, διότι

καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος
ἐγγὺς μετ' αὐτοῦ (ἐστὶ)
παυόμενοι λέγομεν ἤδη
ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν
τὴν πόλιν
εἰλόμεθα γὰρ ἂν τελευτῆσαι
τῷ αἰοχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ πρὸ
τούτου γε
προσῆλθομεν δὲ ὑμῖν πιστεύσαντες

καὶ δίκαιόν (ἐστὶ), εἰ
μὴ πεῖθομεν, ἕσσαι ἡμᾶς αὐτοὺς
ἐλέσθαι τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον

νευθῶμεν καὶ πόσον ὀλίγον δύναται
(τις) νὰ ὑπολογίσῃ
τὴν δυστυχίαν.

κατὰ τινος τάχα δύναται νὰ ἐπιπέσῃ
καὶ χωρὶς νὰ πατήῃ.
Καὶ ἡμεῖς, καθὼς ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς
καὶ καθὼς ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ,
σᾶς παρακαλοῦμεν,
ἐπικαλοῦμενοι τοὺς θεοὺς τοὺς τιμω-
μένους εἰς τοὺς αὐτοὺς βωμοὺς καὶ
κοινούς τῶν Ἑλλήνων,
νὰ (σᾶς) πείσουν εἰς αὐτὰ, καὶ προ-
βάλλοντες,
πρὸς ὑπεράσπισιν ὄρκους, τοὺς ὁποί-
ους οἱ πρόγονοί σας ὠρκίσθησαν,
(σᾶς) ἱκετεύομεν καταφεύγοντες εἰς
τὴν προστασίαν
τῶν τάφων τῶν πατέρων σας νὰ μὴ
λησμονήτε (σεῖς τοὺς ὄρκους)
καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς ἀποθανόντας
νὰ μὴ περιέλθωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν
τῶν Θηβαίων

μητε νὰ παραδοθῶμεν εἰς αὐτοὺς,
οἵτινες μισητότατοι (εἰς ἡμᾶς),
ἐνῷ εἰμεθα ἀγαπητότατοι (εἰς ἐκεί-
νους),
καὶ ὑπενθυμίζομεν τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην,
κατὰ τὴν ὁποίαν, ἂν καὶ ἐπράξαμεν
τὰ λαμπρότατα ἔργα με αὐτοὺς,
τώρα κατ' αὐτὴν (τὴν ἡμέραν)
κινδυνεύομεν νὰ πάθωμεν τὰ πλέον
φοβερά.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ πρὸς ἐκεῖνο ἀκριβῶς,
τὸ ὁποῖον καὶ ἀναγκαῖον (εἶναι)
δυσκολώτατον καὶ εἰς τοὺς εὐρισχομέ-
νους εἰς τοιαύτην θέσιν,
δηλ. νὰ τελειώνουν τὴν ἀπολογίαν
(τῶν), διότι
καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ζωῆς συνδέεται
μὲ τὸ τέλος τῆς ἀπολογίας,
τελειώνοντες λέγομεν τώρα πλέον,
ὅτι δὲν παρεδώσαμεν εἰς τοὺς Θηβαί-
ους τὴν πόλιν
διότι θὰ προετιμούσαμεν νὰ ἀποθά-
νωμεν ἀπὸ τὸν ἀδοξότατον θάνατον,
δηλ. τὴν πείναν, ἀντὶ τούτου βεβαίως,
ἀλλὰ παρεδόθημεν, διότι ἐδώσαμεν
ἐμπιστοσύνην εἰς σᾶς
καὶ δίκαιον (εἶναι), ἐὰν
δὲν κατορθώσαμεν νὰ σᾶς πείσωμεν
νὰ ἀφήσῃτε εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους νὰ

ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας—

ἐπισκῆπτομέν τε ἅμα, ὦ Λακεδαιμόνιοι, Πλαταιῆς ὄντες οἱ προθυμότετοι γινόμενοι παρὶ τοῦς Ἑλλήνας
μὴ παραδοθῆναι Θηβαίοις

τοῖς ἐχθίστοις ἡμῖν
καὶ τῶν ἡμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως, ἰκέται ὄντες,

γενέσθαι δὲ σωτήρας ἡμῶν
καὶ μὴ διολέσαι ἡμᾶς

ἐλευθεροῦντας τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας».

ἐκλέξωμεν τὸν πρῶτον κίνδυνον, ὅστις ἤθελε παρουσιασθῇ, ἀφοῦ ἐπαναφέρετε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν—
καὶ συγχρόνως σὰς ἐξορκίζωμεν, Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ εἴμεθα οἱ Πλαταιεῖς, οἵτινες ἀπεδείχθημεν προθυμότετοι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, νὰ μὴ παραδοθῶμεν εἰς τοὺς Θηβαίους, οἵτινες εἶναι μισητότατοι εἰς ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἰδικῶν σὰς χειρῶν καὶ τῆς ἰδικῆς σὰς ἀξιοπιστίας, ἐνῶ εἴμεθα ἰκέται,
ἀλλὰ νὰ γίνεταί σωτήρες ἡμῶν καὶ νὰ μὴ μᾶς καταστρέψετε ἐντελῶς,
ἐνῶ ἰσχυρίζεσθαι, ὅτι ἀπελευθερώνατε τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας».

Ἑρμηνευτικά. Δόξα=φήμη. νόμιμα=κοινὰ συνήθειαι, ἔθιμα. Ἐπικλῶμαι=λυγίζομαι, κάμπτομαι, εὐσαπνίζομαι. σώφρων οἶκος=λελογισμένη συμπάθεια. λαβόντας (λαμβάνω=κρίνω). ἀστάθμητος=ἀνυπολόγιστος. τὸ τῆς ξυμφορᾶς=ἡ συμφορὰ. ὁμοβώμιος=ὁ τιμώμενος εἰς τὸν αὐτὸν βωμόν. ἐπιβοᾶμαι=μεγαλοφώνως ἐπικαλοῦμαι. κεκημηότες ἢ κεκημῶτες=οἱ ἀποθιγόντες. γίγνομαι ὑπὸ τινι=περιέρομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός. ἐχθιστος=ὁ φανατικός ἐχθρός. λόγου τελευτῶ=παύομαι. αἰσχιστος ὁλεθρος=ἄδοξος θάνατος. ἐπισκῆπτω=ἰκετεύω. πίστις=ἡ παρασχεθεῖσα ἐγγύησις. διόλυνμι=καταστρέφω ἐντελῶς.

Γραμματικά. Ἐπικλασθῆναι=ἀπαρ. παθ. ἄορ. τοῦ ἐπικλάσμαι. ὦμαι=(ἐπεκλώμην, ἐπικλάσσομαι—ἐπικλασθήσομαι, ἐπικλάσθην, ἐπικέκλασμαι). φείσασθαι=ἀπαρ. μεσ. ἄορ. α' τοῦ φείδομαι (ἐφειδόμην, φείσομαι, ἐφεισάμην, πέφεισμαι). κατανοῶντας=μετχ. ἐνεστ. τοῦ κατανοῶ-ω. πεισόμεθα=μελλ. τοῦ πείσχω. οἷσι=ἀναφ. ἀντ. (οἶος-οἷα-οἶον). πάθοιμεν=εὐκτ. ἄορ. β' τοῦ πάσχω. ᾧ τινι=ἀναφ. ἀντ. (δοσις-ῆτις-δι, τι). ξυμπέσοι=εὐκτ. ἄορ. β' τοῦ ξυμπέπτω=(ἐπιπτον, πεσοῦμαι, ἐπεσον, πέπτωκα, ἐπεκτώκειν). ἐπιβοῶμενοι=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ἐπιβοᾶσμαι-ῶμαι (βεβόηται, ἐβεβόητο). ὤμοσαν=ἄορ. α' τοῦ ὀμνυμι (ὠμνυν, ὀμοῦμαι—ὀμόσω, ὤμοσα, ὀμώμοκα, ὤμωμόκειν). κεκημηότες=μετχ. παρὰκ. τοῦ κέμνω (ἐκαμνον, καμῶμαι, ἐκαμον, κέκηκα, ἐκεκηκέειν). ἐχθίστοις=ἐπιθ. ὑπερθ. βαθμοῦ (ἐχθρός—ἐχθίων—ἐχθιστος). λόγου τελευτᾶν=παύεσθαι τοῦ λόγου (διότι τὸ τελευτῶ=συντ. μετ' αἰτίας). ἀναμνησκόμενοι=ἐνεστ. ὄρ. τοῦ ἀναμνησχω (ἐμνήνησκον, μνήσω, ἐμνησα). ὥδε=τοπικὸν ἐπιρ. εἰλόμεθα=ἄορ. β' τοῦ αἰροῦμαι (ἡρόμην, αἰρήσομαι, εἰλόμην, ἡρομαι—μην). αἰσχίστω=ἐπιθ. ὑπερ. βαθ. (αἰσχρός, αἰσχίων, αἰσχιστος). καταστήσαντες=μετχ. ἄορ. α' τοῦ καθίστημι. ἔασαι=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ ἔάω-ω (εἶων, ἔάσω, εἶασα, εἶακα, εἶακειν). ἐλῆσθαι=ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ αἰροῦμαι. ξυντυχόντα=μετχ. ἄορ. β' τοῦ ξυντυγχάνω (ἐτύγχανον, τεύχεται, ἐτυχον, τετύχηκα-κειν). ἐπισκῆπτομεν=ἐνεστ. ὄρ. τοῦ ἐπισκῆπτω (ἐπέσκηπτον, ἐπισκῆψω, ἐπέσκηψα, ἐπέσκηψα). διολέσαι=ἀπαρ. ἄορ. α' τοῦ διόλλυμι (διώλλυν, διολῶ—διολέσω, διώλεσα, διολώλεκα, διωλώλεκειν).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Οὐ πρὸς τῆς... τάδε (ἐστὶ)... οὔτε ἐς τὰ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ (ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ—ΘΗΒΑΙΩΝ) 3

κοινά... διαφθεῖραι (χυρία). (ἀλλὰ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης ἐστὶ) φείσασθαι... κατανοῶντας (χυρία). μὴ ὦν πεισόμεθα... δεινότητα (ἀναφορ.), ἀλλ' οἷοι τ' ὄντες... πάθοιμεν (ἀναφ.), καὶ ὡς ἀσάθμητόν (ἐστὶ)... ξυμφορὰς (ἀναφ.) ὥτινι ποτ' ἂν... ξυμπάσοι [πλαγ. ἐρωτημ. ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἀσάθμητόν (ἐστὶ)], ἡμεῖς τε... αἰτουμεθα ὑμᾶς... ὄρκους (χυρία). ὡς πρέπον (ἐστὶ) (ἀναφ.) καὶ ὡς ἡ χρεῖα προάγει (ἀναφ.). οὓς... ὤμοσαν (ἀναφ.) ἰκέται... μὴ ἀμνημονεῖν... τάφων (χυρία). καὶ ἐπικαλούμεθα... παραδοθῆναι (χυρία) ἡμέρας... ἐκείνης (χυρία). ἥ... παθεῖν (ἀναφορ.), ὅπερ δέ... ἀναγκαῖον (ἐστὶ)... τελευτᾶν (ἀναφορ.). διότι... ἐγγύς (ἐστὶ) μετ' αὐτόν (αἰτιολ.). πανόμενοι λέγομεν ἤδη (χυρία). ὅτι... πόλιν (εἰδική). εἰλόμεθα... τελευτῆσαι (παρενθ.). (ὅτι) ὑμῖν... προσήλθομεν (εἰδική). καὶ δίκαιόν (ἐστὶ)... ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντες... ἐλεῖσθαι (παρενθ.). εἰ μὴ πείθομεν (παρενθ. ὑποθ.). (ἐπισκῆπτομεν) γενέσθαι... διολέσαι (χυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. (ἐστὶν)=ὁ. ὑποκ. τὰδε (ἀπ. σύντ.). πρὸς τῆς δόξης=ἐμπροσθ. προσθ. τὸ ἀρμόζον. ἀμαρτάνειν=διαφθεῖραι=τελ. ἀπαρ. ἐπέξηγ. τοῦ τὰδε. ἐς τὰ νόμιμα=ἐς τοὺς προγόνους=ἐμπρ. προσθ. ἀναφ. τῶν Ἑλλήνων=γεν. κτητ. ἡμᾶς=ἀντικ. τοῦ διαφθεῖραι. τοὺς εὐσεβέτας=παραθ. ἐνεκα ἐχθρας=ἀναγκ. αἰτιον. ἀλλοτριᾶς=ἐπιθ. προσθ. ἀδικηθέντας=ἐνδοτ. μετχ. αὐτοὺς=κατηγ. προσθ. τοῦ ἐνν. ὑποκ. (ὑμᾶς). φείσασθαι=ἐπικλασθῆναι=τελ. ἀπαρ. ἐξαρτωμ. ἐκ τῆς ἐνν. (πρὸ τῆς ὑμετέρας δόξης ἐστὶ). τῇ γνώμῃ=δοτικ. κατὰ τι. λαβόντας=κατανοῶντας=τροπ. μετχ. οἴκτω=δοτ. τροπ. σώφρονι=ἐπιθ. προσθ. πεισόμεθα = ῥῆμ. δεινότητα = ἀντικειμ. ὦν = γεν. ὑποκειμ. εἰς τὸ δεινότητα καὶ ἀντικειμ. τοῦ πεισόμεθα. πάθοιμεν ἂν = ῥῆμ. ὄντες=ἐνδοτ. μετχ. οἷοι=κατηγ. ἀσάθμητόν (ἐστὶ)=ῥῆμ. τὸ τῆς ξυμφορὰς=ὑποκ. ἀσάθμητόν=κατηγ. ξυμπέσοι ἂν=ὁ. (ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἀσάθμητόν ἐστὶ). ὥτινι=ἀντικ. καὶ ὑποκ. τῆς ἐνν. μετχ. (ὄντι). ἀναξίω=κατηγ. (ἡ ἐνν. μετχ. ὄντι=ἐναντιωμ.). αἰτούμεθα=ὁ. ὑμᾶς πεῖσαι=ἀντικ. ἐπιβουόμενοι=τροπ. μετχ. θεοὺς=ἀντικ. τῆς μετχ. καὶ ὑποκ. τοῦ πεῖσαι. τὰδε=ἀντικ. τοῦ πεῖσαι. δημοβουλούς=κοινούς=ἐπιθ. προσθ. τῶν Ἑλλήνων=γεν. κτητ. προσφερόμενοι=τροπ. μετχ. ὄρκους=ἀντικ. πρέπον (ἐστὶ)=ὁ. ἡμῖν=δοτ. προσ. προάγει=ὁ. ἡ χρεῖα=ὑποκ. ὤμοσαν=ὁ. οἱ πατέρες=ὑποκ. ὑμῶν=γεν. κτητ. γινόμεθα=ὁ. ἰκέται=κατηγ. ἀμνημονεῖν=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τῶν τάφων=γεν. ἀντικ. τοῦ ἰκέται. πατρώων=ἐπιθ. προσθ. ὑμῶν=γεν. κτητ. ἐπικαλούμεθα=ὁ. κεκημηκός=ἐπιθ. μετχ. ἀντικ. μὴ γενέσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐπικαλούμεθα. ὑπὸ Θηβαίοις=ἐμπρ. προσθ. ὑποταγῇ. παραδοθῆναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐπικαλούμεθα. (Θηβαίοις)=ἀντικ. τοῖς ἐχθρίστοις=παραθ. ὄντες=ἐναντιωμ. μετχ. φίλτατοι=κατηγ. ἀναμνησκόμεν=ὁ. ἡμέρας=ἀντικ. ἐκείνης=ἐπιθ. προσθ. κινδυνεύομεν=ὁ. παθεῖν=ἀντικ. τελ. ἀπαρ. τὰ δεινότετα (παθήματα)=σύστοιχον ἀντικ. πράξαντες=ἐνδοτ. μετχ. τὰ λαμπρότατα=συστ. ἀντικ. μετ' αὐτῶν=ἐμπρ. προσθ. ὁμοῦ. ἐν τῇδε (εἰ ἡμέρα)=ἐμπρ. προσθ. χρόνου. νῦν=ἐπιρ. προσθ. χρόνου. χαλεπώτατον (ἐστὶ)=ὁ. ὅπερ=ὑποκ. τοῖς ἔχουσι=δοτ. προσωπ. τελευτᾶν=ἐπεξ. τοῦ ὅπερ. λόγου=ἀντικ. τοῦ τελευτᾶν (ἀντὶ λόγου). ἐγγύς (ἐστὶ)=ὁ. ὑποκ. ὁ κίνδυνος. ἐγγύς=ἐπιρ. κατηγ. βίον=γεν. ὑποκ. μετ' αὐτοῦ=ἐμπρ. προσθ. ὁμοῦ. λέγομεν=ὁ. πανόμενοι=χρον. μετχ. παρέδομεν=ὁ. τὴν πόλιν=Θηβαίους=ἀντικ. εἰλόμεθα ἂν=ὁ. τελευτῆσαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. δλέθρω=δοτ. τρόπου. αἰσχίστω=ἐπιθ. προσθ. λιμῶ=ἐπέξηγ. τοῦ δλέθρω καὶ α' ὅρος συγκρ. πρὸ τούτου=β' ὅρος συγκρ. προσήλθομεν=ὁ. πιστεύσαντες=αἰτ. μετχ. ὑμῖν=ἀντικ. δίκαιόν (ἐστὶ)=ὁ. ἀπρ. ἐκφρ. εἶσαι=ὑποκ. (ὑμᾶς)=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. ἡμᾶς=ἀντικ. αὐτοὺς=κατηγ. προσθ. ἐλεῖσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ εἶσαι. κίνδυνον=ἀντικ. τὸν ξυντυχόντα=ἐπιθ. μετχ. ἰσοδυν. πρὸς ἀναφ. ὑποθ. πρῶτασιν=ὅς ἂν ξυντύχη. κατastήσαντες=χρον. μετχ. ἐς τὰ αὐτὰ=ἐμπρ. προσθ. κατεῦθυσιν. πείθομεν=

δ. ὑποθ. λόγος εἰ μὴ πείθουεν—δικαίον (ἔσται)=α' εἶδος. ἐπισκῆπτομεν=ὁ παραδοθῆναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. ὄντες=αἰτιολ. μετχ. Πλαταιῆς=κατηγ. οἱ γενόμενοι=ἐπιθ. μετχ. προθυμότεροι=κατηγ. περὶ τοὺς Ἕλληνας=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. Θηβαίοις=ἀντικ. τοῦ παραδοθῆναι. τοῖς ἐχθίστοις=παραθ. ἡμῖν=δοτ. ἀντικ. (ἐχθίστοις). ἐκ τῶν χειρῶν καὶ τῆς πίστεως=ἐμπρ. προσδ. ὄργανον. ὑμετέρας=ἐπιθ. προσδ. ὄντες=ἐναντιωμ. μετχ. ἰκέται=κατηγ. (ἐπισκῆπτομεν) δέ, ἐνν. γενέσθαι καὶ μὴ διολέσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. σωτήρας=κατηγ. ἡμῶν=γεν. ἀντικ. (σωτήρας) διολέσαι. ὑποκ. (ὑμᾶς). ἀντικ. ἡμᾶς. ἐλευθεροῦντας=ἐνδοτ. μετχ. τοὺς Ἕλληνας=ἀντικ. ἄλλους=ἐπιθ. προσδ.

Πραγματικά. τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα πρόκειται περὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, αἵτινες τόσῃ ἀγαθοποιῶν ἐπίδρασιν ἤσκουν τότε εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας προγόνους· εἶναι ἐντροπὴ οἱ τάφοι τῶν ἐν Πλαταιαῖς πεσόντων Σπαρτιστῶν νὰ πέσουν εἰς χεῖρας τῶν φονέων τῶν. ἀλλοτριᾶς ἐχθρας· προτροπὴ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας νὰ μὴ γίνουν εὐτελεῖ ὄργανα τῶν Θηβαίων. οἷκτωρ σῶφρονι· κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ἀσυνέτου οἰκτου, ὅστις πολλάκις βλάπτει. οἱ οἱ τε ὄντες· ἐκθειάζει τὸν ἐθνοπρεπῆ χαρακτῆρα τῶν Πλατυνέων. ἀσάταμντον· ὑπενθυμίζει τὴν ῥῆσιν τοῦ Ἰσοκρ. «μηδενὶ ξυμφορὰν ὀνειδίσῃς κοινῇ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἄορατον». ἡμεῖς δὲ αἰτούμεθα· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης. Ἐφ' ὅσον κινδυνεύει διὰ τῆς καταδίκης ἡ ὑπόληψις τῶν Λακεδ. ἡ ἰκεσία εἶναι φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον ἐπακόλουθον. θεοὺς δμοβωμίους καὶ κοινούς· πρὸ τοῦ Πελ.)κοῦ πολέμου ἡ θρησκεία ἀπετέλει ἰσχυρὸν δεσμὸν δι' ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ φύλα· ὅπως οἱ ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ τιμώμενοι Θεοί. τάδε· ἀναφέρ. εἰς τὰ προηγούμενα (φείσασθαι—ἐπικλασθῆναι). φίλτατοι· ὡς συμπολεμισταί. ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ· ἡ ἡμέρα αὕτη ἀποτελεῖ τὸ κύριον σημεῖον τῆς ἱστορικῆς ἀνασκοπήσεως. αἰσχίστῳ· ὁ διὰ τοῦ λιμοῦ θάνατος ἐθεωρήθη ὡς ἄδοξος, διότι εἰς οὐδεμίαν γενναίαν πράξιν προβαίνει ὁ μελλοῦντας. Ὁ Ὀμηρος λέγει αἰμῶν δὲ οἰκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν. τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγύς (ἔστι)· ὁ ρήτωρ μαντεύει τὴν σκληροτάτην ἀπόφασιν τῶν Λακεδαιμονίων. ἐς τὰ αὐτά· εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὅποιαν ἦσαν πρὸ τῆς παραδόσεως. Πλαταιῆς ὄντες· ὑψηλὴν γνώμην καὶ δικαίως εἶχον οἱ Πλαταιεῖς περὶ ἑαυτῶν. ἰκέται ὄντες· ἐθεωροῦντο πρόσποπα ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα. ἐλευθεροῦντας τοὺς ἄλλους Ἕλληνας· ὁ ρήτωρ καλεῖ τοὺς Λακεδ. νὰ ἀποδείξουν ἐμπράκτως ὅτι πολεμοῦν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων.

Αἰσθητικά. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης· διὰ τῆς φράσεως αὐτῆς φαίνεται ἡ μεγάλη σημασία, τὴν ὅποιαν ἀπέδιδον εἰς τὸ καλὸν νόημα. οὐ... οὔτε... οὔτε (πολυσύνδετον). τάδε (ἔστι)=ἀττικὴ σύνταξις. ὧν πεισόμεθα· ἔλξις ἀντὶ ἀπεισόμεθα. τὸ τῆς ξυμφορᾶς· προληπτ. περίφρασις. θεοὺς (πρόληψις). πρόφρεσθαι· (μεταφορᾶ). ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ἐξαγομένων πρὸς ἴδιαν χρῆσιν. κερμηκότας (εὐφημισμός). λαμπρότατα—δεινότερα (ἀντίθεσις). τοῖς ἐχθίστοις—φίλτατοι (ἀντίθεσις). Πλαταιῆς προθυμότεροι—Θηβαίοις ἐχθίστοις (ἀντίθεσις). ἐλευθεροῦντες—διολέσαι (ἀντίθεσις). Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, τῷ ἐπιλόγῳ τοῦ Πλαταϊκοῦ δράματος, ἀποκορυφῶνται ἡ συγκινητικὴ μὲν, ἀλλ' ἀξιοπρεπὴς παράκλησις τῶν Πλαταίων, οἵτινες παρακαλοῦν τοῦλάχιστον νὰ ἀφήσουν αὐτοὺς νὰ ἐκλέξουν τὸ εἶδος τοῦ θανάτου τῶν.

Νόημα. Ἡ θανατικὴ καταδίκη τῶν Πλαταίων ἀντίκειται καὶ πρὸς τὴν Πανελληνίον φήμην τῶν Λακεδαιμονίων καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν καθιερωμένων ἐθίμων καὶ τῆς λατρείας τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων Σπαρτιωτῶν. Ἀντιθέτως ἐπιβάλλεται κατανόησις καὶ σύνεσις, διότι κανεὶς δὲν γνωρίζει τί ἐπιφυλάσσει ἡ μοῖρα καὶ εἰς τοὺς ἀθώους ἀκόμη. Μετὰ ταῦτα οἱ Πλατ. ἐπικα-

λοῦνται τοὺς κοινούς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὄρκους, τοὺς τάφους τῶν προγόνων καὶ τοὺς νεκροὺς μετὰ τῶν ὁποίων κατώρθωσαν λαμπρὰ ἔργα καὶ παρακαλοῦν νὰ μὴ παραδοθοῦν εἰς τοὺς μισητοὺς Θηβαίους. Τέλος παρακαλοῦν τοὺς Λακεδ., ἐὰν δὲν πείσουν αὐτοὺς, νὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ δώσουν μόνοι τῶν τὴν λύσιν τοῦ δράματος, ἐκλέγοντες καὶ τὸν πλέον ἄδοξον θάνατον ἐκ τῆς πείνης παρὰ τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν. Ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ σωθοῦν, ἐφ' ὅσον παρεδόθησαν μόνοι τῶν εἰς τοὺς Λακεδ. καὶ θὰ ἦτο ἄδικον νὰ καταστραφοῦν αὐτοί, οἱ εὐεργεταί τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ οἱ Λακεδ. ἰσχυρίζονται, ὅτι ὑπερασπίζουν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Περίληψις. Ἐπικλήσεις καὶ παρακλήσεις τῶν Πλαταιέων πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν· τί ἐπιβάλλεται νὰ πράξουν οἱ Λακεδ. εἰς περίπτωσιν ἀπορρίψεως τῶν ἀπόψεων τῶν.

Ἐπιγραφή. Τέλεταιαί ἐπικλήσεις τῶν Πλαταιέων πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους.

Κεφ. 60.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι δέισαντες μὴ τι ἐνδῶσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν,

προσελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βοῦλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνῶμην τὴν αὐτῶν ἐδόθη μακρότερος λόγος τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὥς δ' ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιεῖς εἶπον. Οἱ δὲ Θηβαῖοι, ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν, μήπως δείξουν οἱ Λακεδαιμόνιοι κάποιαν ὑποχώρησιν ἐναντι τῆς πειστικότητος τοῦ λόγου τῶν, ἀφοῦ παρουσιάσθησαν, ἐδήλωσαν, ὅτι καὶ αὐτοὶ θέλουν νὰ ὁμιλήσουν, ἐπειδὴ καὶ εἰς ἐκείνους παρὰ τὴν ἐλπίδα τῶν ἐπετράπη νὰ εἰπουν περισσότερα, ἀπ' ὅσα ἀπήτει ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ ἐρώτημα. Ὅταν δὲ ἐπέτρεψαν, ἔλεγον τὰ ἑξῆς περίπου.

Ἑρμηνευτικά. Ἐνδίδωμι=ὑποχωρῶ. φημί=δηλώνω. παρὰ γνῶμην=παρὰ προσδοκίαν. κελεύω=ἐπιτρέπω.

Γραμματικά. δέισαντες=μετχ. ἄορ. α' τοῦ δέδοικα ἢ δέδια (ἐκ τοῦ ἀχρήστου ἔνεστ. δίδω) (ἐδεδοίκειν, δέισω, ἐδεῖσα). ἐνδῶσι=ὑποστ. ἄορ. β' τοῦ ἐνδίδωμι (ἄορ. β' ἐνέδωκα). προσελθόντες=μετχ. ἄορ. β' τοῦ προσέρχομαι. ἔφασαν=παρ. τοῦ φημί. τοιάδε=δεικτ. ἁντων. (τοιόσθε—τοιάδε—τοιόνδε).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Τοιαῦτα... εἶπον (κυρία). οἱ δὲ Θηβαῖοι... ἐνδῶσιν (ἐνδοισστ.). προσελθόντες... εἰπεῖν (κυρία). ἐπειδὴ... ἀποκρίσεως (αἰτιολ.). ὥς δ' ἐκέλευσαν (χρονικ.). ἔλεγον τοιάδε (κυρία).

Συντακτικά. εἶπον=ρ. οἱ Πλαταιῆς=ὑποκ. τοιαῦτα=συστ. ἄντικ. ἐνδῶσι=ρ. ὑποκ. οἱ Λακεδαιμόνιοι. τι=συστ. ἄντικ. δέισαντες=αἰτιολ. μετχ. οἱ Θηβαῖοι=ὑποκ. πρὸς τὸν λόγον=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. αὐτῶν=γεν. κτητ. ἔφασαν=ρ. βοῦλεσθαι=εἰδ. ἄπαρ. ἄντικ. τοῦ ἔφασαν—εἰπεῖν=τελ. ἄπαρ.

άντικ. τοῦ βούλεσθαι. αὐτοὶ=ὑποκ. τοῦ ἔφασαν. προσελθόντες=χρον. μετχ. ἐδόθη=ῥ. λόγος=ὑποκ. (α' ὅρος συγκρ.). μακρότερος=ἐπιθ. προσδ. ἐκείνοις=άντικ. παρὰ γνώμην=ἐμπρ. προσδ. παράβασιν. αὐτῶν=γεν. κτητ. τῆς ἀποκρίσεως=β' ὅρος συγκρ. πρὸς τὸ ἐρώτημα=ἐμπρ. προσδ. ἀναφορᾶς. ἐκέλευσαν=ῥ. ὑποκ. (οἱ δικασταί). ἔλεγον=ῥ. ὑποκ. (οἱ Θηβαῖοι). τοιάδε=συστ. άντικ.

Πραγματικά. οἱ δὲ Θηβαῖοι δείσαντες καταφαίνεται τὸ ἀδιάλλακτον μῆ-
σος τῶν Θηβαίων. προσελθόντες' ἐνώπιον τῶν 5 δικαστῶν. ἐκείνοις' δηλ. τοῖς
Πλαταιεῦσι. παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν' ἐκ τοῦ αὐτῶν εἰσάζεται, ὅτι ἡ ἀδικος
ἐκείνη ἐρώτησις ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τῶν Λακεδ. ὑπὸ τῶν Θηβαίων. μακρότε-
ρος λόγος' οἱ Πλατ. ὠμίλησαν διὰ μακρῶν καὶ κατηγόρησαν. ὡς ἐκέλευσαν
οἱ 5 δικασταί.

Αἰσθητικά. Ἐκ τοῦ τεμαχίου αὐτοῦ καταφαίνεται ὁ ἑξάλλος πόθος τῶν
Θηβαίων πρὸς ἐκδίκησιν καὶ ἡ ἐμπάθεια αὐτῶν' ἐπίσης ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ
Θηβαῖοι ἐσκηνοθέτησαν τὸ δικαστικὸν αὐτὸ ἐγκλημα κατὰ τῶν Πλαταιέων.

Νόημα. Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἀγόρευσις τῶν Πλαταιέων, οἱ Θηβαῖοι φοβη-
θέντες, μήπως κλονισθοῦν οἱ Λακεδ. δικασταί ἐκ τῶν πειστικῶν ἐπιχειρημα-
των τῶν, ζητοῦν τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσουν καὶ αὐτοί' ἀφοῦ ἐδόθη αὕτη, ἤρχι-
σαν νὰ ὁμιλοῦν.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι φοβηθέντες τὴν πειστικὴν ἀπολογίαν τῶν Πλαται-
έων ζητοῦν τὴν ἄδειαν πρὸς ἀντίκρουσιν αὐτῶν.

Ἐπιγραφή. Οἱ Θηβαῖοι ζητοῦν τὴν ἄδειαν νὰ ἀπαντήσουν.

5/16
7/16

Ἐπὶ τῇ Φαράσῃ

Me

Επ.

Handwritten signature or mark.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

(Κεφ. 61—67)

Ι. Προοίμιον

Κεφ. 61.

«Οὐκ ἂν ἡτησάμεθα μὲν τοὺς λόγους εἰπεῖν, εἰ καὶ αὐτοὶ βραχέως ἀπεκρίναντο τὸ ἐρωτηθέν καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποίησαντο καὶ περὶ αὐτῶν

ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἅμα οὐδὲ ἡττιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο.

νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι,

ἵνα μὴτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ὠφελῇ μὴτε ἡ τοῦτων δόξα, τὸ δ' ἀληθές περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες κρίνητε».

«Δὲν θὰ ἐξητούσαμεν μὲν τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσωμεν διεξοδικῶς, ἐὰν καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίνοντο συντόμως πρὸς τὴν ἐρώτησιν καὶ δὲν ἐγένοντο κατήγοροι, ἀφοῦ ἔστρεψαν ἐναντίον μας τὸν λόγον, καὶ (ἐὰν) δὲν ἔκαμναν μακρὰν τὴν ἀπολογίαν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν ἔξω τοῦ θέματος, ἄλλως τε καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἔχη κατηγορήσει, καὶ (ἐὰν) δὲν προέβαινον εἰς ἔπαινον (γεγονότων), διὰ τὰ ὅποια οὐδεὶς κατηγόρησε. Τώρα δὲ τὰς μὲν ἐναντίον μας κατηγορίας πρέπει νὰ ἀντικρούσωμεν, τῶν ἄλλων δὲ νὰ ἐλέγξωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἵνα μὴ ὠφελῇ αὐτοὺς μὴτε ἡ ἰδική μας κακία, μὴτε ἡ καλὴ φήμη των, ἀφοῦ δὲ ἀκούσετε τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ τοὺς δύο νὰ κρίνετε».

Ἑρμηνευτικά. *Αἰτοῦμαι τοὺς λόγους εἰπεῖν*—ζητῶ τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσω διεξοδικῶς. *τρέπομαι ἐπὶ τινα*—στρέφω τὸν λόγον κατὰ τινος. *ἔξω τῶν προκειμένων*—ἔξω τοῦ κυρίως θέματος. καὶ ἅμα—ἄλλως τε καί. *αἰτιῶμαι*—κατηγορῶ. *μέμφομαί τινα*—κατηγορῶ τινα. *πρὸς μὲν τὰ*—πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν. *τῶν δὲ*—τῆς δὲ ἀπολογίας.

Γραμματικά. *ἡτησάμεθα*=μέσ. ἄορ. α' τοῦ *αἰτοῦμαι* (ἡτούμην, αἰτήσομαι, ἡτησάμην, ἡτμαι—ην). *ἀπεκρίναντο*=μ. ἄορ. τοῦ *ἀποκρίνομαι* (μελλ.

ἀπάντησις πρὸς τὸ ἐρώτημα, β) κατηγορία ἐναντίον τῶν Θηβαίων καὶ γ) αὐτοέπαινος τῶν Πλαταιέων.

Ἐπιγραφή. Διὰ τοὺς Θηβαίους ἀνέρχονται εἰς τὸ βῆμα.

II. Ὁ Κυρίως Λόγος

«Ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα πρῶτον
ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν
ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας

καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς,
ἃ ζυμμεϊκτοὺς ἀνθρώπους ἐξελάσαντες
ἔσχομεν, οὐκ ἤξιον οὗτοι,

ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον,

ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν,
ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια,

ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο,

προσεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους
καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον,
ἀνθ' ὧν καὶ ἀντέπασχον».

«Ἡμεῖς δὲ ἐγίναμεν ἐχθροὶ τῶν διὰ
πρώτην φοράν,
διότι ἂν καὶ ἡμεῖς ἐκτίσαμεν τὰς
Πλαταιάς ὕστερον ἀπὸ τὴν ἄλλην
Βοιωτίαν
καὶ ἄλλα χωρία μαζὺ μετ' αὐτῆς,
τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἐδιώξαμεν ἀνακατευμένους (φυλετικῶς) ἀνθρώπους,
κατελάβομεν, δὲν κατεδέχοντο οὗτοι,
καθὼς ἀκριβῶς συνεφωνήθη κατ' ἀρχάς,
νὰ ἡγεμονεύονται ἀπὸ ἡμᾶς,
ἀλλὰ χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους
Βοιωτοὺς παραβιάζοντες τὰς πατροπαραδότους συμφωνίας,
ἐπειδὴ βιαίως ἡναγκάζοντο (νὰ ἐμμένουν εἰς τὰ πάτρια ἀπὸ ἡμᾶς)
προσεχώρησαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους
καὶ μαζὶ μετ' αὐτοὺς πολλὰς ζημίας
ἡμᾶς προσενοῦσαν,
ἐνεκα τῶν ὁποίων καὶ ἀμοιβαίως ὑπέφερον».

Ἑρμηνευτικά. Διάφοροι=ἐχθροί. ζυμμεϊκτος=ὁ μιγὰς (ὁ πάσης προελεύσεως). ἐξελαύνω=ἐκδιώκω ἔσχομεν (ἔχω=καταλαμβάνω). ἀξιῶ=ἔχω τὴν ἀξίωσιν, καταδέχομαι. ἔξω=χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς. ἡγεμονεύομαι=καθοδηγοῦμαι. προσαναγκάζομαι=ἀναγκάζομαι διὰ τῆς βίας. ἀντιπάσχω=ὀφίσταμαι τὰ ἴσα.

Γραμματικά. Ἐγενόμεθα=μ. ἀορ. β' τοῦ γίγνομαι. ἐξελάσαντες=μετχ. ἀορ. τοῦ ἐξελαύνω (ἐξήλαυνον, ἐξελῶ, ἐξήλασα, ἐξελέλακα· κειν). ἐτάχθη=παθ. ἀορ. α' τοῦ τάσσο(τε)ομαι (ἐτάσσο(τε)ομένην, τάσσομαι, ἐταξάμην, ταχθήσομαι ἐτάχθην, τέταγμαι, ἐτετάγμην). παραβαίνοντες=μετχ. ἐνεστ. τοῦ παραβαίνω (παρέβαινον, παραβήσομαι, παρέβην, παραβέβηκα· κειν). προσχωρῶ+δοτ. (συνήθως). ἔβλαπτον=παρ. τοῦ βλάπτω (ἐβλαπτον, βλάψω, ἐβλαψα, βέβλαφα, ἐβεβλάφειν). ἀντέπασχον=παρ. τοῦ ἀντιπάσχω (ἀντέπασχον, ἀντιπείσομαι, ἀντέπαθον, ἀντιπέπονθα, ἀντεπεπόνθειν).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Ἡμεῖς δέ... πρῶτον (κυρία). ὅτι... μετ' αὐτῆς... οὐκ ἤξιον οὗτοι... ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν (αἰτιολογ.) ἄ... ἔσχομεν (ἀναφορ.). ὥσπερ... τὸ πρῶτον (ἀναφορ.). ἔξω δέ... προσεχώρησαν πρὸς

Ἀθηναίους (κυρία). ἐπειδὴ προσηγαγκάζοντο (αἰτιολ.). καὶ μετ' αὐτῶν... Ἀλαπτον (κυρία). ἀνθ' ὧν... ἀντέπασχον (ἀναφορ.).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. Ἐγενόμεθα=ρ. ὑποκ. ἡμεῖς. διάφοροι=κατηγ. αὐτοῖς=δοτ. ἰντικ. τοῦ διάφοροι. πρῶτον=ἐπιρ. προσδ. ἡξίου=ρ. ὑποκ. οὗτοι. ἡγεμονεύειν=τελ. ἄπαρ. ἄντικ. ὅφ' ἡμῶν=ποιητ. αἴτιον. κτισάντων=γεν. ἀπολ. ἐνδοτ. μετχ. ἡμῶν=ὑποκ. Πλάταιαν=ἀντικ. ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρόν. χωρία=ἀντικ. ἄλλα=ἐπιθ. προσδ. τῆς Βοιωτίας=β' ὅρος συγκρ. (ἐνεκα τοῦ ὕστερον). ἄλλης=ἐπιθ. προσδ. μετ' αὐτῆς=ἐμπρ. προσδ. ὁμοῦ. ἐσχομεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ἃ=ἀντικ. ἐξελάσαντες=χρον. μετχ. ἀνθρώπους=ἀντικ. συμμεικτους=ἐπιθ. προσδ. ἐτάχθη=ρ. ὑποκ. (ἡγεμονεύεσθαι). τὸ πρῶτον=ἐπιρ. προσδ. προσεχώρησαν=ρ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). πρὸς Ἀθηναίους=ἐμπρ. προσδ. κατευθ. ἐξω=ἐπιρ. προσδ. τῶν Βοιωτῶν=γεν. ἀντικ. (ἀποχωρισμοῦ). ἄλλαν=ἐπιθ. προσδ. παραβαίνοντες=χρον. μετχ. τὰ πάτρια=ἀντικ. προσηγαγκάζοντο=ρ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). (ἐμμένειν)=ἀντικ. τελ. ἄπαρ. ἐβλαπτον=ρ. πολλά=συστοιχ. ἀντικ. (=πολλὰς βλάβας). ἡμᾶς=ἀντικ. μετ' αὐτῶν=ἐμπρ. προσδ. ὁμοῦ. ἀντέπασχον=ρ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). ἀνθ' ὧν=ἐμπρ. προσδ. αἰτίαν.

Πραγματικά. κτισάντων ἡ μητρόπολις, ὡς γνωστόν, ἦσκει εἰς μέγα βαθμὸν ἠθικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀποικίων. συμμεικτους... ἐξελάσαντες κατὰ τὸν Σαράβωνα ἡ Βοιωτία κατοικεῖτο πρότερον ὑπὸ βαρβάρων, Ἀόνω Τεμνίκων, Λελέγων καὶ Ὑάντων, ἔπειτα κατέλαβον αὐτὴν Φοίνικες ὑπὸ τῷ Κάδμῳ, ὅστις ἐτείχισε τὴν Καδμείαν καὶ ἐγκατέλιπε τὴν ἀρχὴν εἰς τοὺς ἀπγόνους, οἵτινες ἔκτισαν τὰς Θήβας καὶ διεφύλαξαν τὴν ἀρχὴν ἡγούμενοι τῶν Βοιωτῶν. Βοιωτῶν μέχρι τῆς ἐκστρατείας τῶν ἐπιγόνων. παραβαίνοντες τὰ πάτρια θέλει νὰ δείξῃ τὸν ἀπειθαρχὸν χαρακτῆρα τῶν Πλαταιέων.

Αἰσθητικά. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ αὐτῷ οἱ Θηβαῖοι καυτηριάζουν τὴν διαγωγὴν τῶν ἀποικῶν τῶν Πλαταιέων καὶ μὲ ἀγανάκτησιν τονίζουσιν τὸν ἐρσιτικὸν χαρακτῆρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην των. οὐκ ἡξίου λέγεται σκωπτικῶς

Νόημα. Περιήλθομεν εἰς ἐχθρότητα μὲ τοὺς Πλαταιεῖς, διότι, ἂν καὶ εἶναι ἀποικοὶ μας, παρεβίασαν τὴν ἀρχικὴν συμφωνίαν νὰ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡγεμόνες καὶ προσεχώρησαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας Ἀθηναῖοι μετὰ τῶν ὁμοίων πολλὰς βλάβας μᾶς ἐπροξένησαν.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι δικαιολογοῦν τὴν πρὸς τοὺς Πλατ. ἐχθρότητα διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν συμφωνηθέντων καὶ τῆς συμμαχίας τῶν μεία τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπιγραφή. Λόγοι ἐχθρότητος Θηβαίων.

Κεφ. 62.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνον Βοιωτῶν οὐ μηδισαί,

Ὅταν δὲ καὶ οἱ βάρβαροι ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, λέγουσιν (οὗτοι), ὅτι μόνον ἐκ τῶν Βοιωτῶν δὲν προσεχώρησαν εἰς τοὺς Πέρσας,

καὶ τοῦτω μάλιστα αὐτοὶ
τε ἀγάλλονται καὶ ἡμᾶς
λοιδοροῦσιν.

ἡμεῖς δὲ μὴδῖσαι μὲν αὐτοὺς
οὐ φαμέν, διότι οὐδ' Ἀθηναίους,
τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ
ὑστερον ἰόντων Ἀθηναίων
ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας μόνους
αὐ Βοιωτῶν ἀττικίσαι.

καίτοι σκέψασθε ἐν οἷω
εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν
τοῦτο ἐπραξαν.
ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε
ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν
ἰσόνομον πολιτεύουσα
οὔτε κατὰ δημοκρατίαν.

ὅπερ δὲ ἐστὶ νόμοις μὲν
καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ
ἐναντιώτατον,

ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυναστεία
ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα.

καὶ οὗτοι ἰδίᾳς δυνάμεις
ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν,

εἰ τὰ τοῦ Μῆδου κρατήσῃ,
κατέχοντες ἰσχύϊ
τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν.

καὶ ἡ εὐμπασα πόλις
οὐκ αὐτοκράτωρ εἴσα ἑαυτῆς
τοῦτ' ἐπραξεν,
οὐδ' ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι
ὧν μὴ μετὰ νόμων ἤμαρτεν.

ἐπεὶ δὲ γοῦν ὃ τε Μῆδος
ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε,

σκέψασθαι χρῆ,
Ἀθηναίων ὑστερον ἐπιόντων
τὴν τε ἅλλην Ἑλλάδα
καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν
πειρωμένων ὅφ' αὐτοῖς ποιῆσθαι

καὶ κατὰ στάσιν ἦδη

ἐχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ,
εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνεῖᾳ

καὶ διὰ τοῦτο ἰδίως καὶ αὐτοὶ
οἱ ἴδιοι καυχῶνται καὶ ἡμᾶς ἐξυβρί-
ζουν.

Ἡμεῖς δὲ δὲν ἰσχυρίζομεθα, ὅτι αὐ-
τοὶ ἐμῆδισαν, διότι (δὲν ἐμῆδισαν)
οὔτε οἱ Ἀθηναῖοι, ὅταν ὁμοῦ βρα-
δύτερον μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν οἱ
Ἀθηναῖοι ἐπετίθεντο κατὰ τῶν Ἑλ-
λῆνων, (λέγομεν), ὅτι μόνοι (αὐτοὶ)
πάλιν ἐκ τῶν Βοιωτῶν ἠκολούθησαν
τοὺς Ἀθηναίους.

Καὶ ὁμοῦ ἐξετάσατε ὑπὸ ποίαν μορ-
φήν (πολιτεύματος) κάθε ἕνας ἀπὸ
τοὺς δύο μας ἐπραξε τοῦτο.

Εἰς ἡμᾶς μὲν, ὡς γνωστόν, ἡ πόλις
τότε συνέβαινε νὰ ἔχῃ πολίτευμα
οὔτε ἰσόνομον ὀλιγαρχίαν (συντα-
γματικὴν ὀλιγαρχίαν) οὔτε δημοκρα-
τικὴν.

(ἀλλ' εἶχε πολίτευμα), τὸ ὁποῖον
εἶναι μὲν τελείως ἀντίθετον πρὸς
τοὺς νόμους καὶ τὸ ἰδεώδες καλῶς
κυβερνωμένης πολιτείας,

πλησιέστατον δὲ πρὸς τὸ τυρανικὸν
πολίτευμα, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν
κατεῖχε τὴν ἐξουσίαν.

Καὶ οὗτοι, ἐπειδὴ ἤλπισαν, ὅτι θὰ
ἀποκηρύσουσιν ἀκόμη μεγαλυτέραν προ-
σωπικὴν ἐξουσίαν.

ἐὰν ἤθελον ἐπικρατήσῃ οἱ Πέρσαι,
ἐπειδὴ διὰ τῆς βίας συνεκράτουν
τὸν λαόν, προσεκάλεσαν αὐτοὺς πρὸς
ἰδίαν ὠφέλειαν.

ἐπομένως, ὀλόκληρος ἡ πόλις,
ἐπεὶ δὲ δὲν ἦτο κυρίαρχος ἑαυτῆς,
ἐπραξε τοῦτο,
οὔτε εἶναι ὀρθὸν νὰ κατηγορήσῃ κα-
νεῖς αὐτήν, δι' ὅσα ἔσφαλεν ψεύδισκο-
μένη εἰς ἕκτονον κατάστασιν.

Ἀφοῦ λοιπὸν καὶ οἱ Πέρσαι
ἀπεχώρησαν καὶ (ἡ πόλις) ἐπανῆλθεν
εἰς τὴν νομιμότητα,

πρέπει νὰ ἐξετάσετε,
ὅταν ἀργότερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπετί-
θεντο καὶ κατὰ τῆς ὑπολοίπου Ἑλ-
λάδος καὶ τὴν χώραν μας
ὅτε προσεπλάθουν νὰ ὑποτάξουν εἰς
τοὺς ἑαυτούς των

καὶ ἐνῷ πλέον ἕνεκα τῶν πολιτικῶν
στάσεων

κατεῖχον τὰ περισσότερα μέρη αὐτῆς,
(πρέπει νὰ ἐξετάσετε), ἐὰν, μαχόμε-

καὶ νικήσαντες αὐτοὺς

ἤλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν
καὶ τοὺς ἄλλους νῦν
προθύμως ξυνελευθεροῦμεν,

ἵππους τε παρέχοντες καὶ
καρασκευὴν ὅσῃν οὐκ
ἄλλοι τῶν ξυμμάχων,
καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμὸν
τοσαῦτα ἀπολογούμεθα.

νοὶ εἰς τὴν Κορώνειαν καὶ ἀφ' οὗ ἐν-
κήσαμεν αὐτοὺς,
ἤλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ
τοὺς ἄλλους τώρα
προθύμως μαζί σας προσπαθοῦμεν νὰ
ἐλευθερώσωμεν,
προσφέροντες καὶ ἵππικὸν καὶ προ-
τοιμασίαν τὴσιν, ὅσῃν δὲν προσέφε-
ραν οἱ ἄλλοι ἐκ τῶν συμμάχων.
Καὶ ὥς πρὸς μὲν τὸν μηδισμὸν τόσα
μόνον ἀπολογούμεθα.

Ἑρμηνευτικά. Ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα=ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῆς
Ἑλλάδος. ἀγάλλομαι=χαίρω ἐξαιρετικά, ὑπερφανεύομαι. λοιδορῶ=ὕβριζω
(δι' ἀνύπαρκτον ἐλάττωμα). λοιδοροῦμαι τι=ὕβριζομαι ὑπὸ τίνος. ἰδέα=τρο-
πος ἐνεργείας. ἀττικίζω=φρονῶ τὰ τῶν Ἀττικῶν. εἶδος=μορφή πολιτεύματος.
ισόνομος ὀλιγαρχία=ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα ἐν ᾧ ἄρχει ὁ νόμος· τῷ σωφρο-
νεστάτῳ=εἰς τοὺς σωφρονεῖς ἄνδρας. τὰ πράγματα=τὰ τῆς πολιτείας. ἔχω
ἔτι μᾶλλον ἰδίας δυνάμεις=ἀποκτῶ ἀκόμη μεγαλύτεραν προσωπικὴν ἐπι-
ροήν. κατέχω ἰσχύι=κρατῶ διὰ τῆς βίας. πλήθος=λαός. ἐπάγομαι=προσ.
καλῶ. αὐτοκράτωρ=αὐτεξούσιος (κυρίαρχος ἑαυτοῦ). ἐπραξεν=δηλ. ἐμνη-
σεν. ὀνειδίζω τινί=ὕβριζω τινά, διασύρω. μὴ μετὰ νόμων=ἄνευ νόμων.
ἀμαρτάνω=διαπράττει σφάλμα. τοὺς νόμους λαμβάνω=ἀποκαθιστῶ τὸ νό-
μιμον πολίτευμα. ποιῶμαι τινα ὑπ' ἑαυτῷ=ὑποτάσσω τινά ὑπὸ τὴν ἐξου-
σίαν μου. κατὰ στάσιν=ἐνεκα πολιτικῶν στασεων. ἐς τὸν μηδισμὸν=ὥς πρὸς
τὸ μηδισμὸν.

Γραμματικά. Ἀγάλλονται=ἐν. ὁρ. τοῦ ἀγάλλομαι (ἡγαλλόμην). σκέψα-
σθε=προστ. μ. ἄορ. α' τοῦ σκοπέομαι-οὔμαι (ἐσκοπούμην, σκέψομαι, ἐσκε-
ψάμην, ἐσκεμμαι, ἐσκέμην). οἷφ=ἀναφ. ἄντων. (οἶος-οἶα-οἶον). ἐγγυτάτω=
ἐπιρ. ὑπερ. β. ῥ. (ἐγγύς-ἐγγύτερον-ἐγγύτατα καὶ ἐγγυτέρω-ἐγγυτάτω). κρα-
τήσεις=εὐκτ. ἄορ. τοῦ κρατέω-ῶ. ἐπηγάγοντο=ὄριστ. μ. ἄορ. β' τοῦ ἐπάγο-
μαι (ἐπηγόμην, ἐπάξομαι-ἐπαχθήσομαι, ἐπηγαγόμην-ἐπήχθην, ἐπήγμαι).
ἡμαρτεν=ἐνερ. ἄορ. β' τοῦ ἀμαρτάνω (ἡμαρτανον, ἀμαρτήσομαι, ἡμαρτον,
ἡμαρτηκα-κειν). ἐπιόντων=μετχ. ἐνεστ. τοῦ πειράομαι-ῶμαι (ἐπειρώμην, πει-
ρώσομαι, ἐπειρασάμην-ἐπειραθην, πεπειράομαι ἐπεπειράμην). μαχόμενοι=
μετχ. ἐνεστ. τοῦ μάχομαι (ἐμαχόμην, μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμε-
μαχημην). ξυνελευθεροῦμεν=ὄριστ. ἐνεστ. τοῦ ξυνελευθερώ-ῶ (ξυνηλευθέ-
ρουν, ξυνελευθερώσω, ξυνηλευθέρωσα, ξυνηλευθέρωκα).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Ἐπειδή.. Ἑλλάδα (χρον.). φασί... μηδίσαι
(κυρία). καὶ τούτῳ... ἀγάλλονται (κυρία). καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν (κυρία). Ἡ
μεῖς δέ... φαμέν (κυρία) διότι οὐδ' Ἀθηναῖοι (ἐμῆδισιν) (αἰτιολογ.). τῇ μεν-
τοι αὐτῷ... (φαμέν) .. ἀττικίσαι (κυρία). καίτοι σκέψασθε (κυρία). ἐν οἷφ
εἶδει... ἐπραξαν (πλάγια ἐρωτημ.). ἡμῖν μὲν... δημοκρατίαν (κυρία). ὅπερ...
τυράννον (ἀναφορ.). δυναστεία... πράγματα (κυρία). καὶ οὗτοι... κατέχοντες...
αὐτὸν (κυρία). εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσεις (ὑποθ.). καὶ ἡ ξυμπασα... ἐπρα-
ξεν (κυρία). οὐ δ' ἄξιόν (ἐστι)... ὀνειδίσαι (κυρία). ὧν... ἡμαρτεν (ἀναφ.).
ἐπειδή.. ἀπῆλθε (χρον.). καί.. ἔλαβε (χρον.) σκέψασθαι χρή.. πολλά (κυρία).
εἰ... Βοιωτίαν (πλάγια ἐρωτημ.). ὅσῃν... ξυμμάχων (παρέχουσιν) (ἀναφορ.).
καὶ τὰ μὲν... ἀπολογούμεθα (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. Ἦλθεν=ῥ. ὑποκ. ὁ βάρβαρος. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα=ἐμπρ. προσδ. ἐχθρικὴν κατεύθυνσιν. φασί=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). μόνοι=κατηγ. προσδ. Βοιωτῶν=γεν. διαιρ. μηδίσαι=εἰδ. ἀπαρ.=ἀντικ. ἀγάλλονται=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλ.), τούτῳ=δοτ. αἰτιολ. αὐτοῖς=κατηγ. προσδ. λοιδοροῦσιν=ῥ. ὑπ. (οἱ Πλατ.), ἡμᾶς=ἀντικ. οὐ φαρμέν=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς αὐτοὺς=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. μηδίσαι=εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. Ἀθηναίους ἀντὶ Ἀθηναίῳ (ἐλξίς) ἐνν. (φαρμέν μηδίσαι). τῇ αὐτῇ ιδέα=δοτ. αἰτίας, ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρ. ἰόντων=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. Ἀθηναίων=ὑποκ. ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας=ἐμπρ. προσδ. ἐχθρ. κατεύθυνσιν. ἄλλους=κατηγορ. προσδ. Βοιωτῶν=γεν. διαιρετ. ἀντικίσαι=εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ ἐνν. (φαρμέν). σκέψασθε=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ἐπραξάν=ῥ. ὑποκ. ἐκότεροι. τοῦτο=ἀντικ. ἡμῶν=γεν. διαιρ. ἐν οἷῳ εἶδει=ἐμπρ. προσδ. τρόπον. ἐτύγχανεν=ῥ. ὑποκ. ἡ πόλις πολιτεύουσα=κατηγ. μετχ. κατ' ὀλιγαρχίαν—κατὰ δημοκρατίαν=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. ἡμῖν=δοτ. ἀντιχρ. ἰσόνομον=ἐπιθ. προσδ. ἔσσι=ῥ. ὑποκ. ὅπερ. ἐναντιώτατον=κατηγ. νόμοις σωφρονεσάτω=δοτ. ἀντικ. ἐγγυτάτω=ἐπιρ. κατηγορ. τυράννου=γεν. ἀντικ. (ὅπερ δέ ἐστι... τυρόντων. προεξαγγελ. παραθ. εἰς τὸ δυναστεῖα ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα). εἶχε=ῥ. ὑποκ. δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν=γεν. τοῦ περιεχ. τὰ πράγματα=ἀντικ. ἐπηγάγοντο=ῥ. ὑποκ. οὗτοι. αὐτὸν=ἀντικ. ἐλήσαντες=αἰτ. μετχ. σχῆσιν=εἰδ. ἀπαρ. τῆς μετχ. δυνάμεις=ἀντικ. τοῦ στήσιν. ιδίας=ἐπιθ. προσδ. κατέχοντες=αἰτ. μετχ. τὸ πλῆθος=ἀντικ. ἰοχύι=δοτ. μέσου. κρατήσεις=ῥ. ὑποκ. τὰ τοῦ Μῆδου (=οἱ Μῆδοι). ἐπραξεν=ῥ. ὑποκ. πόλις ξύμπασα=κατηγ. προσδ. οὐσα=ἀντικ. αἰτιολ. ὑποκ. (ἡ πόλις). αὐτοκράτωρ=κατηγ. εαυτῆς=γεν. ἀντικ. τοῦτο=ἀντικ. εἰς τὸ ἐπραξεν. ἄξιον (ἐστι)=ῥ. ἀπρ. ἐκφ. ὑποκ. ὀνειδίσαι. αὐτῇ=ἀντικ. τοῦ ὀνειδίσαι. ἡμαρτεν=ῥ. ὑποκ. (ἡ πόλις). ὦν=γεν. αἰτίας μὴ μετὰ νόμων (=ἄνευ νόμων)=ἐμπρ. προσδ. ὑποχωρ. ἀπῆλθε=ῥ. ὁ Μῆδος=ὑποκ. ἔλαβε=ῥ. ὑποκ. (ἡ πόλις). νόμους=ἀντικ. χρῆ=ῥ. ὑποκ. σκέψασθαι ἐπιόντων=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. Ἀθηναίων=ὑποκ. τῆς μετχ. ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρόν. πειρωμένων=γεν. ἀπολ. χρόν. μετχ. ὑποκ. (Ἀθηναίων). ποιεῖσθαι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τῆς πειρωμένων. τὴν Ἑλλάδα—τὴν χώραν=ἀντικ. τοῦ ποιεῖσθαι. ἄλλην—ἡμετέραν=ἐπιθ. προσδ. ὅφ' αὐτοῖς=ἐμπρ. προσδ. ὑποταγῇ. κατὰ στάσιν=ἐμπροσθ. προσδ. αἰτίαν. ἐχόντων=γεν. ἀπολυτ. χρόν. μετχ. ὑποκ. (Ἀθηναίων). τὰ πολλὰ=ἀντικ. αὐτῆς=γεν. διαιρ. ἤλεν—θερώσαμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τὴν Βοιωτίαν=ἀντικ. μαχόμενοι=τροπ. μετχ. ἐν Κορωνείᾳ=ἐμπρ. προσδ. τόπον. νικήσαντες=χρόν. μετχ. αὐτοὺς=ἀντικ. ξυνελευθεροῦμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τοὺς ἄλλους=ἀντικ. νῦν=ἐπιρ. προσδ. χρόν. προθύμως=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. παρέχοντες=τροπ. μετχ. ἱππους—παρασκευὴν=ἀντικ. τῆς μετχ. (παρέχονσι)=ῥ. ὑποκ. ἄλλοι. τῶν ξυμμάχων=γεν. διαιρ. ἀπολογοῦμεθα=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τοσαῦτα=συστ. ἀντικ. εἰς τὸν μηδισμὸν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφοράν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦ 490 π.Χ. δὲν ἔγινε ἄλλη ξενικὴ ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. λοιδοροῦσι ἐπὶ μηδισμῷ. διότι οὐδ' Ἀθηναίους δηλ. δὲν ἐμηδίσαιτε ἀπλῶς καὶ μόνον ἐκείνη δὲν ἐμηδίσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ συνεπῶς ὑπῆρξατε πάντοτε ἐνεργοῦμενα τῶν Ἀθηναίων. τῇ αὐτῇ ιδέᾳ δηλ. μετὰ τὸν αὐτὸν ὅμως τρόπον ἐνεργείας (δηλ. ὅπως οἱ Μῆδοι προσεπάθησαν νὰ ὑποτάξουν τὴν Ἑλλάδα, οὕτω καὶ σεις συνεμαχίσαιτε μετὰ τὸν Ἀθηναίων πρὸς ὑποταγὴν αὐτῆς). ἐν οἷῳ εἶδει ὑπὸ ποίαν μορφήν πολιτεύματος. ἐπραξάν δηλ. ἡμεῖς ἐμηδίσαιμεν καὶ οἱ Πλαταιεῖς ἡτείκησαν. κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον· εἶναι ἐκείνη ἐν ἣ ἄρχει ὁ νόμος καὶ ὄχι οἱ ἄρχοντες. δυναστεία· ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰ Πολιτικά ΙΥ, 5 λέγει «ὅταν ἄρχῃ μὴ ὁ νόμος ἀλλ' οἱ ἄρχοντες... καὶ καλοῦσιν δὴ τὴν τοιαύτην

ὀλιγαρχίαν δυναστείαν. οὐκ αὐτοκράτωρ τοῦτο ἐπραξεν. δηλ. ἐμήδισεν ἂν καὶ οἱ Θηβαῖοι συνετάχθησαν μετὰ φανατισμοῦ μετὰ τῶν Περσῶν μηδὲ τοῦ ποιητοῦ Πινδάρου ἐξαιρουμένου. κατὰ *στάσις*· οἱ Ἀθηναῖοι δηλ. ἡδυνήθησαν νὰ καταλάβουν πολλὰς πόλεις τῆς Βοιωτίας ὅχι διὰ τῆς δυνάμεως, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐσωτερικῶν στάσεων, ἰδίως μετὰ τὴν μάχην ἐν Οἰνοφύτοις, τὸ 458 π.Χ. ἐν *Κορωνείᾳ*· τὸ 447 οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων καὶ Εὐβοέων. *ξυνηλευθεροῦμεν*· οἱ Σπαρτιάται παρίσταντο ὡς ἐλευθερωταὶ τῆς Ἑλλάδος.

Αἰσθητικά. οἱ Θηβαῖοι προσπαθοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὸν μηδισμὸν τῶν ἐκ τοῦ ἀνελευθέρου πολιτεύματος, ἐνῷ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. *βάρβαρος* (συνεκδοχή) οὐδ' Ἀθηναῖους (ἐλξίς). *μὴ μετὰ νόμων ἡμαρτεν*· παριστᾷ τοὺς Θηβαίους ὡς τελείως ἀνευθύνους. οὐκ ἄλλοι τῶν *ξυμμάχων*· ὑπαινιγμὸς πρὸς τοὺς Λακεδ. διὰ νὰ κατορθώσουν τὸν σκοπὸν τῶν.

Νόημα. οἱ Πλαταιεῖς μεγαλουχοῦν, ὅτι κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους δὲν ἐμήδισαν· βεβαίως δὲν ἐμήδισαν, ἀφοῦ καὶ οἱ αὐθένται τῶν Ἀθηναίων δὲν ἐμήδισαν καὶ ἀπόδειξις αὐτοῦ εἶναι, ὅτι ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι βραδύτερον ἐπεχείρουν νὰ ὑποτάξουν τὴν Ἑλλάδα, οἱ Πλαταιεῖς μόνοι ἐξ ὅλων τῶν Βοιωτῶν συνένδραμον αὐτοὺς ὡς τυφλὰ ὄργανα. Διὰ τὸν μηδισμὸν μας δὲν εὐθύνεται ὁ λαός, ἀλλὰ οἱ τύραννοι, οἵτινες διὰ προσωπικὴν τῶν ἐνίσχυσιν παρέσυραν τὸν λαὸν εἰς τὴν ἀμαρτωλὴν ἐκείνην πρᾶξιν· ἕξ ἄλλου εἰς τὴν Κορώνειαν ἡλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ σήμερον παρέχομεν μεγίστην βοήθειαν εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πανελληνίου ἐλευθερίας.

Περίληψις. Ἀποκροῦσιν τὴν κατηγορίαν ἐπὶ μηδισμῷ οἱ Θηβαῖοι θεωροῦντες ὡς ὑπαίτιους τὴν τότε κυβερνώσαν ὀλιγαρχίαν καὶ κατηγοροῦν τοὺς Πλαταιεῖς, διότι συνεπράξαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος. Τέλος φέρουν ὡς ἀπόδειξιν τὸν ἀγῶνα τῶν ἐν Κορωνείᾳ καὶ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἔδωσαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπιγραφή. Οἱ Πλαταιεῖς δὲν ἐμήδισαν, ὡς δορυφόροι τῶν Ἀθηναίων, ἐνῷ ἡμεῖς ἐμήδισαμεν πεισθέντες ὑπὸ τῆς τυραννικῆς μειοψηφίας.

Κεφ. 63

«Ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλον τε ἡδικήκατε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν, ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ ὡς φατέ, Ἀθηναίων, ξύμμαχοι πολῖται. οὐκοῦν χρὴν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς

καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε

«Ὅτι ὁμως σεῖς καὶ περισσότερον ἔχετε ἀδικήσει τοὺς Ἕλληνας. καὶ περισσότερον ἀξίζετε πάσης τιμωρίας,

θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποδείξωμεν. Ἐγίνετε δηλαδὴ σύμμαχοι καὶ συμπολῖται τῶν Ἀθηναίων, ὅπως ἰσχυρίζεσθε, διὰ νὰ μᾶς τιμωρήσετε.

Ἐπρεπε λοιπὸν μόνον ἐναντίον μας σεῖς νὰ ἐπροκαλοῦσατε αὐτοὺς (τοὺς Ἀθηναίους)

καὶ νὰ μὴ συσκευατεῖτε μαζί των ἐναντίον ἄλλων, ἀφοῦ βεβαίως ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, ἂν τυχὸν καὶ ἀθελήτως ἐξη-

ὕπ' Ἀθηναίων,
τῆς τῶν Λακεδαιμονίων
τῶνδε ἤδη ἐπὶ τῷ Μῆδῳ
ξυμμαχίας γεγεννημένης.
ἦν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε·

ἱκανὴ γε ἦν ἡμᾶς τε ἡμῶν
ἀποτρέπειν καί,

τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν
βουλευέσθαι.
ἀλλ' ἐκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι
ἔτι εἴλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων.

καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἰν
προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας·
πολὺ δέ γε αἰσχρὸν
καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας
Ἑλλήνας καταπροδοῦναι,
οἷς ξυνωρόσατε,
ἢ Ἀθηναίους μόνους,

τοὺς μὲν καταδουλομένους
τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δέ
ἐλευθεροῦντας.

καὶ οὐκ ἴσθη αὐτοῖς
τὴν χάριν ἀνταπέδοτε οὐδὲ
αἰσχύνῃς ἀπηλλαγμένην·
ὁμῆς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι
αὐτούς, ὡς φατέ,
ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικούσιν
ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε.

καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας
μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον

ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης
μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν
δὲ ἀποδιδόμενας·.

ναγκάζεσθε ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,
ἐφ' ὅσον εἶχεν ἤδη συναπθῇ ἡ συμ-
μαχία κατὰ τῶν Περσῶν μὲ αὐτοὺς
ἐδῶ τοὺς Λακεδαιμονίους,
τὴν ὁποίαν (σεῖς) οἱ ἴδιοι κατ' ἐξο-
χὴν προβάλλετε (πρὸς ὑπεράσπισίν
σας)·

διότι ἦτο ἱκανὴ καὶ ἡμᾶς νὰ ἐμπο-
δίσῃ ἀπὸ τὰς ἐναντίον σας ἐπιθέ-
σεις καί,

τὸ σπουδαιότατον νὰ σᾶς δίδῃ τὴν
εὐχέριαν ἀφόβως νὰ σκέπτεσθε.

Ἀλλὰ οἰκειοθελῶς καὶ ἐπὶ πλεόν
χωρὶς νὰ ἐκβιάζεσθε ἐπροτιμήσατε
μᾶλλον τὴν παράταξιν τῶν Ἀθη-
ναίων.

καὶ ἰσχυρίζεσθε, ὅτι δῆθεν ἦτο ἀνή-
θικον νὰ προδώσετε τοὺς εὐεργέτας·
ἀσφαλῶς ὁμως πολὺ ἀνηθικώτερον
καὶ ἀδικώτερον (εἶναι) νὰ καταπρο-
δώσατε ὅλους τοὺς Ἑλλήνας,
μετὰ τῶν ὁποίων ἐνόρκως συνεμα-
χήσατε, παρὰ (νὰ προδώσατε) μό-
νους τοὺς Ἀθηναίους,

ἐνῶ οἱ μὲν (Ἀθηναῖοι) ἐπιδίωκον
τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος, οἱ
δὲ ἄλλοι ἐπεδίωκον τὴν ἀπελευθε-
ρῶσιν τῆς.

Καὶ δὲν ἀνταπεδώσατε πρὸς αὐ-
τοὺς (τοὺς Ἀθην.) εὐγνωμοσύνην
ἴσθη οὔτε ἐντροπῆς ἀπηλλαγμένην·
διότι σεῖς μὲν, ἐπειδὴ ἠδίκεισθε,
καθὼς ἰσχυρίζεσθε,

τοὺς προσεκαλέσατε, ἐγίνατε ὅμως
συνεργοὶ ἐκείνων, οἵτινες ἠδίκουν
ἄλλους.

Καὶ πράγματι τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ
κανεῖς τὰς ὁμοίας ἐκδουλεύσεις εἶναι
περισσότερον αἰσχρὸν

παρὰ τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ ἐκείνας,
οἵτινες ὀφείλονται δικαίως, αἱ ὁ-
ποῖαι ὁμῶς ἀποδίδονται πρὸς ἀδι-
κίαν ἄλλων·.

Ἑρμηνευτικά. ἀποφαίνω=ἀποδεικνύω. ἐπάγομαι τινα=προσκαλῶ κά-
ποιον χάριν τοῦ συμφέροντός μου. ξυνεπιέναι (ξυνεπέρχομαι=συνεκστρατεύω
μετὰ τινος) ὑπάρχον γε ὑμῖν=ἀφοῦ ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν σας. προβάλλομαι
=προτείνω πρὸς ὑπεράσπισίν μου. ἐπὶ τῷ Μῆδῳ=ἐναντίον τοῦ Μῆδου. πα-
ρέχω=δίδω τὴν εὐχέριαν (ἄδειαν). εἴλεσθε=(αἰροῦμαι=ἐκλέγω, προτιμῶ).
ξυνόμνυμι=συμμάχῳ δι' ὄρκου. καταδολεῖσθαι=προσπαθῶ νὰ ὑποδουλώσω.
χάρις=ἐκδουλεύσεις, εὐγνωμοσύνη. ἐς ἀδικίαν=πρὸς ἀδικίαν.

ἀπαρμ. ἀντικ. τοῦ παρῆχειν. ἀδῶς=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. εἴλεσθε=ρ. ὑποκ. (ἡ-
μεῖς). τὰ Ἀθηναίων=ἀντικ. καὶ ἄ' ὅρος συγκρ. (ἡ τὰ Λακεδαιμονίων=β' ὅρος
συγκρ.). ἐκόντες=βιαζόμενοι=τροπικαί μετχ. λέγετε=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). ὡς
αἰσχρὸν ἦν... ἀντικ. αἰσχρὸν ἦν=ρ. προδοῦναι=ὑποκ. τοὺς εὐεργέτας=ἀν-
τικ. τοῦ προδοῦναι. αἰσχίον καὶ ἀδικώτερον (ἦν)=ρ. καταπροδοῦναι=ὑποκ.
τοὺς Ἕλληνας=ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. πάντας=κατηγ. προσδ. τοὺς Ἕλληνας=α'
ὅρος συγκρ. Ἀθηναίους=β'. ὅρος συγκρ. μόνους=κατηγ. προσδ. καταδουλου-
μένους=χρον. μετχ. ὑποκ. τοὺς μὲν. ἐλευθεροῦντας=χρον. μετχ. ὑποκ. τοὺς
δὲ τὴν Ἑλλάδα=ἀντικ. τοῦ καταδουλουμένων. ξυνωμόσατε=ρ. ὑποκ. (ὕ-
μεῖς). οἷς=ἀντικ. ἀνταπέδοτε=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). αὐτοῖς=χάριν=ἀντικειμ.
ἵσπην=κατηγ. εἰς τὸ χάριν. ἀπῆλλαγμένην=ἐπιθ. μετχ. αἰσχύντες=ἀντικ. τῆς
μετχ. ἐπηγάγεσθε=ρ. ὑποκ. ὕμεις. αὐτοὺς=ἀντικ. ἀδικούμενοι=αἰτιολ. μετχ.
φατέ=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). κατέστητε=ρ. ὑποκ. (ὕμεις). ξυνεργοί=κατηγ. τοῖς
ἀδικούσιν=δοτ. ἀντικ. ἄλλους=ἀντικ. τοῦ ἀδικοῦσιν. αἰσχρὸν (ἐστί)=ρ. ἀπρ.
ἐκφρ. μὴ ἀντιδιδόναι=ὑποκ. τὰς χάριτας=ἀντικ. τοὺς ἀντιδιδόναι. ὁμοίας=
ἐπιθ. προσδ. ἡ (ἀντιδιδόναι)=β' ὅρος συγκρ. τὰς ὀφειληθείσας=ἐπιθ. μετχ.
ἀποδιδόμενας=ἐπιθ. μετχ. (εἰς τὸ χάριτας). μετὰ δικαιοσύνης=ἐμπροθ.
προσδ.=ἐπιρρημ. ἐς ἀδικίαν=ἐμπροθ. προσδ. σκοποῦ.

Πραγματικά. Τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε... ξυμμαχίας· ἐννοεῖ τὴν
βραχυχρόνιον κατὰ τῶν Περσῶν συμμαχίαν πρὸς τοὺς μὴ μηδίσαντας Ἕλ-
ληνας (483—475). ἐκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι· ἀποδεικνύει, ὅτι κατόπιν ψυ-
χραίμου σκέψεως ἠκολούθησαν τοὺς Ἀθηναίους. πολλὸν δὲ γε αἰσχίον καὶ
ἀδικώτερον· προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ τοὺς Πλαταιεῖς ὡς παραβάτας τῶν ὁρ-
κῶν, οἵτινες ἐξησφάλισαν τὴν πανελλήνιον συμμαχίαν κατὰ τῶν Περσῶν
καὶ κατέληξαν εἰς ἔχθραν πρὸς τὴν Πανελλήνιον κοινὴν γνώμην. τοὺς μὲν
καταδουλουμένους... τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας· ὁ Θηβαῖος ρήτωρ ἐκμεταλλεύε-
ται τὸ ριφθὲν σύνθημα τῶν Λακ. ὅτι δηλ. οἱ μὲν Λακεδ. φροντίζουσιν διὰ
τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν ὑποδούλωσιν αὐ-
τῆς. Καίτοι τὰς δυοῖας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι...· δηλ. τὴν ἐξυπηρέτησιν,
τὴν ὁποῖαν ἐλάττωμεν ἀπὸ ἑνα συνάνθρωπόν μας νὰ εἶναι ἀνήθικον νὰ μὴ
τὴν ἐξοφλήσωμεν, ὅταν μάλιστα ὁ εὐεργέτης μας εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκη·
εἶναι ὅμως πολὺ ἀνθητικώτερον, ὅταν συμβαίῃ ὁ εὐεργέτης μας νὰ
θέλῃ νὰ μᾶς παρασύρῃ εἰς ἄδικον πρᾶξιν ἐναντίον ἄλλων, νὰ σπεύδωμεν
νὰ τὸν ἐξυπηρετήσωμεν πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὑποχρεώσεώς μας ἐκείνης.

Αἰσθητικά. Ὡς δὲ ἡμεῖς μᾶλλον τε· ἐνταῦθα ὑπάρχει ἀντίθεσις μετὰ τὸ
λεγόμενον εἰς 62,3. καὶ ἀξιώτεροί ἐστε· δεικνύει τὴν ἀκραν συμπάθειαν
τῶν Θηβαίων. ἐγένεσθε... πολλῖται· μεταχειρίζεται ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ τῶν Πλ.
λεχθέντα ἄνευ προεισαγωγῆς, ἀσυνδέτως, διὰ νὰ γίνῃ ἐυκόλωτερον ἡ ἀνα-
σκευὴ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν Πλαταιέων. σὺκοῦν χορὴν... τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο
τῶν Θηβαίων δὲν εὐσταθεῖ, διότι οἱ Ἀθηναῖοι ἐβοήθησαν τοὺς Πλατ. κατὰ
τῶν Θηβαίων καὶ ὡς ἀντάλλαγμα ἐλάμβανον τὴν συνεπιστράτευσιν αὐτῶν
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῶν. εἴτι καὶ ἀκοντες προσήγεσθε· ἡ παρεμβληθεῖσα
ἀορ. ἀντων. τι ἐτέθη πρὸς δῆλωσιν ἰσχυροῦς ἀμφιβολίας. ἦν μάλιστα αὐτοὶ
προβάλεσθε· μετὰ σαρκασμοῦ σκοπεύει νὰ ἀνατρέψῃ τὸ κυριώτερον ἐπιχεί-
ρημα τῶν Πλαταιέων ἐκόντες καὶ μὴ βιαζόμενοι· τοῦτο λέγει, διὰ νὰ ἀπο-
δείξῃ, ὅτι κατόπιν ψυχραίου σκέψεως καὶ ὄχι ἀνωτέρας βίας ἠκολούθη-
σαν τοὺς Ἀθηναίους. τοὺς μὲν Ἀθηναίους καταδουλουμένους, τοὺς δὲ (Λακ.)
ἐλευθεροῦντας· σχῆμα χιαστόν.

Νόημα. Ψεύδεσθε ἀυστολόως ἰσχυριζόμενοι, ὅτι συνεπράξατε μετὰ τοὺς
Ἀθηναίους πρὸς ἀπόκρουσιν μας μόνον. Τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι, ὅτι συμ-

μαχοῦντες μὲ ἐκείνους συνειργάσθητε διὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐκείνοι σᾶς ἐξεβίαζαν, εἴχατε εὐκόλον καταφύγιον τὴν κατὰ τῶν Περσῶν συμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων· ἀλλὰ σεῖς οἰκειοθελῶς συνετάχθητε μὲ τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἐπεδίωκον τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, οἵτινες ἠγωνίζοντο διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Καὶ ἐνῷ ἰσχυρίζεσθε, ὅτι ἦτο αἰσχρὸν νὰ προδώσετε τοὺς εὐεργέτας σας Ἀθηναίους, δὲν ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἦτο αἰσχρότερον νὰ προδώσετε ὅλους τοὺς Ἕλληνας; Ἐκτὸς τούτου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βοηθῶμεν τοὺς εὐεργέτας μας, αἵτινες ἐπιδιώκουν σκοποὺς ἀδίκους.

Περίληψις. Οἱ Θ. ὑποστηρίζουν, ὅτι ἐκόντες οἱ Πλατ. συνεμμάχησαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἠπειλήσαν μάλιστα ὁμοῦ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων· πρᾶξις διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι περισσότερον ἀξιοκρίτοι.

Ἐπιγραφή. Ἡ συμμαχία τῶν Πλατ. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐγένετο πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Κεφ. 64.

«Δῆλόν τε ἐποιήσατε
οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων
ἕνεκα μόνοι οὐ μὴδίσαντες,
ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι,

ὁμεις δέ, τοῖς μὲν τοῦτ' ἄ
βουλόμενοι ποιεῖν,

τοῖς δὲ τάναντία.

καὶ νῦν ἀξιοῦτε,
ἅφ' ὧν δι' ἐτέρους ἐγένεσθε
ἀγαθοί,

ἀπὸ τούτων ὠφελεῖσθαι.
ἀλλ' οὐκ εἰκός,
ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους εἴλεσθε,

τούτοις ξυναγώνιζεσθε,
καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενο-
μένην ξυνομοσίαν ὥς χρή ἀπ'
αὐτῆς νῦν σῶζεσθαι.

ἀπελίπετε γὰρ αὐτὴν καὶ παρα-
βάντες
ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινή-
τας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνο-
δημηγορίαι θογκυδιδου (πλαταιῶν—θηβαίων)

«Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀπεδείξατε,
ὅτι οὔτε πρὸς ἐξυπνρήτησιν τῶν Ἑλ-
λήνων δὲν ἐμῆδισατε τότε μόνοι,
ἀλλὰ διότι οὔτε οἱ Ἀθηναῖοι (ἐμῆ-
δισαν),
σεῖς δὲ (δὲν ἐμῆδισατε), ἐπειδὴ ἠθέ-
λατε μετὰ μὲν (τῶν Ἀθηναίων) νὰ
κάνετε τὰ ἴδια,
πρὸς τοὺς ἄλλους ὅμως (Ἕλληνας)
τὰ ἀντίθετα.

Καὶ τώρα ἔχετε τὴν ἀξίωσιν
ἀπὸ τὰς πράξεις σῶτάς, ἀπὸ τὰς
ὁποίας ἐξ αἰτίας ἄλλων ἐγίνατε γεν-
ναῖοι,
ἀπὸ αὐτὰς νὰ ὠφελησθε.
Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὀρθόν,
καθὼς ἀκριβῶς ἐπροτιμήσατε
τοὺς Ἀθηναίους,
παραμένετε συναγωνισταὶ τούτων,
καὶ μὴ ἐπικαλεῖσθε τὴν τότε συνα-
φθεῖσαν ἔνορκον συμμαχίαν, ὅτι δῆ-
θεν πρέπει ἐξ αἰτίας αὐτῆς νὰ σώ-
ζεσθε.

Διότι διελύσατε αὐτὴν καὶ ἀφοῦ (τὴν)
παρεβιάσατε,
προσεπαθήσατε μᾶλλον νὰ ὑποδου-
λώσετε τοὺς Αἰγινήτας καὶ ἄλλους

μοσάντων

ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε ἀ-
κοντες
ἔχοντές τε τοὺς νόμους οὐσπερ
μέχρι τοῦ δεῦρο
καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου,
ὥσπερ ἡμᾶς.
τὴν τελευταίαν τε πρὶν περιτειχί-
ζεσθαι πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν
ἡμῶν,
ὥστε μὴδ' ἐτέροις ἀμύνειν, οὐκ
ἐδέχεσθε.
τίνες ἂν οὖν ὑμῶν δικαιότερον
πᾶσι τοῖς "Ελλήσι μισοῖντο

οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀν-
δραγαθίαν προύθεσθε·
καὶ ἃ μὲν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε,
ὥς φατέ,

οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε,
ἃ δὲ ἡ φύσις αἰεὶ ἐβούλετο, ἐξη-
λέχθη ἐς τὸ ἀληθές·

μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν
λόντων ἐχωρήσατε.

τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀ-
καύσιον μηδισμόν
καὶ τὸν ὑμέτερον ἐκούσιον ἀττικί-
σμόν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν».

τινάς ἐκ τῶν μεθ' ὅρκου γενομένων
συμμάχων,
παρὰ ἐμποδίζατε (τὴν ὑποδούλωσιν
τῶν) καὶ μάλιστα ἐκούσιως,
ἂν καὶ εἴχατε ὄχι μόνον τὸ πολίτευ-
μα, τὸ ὅποιον ἀκριβῶς ἔχετε σήμερον,
ἀλλὰ καὶ κανεῖς δὲν σᾶς ἐξεβίασεν,
ὅπως ἀκριβῶς ἡμᾶς.
Καὶ τελευταίως, ὅταν (σᾶς) προσγα-
λέσαμεν, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ περιτειχίτις,
νὰ ἡσυχάσετε,
ὥστε νὰ μὴ βοηθῇτε οὔτε τοὺς μὲν
οὔτε τοὺς δέ, δὲν ἐδέχεσθε.
Ποῖοι λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ μι-
σοῦνται ἀπὸ ὅλους τοὺς "Ελλήνας πε-
ρισσότερον δεικναιολογημένως παρὰ
σεῖς,
οἵτινες πρὸς ὑποδούλωσιν ἐκείνων
ἐπεδείξατε ἀνδρείαν;
Καὶ δι' ὅσα μὲν κάποτε ὑπῆρξατε
ἐντιμοὶ, ὅπως ἰσχυρίζεσθε, ἀπεδεί-
ξατε τώρα,
ὅτι δὲν εἰσέτριάσαν εἰς τὸν χαρακτῆ-
ρα σας,
ὅσα ὁμως ἡ φύσις σας πάντοτε ἐπε-
θύμει, διὰ τῆς δοκιμασίας ἤλθον εἰς
φῶς·
διότι συνεβαδίζατε μὲ τοὺς Ἀθη-
ναίους, οἵτινες ἐπορεύοντο ὁδὸν ἀ-
δικον.
Ὅσον ἀφορᾷ μὲν εἰς τὸ παρὰ τὴν
θέλησίν μας μηδισμόν
καὶ τὸν ἰδικόν σας ἐκούσιον ἀττικί-
σμόν τοιαύτας ἀποδείξεις προσκομί-
ζομεν».

Ἑρμηνευτικά. *Δῆλον τε ἐποιήσατε*—διὰ τῆς διαγωγῆς ἐδείξατε. *ἀφ' ὧν*
—ἀπὸ τούτων ἃ. *ἀγαθοί*—γενναῖοι. *ξυναγωνίζεσθε*—διαμένετε συναγωνισταί.
προσφέρω τι—ἐπικαλοῦμαι τι. *ξυνομωσία*—ἡ ἐνορκος συμμαχία. *ἀπολείπω*
τὴν ξυμμαχίαν—διαλύω τὴν συμμαχίαν. *προύθεσθε*—ἐπεδείξατε. *διακωλύω*
—ἐμποδίζω τελείως. *ἔχω τοὺς νόμους*—διατηρῶ τὸ πολίτευμα. *μέχρι τοῦ*
δεῦρο—μέχρι σήμερον. *περιτειχίζομαι*—ἀσφαλιζομαι διὰ τείχους. *μέχρι τοῦ*
δεῦρο—ἐπίσημος πρότασις. *ἀμύνω τινί*—βοηθῶ τινα. *τὸ κακόν*—ἡ συμφορὰ τῆς
ὑποδουλώσεως. *χρηστός*—ἐντιμος. *ἐξελέγχομαι*—κατόπιν δοκιμασίας ἀποκαλύ-
πτομαι.

Γραμματικά. *ἀξιούτε*—ἐνεστ. ὄρ. τοῦ *ἀξιώω*—ω (ἡξίουν, ἀξιώσω, ἡξίωσα,
ἡξίωκα—κειν). *ὠφελεῖσθαι*—ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ *ὠφελέομαι*—οὔμαι—(ὠφελού-
μην, ὠφελήσομαι—ὠφελήθησομαι, ὠφελήθην, ὠφελῆμαι). *εἴλεσθε*—μ. ἀορ. β'
τοῦ *αἰροῦμαι* (εἰλόμην). *ξυναγωνίζεσθε*—ἐνεστ. προστ. τοῦ *ξυναγωνίζομαι*.
προφέρετε—ἐνεστ. προστ. τοῦ *προφέρω* (ἔφερον, οἶσω, ἤνεγκα—ἤνεγκον,
ἐνήνοχα, ἐνήνοχεν). *ἀπείλιπετε*—ἀορ. β' ὀριστ. τοῦ *ἀπολείπω* (ἔλειπον, λείπω,

ἔλειψα—ἐλίπων, λέλειφα—λέλοιπα, ἐλελείφειν—ἐλελοίπειν) **παραβάντες**=μετ. ἄορ. β' τοῦ **παραβαίνω** (ἐβαίνον. βήσομαι, ἔβην, βέβηκα, ἐβεβήκειν). **ξυνομοσάντων**=μετχ. ἄορ. τοῦ **ξενόμνυμι** (ὤμνυν, ὁμοῦμαι, ὤμοσα, ὁμώμοκα—ὤμωμοόκειν). **ἀμύνειν**=ἀπαρ. ἔνεστ. τοῦ **ἀμύνω** (ἤμυνον, ἀμυνῶ, ἤμυνα). **προϋθέσθε** (=προσέθεσθε)=μ. ἄορ. β' τοῦ **προτίθεμαι** (προουτίθεμην, προτίθησομαι—προτεθήσομαι, προϋθέμην—προουθέμην, προτέθειμαι, προουτεθείμην). **ἐπειδείξατε**=ἄορ. ὄριστ. τοῦ **ἐπιδείκνυμι** (ἐδείκνυν, δείξω, ἐδειξα, δέδειχα—ἐδεδείκειν). **ἐξηλέγχθη**=παθητ. ἄορ. ὄριστ. τοῦ **ἐξελέγχομαι** (ἤλεγχόμην, ἤλέγχθη, ἐλήλεγμα, ἐλήλέγημην). **ἰόντων**=μετχ. ἔνεστ. τοῦ **ἐρχομαι** (μέλλ. εἶμι).

Ἀναγνώρισις προτάσεων. **Δηλόν τε... μηδίσαντες** (κυρία). **ἀλλ' (οὐκ ἐμῆδίσατε)** (κυρία). **ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι (ἐμῆδισαν)** (αιτιολ.). **ὕμεις δὲ (ἐμῆδίσατε)...** **τάναντία** (κυρία). **καὶ νῦν ἀξιοῦτε...** **ἀπὸ τούτους ὠφελείσθαι** (κυρία). **ἀφ' ὧν... ἀγαθοὶ** (ἀναφορ.). **ἀλλ' οὐκ εἰκὸς (ἔστι) (ἀπὸ τούτων ὑμᾶς ὠφελείσθαι)** (κυρία). **ὥσπερ... εἴλεσθε** (ἀναφ.). **τούτοις ξυναγωνίσασθε** (κυρία). **καὶ μὴ... ξυνομοσίαν** (κυρία). **ὡς χρὴ - σφῆζεσθαι** (ειδική). **ἀπελίπτε...** **αὐτὴν** (κυρία). **καὶ... ξυγκατεδουλοῦσθε...** **τῶν ξυνομοσάντων** (κυρία). **ἢ διεκωλύετε...** **τούς νόμους...** **καὶ οὐδενός...** **βιασαμένου** (κυρία). **οὕσπερ μέχρι δεῦρο (ἔχετε)** (ἀναφορ.). **ὥσπερ ἡμᾶς (ἐβιάσαντο)** (ἀναφορ.). **τὴν τελευταίαν...** **πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν...** **οὐκ ἐδέχεσθε** (κυρία). **πρὶν περιτεριχίσεσθαι** (χρονικ.). **ὥστε... ἀμύνειν** (συμπερ.). **τίνες ἄν...** **μισοῦντο** (εὐθεία ἐρωτημ.). **οἰτύνετε...** **προϋθέσθε** (ἀναφ.). **καὶ ἄν... ἐγένεσθε** (ἀναφορ.). **ὡς φατέ** (ἀναφ.). **οὐ προσήκοντα οὖν ἐπεδείξατε** (κυρία). **ὁ δέ... ἐβούλετο** (ἀναφορ.). **ἐξηλέγχθη...** **ἀληθὲς** (κυρία). **μετὰ γάρ...** **ἐχωρήσατε** (κυρία). **τὰ μὲν οὖν... ἀποφαίνομεν** (κυρία).

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. **ἐποιήσατε**=ῥ. ὑποκ. (ὕμεις). **δηλόν**=κατηγ. **μηδίσαντες**=κατ. τηγορ. μετχ. **τότε**=ἐπιρ. προσδ. **χρ. ἔνεκα τῶν Ἑλλήνων**=ἐμπρ. προσδ. **τελ. αἰτιον. μόνον**=κατηγ. προσδ. **ἀλλ' οὐκ (ἐμῆδίσατε)**=ῥ. ὑποκ. (ὕμεις) **οὐδ' Ἀθηναῖοι (ἐμῆδισαν)**=ῥ. ὑποκ. Ἀθηναῖοι. **ὕμεις δὲ (ἐμῆδίσατε)**=ῥ. ὑποκ. **ὕμεις**. **βουλόμενοι**=αιτιολ. μετχ. **ποιεῖν**=ἀντικ. **τελ. ἀπαρ. ταῦτά**=ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. **τοῖς μὲν (Ἀθηναίοις)**=δοτ. ἀντικ. **τάναντία**=ἀντικ. τοῦ ἀπαρ. **τοῖς δὲ (ἄλλοις Ἑλλήσι)**=δοτ. ἀντικ. **ἀξιοῦτε**=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). **νῦν**=ἐπιρ. προσδ. **χρον. ὠφελείσθαι**=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. **ἀπὸ τούτων**=ἐμπρ. προσδ. **αἰτίαν ἐγένεσθε**=ῥ. (ὕμεις)=ὑποκ. **ἀγαθοὶ**=κατηγ. **δι' ἐτέρους**=ἐμπρ. προσδ. **αἰτίαν**. **ἀφ' ὧν**=ἀπὸ τούτων ἃ (ἐλξίς). **εἰκὸς (ἔστι)**=ῥ. ὑποκ. (ὠφελείσθαι) (ὕμεις)=ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. **εἴλεσθε**=ῥ. ὑποκ. (ὕμεις). **Ἀθηναῖοι**=ἀντικ. **ξυναγωνίσασθε**=ῥ. **τούτοις**=ἀντικ. **προσφέρετε**=ῥ. **ξυνομοσίαν**=ἀντικ. **τὴν γενομένην**=ἐπιθ. μετχ. **τότε**=ἐπιθ. προσδ. **χρὴ**=ῥ. (ἀπρως). ὑποκ. **σφῆζεσθαι**=τελ. ἀπαρ. **ἀπ' αὐτῆς**=ἐμπρ. προσδ. **αἰτιατ νῦν**=ἐπιρ. προσδ. **χρ. ἀπελίπτε**=ῥ. ὑποκ. (ὕμεις). **αὐτὴν**=ἀντικ. **ξυγκαταδουλοῦσθε**=ῥ. ὑποκ. (ὕμεις) **Αἰγινήτας**=ἄλλοις=ἀντικ. **μᾶλλον ξυγκαταδουλοῦσθε**=α' ὅρος συγκρ. **τῶν ξυνομοσάντων**=ἐπιθ. μετχ. **γεν. διαιρ. παραβάντες**=χρον. μετχ. ἢ **διεκωλύετε**=β' ὅρος συγκρ. **ἔχοντες**=βιασαμένου=ἐναντιωμ. μετχ. **γεν. ἀπολύτ. καὶ ταῦτα**=τὸ καὶ ἐμπροσθεν μετχ. **δίδει ἐναντιωμ σημασίαν**. **οὐδένος βιασαμένου**=(εἰ καὶ οὐδεὶς ἐβιάσατο). **ἄκοντες**=(μετχ.+ἐπιρρ. σημαζ.). **νόμους**=ἀντικ. τοῦ **ἔχοντες**. **οὐδενός**=ὑποκ. τοῦ **βιασαμένου**. **ὕμεις**=ἀντικ. τοῦ **δεῦρο (ἔχετε)**=ῥ. ὑποκ. (ὕμεις). **οὕσπερ**=ἀντικ. **ὥσπερ ἡμᾶς (ἐβιάσαντο)**=ῥ. ὑποκ. (αὐτοί). **ἡμᾶς**=ἀντικ. **ἐδέχεσθε**=ῥ. ὑποκ. (ὕμεις) **τὴν πρόκλησιν**=ἀντικ. **τὴν τελευταίαν**=ἐπιθ. προσδ. **πρὶν περιτεριχίσεσθαι** τὸ πρὶν+ἀπαρ. ὑποκ. (ἡμᾶς). **ἐς ἡσυχίαν**=ἐμπρ. προσδ. **σκοπόν. ἡμῶν**=γεν. ὑποκ. (εἰς τὸ πρόκλησιν). **ὥστε...** **ἀμύνειν**=ῥ. (ὡς ἐπεξήγησις τοῦ πρόκλησιν). **μηδ' ἐτέροις**=ἀντικ. (εἰς τὸ ἀμύνειν). **ἂν μισοῦντο**=ῥ. **τίνες**=ὑποκ. **τοῖς Ἑλλήσι**=ποιητ. αἰτιον. **πᾶσι**=κα-

τηγ. προσδ. *δικαιότερον*=ἐπιρ. προσδ. *ὕμῶν*=β' ὅρος συγκρ. *προϋθέσθε*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις οἵτινες*). *ἀνδραγαθίαν*=ἀντικ. *ἐπὶ τῷ κακῷ*=ἐμπρ. προσδ. σκοπόν. *ἐκείνων*=γεν. ἀντικ. *ἐγένεσθε*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις*). *χρηστοί*=κατηγ. ᾱ=αἱτ. (ἐνεκα τοῦ *χρηστοί*). *φατέ*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις*). *ἐπεδείξατε*=ρ. ὑποκειμ. (*ὕμεις*). *προσῆκοντα*=κατηγ. μετχ. (ἐνν. τῇ ὑμετέρᾳ φύσει). *νῦν*=ἐπιρ. προσδ. χρόν. *ἐβούλετο*=ρ. ὑποκ. ἢ *φύσις*. ᾱ=ἀντικ. *ἐξηλέχθη*=ρ. ὑποκ. (ᾱ) αἱτ. συντ. *ἐς τὸ ἀλλήθες* (ἐμπρ. προσδ.)=*ἐς τὸ φανερόν*. *ἐχωρήσατε*=ρ. ὑποκ. (*ὕμεις*). *δδόν*=ἀντικ. *ἄδικον*=ἐπιθ. προσδ. *μετὰ Ἀθηναίων*=ἐμπρ. προσδ. ἑμοῦ. *ἰόντων*=ἐπιθ. μετχ. ὑποκ. (*Ἀθηναίων*). *ἀποφαίνομεν*=ρ. ὑποκ. (*ἡμεῖς*). *τοιαῦτα*=ἀντικ. *τὰ ἐς τὸν μηδισμόν*=ἀντικισμὸν=ἐμπρ. προσδ. ἀναφοράν. *ἡμέτερον ἀκούσιον*—*ὕμετερον ἐκούσιον*=ἐπιθ. προσδ.

Πραγματικά. *ἐνκατεδουλοῦσθε Αἰγίνης καὶ ἄλλους τινάς*· περὶ τῆς ὑποδουλώσεως τῆς Αἰγίνης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων (ἴδε Θουκ. βιβλ. Α' 108,4). τὸ *ἄλλους τινάς* ἔννοει τοὺς Εὐβοεῖς· ἰσως καὶ τοὺς Ναξίους. *τὴν τελευταίαν πρόκλησιν*· ἔννοει τὴν πρότασιν τοῦ Ἀρχιδάμου (βιβλ. Β. 72).

Αἰσθητικά. *ἀλλ' οὐδ' Ἀθηναῖοι (ἐμῆδισαν)*· οἱ Θηβαῖοι ἀρνούνται μὲ μεγάλην τέχνην τὴν Ἑλληνοπρεπῆ διαγωγὴν τῶν Πλατ. κατὰ τὰ μηδικὰ καὶ μὲ τυφλὴν ἐμπάθειαν ἐπιδιώκουν νὰ παρουσιάσουν τοὺς Πλαταιεῖς ὡς τυφλὰ ὄργανα τῶν Ἀθηναίων. *δε' ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί*· ὁ Θηβαῖος ρήτωρ θέλει νὰ ἀποδώσῃ τὴν συμβολὴν τῶν Πλατ. κατὰ τὰ Μηδικὰ ὅχι εἰς τὴν ἀγᾶπην τῶν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ εἰς ταπεινὰς αἰτίας, δηλ. εἰς τὴν πρόσδεσιν τῶν εἰς τὸ ἄρμα τῶν Ἀθηναίων. *τούτοις ξυναγωνίζεσθε καὶ μὴ προφέρετε*· φανερώνει τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς χαιρεκακίας τῶν Θηβαίων διὰ τοὺς ἄνους· ἄνευ προστάσεως Πλαταιεῖς. *τοῖς μὲν ταῦτα βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τᾶντία βουλόμενοι ποιεῖν*· σχῆμα χιαστόν. *Αἰγίνης καὶ ἄλλους τινας οὔτε... τε... καί*· σχῆμα πολυσύνδετον. *καὶ ταῦτα οὔτε ἄκοντες... βιασαμένον, ὥσπερ ἡμᾶς*· θέλει νὰ δείξῃ, ὅτι κατόπιν ψυχραΐμου σκέψεως καὶ παρ' ὅλον τὸ φιλελεύθερον πολίτευμα τῶν Πλαταιῶν συνειργάσθησαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἐπιβολὴν τῆς δουλείας εἰς τοὺς ἄλλους. Ἑλλήνας, ἐνῷ ὁ μηδισμὸς τῶν Θηβαίων ὠφείλετο εἰς τὸ ἀνελεύθερον πολίτευμά των. *μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἄδικον δδόν ἰόντων ἐχωρήσατε*· ἡ φράσις ἔχει κάτι τὸ μεγαλοπρεπές καὶ φανερώνει τὸν διακαῆ πόθον τῶν Θηβαίων πρὸς αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν Πλατ. ἢ φύσις *ἀεὶ ἐβούλετο... ἐς τὸ ἀληθές*· θέλει νὰ δείξῃ, ὅτι ὁ χαρακτήρ τῶν Πλατ. ἦτο τυραννικὸς καὶ ὅχι φιλελεύθερος καὶ τώρα ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ καταφαίνεται τὸ μῖσος τῶν Θηβαίων ἐναντίον τῶν Πλατ. τὸ ὁποῖον φθάνει πολλὰκις καὶ εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀμαυρώνῃ πᾶσαν γενναίαν πράξιν τῶν Πλαταιεῶν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε καὶ αὐτοὶ οἱ Θηβαῖοι νὰ ἀναγνωρίσουν (ὅπως ἡ διαγωγὴ των κατὰ τὰ Μηδικὰ). Βλέπει κανεὶς πού ἡμπορεῖ νὰ δδηγήσῃ ἡ ἐμπάθεια τὸν ἄνθρωπον.

Νόημα. Ἀπεδείχθη, κατὰ τοὺς Θηβαίους, ὅτι οἱ Πλαταιεῖς δὲν ἐμῆδισαν ἐνεκα τῶν φιλαθηναϊκῶν φρονημάτων τῆς πανελληνίου σωτηρίας, ἐξ ἄλλου βραδύτερον κατεργάκωσαν τὴν συναφθεῖσαν Πανελληνίαν συμμαχίαν γεγόμενοι συνεργάται τῶν Ἀθηναίων, τῶν ὑποδουλωτῶν τῆς Αἰγίνης καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήν. περιοχῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπραξαν οἱ Πλατ. κατόπιν ψυχραΐμου σκέψεως καὶ ἄνευ ὀδμημῆς πίεσεως, ὅπως συνέβη εἰς τοὺς Θηβαίους. Ἐπίσης ὅταν πρὸ τῆς πολιτορκίας ἐδόθη εἰς τοὺς Πλατ. ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν οὐδετερότητά των, δὲν τὴν ἀπεδέχθησαν. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ζητεῖτε ἐπιείκειαν. Εἶναι δυνατόν οἱ Πλατ. νὰ μὴ μισηθοῦν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἑλλήνας; Ἡ ἔμφυτος κακοήθεια τῶν Πλατ. ἦλθεν εἰς φῶς.

Περίληψις. Ὁ μὴ μηδισμὸς τῶν Πλαταίων οφείλεται ὄχι εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ εἰς τὰ φιλοθηναϊκά των φρονήματα. Ἐπομένως δὲν δικαιоῦνται ἀνταμοιβῆς διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν των κατὰ τὰ Μηδικά.

Ἐπιγραφή. Οἱ Πλαταεῖς καὶ κατὰ τὰ Μηδικὰ καὶ βραδύτερον ἔδρασαν ὡς τυφλὰ τῶν Ἀθηναίων ὄργανα.

Κεφ. 65.

«Ἄ δὲ τελευταῖα φατε
ἀδικηθῆναι

(παρανόμως γὰρ ἔλθειν ἡμᾶς ἐν
σπονδαῖς καὶ ἱερομηνίᾳ ἐπὶ τὴν
ὑμετέραν πόλιν),
οὐ νομίζομεν οὐδ' ἐν τούτοις
ὑμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν.

εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ
πρὸς τε τὴν πόλιν ἐλθόντες
ἐμαχόμεθα
καὶ τὴν γῆν ἐδηοῦμεν ὡς πολέμιοι,
ἀδικοῦμεν·
εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ
χρήμασι καὶ γένει,

βουλόμενοι τῆς μὲν ἕξω ξυμμα-
χίας ὑμᾶς παῦσαι,

ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοι-
ωτῶν πάτρια καταστήσαι,

ἐπεκαλέσαντο ἐκόντες, τί
ἀδικοῦμεν;
οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μάλ-
λον τῶν ἐπομένων.
ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρίνο-
μεν, οὔθ' ἡμεῖς·

πολίται δὲ ὄντες ὥσπερ ἡμεῖς καὶ
πλείω παραβαλλόμενοι,
τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες
καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως,

οὐ πολεμῶς κομίσαντες ἐβούλον-
το τοὺς τε ὑμῶν χεῖρους μηκέτι
μᾶλλον γενέσθαι,
τοὺς τε ὁμείνους τὰ ἄξια ἔχειν,

«Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὰ τελευταῖα
ἀδικήματα, τὰ ὅποια ἰσχυρίζεσθα
ὅτι ὑπέστητε.

(ὅτι δηλ. ἡμεῖς ἤλθομεν· παρανόμως
ἐναντίον τῆς πόλεώς σας ἐν καιρῷ
εἰρήνης καὶ εἰς ἡμέραν δορυτασμον),
δὲν νομίζομεν οὔτε ὅτι ὡς πρὸς
αὐτὰ διεπράξαμεν περισσότερον ἀ-
μάρτημα ἀπὸ σᾶς.

Διότι ἐὰν μὲν ἡμεῖς μόνοι μας
καὶ ἐναντίον τῆς πόλεώς σας ἐλθόν-
τες ἐπολεμήσαμεν

καὶ τὴν χώραν (σας) ἐληλατοῦμεν
ὡς ἐχθροὶ, εἰμεθα ἄδικοι·

ἐὰν ὅμως οἱ ἄνδρες ἀπὸ σᾶς, οἱ κο-
ρυφαῖοι καὶ ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν
καὶ ὡς τὴν καταγωγὴν,

ἐπειδὴ ἤθελον ἀπὸ μὲν τὴν ἐξωτε-
ρικὴν συμμαχίαν νὰ σᾶς ἀποσπά-
σουν,

εἰς δὲ τὸ κοινὸν ὄλων τῶν Βοιωτῶν
πατροπαράδοτον πολίτευμα νὰ (σᾶς)
ἐπαναφέρουν,

μᾶς προσεκάλεσαν ἐκουσίως, κατὰ
τί ἀδικοῦμεν;

Διότι οἱ ὀδηγοῦντες παρανομοῦσιν,
μᾶλλον παρὰ οἱ ἀκολουθοῦντες.

ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι (παρανομοῦσιν)
ὅπως ἡμεῖς κρίνομεν, οὔτε ἡμεῖς
(παρανομήσαμεν)·

ἐφ' ὅσον ὅμως ἦσαν πολῖται, καθὼς
ἀκριβῶς σεῖς,

καὶ περισσότερα συμφέροντα δια-
κυβέροντες, τὸ ἰδικόν των τεῖχος
ἀποῦ ἦνοιξαν καὶ εἰς τὴν πόλιν των
φιλικῶς,

ὄχι ἐχθρικῶς, ἀποῦ (μᾶς) εἰσήγαγον,
ἤθελον καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἦσαν χειρό-
τεροι νὰ μὴ γίνονιν ἀκόμη χειρότεροι,

καὶ οἱ καλύτεροι (ἀπὸ σᾶς) νὰ ἀπο-
λαμβάνουν ὅσα τοὺς ἀξίζει,

σωφρονιστὰι ὄντες τῆς γνώμης
καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ
ἄλλοτριούντες,

ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν
οἰκιοῦντες,
ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες,

ἅπασι δ' ὁμοίως ἐνοσπόνδους·.

μὲ τὸ νὰ χαλιναγωγῶν τὴν ψυχικὴν
σας ὁρμὴν καὶ χωρὶς νὰ ἀποξενώ-
νουν τὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς ὁμοφύ-
λους,
ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ (σᾶς) συμφιλιώνουν
μὲ αὐτοὺς,
οὔτε νὰ (σᾶς) κάνουν ἐχθροὺς πρὸς
κανένα,
ἀλλὰ πρὸς ὅλους ἐξ ἴσου συνδεδεμέ-
νους μὲ σύμφωνα εἰρήνης·.

Ἑρμηνευτικά. *Ἡμεῖς αὐτοὶ*=μόνοι, ἄνευ προσκλήσεως. *οἱ πρῶτοι χρη-*
μασι καὶ γένει=οἱ πλουσιώτατοι καὶ εὐγενέστατοι. *ἀδικοῦμεν*=εἵμεθα ἀδικοῦ-
μεν παραβάλλομαι τι=ἐκθέτω κάτι εἰς κίνδυνον. *κομίζω*=εἰσάγω. *τὰ ἄξια ἔχω*=
ἀπολαμβάνω ὅτι μοῦ ἀξίζει. *σωφρονιστὰι ὄντες τῆς γνώμης*=περιστέλλοντες
τὰ φρονήματα, χαλιναγωγῶντες τὰ πνεύματα. *ἄλλοτριῶ τινά τινας*=στερῶ
τινὰ τινός. *ξυγγένεια*=τὸ ὁμόφυλον. *οἰκιοῦντες*=συμφιλιώνοντες. *ἐνοσπον-*
δος=ὁ συνδεδεμένος διὰ συμφώνου εἰρήνης. *καθιστάντες οὐδενὶ ἐχθροὺς*=χω-
ρὶς νὰ (σᾶς) κάνουν ἐχθροὺς πρὸς κανένα.

Γραμματικά. *ἀδικηθῆναι*=ἀπαρ. παθ. ὁρ. α' τοῦ ἀδικοῦμαι.—*ἀμαρτεῖν*
=ἀπαρ. ὁρ. β' τοῦ ἀμαρτάνω (ἡμάρτανον, ἀμαρτήσομαι ἡμαρτον, ἡμάρ-
τηκα, ἡμαρτήκειν). *ἐμαχόμεθα*=παρ. ὁριστ. τοῦ μάχομαι (ἐμαχόμεν, μα-
χοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμεμαχήμην). *ἐδρῶμεν*=παρ. τοῦ δρῶω (ἐ-
δρῶμεν, δρῶω, ἐδρῶσα). *καταστήσαι*=ἀπαρ. ὁρ. α' τοῦ καθίστημι (κατε-
στήσα). *ἐπεκαλέσαντο*=μ. ὁρ. α' τοῦ ἐπικαλοῦμαι. *μᾶλλον*=ἐπιρ. συγκρ.
βαθμοῦ (μᾶλα—μάλιστα). *ἐπομένων*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ἐπομαι (εἰπόμεν, ἐφο-
μαι ἐσπόμεν). *πλείω*=ἐπιθ. συγκρ. βαθμ. τοῦ πολλὺς (πλείω—πλείονα) αἰτ.
πλ. *ἀνοίξαντες*=μετχ. ὁρ. τοῦ ἀνοίγω (ἀνέωγον, ἀνοίξω, ἀνέωξα, ἀνέωχα).
φιλίως=ἐπιρ. *πολεμίως*=ἐπιρ. *κομίσαντες*=μετχ. ὁρ. α' τοῦ κομίζω (ἐκό-
μιζον, κομιῶ, ἐκόμισα, κεκόμικα, ἐκκεκομίσκειν). *χείρους*=ἐπιθ. συγκρ. τοῦ
κακός (χείρων—χείριστος). *ἀμείνους*=συγκρ. βαθμ. τοῦ ἀγαθός (ἀμείνων—
ἄριστος). *ἄλλοτριοῦντες*=μετχ. ἐνεστ. τοῦ ἄλλοτριῶω—ω, μελλ. ἄλλοτριῶσω,
παρ. ἡλλοτριῶκα—ἡλλοτριῶκειν. *οἰκιοῦντες*=μετχ. τοῦ οἰκιδῶ—ω. *ἐν-*
σπόνδους=ἐπιθ. β' κλ. ὁ, ἡ ἐνοσπονδος—ον.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. Ἡ δέ... πόλιν (ἀναφορ.). οὐ... ἀμαρτεῖν
(κυρία). εἰ μὲν... ἐμαχόμεθα (ὑποθετ.). καὶ τὴν γῆν... ὡς πολέμοι (ὑποθ.).
ἀδικοῦμεν (κυρία). εἰ δὲ ἄνδρες... ἐκόντες (ὑποθετ.). τί ἀδικοῦμεν (κυρία
εὐθεῖα ἔρωτ.). οἱ γάρ... ἐπομένων (κυρία). ἀλλ' οὔτε—ἐκείνοι (παράνομαυ-
σι) (κυρία). ὡς ἡμεῖς κρίνομεν (ἀναφορ.). αὐθ' ἡμεῖς (παράνομοῦμεν) (κυ-
ρία). πολῖται δὲ ὄντες... καὶ πλείω παραβαλλόμενοι... ἐνοσπόνδους (κυρία).
ὥσπερ ὑμεῖς (ἔστε) (ἀναφορ.).

Συντακτικά. Φατέ=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἀδικηθῆναι=εἰδ. ἀπαρ. ἀντ. (ὑφ'
ἡμῶν)=ποιητ. αἰτ. ἡ τελευταία=ουσ. ἀντικ. εἰς τὸ ἀδικηθῆναι. *παρανό-*
μως=ἐπιρ. προσδ. τροπ. γάρ=ἐπεξηγημ. *ἐλθεῖν*=εἰδ. ἀπαρ. ἡμᾶς=ὑποκ. τοῦ
ἀπαρ. ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομηνία=ἐμπρ. προσδ. χρόνον. *ἐπὶ τὴν πόλιν*=
ἐμπρ. προσδ. ἐχθρ. κατευθ. *ὑμετέραν*=ἐπιθ. προσδ. *νομίζομεν*=ρ. ὑποκ.
(ἡμεῖς). *ἀμαρτεῖν*=εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. (ταυτοπρ.). *ἡμῶν*=β' ὅρος συγκρ. (ἐνε-
κα τοῦ μᾶλλον). *ἐν τούτοις*=ἐμπρ. προσδ. ἀναφοράν. *ἐμαχόμεθα*=ρ. ὑποκ.
ἡμεῖς. *αὐτοὶ*=κατηγ. προσδ. *πρὸς τὴν πόλιν*=ἐμπρ. προσδ. ἐχθρ. κατευθ.

ἐλθόντες=χρον. μετχ. ἐδρουμέν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τὴν γῆν=άντικ. πολέμιοι (ὄντες)=κατηγ. ἀδικούμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). εἰ ἐμαχόμεθα... καὶ ἐδρουμέν (ὑποθ.).—ἀδικούμεν (ἀποδ.) α' εἶδος ὑποθ. λόγου τὸ πραγματικὸν (ἀναμένον-
μεν ἡδικοῦμεν ἄν). ἐπεκαλέσαντο=ρ. ὑποκ. ἄνδρες ὑμῶν=γεν. κλητ. οἱ
πρῶτοι=κατηγ. ορ. προσδ. χρήμασι—γένει=δοτ. ἀναφορὰς. βουλόμενοι=αἰτιολ.
μετχ. παῖδας=τελ. ἀπαρ. ἄντικ. τοῦ βουλόμενοι. ὑμᾶς=α' ἄντικ. τοῦ παῖ-
σαι. τῆς ξυμμαχίας=β' ἄντικ. τοῦ ἀπαρεμ. ἔξω=ἐπιθ. προσδ. καταστῆσαι=
τελ. ἀπαρ. ἄντικ. τοῦ βουλόμενοι. ἐς τὰ πάτρια=ἐπιτρ. προσδ. κατεῦθον.
κοινὰ=ἐπιθ. προσδ. τῶν Βοιωτῶν=γεν. κλητ. πάντες=κατηγ. προσδ. ἐκόν
τες=μετχ. ἐπιτρ. λαμβάν. ἀδικούμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τί=αἰτ. τὸ κατὰ τι.
εἰ δέ... ἐπεκαλέσαντο (ὑποθ.) ἀδικούμεν=(ἀποδ.) ὑποθ. λόγος α' εἶδους.
πραγματικόν. παρανομοῦσι=ρ. ὑποκ. οἱ ἄγοντες (=ἐπιθ. μετοχ.). τῶν ἐπομέ-
νων=β' ὅρος συγγρ. οὔτε ἐκεῖνοι (παρανομοῦσι)=ρ. ὑποκ. ἐκεῖνοι. κρίνο-
μεν=ρ. ὑποκ. ἡμεῖς. οὐθ' ἡμεῖς (παρανομοῦμεν)=ρ. ὑποκ. ἡμεῖς. ἐβούλοντο
=ρ. ὑποκ. (ἄνδρες οἱ πρῶτοι). γενέσθαι—ἔχειν=τελ. ἀπαρ. ἄντικ. ὄντες=
χρον. μετχ. πολῖται=κατηγ. παραβαλλόμενοι. πλείω=άντικ. ἀνοίξαντες=χρον.
μετχ. τὸ τεῖχος=άντικ. ἐαυτῶν=γεν. κλητ. κομίσαντες=χρον. μετχ. ἐς τὴν
πόλιν=ἐμπρ. προσδ. εἰς τόπον κιν. αὐτῶν=γεν. κλητ. φιλίως=ἐπιτρ. προσδ.
τρόπου. πολέμιας=ἐπιτρ. προσδ. τρόπου. τοὺς χεῖρους=ὑποκ. τοῦ γενέσθαι
τοὺς ἀμείνους=ὑποκ. τοῦ ἔχειν. ὑμῶν=γεν. διαιρ. τὰ ἄξια=άντικ. τοῦ
ἔχειν ὄντες—ἀλλοτριούντες—οἰκειοῦντες—καθιστάντες=τροπ. μετχ. σωφρο-
νισαί=κατηγ. τῆς γνώμης=γεν. ἄντικ. τῶν σωματῶν=γεν. ἄντικ. τὴν πό-
λιν=άντικ. τοῦ ἀλλοτριούντες. ἐς ξυγγένειαν=ἐμπρ. προσδ. φιλικὴν κατεῦθ.
καθιστάντες=ὑποκ. τῆς μετχ. (=ἄνδρες οἱ πρῶτοι) ἄντικ. (=ἡμᾶς). ἐχρούς=
κατηγ. οὐδενί=δοτ. ἄντικ. ἐνσπόνδους=κατηγ. ἅπασι=δοτ. ἄντικ. ὁμοίως=
ἐπιτρ. προσδ. τρόπου ὥσπερ ὑμεῖς (ἐστε)=ρ. ὑποκ. ὑμεῖς.

Πραγματικά. "Α δὲ τελευταῖα φατε ἀδικηθῆναι περὶ τούτων εἶπον οἱ
Πλαταιεῖς ἐν Κεφ. 56,1. χρήμασι καὶ γένει" ἐννοεῖ τὴν μερίδα τῶν ἀριστο-
κρατῶν, τῶν ὁποίων ἡγεῖτο ὁ Ναυκλείδης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. ἔξω ξυμμαχία.
ἐννοεῖ τὴν μετὰ τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν. τὴν ὁποῖαν ὀνομάζει οὕτω, διότι
πιστεύει, ὅτι ἀπετέλει προδοσίαν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους Βοιωτοὺς. τὰ κοινὰ
πάτρια" πρόκειται διὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς Βοιωτ. ὁμοσπονδίας, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν
ἐξῆλθον οἱ Πλαταιεῖς τὸ 519 π. Χ. οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον διὰ τού-
των ὁ ὅλητος ὑπαινίσσεται τὸν λόγον τῶν Πλαταιέων ἐν Κεφ. 55,4. παραβα-
λλόμενοι θέλει νὰ δείξῃ, ὅτι οἱ Πλαταιεῖς οἱ θέλοντες τὴν μετὰ τῶν Ἀθη-
ναίων συμμαχίαν δὲν εἶχον περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες
προσεκάλεσαν τοὺς Θηβαίους. Τὸ ἐαυτῶν τεῖχος... ἐς τὴν ἐαυτῶν πόλιν" κα-
ταφαίνεται ἡ ἄκρα ἀντιδημοκρατικὴ νοσηροπία τῶν Θηβαίων, οἵτινες ἐπι-
στευον, ὅτι τὸ τεῖχος καὶ ἡ πόλις τῶν Πλαταιῶν ἦσαν τρόπον τινα ἰδιοκτη-
σία ἐλαχίστων φιλάρχων ὀλιγαρχικῶν. Τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα ἠδύναντο νὰ μετα-
χειρισθῶν πάντες οἱ προδοταί. φιλίως διατι τότε εἰσῆλθον ἔνοπλοι; χεῖρους
—ἀμείνους" τὸ πρῶτον ἐννοεῖ τοὺς Δημοκρατικούς, τὸ δεύτερον τοὺς ἀριστο-
κρατικούς. ἀλλοτριούντες" ἀποξενούντες τὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς ὁμοφύλους, ὅπως
ἔκαμαν οἱ Πλατ. οἱ συνάπαντες συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων.

Αἰσθητικά. σωφρονισαί τῆς γνώμης" με ὥραιας ἐκφράσεις ὁ ὅλητος προ-
σπαθεῖ νὰ καλύψῃ τὰς ὑποούλους διαθέσεις τῶν ἀριστοκρατικῶν. τὴν πόλιν
οὐκ ἀλλοτριούντες" τοῦτο εἶναι ἀνακριβές, διότι οἱ ὀλιγαρχικοὶ Πλαταιεῖς εἶ-
χον ἐτοιμάσει προγραφὰς κατὰ τῶν ἀντιπάλων των. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ οἱ
Θηβαῖοι προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν τὸ πραξικόπημά των ὡς κατὰ τι τὸ
ἐπουσιώδες, ἀλλὰ τότε καὶ ἄοπλοι ἠδύναντο νὰ ἔλθουν εἰς τὰς Θήβας καὶ διὰ
διαπραγματεύσεων ἐπίσης ἦτο δυνατός ὁ διακανονισμός· συνεπὲς ἡ ἀντίκρου-

σις εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι ἀσθενεστέτη. Ἀσθενὲς ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ ἐπιχείρημά των, ὅτι δῆθεν ἡ πόλις ἀνῆκεν εἰς τοὺς ὀλιγαρχικοὺς καὶ συνεπῶς ἔκαμαν κατὰ τὸ ὁποῖον ἐδίκαιοντο. Ἀπόδειξις τοῦ ἀσθενοῦς τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ὡς πρὸς τὴν αἰφνιδίαν ἐνοπλον εἰσβολὴν των Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς, εἶναι ἡ προσπάθεια καὶ ἐν τῷ Κεφ. 66 νὰ αἰτιολογήσουν τὸ ἀτόπημά των, ὡς καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς τῶν Θηβαίων, ὅστις ἐπεβοήθει. τὸ *ἐαυτῶν τεύχος*—τὴν *ἐαυτῶν πόλιν*—προτάσσει τὴν αὐτοπαθὴ ἀντωνυμίαν πρὸς ἐμφασιν.

Νόημα. Ἡ κατηγορία σας διὰ τὴν τελευταίαν εἰσδὸν μας εἰς τὴν πόλιν δὲν εὐσταθεῖ, διότι δὲν ἤλθομεν ὡς ἐχθροὶ καὶ καταστροφεῖς, ἀλλὰ κατόπιν προσκλήσεως ἐκλεκτῶν συμπολιτῶν σας, οἵτινες ἐρριψκινδύνευαν ὑψιστα ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντα καὶ ἐπεθύμουν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν τάξιν καὶ νὰ σᾶς ἐπαναφέρουν εἰς τὴν πατροπαράδοτον παμβοιωτικὴν ὁμοσπονδίαν.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι ἰσχυρίζονται, ὅτι εἰσῆλθον εἰς Πλατ. κατόπιν προσκλήσεως καὶ εἰς οὐδεμίαν βιοπραγίαν προέβησαν.

Ἐπιγραφή. Δικαιολογία τῆς εἰσόδου τῶν Θ. εἰς τὰς Πλαταιάς.

Κεφ. 66.

«Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολέμιως ἐπράσσομεν, οὔτε γὰρ ἡδίκησαμεν οὐδένα,

πρεῖπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἵνα πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρήσαντες

καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι τὸν μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὄντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πράξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὡμῶν ἐσελθόντες, τὰ μὲν ὁμοῖα οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν,

μήτε νεωτερίσαι ἔργῳ

λόγοις τε πείθειν ὥστε ἐξελθεῖν,

ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνετε,

«Ἀπόδειξις δέ, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐφερόμεθα ὡς πολέμιοι (εἶναι τὸ ἐξῆς).

Οὔτε ὡς γνωστὸν ἐβλάψαμεν κατένα,

καὶ διεκηρεύσαμεν, ὅποιος θέλει σύμφωνα μὲ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα ὅλων τῶν Βοιωτῶν νὰ κυβερνᾶται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς.

Καὶ σεῖς εὐχαρίστως ἀφοῦ προσεχωρήσατε

καὶ συμφωνίαν ἀφοῦ συνήψατε,

κατ' ἀρχὰς μὲν ἡσυχάζατε,

ἔπειτα ὁμως, ὅταν ἀντελήφθητε,

ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς ὀλίγοι.

ἀκόμη καὶ ἂν τυχὸν ἐφαίνόμεθα,

ὅτι ἐπράξαμεν κατὰ τὴν ἀποπν,

ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθομεν χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ λαοῦ (τῶν δημοκρατικῶν), δὲν ἐπεδείξατε εἰς ἡμᾶς μὲν ὁμοίαν διαγωγὴν,

δηλαδὴ μήτε ἐμπράκτως νὰ δράσετε ἐχθρικῶς,

ἀλλὰ διὰ λόγων νὰ προσπαθῆτε νὰ (μᾶς) πείθετε, ὥστε νὰ ἀποχωρήσωμεν,

ἀλλ' ἀφοῦ (μᾶς) ἐπετέθητε παρὰ τὴν συμφωνίαν,

ὅσους μὲν κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφονεύσατε.

οὐχ ὁμοίως ἀλγρούμεν
(κατὰ νόμον γὰρ δὴ τίνα
ἐπασχον),
οὐς δὲ χεῖρας προΐσχομένους
καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοι τε
ἡμῖν ὕστερον

μὴ κτενεῖν παρανόμως διεφθεύρατε,

πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε;

καὶ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ
πράξαντες,
τὴν τε λυθείσαν ὁμολογίαν

καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θά-
νατον
καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτεί-
νειν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν.

ἦν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀ-
δικῶμεν,
ὁμως φατέ ἡμᾶς παρανομήσαι

καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδοῦναι
δίκην.

οὐκ, ἦν γε οὗτοι τὰ ὀρθὰ γινώ-
σκωσι·
πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθῆ-
σεσθε».

δὲν (τοὺς) λυπούμεθα ὁμοίως
(διότι ἀσφαλῶς συμφώνως πρὸς κά-
ποιον νόμον ἐπασχον),
ὅσους ὁμως προτείναντας τὰς χει-
ρας πρὸς ἱκεσίαν, καίτοι ζωντανούς
συνελάβατε καὶ ὑπεσχέθητε εἰς ἡμᾶς
βραδύτερον,
ὅτι δὲν θὰ φονεύσετε, παρανόμως
ἐφονεύσατε,
πῶς δὲν ἔχετε διαπράξει φοβερὰ
πράγματα;
Καὶ μάλιστα τρεῖς ἀδικίας ἐντὸς ὀ-
λίγου ἀφοῦ ἐκάματε,
δηλ. καὶ τὴν ἀκρωθείσαν συμφω-
νίαν.

καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν κατόπιν θά-
νατον
καὶ τὴν περὶ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς ἀθε-
τηθείσαν ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν θὰ
(τοὺς) φονεύσετε,
ἐάν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑπάρχοντά
σας δὲν βλάβπτωμεν,
ἐν τούτους ὑποστηρίζετε, ὅτι ἡμεῖς
παρενομήσαμεν
καὶ (σεῖς) οἱ ἴδιοι προβάλλετε ὡς
ἀξιῶσιν νὰ μὴ τιμωρηθῆτε (νὰ μὴ
ὑποσέχητε ἀντίποινα).
Δὲν θὰ γίνῃ αὐτό, ἂν βέβαια οὗτοι
κρίνουν δικαίως·
δι' ὅλα τούναντίον αὐτὰ θὰ τιμω-
ρηθῆτε».

Ἑρμηνευτικά. *Τεκμήριον*=ἀπόδειξις. *πολεμῶς πράττω*=φέρομαι ὡς
ἔχθρος. *προλέγω*=διακηρύσσω. *πληθος*=οἱ δημοκρατικοί. *νεωτερίζω*=δρῶ
ἐχθρικῶς. *ἐν χερσίν*=κατὰ τὴν συμπλοκὴν. *ἐργάζομαι δεινὰ*=διαπράττω πρᾶ-
ξιν φοβεράν. *δίκην ἀντιδίδωμι*=ὑφίσταμαι ἀντίποινα (τιμωροῦμαι). *τὰ ὀρθὰ*
γινώσκω=κρίνω ὀρθῶς.

Γραμματικά. *ἐπράσσομεν*=παρατ. τοῦ *πράττει(σ)ω* (ἐπράττει(σ)ου, πρᾶ-
ξω, ἐπράξα, πέπραχα—ειν). *ἐναι*=ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ *ἐρχομαι*. *ἀσμενοι*=μετχ.
ἀρχ. παρακ. (ἀνδάνω). *ἀνεπιεικέστερον*=ἐπιθ. συγκρ. βαθμοῦ (*ἀνεπιεικής*,
ἀ+ἐπιεικής). *ἐπιθέμενοι*=μετχ. μεσ. ἀορ. β' τοῦ *ἐπιτίθεμαι*. *ἀπεκτείνετε*=
ἀορ. ὀριστ. τοῦ *ἀποκτείνω* (ἐκτείνον, κτενῶ, ἐκτεῖνα, ἀπέκτονα, ἀπεκτόκειν).
ἀλγοῦμεν=ἐνεστ. ὁρ. τοῦ *ἀλγῶ* (ἡλγουν, ἀλγῆσθω, ἡλγησα). *ἐπασχον*=παρατ.
τοῦ *πάσχω* (ἐπασχον, πείσομαι, ἐπάθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν). *ζωγρήσαντες*=
μετχ. ἀορ. τοῦ *ζωγρέω* ᾧ (ἀορ. ἐζώγησα). *ὑποσχόμενοι*=μετχ. μεσ. ἀορ. β' τοῦ
ὑπισχνόμαι (ὑπισχνούμην, ὑποσχέσσομαι, ὑπεσχόμεν, ὑπέσχημαι). *κτενεῖν*=
ἀπαρ. μέλλ. τοῦ *κτείνω*. *διεφθεύρατε*=ἀορ. ὁρ. τοῦ *διαφθεύρω* (ἐφθειρον
φθερῶ, ἐφθειρα, ἐφθαρκα κειν). *εἴργασθε*=παρακ. ὁρ. τοῦ *ἐργάζομαι* [*ἡ(εἰ)ρ-*
γαζόμεν, ἐργάσομαι, ἡ(εἰ)ργασάμην, ἐργασθήσομαι, ἡ(εἰ)ργάσθην, εἰ(ἡ)ργά-
σμαι, εἰ(ἡ)ργάσμεν]. *ψευθεῖσαν*=μετ. παθ. ἀορ. α' τοῦ *ψεύδομαι* (ἐψεδό-
μην, δωρεκ. μέλλ. *ψευσοῦμαι, ψεύσομαι—ψευσθήσομαι, ἐψευσάμην—ἐψεύ-*

σθην, ἔψευσμαι). ἀντιδοῦναι=ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ἀντιδίδωμι. κολασθῆσθε=παθ. μέλλ. α' τοῦ κολάζομαι.

Ἀναγνώρισις προτάσεων. τεκμήριον δέ (ἐστι) (κυρία). ὥς οὐ πολέμῳ ἐπράσσομεν (ειδική). οὔτε γάρ... οὐδένα (κυρία). προείπομέν τε... ἡμᾶς (κυρία). καὶ ὑμεῖς... ἡσυχάζετε (κυρία). ὕστερον... ὄντας... πείθειν (κυρία). εἰ ἄρα... ἐσελθόντες (ἐνδοτ.). ὥστε ἐξελθεῖν (συμπερασμ.). ἐπιθέμενοι δέ... ἀπεκτείνετε (ἀναφ.). οὐχ... ἀλγοῦμεν (κυρία). κατὰ νόμον... ἐπασχον (παρενθετ.). οὐς δέ... διεφθείρατε (ἀναφωρ.). πῶς... ἐργασθε; (εὐθεία ἐρωτηματ.). καὶ ταῦτα... παρανομῆσαι (κυρία). ἦν... ἀδικῶμεν (ὑποθετ.). καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε... δίκην (κυρία). οὐ (τοῦτο γενήσεται) (κυρία). ἦν... γινώσκουσιν (ὑποθετ.). πάντων... κολασθῆσθε (κυρία).

Συντακτικά. τεκμήριον (ἐστιν)=ρ. ὑποκ. ἡ πρότασις ὥς... ἐπράσσομεν. τεκμήριον=κατηγ. ἐπράσσομεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). πολέμῳ=ἐπιρ. προσδ. τρόπου. ἡδίκησαμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). οὐδένα=ἀντικ. προείπομεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ἰέναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τὸν βουλούμενον=ἐπιθ. μετχ. ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. πολιτεύειν=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. τοῦ βουλούμενον. κατὰ τὰ πάτρια=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. Βοιωτῶν=γεν. κτητ. τῶν πάντων=κατηγ. προσδ. πρὸς ἡμᾶς=ἐμπρ. προσδ. κατεύθυνσιν. ἡσυχάζετε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). χωρήσαντες=ποιησάμενοι=χρον. μετχ. ἄσμενοι=μετχ. ἐπιρρημ. λαμβανομένη. ξύμβασιν=ἀντικ. τοῦ ποιησάμενοι. τὸ πρῶτον=ἐπιρ. προσδ. χρόνου. ἀνταπέδοτε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. χρόνου κατανοήσαντες=αἰτιολ. μετχ. ὄντας=κατηγ. μετχ. ἡμᾶς=ὑποκ. τοῦ ὄντας. ὀλίγους=κατηγ. τὰ ὁμοῖα=ουστ. ἀντικ. ἡμῖν=ἀντικ. ἐδοκοῦμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). πρᾶξαι=ἀντικ. τι=ουστ. ἀντικ. ἀνεπιεικέστερον=κατηγ. ἐσελθόντες=αἰτιολ. μετχ. μετὰ τοῦ πλήθους=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. ὕμῶν=γεν. κτητ. εἰ καὶ ἐδοκοῦμεν (ὑποθ. ἐνδοτ.)—ἀποδ. ἀνταπέδοτε=α' εἶδος ὑποθ. λόγου. πραγματικόν. νεωτερίσαι=πείθειν=ἐπεξηγ. τοῦ ὁμοῖα ἀνταπέδοτε. ἐργω—λόγοις=δοτ. τρόπου. ἐξελεῖν=ρ. (συμπλρ. προτ. ὥστε+ἀπαρεμ.). ἐπιθέμενοι=χρον. μετχ. παρὰ τὴν σύμβασιν=ἐμπρ. προσδ. ἀσυμφωνίαν. ἀπεκτείνετε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). οὐς=ἀντικ. ἐν χερσίν=ἐμπρ. προσδ. ἀλγοῦμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). ὁμοίως=ἐπιρ. προσδ. ἐπασχον=ρ. ὑποκ. (οἱ ἐισελθόντες). κατὰ νόμον=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. διεφθείρατε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). οὐς=ἀντικ. προϊσχομένους—ζωογήσαντες=ὑποσχομένοι=ἐναντιωμ. μετχ. χεῖρας=ἀντικ. τοῦ προϊσχομένους. ἡμῖν=ἀντικ. τοῦ ὑποσχομένου ὕστερον=ἐπιρ. προσδ. κτείνειν=ἀντικ. τοῦ ὑποσχομένου (σπανία περίπτωσις μὴ+εἰδικ. ἀπαρεμφ.). παρανόμως=ἐπιρ. προσδ. ἐργασθε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). δεινά=ουστ. ἀντικ. φατέ=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). παρανομῆσαι=εἰδ. ἀπαρ. ἀντικ. ἡμᾶς=ὑποκ. τοῦ ἀπαρεμφ. πράξαντες=ἐναντιωμ. μετχ. ταῦτα=ἀντικ. τῆς μετχ. τρεῖς ἀδικίας=παράθεσις (ταῦτα). ἐν ὀλίγῳ=ἐμπρ. προσδ. χρόνον. τὴν δημολογίαν—τὸν θάνατον—τὴν ὑπόσχεσιν=ἐπεξηγ. τοῦ τρεῖς ἀδικίας. λυθίσαν=ἐπιθετ. μετχ. ὕστερον=ἐπιθ. προσδ. τῶν ἀνδρῶν=γεν. ἀντικ. (θάνατον) ψευσθεῖσαν=ἐπιθ. μετχ. περὶ αὐτῶν=ἐμπρ. προσδ. ἡμῖν=δοτ. ἀντικ. (ὑπόσχεσιν). μὴ κτείνειν=εἰδ. ἀπαρ. (ἐκ τοῦ ὑπόσχεσιν). ἀδικῶμεν=ρ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς=ἀντικ. ὕμῖν=δοτ. ἀντιχαρ. ἀξιοῦτε=ρ. ὑποκ. αὐτοί. ἀντιδοῦναι=τελ. ἀπαρ. ἀντικ. δίκην=ἀντικ. εἰς τὸ ἀντιδοῦναι. οὐ (γενήσεται)=ρ. γινώσκωσι=ρ. ὑποκ. οὗτοι. τὰ δρθά=ουστ. ἀντικ. (ἦν γινώσκωσι—οὐ γενήσεται)=δ' εἶδος ὑποθ. λόγου. προσδοκώμενον. κολασθῆσθε=ρ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἔνεκα πάντων αὐτῶν=αἰτίαν.

Πραγματικά. προείπομέν τε' ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς τῶν Θηβαίων εἶναι ἀκριβὲς ἐπιβεβαιούμενος ὑπὸ τοῦ Θουκ. (B, 1—3). εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμεν κατὰ

βάθος οἱ Θηβαῖοι συναισθάνονται, ὅτι ἡ πρᾶξις τῶν δὲν ἦτο ἐντελῶς ἀνεπίληπτος. *μὴτε νεωτερίσαι—λόγοις πείθειν*· τὸ ἐπιχείρημα τῶν Θηβαίων εἶναι πολὺ σοφιστικόν, ὅτι δηθὲν οἱ Θηβαῖοι θὰ ἀπεχώρουν διὰ τῆς πειθοῦς, ἐνῶ ἀνέμενον νὰ φθάσῃ καὶ ἄλλος στρατὸς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κατοχῆς τῶν Πλαταιῶν. *χειρὰς προῖσχομένους*· διὰ τούτων παρῶδον τὸν λόγον τῶν Πλαταιῶν ἐν Κεφ. 53, 3 (*ἐκόντες τε ἐλάβετε καὶ χειρὰς προῖσχομένους*). *τὰ δρθὰ γινώσκοντες*· παρῶδεῖ τὰ ἐν Κεφ. 56 ὑπὸ τῶν Πλατ. λεχθέντα (τοῦ μὲν ὀρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταί).

Αἰσθητικά. οὐ πολέμιος ἐκράσσομεν... οὔτε ἡδίκησαμεν... ἡ συγκέντρωσις ἀρνήσεων καὶ ρημάτων εἰς τὸ α' πληθύν. σκοπεῖται τὴν ἀνατροπὴν τοῦ λοχυρισμοῦ τῶν Πλαταιῶν. *ἐπιθέμενοι παρὰ τὴν ξύμβασιν*· οἱ Πλαταιεῖς θεωροῦνται ἀφερέγγυοι πρὸς πᾶσαν συμφωνίαν. *κολασθήσεσθε*· ἀποκορύφωμα ἐμπαθείας τῶν Θηβαίων οἵτινες σπεύδουν νὰ προσεφλήσουν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τῶν Λακεδ. *τὴν λυθεῖσαν ὁμολογίαν—τὸν ὑστερον θάνατον—τὴν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν*· συγκεφαλαιώνει τὴν κατηγορίαν κατὰ τῶν Πλατ. εἰς τὰ τρία αὐτὰ σημεία. *ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδοῦναι δίκην*· προσπάθει νὰ παραστήσῃ τοὺς Πλατ. ὡς ἀναισχύντους σοφιστὰς. *πάντων αὐτῶν ἕνεκα*· ἀναστροφὴ. Ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τοῦτ' αὐτὰ ἀδύνατα σημεία τοῦ λόγου τῶν Θηβ. εἶναι: α) ὅτι ἡδίκησαν εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν τῶν Πλατ. καὶ β) ἡ προσπάθεια νὰ πείσουν τοὺς δικαστὰς, ὅτι δηθὲν θὰ ἀπεχώρουν εἰρηνικῶς ἐκ τῆς πόλεως τῶν Πλατ., ἂν τοὺς ἐπειθον, ἐνῶ ὑπῆρχε προδιαγεγραμμένον σχέδιον καταλήψεως τῆς πόλεως διὰ τῆς βίας.

Νόημα. Ἀπόδειξις τῆς μὴ ἐχθρικῆς συμπεριφορᾶς μας εἶναι ὅτι κανένα δὲν ἐβλάψαμεν, ἀλλὰ τοὐναντίον δι' εἰρηνικῶν μέσων σὰς προσεκαλέσαμεν νὰ προσχωρήσετε εἰς τὴν Βοιωτικὴν Ὀμοσπονδίαν. Σεῖς ὁμοῦ ἐνῶ πρὸς στιγμὴν συνεφωνήσατε, κατόπιν ἀντιληφθέντες τὸ ὀλιγάριθμον ἡμῶν ἐπετέθητε. Μετ' ὀλίγον ἐφονεύσατε τοὺς ἱκέτας, παρὰ τὴν ρητὴν ὑπόσχεσίν σας κατὰ τὰ καθιερωμένα Ἑλληνικὰ ἔθιμα· καὶ τολμᾶτε δι' ὅλα αὐτὰ νὰ ζητῆτε ἐπιείκειαν· αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ ποτέ, ἐὰν οἱ δικασταὶ θελήσουν νὰ ἀποδώσουν πραγματικὴν δικαιοσύνην.

Περίληψις. Δεῖγμα τῆς εἰρηνικῆς διαθέσεώς μας εἶναι ὅτι δὲν προσέβημεν εἰς βιοπραγίας, ἐνῶ σεῖς εἰσθε ἔνοχοι τριπλοῦ ἀδικήματος· α) τῆς παραβάσεως τῆς ὁμολογηθείσης συνθήκης, β) τῆς δολοφονίας τῶν συλληφθέντων καὶ γ) τῆς παραβάσεως τῆς ἀναληφθείσης υποχρεώσεως περὶ σεβασμοῦ τῶν αἰχμαλώτων. Διὰ ταῦτα ἐπιβάλλεται σκληρὰ τιμωρία.

Ἐπιγραφή. Εἰρηνικὴ εἰσδοξὶς Θηβαίων εἰς Πλατ. καὶ πρόσκλησις τῶν Πλατ. εἰς τὴν Βοιωτικὴν συμμαχίαν· καταπάτησις τῶν συμφωνιῶν ὑπὸ Πλαταιῶν.

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Κεφ. 67.

•Καὶ ταῦτα, ὦ Λεκεδαίμονιοι, τούτου ἕνεκα ἐπεξήλθομεν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν.
ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι,

•Καὶ ταῦτα, Λακεδαιμόνιοι, πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ἀνεπτύξαμεν καὶ διὰ σᾶς καὶ δι' ἡμᾶς, ἵνα σεῖς μὲν γνωρίζετε, ὅτι δικαίως αὐτοὺς θὰ καταδικάσετε,

ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀσιώτερον τιμωρη-
μένοι,

καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς εἴ τις
ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντας ἐπι-
κλασθῆτε,
ὥς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπι-
κούρους εἶναι,
τοῖς δὲ αἰσχρὸν τι δρῶσι διπλα-
σίας ζημίας,

ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτά-
νουσι,
μὴδ' ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφε-
λείσθων,

πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων
ἐπιβόρουμενοι καὶ τὴν σφετέραν
ἐρημίαν.
καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνταποφαινόμεν
πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν
ὕπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν δι-
εφθαρμένην,
ὧν πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν
Βοιωτίαν ἄγοντες

ἀπέθανον ἐν Κορώνειᾳ,
οἱ δὲ πρεσβῦται λελειμμένοι
καὶ οἰκίαι ἐρημοὶ πολλῷ δικαιο-
τέραν ὑμῶν ἱκετίαν ποιοῦνται
τούσδε τιμωρῆσθαι.
οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ
ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀν-
θρώπων,
οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ
οἶδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι.

καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἑαυτοὺς
ἔχουσι·
τούς γὰρ ἀμείνους ξυμμάχους
ἐκόντες ἀπέωσαντο.
παρενόμησαν τε οὐ προπαθόντες
ὕψ' ἡμῶν,
μίσει δὲ πλέον ἢ δίκη κρίναντες
καὶ (ὥς) οὐκ ἀνταποδόντες νῦν
τὴν ἴσην τιμωρίαν·

ἐννομα γὰρ πείσονται
καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προϊ-
σχύμενοι,
ὥσπερ φασίν,
ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην

ἡμεῖς δὲ ὅτι ἀκόμη συμφωνοτέραν
πρὸς τοὺς θείους κανόνας θὰ ἔχω-
μεν λάβει τιμωρίαν,
καὶ μὴ καμφθῆτε ἀκούοντες παλαιὰς
(τῶν) ἀρετῶν, ἐὰν τυχὸν ἐγινε καμ-
μία.

αἱ ὁποῖαι πρέπει εἰς μὲν τοὺς ἀδι-
κουμένους νὰ εἶναι βοηθοί,
εἰς ἐκείνους ὅμως, οἵτινες κáμνουν
κάποιαν αἰσχρὰν πράξιν νὰ προσε-
νοῦν διπλάσιαν τιμωρίαν,
διότι περιπίπτουν εἰς ἀμάρτημα, τὸ
ὁποῖον δὲν ἤρμοζεν εἰς αὐτούς.
Καὶ ἄς μὴ ὠφελοῦνται μήτε μὲ τὸν
θρόνον (τῶν), μήτε μὲ τὴν εὐσπλαγ-
χνίαν (μας)
καὶ μὲ τὸ νὰ ἐπικαλοῦνται τοὺς
τάφους τῶν πατέρων σας καὶ τὴν
ἰδικὴν τῶν ἀπομόνωνσιν.

Διότι καὶ ἡμεῖς ἀντιτάσσομεν,
ὅτι πολὺ φοβερώτερα ἐπαθεν ἡ νεο-
λαΐα μας, ἥτις ἔχει ἐξοντωθῆ ὑπὸ
τούτων,
τῆς ὁποίας οἱ πατέρες ἄλλοι μὲν,
ἐπειδὴ προσεπάθησαν νὰ φέρουν τὴν
Βοιωτίαν πρὸς σᾶς,
ἐφονεύθησαν εἰς τὴν Κορώνειαν,
ἄλλοι δὲ γέροντες ἐγκαταλειμμένοι
εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐρημοὶ πολὺ δικαιο-
τέραν ἱκεσίαν σᾶς ὑποβάλλουν
τούτους ἐδῶ νὰ τιμωρήσθε.
Περισσότερον ἄλλως τε εἶναι ἄξιοι
οἴκτου ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων,

οἵτινες πάσχουν κάτι ἀναξιοπαθές,
ἐνῷ οἱ δικαίως υποφέροντες, ὅπως ἀ-
κριβῶς αὐτοὶ ἐδῶ, τούναντίον εἶναι
ἄξιοι νὰ ἐπισύρουν τὴν χαιρεκακίαν.
Καὶ τὴν σημερινὴν ἀπομόνωσιν ἐξ
αἰτίας τῶν τὴν ἔχουν·
διότι τοὺς καλυτέρους συμμάχους
οἰκειοθελῶς ἀπέκρουσαν.
Ἐπιπροσθέτως παρενόμησαν ἂν καὶ
προηγούμενως δὲν ἐπαθον καὶ ἡμᾶς,
ἀπὸ μίσους δὲ μᾶλλον παρὰ κατὰ τὸ
δίκαιον ἐπειδὴ ἐκρίναν καὶ (διότι) δὲν
ἐπλήρωσαν μέχρι τώρα μὲ ἴσην τιμω-
ρίαν·

διότι νόμιμον ποινὴν θὰ ὑποστοῦν,
καὶ ὅχι ἐπειδὴ ἄπλωσαν ἱκετευτικά
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης,
ὅπως ἀκριβῶς ἰσχυρίζονται,
ἀλλ' ἀφοῦ παρέδωκαν τοὺς ἑαυτοὺς

οφᾶς αὐτοὺς παραδόντες.

ἀμύνετε οὖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι,

καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ
τῶν δε παραβαθέντι,
καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν

ἀνταποδότε χάριν δικαίαν
ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα·
καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιω-
σθώμεν ἐν ὑμῖν.

ποιήσατε δὲ τοῖς Ἕλλησι παρά-
δειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας
προθήσοντες ἀλλ' ἔργων,

ὧν ἀγαθῶν μὲν ὄντων βραχεῖα ἢ
ἀπαγγελία ἀρκεῖ,
ἑμάρτανόμενων δὲ λόγοι ἔπεισι
κοσμηθέντες προκαλύμματα γί-
γνονται.

ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες,
ὥσπερ νῦν ὑμεῖς,
κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ξύμ-
παντας διαγνώμας ποιήσασθε,

ἥσσόν τις ἐπ' ἀδίκους ἔργοις λό-
γους καλοὺς ζητήσῃ.

τῶν κατόπιν συμφωνίας, ἵνα δικα-
σθῶν.

ὑπερασπίσατε λοιπόν, Λακεδαιμό-
νιοι,

καὶ τὸν καταπατηθέντα ὑπὸ τούτων
ἔδῳ Ἑλληνικὸν νόμον.

καὶ εἰς ἡμᾶς, οἵτινες ἐπάθομεν ἄ-
δικα

ἀνταποδώσατε δικαίαν εὐγνωμοσύνην,
δι' ὅσα ἔχομεν φανή πρόθυμοι·

καὶ νῦν μὴ παραγκωνισθώμεν ἐνώ-
πιόν σας, ἐξ αἰτίας τῶν λόγων τού-
των ἐδῳ,

ἀποδείξατε δὲ ἐμπράκτως εἰς τοὺς
Ἕλληνας, ὅτι δὲν θὰ ἐπιβραβεύσετε
τοὺς ἀγῶνας τῶν λόγων, ἀλλὰ τῶν
ἔργων,

τῶν ὁποίων ἢ σύντομος ἐξιστόρησις
εἶναι ἀρκετὴ,

ὅταν βεβαίως εἶναι ἔντιμα, ἐάν ὁ-
μως εἶναι ἀξιοκατάκριτα, λόγοι με-
τὰ ὥραις ἐκφράσεις στολισμένοι γί-
νονται πρὸς συγκάλυψιν τῶν.

Ἄλλ' ἐάν οἱ ἀρχηγοί,

ὅπως ἀκριβῶς τώρα σεῖς,

ἀφ' οὗ ἀνγκεφαλαιώσατε τὰς ἀποφά-
σεις, διατυπώσατε πρὸς ὅλους γενι-
κῶς,

ὀλιγώτερον ὁ καθάνας θὰ ἀναζητῇ
πρὸς συγκάλυψιν ἀδίκων ἔργων ὥραι-
ους λόγους.

Ἑρμηνευτικά. ἐπεξέρχομαι=πραγματεύομαι λεπτομερῶς. καταγινώσκω
τινός τι=καταδικάζω τινα εἰς τι. τιμωροῦμαι=λαμβάνω ἐκδίκησιν. ἀνταπο-
φαίνω=εἰς ἀπάντησιν προσκομίζω ἀπόδειξιν. δεινότερα πάσχω=δοκιμάζομαι
σκληρῶς. ἡ ἡλικία=ἡ νεότης, νεολαία. διαφθείρομαι=ἐξοντίζομαι. ἀποθνή-
σκω=φονεύομαι (ἐνεργ. ἀποκτείνω). πρᾶσβύται=γέροντες. τυγχάνω οἴκτου
=ἀπολαμβάνω φιλανθρώπου συμπεριφορᾶς. ἐπίχαρτος=ὁ προκαλῶν χαράν.
(ὁ προκαλῶν χαιρεκακίαν). ἔννομα πάσχω=ὑφίσταμαι νόμιμον τιμωρίαν. ἀ-
μύνω=ὑπερασπίζω. ἄνομα πάσχω=ἀδικοπαθῶ. περιωσθῆναι=παραγκωνί-
ζομαι ταπεινωμένως. ἀπαγγελία=ἐξιστόρησις. τὰ ἑμάρτανόμενα ἔργα=αἱ ἀ-
ξιοκατάκριτοι πράξεις. ποιῶ παράδειγμα=ἀποδεικνύω. ἔπη=μορφὴ λόγου,
καλαὶ φράσεις. λόγος=ὁ συνεχὴς λόγος. κεφαλαιῶ=συγκεφαλαιώνω. ποιῶ-
μαι διαγνώμην=διακοινώνω τὴν ἀπόφασίν μου. διαγνώμη=ἀπόφασις.

Γραμματικά. ἐπεξέρχομαι=ἀορ. β' τοῦ ἐπεξέρχομαι. εἰδῆτε=ὑποτ. ἐνεστ.
τοῦ οἶδα. καταγινώσκω=μετχ. μελλ. τοῦ καταγινώσκω. τετιμωρημένοι=
μετχ. παρακ. τοῦ τιμωροῦμαι. ἐπικλασθῆτε=παθ. ἀορ. προστ. τοῦ ἐπικλά-
σθαι ὦμαι (ἐκλώμην, κλασθήσομαι, ἐκλάσθην, κέκλασμαι, ἐκεκλάσμην). ὥφε-
λείσθαι=γ' ἐν. προστ. ἐνεστ. τοῦ ὥφελουμαι. διεφθαρμένην=μετχ. παρακ.
τοῦ διαφθεῖρομαι. ἀπέθανον=ἀορ. β' τοῦ ἀποθνήσκω. λείψιμῳ=μετχ.
παθ. παρακ. τοῦ λείποιμαι (ἐλείπωμην, λείψομαι, λειψθήσομαι, ἐλείψθην-ἐλι-
πόμην, λέλειμμαι). ἀπεώσαντο=μετχ. ἀορ. τοῦ ἀπωσθῆναι (ἔωθούμην, ὥσο-
μαι, ἔωσάμην, ὥσθήσομαι, ἔωσθην, ἔωσμαι, ἔωσμην). πείσονται=μελλ. τοῦ
πάσχω. παραβαθέντι=μετχ. παθ. ἀορ. τοῦ παραβαίνομαι (ββαινόμην παθ.

ἀορ. α' ἐβάθην-βέβημαι). περιωσθῶμεν=ὑποτ. παθ. ἀορ. α' τοῦ περιωσθῆναι. προσθήσοντες=μετχ. μελλ. τοῦ προσέθηναι. ἦσσαν=ἐπι. συγκρ. βαβήμου.

Ἄναγνώρισις προτάσεων. Καὶ ταῦτα... ἡμῶν (κυρία). ἵνα... καταγνωσόμενοι (τελική). ἡμεῖς δὲ (ἵνα φαινόμεθα)... τετιμωρημένοι (τελική). καὶ μὴ... ἀρετάς... ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε (τελική). εἴ τις... ἐγένετο (ὑποθετ) ἄς χεῖ. ζημίας (ἵναφορ). ὅτι... ἀμαρτάνουσι (αἰτιολογ.). μὴ δὲ... ἐρημίαν (κυρία) καὶ γὰρ... διεφθαρμένην (κυρία). ὧν πατέρες... ἐν Κορωνεῖα (ἵναφορ). οἱ δὲ προσβῦται. τιμωρῆσασθαι (ἵναφορ) οἴκτου τε ἀξιώτεροι... (εἰσι)... δικαίως... ἐπιχαρτοί εἶναι (κυρία) ὥπερ οἶδε (δικαίως πάσχουσι) (ἵναφορ). καὶ τὴν νῦν... ἔχουσι (κυρία). τοὺς γὰρ... ἀπεώσαντο (κυρία). παρηνόμησαν... τιμωρίαν (κυρία). ἔννομα... προῖσχύμενοι... παραδόντες (κυρία). ὥπερ φ. οἶν (ἵναφορ). ἀμύνατε... παραβῶντι (κυρία) καὶ ἡμῖν δικαίαν (κυρία). ὧν... γενεήμεθα (ἵναφορ). καὶ μὴ... ἐν ὑμῖν (κυρία). ποιήσατε... ἔργων (κυρία) ὧν ἀναθῶν... ἀρετῇ (ἵναφορ. ὑποθετ) ἀμαρτανόμενων... γίνονται (ἵναφορ. ὑποθ). ἀλλ' ἦν... κεφαλαιώσαντες... ποιήσθητε (ὑποθ.). ὥπερ νῦν ἡμεῖς (ἡγεμόνες ἐστέ) (ἵναφορ). ἦσσαν τις... ζητήσει (κυρία);

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ. ἐπεξήλθομεν=ῥ. ὑποκ (ἡμεῖς). ταῦτα=ἀντικ. τούτου ἐνεκα=ἐμπρ. προσδ. τελικόν αἰτιον. ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν=ἐμπρ. προσδ. χάριν. εἰδῆτε=ῥ. ὑποκ. ὑμεῖς. καταγνωσόμενοι=κατηγ. μετχ. δικαίως=ἐμπρ. προσδ. τρόπον. αὐτῶν=ἀντικ. τοῦ καταγνωσόμενοι (ἵνα φαινόμεθα)=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς τετιμωρημένοι=κατηγ. μετχ. δοιώτερον=ἐπιρ. προσδ. τρόπον. ἐπικλασθῆτε=ῥ. ὑποκ. (ὑμεῖς). ἀκούοντες=αἰτιολ. μετχ. ἀρετάς=ἀντικ. τοῦ ἀκούοντες. παλαιάς = ἐπιθ. προσδ. ἐγένετο = ῥ. ὑποκ. τις. [εἴ τις ἐγένετο (ὑποθ.)]. ἐπικλασθῆτε (ἀποδ.) α' εἰδὸς πραγματικόν. χεῖ = ῥ. ὑποκ. εἶναι. ἄς = ὑποκ. τοῦ ἅπαρ. ἐπικουρούμεν=κατηγ. τοῖς ἀδικουμένοις = δοτ. προσωπ. τοῖς δρωσίν =δοτ. προσωπ. τι=σουστ. ἀντικ. (δρωσί). αἰσχρόν = ἐπιθ. προσδ. διπλασίως ζημίας (εἶναι)=κατηγ. ἀμαρτάνουσι=ῥ. ὑποκ. (οἱ δρώντες αἰσχρόν). ἐκ προσσηκόντων=ἀντι ἐξ οὗ προσσηκόντων. ὠφελείσθων=ῥ. ὑποκ. (οὗτοι). ὀλοφρυμῷ = οὐκτ=δοτ. ὄργαν. ἐπιβώμενοι = μετχ. τροπ. τάρους=ἐρημίαν = ἀντικ. πατέρων=γεν. κτη. ὑμετέρων=ἐπιθ. προσδ. σφετέρων=ἐπιθ. προσδ. ἀνταποφαίνομεν=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς. τὴν ἡλικίαν=ἀντικ. ὑπὸ τούτων=ποιητ. αἰτιον. παθοῦσαν=κατηγ. μετχ. δεινότερα=σουστ. ἀντικ. (πάσχουσιν). πολλῶ=ἐπιτατ. (τῶν Πλαταιῶν)=β' ὅρος συγκρ. ἡμῶν=γεν. κτη. διεφθαρμένην=μετχ. ἐπιθ. ἀπεθάνον=ῥ. ὑποκ. οἱ μὲν (πατέρες). ὧν=γεν. κτη. (ἀντι ἡς). ἄγοντες=αἰτιολ. μετχ. Βοιωτίαν = ἀντικ. πρὸς ὑμᾶς = ἐμπρ. προσδ. κατεύθυνσιν. ἐν Κορωνεῖα = ἐμπρ. προσδ. ἐν τότῳ στάσει. ποιοῦνται = ῥ. ὑποκ. (ἀνθρώποι)-οἰκίαι. λειψόμενοι = μετχ. ἐπιθ. προσβῦται = κατηγ. ἐρῆμοι = κατηγ. ἱκετίαν = ἀντικ. τιμωρῆσασθαι = τελ. ἅπαρ. ἀντικ. εἰς τὸ ἱκετίαν ποιοῦνται. ὑμῶν=γεν. ἀντικ. (εἰς τὸ ἱκετίαν). τούδε = ἀντικ. εἰς τὸ τιμωρῆσασθαι. ἀξιώτεροι (εἰσι)=ῥ. ὑποκ. οἱ πάσχοντες. τυγχάνειν = ἀντικ. οἴκτου = ἀντικ. τοῦ τυγχάνειν. τι = σουστ. ἀντικ. εἰς τὸ πάσχοντες. ἀπρεπὲς=κατηγ. τῶν ἀνθρώπων=γεν. διαρ. οἱ δὲ δικαίως (πάσχοντες) = ὑποκ. εἰς τὸ ἐνν. (ἀξιώτεροι εἰσι). τᾷ ἐναντία=ἐπιρρ. προσδ. εἶναι=ἀντικ. ἐπιχαρτοί=κατηγ. ὥπερ οἶδε (πάσχουσι)=ῥ. ὑποκ. οἶδε. ἔχουσι=ῥ. ὑποκ. (οὗτοι). τὴν ἐρημίαν=ἀντικ. δι' ἐαυτοὺς=ἐμπρ. προσδ. αἰτίαν. ἀπεώσαντο=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς) ξυμμάχους=ἀντικ. ἀμείνων=ἐπιθ. προσδ. ἐκόντες=μετχ. ἐπιρρ. λαμβανομένη. παρηνόμησα = ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς) προπαθόντες=ἐναντιωμ. μετχ. ὅφ' ὑμῶν=ποι. αἰτιον. μίσαι δίκην=δοτ. αἰτίας. κρίναντες=αἰτιολ. μετχ. ἡ δίκην=β' ὅρος συγκρ. (ἐξ αἰτίας τοῦ πλέον). ἀνταποδόντες=αἰτιολ. τὴν τιμωρίαν=ἀντικ. πείσονται=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς).

ἐννομα=συστ. ἀντικ. προῖσχομενοι=αἰτιολ. μετχ. χεῖρας=ἀντικ. ἐκ μάχης=ἐμπρ. προσδ. χρόνου. παραδόντες=χρον. μετχ. σφᾶς αὐτοὺς=ἀντικ. ἐς δίκην=ἐμπρ. προσδ. τελικόν αἷτιον. ἀπὸ ξυμβάσεως=ἐμπρ. προσδ. συμφωνίαν. φασίν=ῥ. ὑποκ. (οἱ Πλαταιῆς). ἀμύνατε=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). τῷ νόμῳ=ἀντικ. τῶν Ἑλλήνων=γεν. κτη. παραβαθέντι=ἐπιθ. μετχ. ὑπὸ τῶνδε=ποιητ. αἷτιον. ἀνταπόδοτε=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). ἡμῖν=ἀντικ. παθοῦσιν=ἐπιθ. μετχ. ἄνομα=συστ. ἀντικ. δικαίαν=ἐπιθ. προσδ. γεγενήμεθα=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). πρόθυμοι=κατηγ. ὦν=(ἀντί τούτων ἡ)=γεν. ἀντικ. περιορισθῶμεν=ῥ. ὑποκ. (ἡμεῖς). τοῖς λόγοις=δοτ. τρόπου. τῶνδε=γεν. κτη. ἐν ἡμῖν=ἐμπρ. προσδ. ἐνώπιον. ποιήσατε=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). παραδείξαι τοῖς Ἑλλήνοι=ἀντικ. προθήσοντες=κατηγ. μετχ. (ἐκ τοῦ ποιήσατε παράδειγμα). ἀγῶνας=ἀντικ. τοῦ προθήσοντες. λόγων ἔργων=γεν. ἀντικ. ἀρχεῖ=ῥ. ὑποκ. ἡ ἀπαγγελία=βραχεῖα=κατηγ. ὦν=γεν. ἀντικ. ὄντων=γεν. ἀπολ. ὑποθ. μετχ. (=ἂν ἂν μὲν ἀγαθὰ ἦ). ἀγαθῶν=κατηγ. γίγνονται=ῥ. ὑποκ. λόγοι προκλυόμενα=κατηγ. ἀμαρτανομένων=μετχ. ὑποθ. ἐπεσι=δοτ. τρόπου. κοσμηθέντες=μετχ. χρον. ποιήσασθε=ῥ. ὑποκ. (ὅτι). (ἀντί ποιήσονται). διαγνώμας=ἀντικ. κερταλίσαντες=χρον. μετχ. πρὸς ζῦμπαντας=ἐμπρ. προσδ. κατεύθυνσιν. ὥσπερ νῦν ὅτις (ἐστὶ)=ῥ. ὑποκ. ἡμεῖς. ζητήσῃ=ῥ. ὑποκ. τις. λόγους=ἀντικ. καλοὺς=κατηγ. ἐπ' ἔργοις=ἐμπρ. προσδ. σκοπόν. ἀδίκους=ἐπιθ. προσδ. ἥσσαν (ἡ ὅσον οἱ Πλαταιεῖς ἐξήγησαν)· ὁ ὑποθ. λόγος εἶναι· ἦν οἱ ἡγεμόνες.. ποιήσασθε (ὑποθ.). (ἀποθ.). ἥσσαν... ζητήσῃ. δ' εἶδος... προσδοκώμενον.

Πραγματικά. ὁ Λακεδαιμόνιος· ὁ ῥήτωρ τετρατίσας τὸν λόγον του στρέφεται πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. ἄς παλαιὰς ἀρετὰς χεῖρ' τὸ χωρίον ἐπέχει θέσιν γνωμικοῦ καὶ εἶναι παρεμφερές μὲ τὸ Πλατωνικόν (Μενέξενος 19) «γρόντες ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι οὐκ ἔστιν αἰσχίον οὐδὲν ἢ παρ' εἶναι ἐαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτον ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων». ὁλοφυσμῶ ἀναφέρεται εἰς τοὺς Πλαταιεῖς. οἶκτω' ἀναφέρεται εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους. τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες ἀπέθανον· ὑπενθυμίζει τὰς νεωτέρας ἐκδουλεύσεις τῶν Θηβαίων πρὸς τὴν Σπαρτιακὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ προεσβῆναι λελειμμένοι καὶ οἰκίαι ἐρημοί· παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐθεωρεῖτο τραγικὴ συμφορὰ οἱ γέροντες γονεῖς νὰ στεροῦνται γηροτρόφον καὶ διὰ τοῦ θανάτου τῶν νέων συνεβησαν δύο κακά καὶ διότι ἐγκατελείφθησαν γέροντες ἀβοήθητοι καὶ διότι οἱ οἰκοὶ αὐτῶν ἐρημώθησαν καὶ ἔμειναν ἄνευ κληρονόμων... μῖσει τε πλέον ἢ δίκη· πρόκειται διὰ τὴν παράνομον ἐκτέλεσιν τῶν Θηβαίων αἰχμαλώτων ὑπὸ τῶν Πλαταιέων. ἐννομα πείσονται· ἀντιτίθεται πρὸς τὰ ἀνωτέρω. ἀμύνατε οὖν· ἐκ τῆς φράσεως αὐτῆς ἀρχίζει ὁ κυρίως ἐπίλογος. οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες· εἰρωνικός ὑπαινιγμός κατὰ τῶν Ἀθηναίων φημιζομένων, ὅτι ἡρέσκοντο εἰς ρητορικὰς σοφιστείας. ὦν ἀγαθῶν... ὄντων... ἀρχεῖ, ἀμαρτανομένων δέ. δέ... γίγνεται· τὸ χωρίον ἐτέχει θέσιν γνωμικοῦ. ἐν Κορωεῖαι· πρὸς Δ. τῆς Κωπαίδος. Τὸ 446 π.Χ. ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν.

Λογικά. Ἰνα ἡμεῖς.. καταγνωσόμενοι· ὁ ῥήτωρ διὰ τῆς φράσεως αὐτῆς προσπαθεῖ νὰ ἐκριζώσῃ καὶ τοὺς τελευταίους ἐνδοξασμούς τῶν Λακεδ. προκειμένου νὰ ἐπιβληθῇ ἡ θανατικὴ ποινὴ. ἡμεῖς... δοιώτερον τιμωρημένοι· ἡ ζωηροτάτη ἐμπάθεια τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Πλατ. τοὺς κάνει νὰ φανταζώμεναι τὴν τιμωρίαν ὡς τετελεσμένην καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγκεκριμένην. εἰς τις ἀρα ἐγένετο· οἱ Θηβαῖοι τοφλωμένοι ἐκ τοῦ μίσους ἐκφράζουσιν ἀφιβολίαν περὶ τῶν ὑπερηφανῶν τῶν Πλαταιέων. τὴν ἡλικίαν· σχῆμα συνεκδοχῆς (ἀντί ἐφήβους). δεινότητι παθοῦσαν τὴν ἡλικίαν ἡμῶν διὰ νὰ προκαλέσῃ ψυχολ. συγκίνησιν ὑπενθυμίζει τὸ ἄνθος τῆς Θιβ. νεολαίας τὸ ὅποιον ἔξετελέσθη ἀπὸ τῶν Πλαταιέων. ἄγοντες· προσωποποιίησις. ἀμύνατε τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ· οἱ Πλαταιεῖς παρέβησαν τὸν νόμον φονεύσαντες τοὺς ἱκέτας.

προθύμοι... περιωσθῶμεν οἱ Θηβαῖοι παρῶδουν τοὺς Πλαταιεῖς (κεφ. 57,4). Ἐν τῷ ἐπιλόγῳ οἱ Θηβαῖοι τυφλοὶ ἀπὸ τὸ πάθος ἀμφιβάλλουν διὰ τὰς ἐπὶ τῶν Πλαταιέων προσφερθείσας ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς Ἑλλήνας καὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη χάριν τῶν Ἑλληνικῶν νομίμων νὰ καταδικασθοῦν οἱ Πλαταιεῖς, ἢ τιμωρία τῶν ὁποίων θὰ προξενήσῃ χαράν· τέλος συνιστοῦν εἰς τοὺς δικαστὰς νὰ μὴ δίδουν σημασίαν εἰς τοὺς ὠραίους λόγους ἀνθρώπων ἀδίκων. Ἀσυγκράτητον πάθος κυριαρχεῖ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ.

Νόημα. Λεπτομερῶς σὰς διεφωτίσαμεν περὶ τῆς δικαίας καταδίκης τῶν Πλαταιέων. Μὴ συγκινηθῆτε ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν συμπεριφορὰν των, διότι αὕτη ἀκριβῶς ἐπιβάλλει τὴν σκληρὰν τιμωρίαν των. Αἱ ἐπικλήσεις καὶ οἱ θρήνοι καὶ ἡ ἀπομώνωσις των δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τοὺς ὠφελήσουν, διότι καὶ ἡμεῖς ἀντιτάσσομεν τὴν ἐξόντωσιν τῆς νεολαίας μας, τῆς ὁποίας οἱ πατέρες ἐπεσαν ἐν Κορωνείᾳ ἢ ἐστερήθησαν τοῦ μοναδικοῦ των στηρίγματος. Ἄλλως τε ἀξιοὶ οἴκτου εἶναι οἱ ἀναξιοπαθοῦντες καὶ ὄχι οἱ δικαίως πάσχοντες, ὅπως αὐτοί, τῶν ὁποίων τὰ παθήματα προκαλοῦν ψυχικὴν ἱκανοποίησιν ἢ σημερινή των ἀπομόνωσις ὠφελεται εἰς τοὺς ἰδίους, διότι ἀπέκρουσαν ἀρίστους συμμάχους. Τέλος δὲν παρεδόθησαν ὡς ἰκέται ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀλλὰ κατόπιν ῥητῆς συμφωνίας, διὰ νὰ δικασθοῦν. **ΕΠΙΛΟΓΟΣ.** Ὑπερασπίσατε λοιπὸν τὰ καταρρακωθέντα Ἑλληνικά ἰδεώδη καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀναξιοπαθῆσαντας ἀπονεύματε δικαιοσύνην διὰ τὰς προθύμους ὑπηρεσίας μας, δὲ εἰς τοὺς Ἑλλήνας δώσατε νὰ ἐννοήσουν, ὅτι οἱ ἀγῶνες σας ἀμείβουν τὰ καλὰ ἔργα καὶ ὄχι τοὺς ὠραίους λόγους.

Περίληψις. Οἱ Θηβαῖοι παρακαλοῦν τοὺς δικαστὰς νὰ μὴ κομφθοῦν, ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλλουν διπλὴν τιμωρίαν, οὔτε νὰ συγκινηθοῦν ἀπὸ τοὺς ὀλοφυρμούς καὶ τὴν ἀπομώνωσιν των, διότι τὸ ἄνθος τοῦ Θηβαϊκοῦ στρατοῦ ἔπεσεν ἐν Κορωνείᾳ. Ἡ μετριοπάθεια καὶ ὁ οἶκτος ἀρμόζουν εἰς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας καὶ ὄχι εἰς τοὺς Πλαταιεῖς, οἵτινες δικαίως πάσχουν. Πρέπει συνεπῶς νὰ τιμωρηθοῦν καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν Θηβαίων καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπιγραφή. Παραίνεις τῶν Θηβαίων πρὸς τοὺς δικαστὰς διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν Πλαταιέων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν καταπατηθέντων Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τὸ θέρος τοῦ ἔτους 428 π.Χ., μετὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Πελοποννησίων καὶ τῶν συμμάχων τῶν ὑπὸ τὸν βασιλέα Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἀπεσιτάτησεν ἡ νῆσος Δέσβος, πλὴν τῆς πόλεως Μηθύμνης, ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, τοῦτο δὲ ἔθετεν εἰς κίνδυνον τὴν θαλασσοκρατορίαν τῶν Ἀθηναίων. Ἐν τέλει ἡ ἐπανάστασις κατεστάλη, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπεφάσισαν, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ περιβοήτου δημαγωγοῦ Κλέωνος, νὰ θανατώσουν ὅλους τοὺς ἐνήλικας Μυτιληναίους καὶ νὰ πωλήσουν τὰ γυναικόπαιδα ὡς δούλους. Ὁ Κλέων ἦτο υἱὸς τοῦ Κλεινέτου, πολιτικὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πεσὼν τὸ ἔτος 422 π.Χ. εἰς τὴν μάχην τῆς Ἀμφιπόλεως, πολεμῶν κατὰ τοῦ Λακεδαιμονίου Βρασίδου. Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὐτῇ περὶ ἐξοντώσεως ὁλοκλήρου τῆς πόλεως καὶ ὄχι μόνον τῶν πρωταιτίων τῆς ἀποστασίας ἐφάνη σκληρὰ εἰς μεγάλην μερίδα τῶν Ἀθηναίων καὶ διὰ τοῦτο ἔγινε πρότασις νὰ συγκροτηθῇ νέα ἔκτακτος συνέλευσις τοῦ λαοῦ πρὸς λήψιν τελικῆς ἀποφάσεως. Ἐξω φρενῶν ὁ Κλέων, διότι ἐξεδηλώθη μετάνοια καὶ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἀρχικὴ ἀπόφασις περὶ ἐξοντώσεως ὅλων τῶν Μυτιληναίων, ἀνέρχεται διὰ δευτέραν φορὰν ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ἐκφωνεῖ τὸν ἐπόμενον λόγον.

Κεφάλαιον 37

Πολλάκις μὲν

ἤδη

καὶ ἄλλοτε

ἔγωγε ἔγγων

δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατός ἐστι

ἄρχειν ἐτέρων,

Πολλὰς φορὰς μὲν

(καὶ) σήμερον

καὶ εἰς τὸ παρελθόν·

ἐγὼ τοῦλάχιστον διεπίστωσα (ἢ :

ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν)

ὅτι ἡ δημοκρατία εἶναι ἀνίκανος

νὰ ἄρχῃ ἄλλων (ἢ : νὰ διοικῇ

ἄλλους),

μάλιστα δὲ
ἐν τῇ νῦν
ὑμετέρᾳ μεταμελείᾳ
περὶ Μυτιληναίων.
Διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδελῆς

καὶ (διὰ τὸ) ἀνεπιβούλευτον
πρὸς ἀλλήλους
ἔχετε τὸ αὐτὸ
καὶ ἐς τοὺς συμμαχοὺς,
καὶ ὅ,τι ἂν ἀμάρτυτε

ἢ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν
λόγῳ
ἢ ἐνδῶτε (=ἐνδόντες)
οἴκτῳ,

οὐχ ἡγεῖσθαι
ἐπικινδύνως ἐς ὑμᾶς μαλακίζε-
σθαι
καὶ οὐκ ἐς τὴν χάριν
τῶν συμμαχῶν,
οὐ σκοποῦντες

ὅτι τὴν ἀρχὴν ἔχετε τυραννίδα
καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς
καὶ ἀρχομένους ἄκοντας,

οἱ ἀκροῶνται ὑμῶν
οὐκ ἔξ ὧν ἂν χαρίζησθε

πρὸ πάντων δὲ
κατὰ τὴν τωρινὴν (ἢ: σημερινὴν)
μεταμέλειαν (ἢ: μετάνοιάν) σας
περὶ τῶν Μυτιληναίων.

Ἐπειδὴ δηλαδὴ εἰς τὰς καθημε-
ρινὰς (σας) σχέσεις δὲν φοβεῖ-
σθε

οὔτε ἐπιβουλεύεσθε
ὁ ἓνας τὸν ἄλλον,
ἔχετε τὴν αὐτὴν γνώμην
καὶ ὡς πρὸς τοὺς συμμαχοὺς,
καὶ εἰς ὅποιον σφάλμα ὑποπέ-
σετε

ἢ διότι ἐπείσθητε ἀπὸ αὐτοὺς
διὰ τοῦ λόγου (τῶν)
ἢ διότι ὑπεχωρήσατε
εἰς τὸ συναίσθημα τῆς φιλευ-
σπλαγχνίας,
δὲν στοχάζεσθε (ἢ: δὲν ἐννοεῖτε)
ὅτι δημιουργεῖ κίνδυνον εἰς σᾶς
(αὐτὴ) ἢ ἐπιείκειά (σας)
καὶ ὅχι διὰ τὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν
οἱ σύμμαχοι.
διότι δὲν σκέπτεσθε (ἢ: στοχά-
ζεσθε)

ὅτι ἡ ἀρχή, τὴν ὁποίαν ἔχετε,
εἶναι τυραννικὴ
καὶ πρὸς (ἀνθρώπους) οἱ ὅποιοι
οἱ ἴδιοι (σᾶς) ἐπιβουλεύονται
καὶ εἶναι ὑπήκοοί (σας) χωρὶς
τὴν θέλησίν των,
διότι οὗτοι ὑπακούουν εἰς σᾶς
ὅχι ἔνεκα τῶν εὐεργεσιῶν, τὰς
ὁποίας κάμνετε (εἰς αὐτοὺς)

βλαπτόμενοι αὐτοί,
 ἀλλ' ἐξ ὧν ἄν περιγένησθε
 ἰσχύι μᾶλλον

ἢ τῇ εὐνοίᾳ ἐκείνων

Πάντων δὲ δεινότατον (ἐστὶ τοῦ-
 το),

εἰ μὴδὲν καθεστήξει βέβαιον

ἡμῖν

περὶ ὧν ἄν δόξη,

μὴδὲ γνωσόμεθα

ὅτι κρείσσων ἐστὶν

πόλις χρωμένη

χείροσι νόμοις ἀκινήτοις

ἢ (πόλις χρωμένη νόμοις)

καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις,

ἀμοδίᾳ τε

μετὰ σωφροσύνης

ὠφελιμώτερον

ἢ δεξιότης

μετὰ ἀκολασίας,

οἳ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων

πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους

ὥς ἐπὶ τὸ πλεον

μὲ βλάβην σας,

ἀλλ' ἔνεκα τῆς ὑπεροχῆς,

τὴν ὁποίαν ἡθέλατε ἀποκτήσει

μᾶλλον διὰ τῆς ἰσχύος (σας)

παρὰ διὰ τῆς καλῆς διαθέσεως
 ἐκείνων (πρὸς ὑμᾶς).

Τὸ καταπληκτικώτερον ὅμως ἐξ
 ὧν (εἶναι τὸ ἐξῆς),

ἂν δηλαδὴ δὲν θὰ μείνη τίποτε
 σταθερὸν

ἐπωφελῶς δι' ἡμᾶς

ὥς πρὸς ὅσα τυχὸν ἀποφασίσω-
 μεν,

καὶ (ἂν) δὲν θὰ ἐννοήσωμεν

ὅτι ἰσχυροτέρα εἶναι

(μία) πολιτεία ἔχουσα

νόμους χειροτέρους, ἀλλὰ ἀμε-
 ταβλήτους

παρὰ (μία πολιτεία ἔχουσα νό-
 μους)

καλοῦς, ἀλλὰ ἀνεφαρμοστούς,

καὶ (ὅτι) ἢ ἔλλειψις σοφίας

συνοδευομένη ἀπὸ μετριοφροσύ-
 νης

(εἶναι) πρᾶγμα ὠφελιμώτερον

παρὰ ἢ σοφία (ἢ: ἢ πολυμαθεία)

συνοδευομένη ἀπὸ ἀπεριθρόιστον
 ἐλευθερίαν,

καὶ (ὅτι) οἱ ἀμαθέστεροι τῶν
 ἀνθρώπων

συγκρινόμενοι πρὸς τοὺς πολυ-
 μιθεστέρους

ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ

ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις.

Οἱ μὲν γὰρ

τῶν τε νόμων σοφώτεροι

βούλονται φαίνεσθαι

περιγίγνεσθαι τε

τῶν αἰεὶ λεγομένων

ἐς τὸ κοινόν,

ὥς οὐκ ἂν δηλώσαντες

τὴν γνώμην

ἐν ἄλλοις μείζουσιν,

καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου

τὰ πολλὰ

σφάλλουσι τὰς πόλεις·

οἱ δὲ ἀπιστοῦντες

τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει

ἀξιούσιν εἶναι

ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων,

ἀδυνατώτεροι δὲ

μέμψασθαι τὸν λόγον

τοῦ καλῶς εἰπόντος,

κρίται δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου

μᾶλλον ἢ ἀγωνισταί

τὰ πλείω ὀρθοῦνται.

Ὡς οὖν καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας

καλύτερον κυβερνοῦν τὰς πόλεις.

Διότι οἱ μὲν (πολυμαθέστεροι)

καὶ ἀπὸ τούτους νόμους σοφώτεροι

θέλουν νὰ φαίνωνται

καὶ νὰ ὑπερισχύουν

τῶν ἐκάστοτε λεγομένων (ἧ: συ-

ζητουμένων)

πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθόν,

ὥσάν νὰ μὴ ἡδύναντο τάχα νὰ

δείξουν

τὴν σοφίαν (ἧ: τὴν πολυμαθεί-

άν των)

εἰς ἄλλας σπουδαιοτέρας περι-

στάσεις,

καὶ τοιαῦτα πράττοντες

ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ

γίνονται αἵτιοι νὰ δυστυχοῦν

αἱ πόλεις·

ὅσοι ὅμως δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύ-

νην

εἰς τὴν σοφίαν των

παραδέχονται ὅτι εἶναι

καὶ ἀμαθέστεροι τῶν νόμων

καὶ ὀλιγώτερον ἱκανοὶ

νὰ ἐπικρίνουν τὸν λόγον

τοῦ ἐπιτυχῶς ἀγορεύσαντος,

ἐπειδὴ δὲ εἶναι κρίται ἀμερό-

ληπτοί

μᾶλλον παρὰ ἀνταγωνισταί,

εὐδοκίμοῦν (ἧ: ἐπιτυχάνουν)

εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον

ἐὰν πράττωμεν καὶ ἡμεῖς (οἱ

ρήτορες),

χρὴ μὴ παραινεῖν
παρὰ δόξαν
τῷ ὑμετέρῳ πλήθει
ἐπαιρουμένους
δεινότητι
καὶ ἀγῶνι ξυνέσεως.

πρέπει νὰ μὴ συμβουλευόμεν
παρὰ τὰς πεποιθήσεις μας
τὴν συνέλευσίν σας,
παρασυρόμενοι
ἀπὸ (ρητορικὴν) δεινότητα καὶ
ἀπὸ ἀμίλλαν περὶ τοῦ ποῖος θὰ
φανῇ σοφώτερος.

Λεξιλόγιον καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις κεφαλαίου 37

ἤδη	=σήμερον.— <i>ἄλλοτε</i> =εἰς τὸ παρελθόν.
ἔγνω	ἀόρ. β' τοῦ <i>γινώσκω</i> (ἐδῶ)=διαπιστώνω.
ἀδύνατος	ἐπίθετον=ἀνίκανος.— <i>ἄρχω</i> =διοικῶ. — <i>ἕτερος</i> = ἄλλος.
μάλιστα	=πρὸ πάντων, κυρίως.— <i>ὁ νῦν</i> =ὁ τωρινός ὁ ση- μερινός, ὁ παρὼν.
ἀδελές	οὐδ. ἐπιθ. ὁ, ἡ <i>ἀδελής</i> , τὸ <i>ἀδελές</i> =ἄφοβος (<i>ἀ</i> + <i>δέος</i> =φόβος). Ὁ Θουκυδίδης χρησιμοποιεῖ ἔ- ναρθρον οὐδέτερον ἐπιθέτου ἀντὶ οὐσιαστικοῦ, ἦτοι τὸ <i>ἀδελές</i> =ἄφοβία.— <i>τὸ καθ' ἡμέραν ἀ</i> - <i>δελές</i> =ἡ εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις ἄφοβία, ἔλλειψις φόβου.
ἀνεπιβούλευτον	οὐδ. ἐπιθ. ὁ, ἡ <i>ἀνεπιβούλευτος</i> , τό, -ον=αὐτὸς τὸν ὁποῖον δὲν ἐμβοιλεύει τις, καὶ κατὰ τὴν Θουκυ- δίδειον συνήθειαν, <i>τὸ ἀνεπιβούλευτον</i> =ἡ μὴ ἐπιβουλῇ, ἔλλειψις ἐπιβουλῆς.
ἀμάρτητε	ὑποτ. ἀορ. β' (<i>ἡμαρτον</i>) τοῦ <i>ἀμαρτάνω</i> =ὑποπί- πτω εἰς σφάλμα.
πεισθέντες	μετ. παθητ. ἀορ. (<i>ἐπεισθην</i>) τοῦ <i>πεῖθωμαι</i> .
ἐνδῶτε	ὑποτ. ἀορ. β' (<i>ἐνέδωκα</i>) τοῦ <i>ἐνδίδωμι</i> =ὑποχω- ρῶ (πρβλ. <i>ἀνένδοτος</i> =ὁ μὴ ὑποχωρῶν).
οἶκτος	=εὖσπλαγχνία, συναίσθημα οἴκτου.
ἡγοῦμαι	=νομίζω, στοχάζομαι, ἐννοῶ.
μαλακίζομαι	=δεικνύομαι μαλακός, νωθρός, ἐπεικής.

χάρις	=εὐγνωμοσύνη.—σκοπῶ=σκέπτομαι, στοχάζομαι.
ἀρχή	=ἀρχή, ἐξουσία.—τυραννίς=τυραννική.
ἐπιβουλεύω	=σχεδιάζω κακόν, ἐπιβουλεύομαι κάποιον.—αὐ- τός=ὁ ἴδιος.
ἄρχομαι	=εἶμαι ὑπὴρκος.—ἄκων,—ουσα,—ον, ἐπίθ.—ἄ- νευ τῆς θελήσεως (τὸ ἀντίθετον ἐκόν, -οὔσα, -όν=ἐκουσίως)
ἀκροῶμαι τινος	=ὑποτάσσομαι, ὑπακούω εἰς τινα.
χαρίζησθε	ὑποτ. τοῦ χαρίζομαι=κάμνω χάριν, εὐεργεσίαν εἰς τινα
περιγένησθε	ὑποτ. (περιγένωμαι) ἄορ. β' (περιεγενόμην) τοῦ περιγίγνομαι=ὑπερέχω, ὑπερισχύω.
ἰσχύι	δοτική τοῦ ἰσχύς, -ύος.—εὖνοια=καλή, φιλική διάθεσις.
δεινότατον	ὑπερθ. τοῦ δεινός=φοβερός, ἐκπληκτικός.
καθεστήξει	τετελ. μέλλων τοῦ καθίσταμαι (βέβαιος)=μένω σταθερός.
δόξη	ὑποτ. ἄορ. τοῦ δοκῶ.—ῶν πέρι=περὶ ῶν (ἀνα- στροφή προθέσεως μετ' ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου). μέλλων τοῦ γινώσκω=γνωρίζω, ἐννοῶ.
γνωσόμεθα	Θηλ. συγκρ. τοῦ ἀγαθός, κρείσσων (=ἰσχυρότε- ρος), κράτιστος.
κρείσσων	χρησιμοποιοῦ, ἔχω.
χρῶμαι	δοτ. πληθ. ἄορ.-συγκρ. τοῦ κακός, χείρων (=χει- ρότερος), χείριστος.—ἀκίνητος=ἀμετάβλητος.
χείροσι	δοτ. πληθ. μετ.—νόμος καλῶς ἔχων=νόμος κα- λός, ὀρθός.
ἔχουσι	=ἀνεφάρμοστος.—ἀμαθία=ἔλλειψις σοφίας, πο- λυμαθείας.
ἄκυρος	=ἀπλότης, μειρεφροσύνη.—δεξιότης=σοφία, πολυμάθεια.
σωφροσύνη	=ἀπεριόριστος ἐλευθερία.—φαῦλος=ἀμαθής.
ἀκολασία	=πολυμαθής (ἐκ τοῦ συνίημι).—πλέον, οὐδ.
ξυνετός	συγκρ. τοῦ πολὺς.

ἄμεινον	ἐπίρρ. συγκρ. τοῦ εὔ, ἄμεινον (=καλλίτερον). ἄριστα.
οἰκῶ	=διοικῶ, κυβερνῶ.—βούλομαι=θέλω.
ἀεὶ	=πάντοτε.—ὁ ἀεὶ=ὁ ἐκάστοτε.—ἐς τὸ κοινὸν=πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθόν.
δηλώσαντες	μετ. ἄορ. τοῦ δηλῶ=δεικνύω.—γνώμη=σοφία, πολυμάθεια.
μείζουσιν	δοτ. πληθ. οὐδ. συγκρ. τοῦ μέγας, μείζων (σπουδαιότερος, μεγαλύτερος), μέγιστος.
σφάλλω	=κάνω κάποιον νὰ ὑποπέσῃ εἰς σφάλμα, γίνομαι αἷτιος νὰ δυστυχήσῃ τις (ἐν ᾧ σφάλλωμαι=ὑποπίπτω ἐγὼ εἰς σφάλμα).
ἀπιστῶ	=δὲν ἔχω πεποίθησιν, ἐμπιστοσύνην.—
σύνεσις	=σοφία.—ἀξιῶ=παραδέχομαι.—
μέμψασθαι	ἀπαρ. ἄορ. τοῦ μέμφομαι=ἐπικρίνω (πρβλ, μομφή=κατηγορία).
ἀπὸ τοῦ ἴσου	=ἀμερολήπτως, ἀμερόληπτοι.—ἀγωνιστής=ἀνταγωνιστής.
πλείω	οὐδ. πληθ. συγκρ. (καὶ πλείονα) τοῦ πολὺς, πλείων—τὸ πλεόν, πλεῖστος.
ὀρθοῦμαι	=ἐπιτυγχάνω, εὐδοκίμῶ.—ὥς=τοιουτοτρόπως.
παραινῶ	=συμβουλεύω.—δόξα=γνώμη, πεποιθήσεις.
ἐπαίρομαι	=παρασύρομαι.—ἀγὼν συνέσεως=ἄμιλλα περὶ τοῦ ποῖος θά φανῇ σοφώτερος.

Δευτερεύουσαι προτάσεις τοῦ κεφ. 37

ὅτι...ἄρχειν	=εἰδική, οὕσα ἀντικείμενον τοῦ γνωστικοῦ ἔγνων.
ὅ,τι ἂν... ἀμάρτητε	=ἀναφορική ὑποθετική πρότασις.
ἢ... ἐνδῶτε	=ἀναφορική ὑποθετική, συνδεομένη κατὰ παράταξιν μετὰ τῆς ἰσοδυνάμου προηγουμένης προτάσεως.
ὅτι... ἀρχομένους	=εἰδική, οὕσα ἀντικείμενον τοῦ σκοποῦντες.

οἱ ἀκροῶνται ὑ- μῶν	= ἀναφορική αἰτιολογική πρότασις.
ἐξ ὧν.: αὐτοὶ	= ἀναφορική ὑποθετική πρότασις.
ἐξ ὧν... περιγέ- νησθε	= ἀναφορική ὑποθετική πρότασις.
εἰ... καθεστῆξει	= ὑποθετική πρότασις.
ὧν... πέρι	ἀναφορική ὑποθετική πρότασις.
μηδὲ γνωσόμεθα	= ὅ,τι ἢ εἰ... καθεστῆξει, μετὰ τῆς ὑποίτας συν- δέεται κατὰ παράταξιν.
ὅτι... ἀκύροις	= εἰδική, οὕσα ἀντικείμενον τοῦ γνωσόμεθα.
ἀμαθία... ἀκο- λασίας	= εἰδική συνδεομένη παρατακτικῶς μετὰ τῆς προη- γουμένης.
οἷ τε... πόλεις	= εἰδική διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω λόγον.

Συντακτικὴ ἀνάλυσις κεφαλ. 37

ἤδη, ἄλλοτε = ἐπεξήγησις τοῦ πολλάκις. — δημοκρατίαν = ἀντικ. τοῦ ἔγνων ἀντὶ ὑποκ. τοῦ ἐστὶν (σχῆμα προλήψεως). — ἀδύ-
νατος = κατηγορ. — ἐτέρων = ἀντικ. τοῦ ἄρχειν = ἀπαρέμφατον τοῦ
κατά τι, — τῇ νῦν = ἐπιθ. προσδ. τοῦ μεταμελεία. — διὰ τὸ ἀδελφ.
(διὰ τὸ) ἀνεπιβούλευτον = ἐμπρ. προσδ. τῆς αἰτίας. — τὸ καθ' ἡμέ-
ραν = ἐπιθ. προσδ. — ὅ,τι = ἀντικ. τοῦ ἀμάρτητε. — λόγῳ = τροπικὴ
δοτικὴ. — πεισθέντες = αἰτιολογική. — ὑπ' αὐτῶν = ποιητικὸν αἶτιον.
— ὀκτώ = ἀντικ. τοῦ ἐνδῶτε = ἐνδόντες = αἰτιολογική. — μαλακίξε-
σθαι = ἀντικ. τοῦ ἡγεῖσθε (δοξαστικόν). — σκοποῦντες = αἰτιολογι-
κή. — τυραννίδα = κατηγορ. τοῦ ἀρχήν = ἀντικ. — ἐπιβουλεύοντας,
ἀρχομένους = ἐπιθετικά. — ἄκοντος = ἐπιρρ. κατηγορούμενον, — ὑμῶν
= ἀντικ. — βλαπτόμενοι = τροπική. — αὐτοὶ = κατηγορ. προσδ. τοῦ (ὑ-
μεῖς). — ἢ τῇ εὐνοίᾳ = β' ὅρος συγκρίσεως. — πάντων = διαιρετική. —
πάντων δὲ δεινότατον, ἐννοεῖται: ἐστὶ τοῦτο, ἢ δὲ πρότασις: εἰ
βέβαιον... εἶναι ἐπεξήγησις τοῦ τοῦτο. — ἡμῖν = δοτικὴ χαριστική. —
περὶ ὧν = περὶ τούτων, ἃ (ἂν δόξη, ἀντικὴ σύνταξις ἀντὶ δόξῳ). —
κρείσσων = κατηγορ. — χρωμένη = ἐπιθετική. — νόμοις = ἀντικ. τοῦ
χρωμένη. — χεῖροσι, ἀκινήτοις, καλῶς ἔχουσι, ἀκύροις = ἐπιθετι-

κοὶ προσδιορισμοὶ τοῦ νόμοις.—ἡ...=β' ὅρος τῆς συγκρίσεως.—ὥ-
 φελιμώτερον, ἔνν. πρᾶγμα=κατηγορ.—ἡ δεξιότης=β' ὅρος τῆς
 συγκρίσεως.—τῶν ἀνθρώπων=διαίρετική.—πρὸς τοὺς συνετιωτέ-
 ρους=ἐμπρόθ. προσδ. δηλῶν σύγκρισιν.—τῶν νόμων=συγκριτική.—
 σοφώτεροι=κατηγορ. τοῦ ὑποκ. οἱ μὲν.—φαίνεσθαι=ἀντικ. τοῦ
 βουλευτικοῦ βούλονται.—περιγίγνεσθαι=ἀντικ. τοῦ βούλονται.—
 τῶν λεγομένων=ἀντικ. τοῦ περιγίγνεσθαι καὶ μετοχὴ ἐπιθετική.—
 ὥς οὐκ ἄν δηλώσαντες=αιτιολογική μετὰ τοῦ δυνητικοῦ ἄν.—ἐκ
 τοῦ τοιούτου=προσδ. τῆς αἰτίας.—οἱ ἀπιστοῦντες=ἐπιθετική μετ.
 καὶ ὑποκ. τοῦ ἀξιοῦσι.—τῇ ξυνέσει=ἀντικ.—εἶναι=ἀντικ.—ἀμαθέ-
 στεροι=κατηγορ.—τῶν νόμων=συγκριτική.—ἀδυνατώτεροι=κατη-
 γορ.—μέμψασθαι=ἀπαρέμφατον τοῦ κατὰ τι.—τὸν λόγον=ἀντικ.
 τοῦ μέμψασθαι.—τοῦ εἰπόντος=ὑποκειμενική.—κρίται=κατηγορ.—
 ὄντες=αιτιολογική.—ἡ ἀγωνισταί=β' ὅρος συγκρίσεως.—ποιοῦν-
 τας=ὑποθετική, συμφωνοῦσα πρὸς τὸ ἡμᾶς=ὑποκ. τοῦ παραινεῖν=
 ὑποκ. τοῦ ἀπροσώπου χρή.—τῷ πλήθει=ἀντικ. τοῦ παραινεῖν.—
 ἐπαιρομένους=τροπική.

Χρονικὴ ἀντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 37

σκοποῦντες — σκεπόμενοι σκεψάμενοι ἐσκεμμένοι —	γιγνώσκωμεν ἐγιγνώσκωμεν γινώσμεθα ἔγνωμεν ἐγνώκαμεν ἐγνώκαμεν	χρωμένη — χρησομένη χρησαμένη κεχρομένη —	ἔχουσι — ἔξουσι σχοῦσι ἐσχηκόσι —	φαίνεσθαι — φανεῖσθαι φήνασθαι πεφάνθαι —
σφάλλουσι ἐσφαλлон σφαλοῦσι ἐσφηλαν ἐσφάλκασι ἐσφάλκεσαν	ἐπαιρομένους — ἐπαρουμένους· ἐπαρθησομένους ἐπαρμένους· ἐπαρθέντας ἐπηρμένους —		ὀρθοῦνται ὀρθοῦντιο ὀρθώσονται ὠρθώσαντο ὠρθωνται ὠρθωντο	πειθόμενοι — πειθησόμενοι πεισθέντες πεπεισμένοι

Ἑγκλιτικὴ ἀντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 37

ἐγγων-γνῶ-γνοῖην·(β' γνῶθι)·γνῶναι γνούς.

ἡμάρτετε·**ἀμάρτητε**·ἀμάρτοιτε·ἀμάρτετε·ἀμαρτεῖν·ἀμαρτόντες.

ἐνέδοτε·**ἐνδῶτε**·ἐνδοῖτε·ἐνδοτε·ἐνδοῦναι·ἐνδόντες.

περιεγένεσθε·**περιγένησθε**·περιγένοισθε·περιγένεσθε·περιγενέσθαι·περιγενόμενοι.

Αἰσθητικαὶ - λογικαὶ καὶ πραγματικαὶ παρατηρήσεις κεφ. 37

Τὸ κεφάλαιον 37 ἀποτελεῖ τὸ προσόμιον τῆς δημηγορίας.

καὶ εἰς τοὺς συμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε : φαντάζεσθε ὅτι καὶ οἱ σύμμαχοί σας δεικνύουν ἀπέναντί σας τὴν ἰδίαν συμπεριφορὰν, τὴν ὁποίαν δεικνύει ὁ Ἀθηναῖος πρὸς Ἀθηναῖον, καὶ δι' αὐτὸ οὔτε φόβον οὔτε ἐπιβουλὴν αἰσθάνεσθε ἐκ μέρους τῶν συμμάχων σας.

ἢ λόγῳ πεισθέντες : τὰ ἔχοντα ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα κράτη φέρονται μὲ καχυποψίαν πρὸς τὰ δημοκρατούμενα, τὰ ὅποια, ἀντιθέτως διακρίνει ἡ καλὴ πίστις εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς τοὺς ἄλλους· αὐτὴ ὅμως ἡ ἐπίδειξις καλῆς πίστεως πολλάκις ἀποβαίνει πρὸς ζημίαν των, ἂν δὲν εἶναι ἀμοιβαία.

ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε : τὰ δημοκρατούμενα κράτη διακρίνονται διὰ τὰς ἀνθρωπιστικὰς των ἀντιλήψεις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπίδειξις ἐπεικειας ἀποβαίνει ἐνίοτε πρὸς ζημίαν.

οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε... περιγένησθε : οἱ σύμμαχοι ὑπακούουν εἰς σᾶς ἐκ φόβου μᾶλλον διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεώς σας παρὰ ἐξ εὐνοίας πρὸς σᾶς.

νόμοις... εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δὲν πρόκειται περὶ καταργήσεως νόμου, ἀλλὰ περὶ ἀκυρώσεως αποφάσεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου· ὁ Κλέων ὅμως ἐπίτηδες συγχέει αὐτά, διὰ νὰ διεγείρῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ.

τῶν αἰεὶ λεγομένων περιγίγνεσθαι : νὰ ἐπικρατῇ πάντοτε ἡ ἀγομική των γνώμη.

μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγωνι... : ὑπαινιγμὸς διὰ τοὺς πολιτευομένους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐπηρεασμένοι ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν σοφιστῶν.

Γνωμικά κεφ. 37

Χείρσοι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις.

Ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας.

Νόημα κεφ. 37

Ἡ μετάνοιά σας, ὡς πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ τῆς τιμωρίας τῶν ἀποστάντων Μυτιληναίων, μοῦ ἐνισχύει τὴν πρὸ πολλοῦ σχηματισθεῖσαν γνώμην μου, ὅτι ἡ δημοκρατία εἶναι ἀνίκανος νὰ διοικῇ τοὺς συμμάχους-ὑπηκόους σας· τηρεῖτε ἀπέναντι αὐτῶν τοιαύτην συμπεριφορὰν καὶ μὲ θυσίαν τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως ἐπιδεικνύετε εἰς τὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις σας τὴν καλὴν πίστιν καὶ ἐπιείκειαν, φανταζόμενοι ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξασφαλίζετε τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας τοὺς παρέχετε. Πλανᾶσθε πολὺ· διότι οὗτοι σᾶς βλέπουν ὡς τυράννους των καὶ μόνον ὁ φόβος ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῆς δυνάμεώς σας τοὺς ἀναγκάζει νὰ σᾶς ὑπακούουν. Μετενοήσατε ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀποφασισθέντα περὶ τῶν Μυτιληναίων καὶ δὲν θέλετε νὰ ἐννοήσετε, ὅτι καλλίτερον κυβερνᾶται μία πόλις μὲ ἀτελεστέρους, ἀλλὰ ἐφαρμοζομένους νόμους, παρὰ ἢ ἔχουσα νόμους τελειοτέρους, ἀλλὰ μὴ τηρουμένους, καὶ ὅτι ὅσοι πολιτεύομενοι θέλουν νὰ φαίνωνται σφωτέρω τῶν νόμων καὶ νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ἀπόψεις των, ὅσάκις συζητοῦνται θέματα δημοσίου συμφέροντος, οὗτοι παρασύρουν τὴν πόλιν των εἰς τὴν καταστροφὴν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς τηροῦντας τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι ἀναδεικνύονται ἱκανοὶ κυβερνῆται.

Περίληψις κεφ. 37

Ἐκθέτων ὁ Κλέων τὴν γνώμην του περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ὑπηκόων τῶν Ἀθηναίων συμφώνως πρὸς δημοκρατικὰς ἀρχὰς καὶ ἀντιλήψεις, λέγει ὅτι ἡ ἐπίδειξις ἐπιεικειᾶς δὲν ἐξασφαλίζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ὑπηκόων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ὑπονομεύει τὰ

συμφέροντα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας, καὶ συνιστᾷ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων.

Ἐπιγραφή κεφ. 37

Ἡ ἐπιείκεια τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς ὑπηκόους των θέτει εἰς κίνδυνον τὰ συμφέροντα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας.

Κεφάλαιον 38

Ἐγὼ μὲν οὖν
ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ γνώμῃ

καὶ θαυμάζω μὲν

τῶν προθέντων

αὐθις λέγειν
περὶ Μυτιληναίων
καὶ ἐμποισάντων διατριβὴν χρόνου

ὁ ἔστι μᾶλλον πρὸς τῶν
ἡδικοχότων—

ὁ γὰρ παθὼν
ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ
ἐπεξέρχεται τῷ δρᾶσαντι,
ἀμύνεσθαι δὲ
κείμενον ὅτι ἐγγυτάτω
τῷ παθεῖν
ὄν ἀντίπαλον
λαμβάνοι ἂν
μάλιστα τὴν τιμωρίαν—,
θαυμάζω δὲ

Ἐγὼ μὲν λοιπὸν
τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω (ἧ: ἐμ·
μένω εἰς τὴν γνώμην μου)
καὶ ἀπορῶ μὲν (ἧ: ἐκπλήττομαι
μὲν)

μὲ ἐκείνους, ποὺ συνεκάλεσαν
τὴν συνέλευσιν καὶ παρέσχον
τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς πολίτας
νὰ συζητήσουν καὶ πάλιν
σχετικῶς μὲ τοὺς Μυτιληναίους
καὶ ποὺ ἔγιναν πρόξενοι χρονο-
τριβῆς.

πρᾶγμα ποὺ συμφέρει μᾶλλον
τοὺς ἔχοντας διαπραΐξει ἀδί-
κημα—

διότι ὁ παθὼν
μὲ ὀλιγωτέραν ὀργὴν
ἐκδικεῖται τὸν δρᾶστην,
ἢ ἐκδίκησις ὅμως,
ὅταν ἀκολουθῇ ἀμέσως
μετὰ τὸ πάθημα
ἐπειδὴ εἶναι ἰσοδύναμος,
εἶναι δυνατόν νὰ λαμβάνῃ ὀπίσω
μεγίστην ἱκανοποίησιν—,
ἀπορῶ προσέτι (νὰ ἴδω)

καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντεροῶν

καὶ ἀξιώσων

ἀποφαίνειν

τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας

οὐσας ὠφελίμους ἡμῖν,

τὰς δὲ ἡμετέρας ἔυφορας

καθιστάμενας βλάβας τοῖς

ἐυμάχοις.

Καὶ δῆλον ὅτι

ἢ πιστεύσας τῷ λέγειν

ἀγωνίσαιτο ἄν

ἀνταποφῆναι

ὥς τὸ πάνυ δοκοῦν

οὐκ ἔγνωσται,

ἢ ἐπαιρόμενος τῷ κέρδει

πειράσεται

παράγειν

ἐκπονήσας τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου.

Ἡ δὲ πόλις

ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων

τὰ μὲν ἄθλα ἐτέροις δίδωσιν,

αὕτη δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει.

Αἵτιοι δ' ὑμεῖς

κακῶς ἀγωνοθετοῦντες,

καὶ ποῖος θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ

θὰ προβάλλῃ ἀντιρρήσεις

καὶ θὰ τολμήσῃ

νὰ ἀποδείξῃ

ὅτι ἡ μὲν ἀδικία (ἦ: ἀποστασία)

τῶν Μυτιληναίων

εἶναι ὠφελίμος δι' ἡμᾶς,

αἱ δὲ συμφοραὶ ἡμῶν

καθίστανται βλαβεραὶ

εἰς τοὺς συμμάχους.

Καὶ εἶναι φανερόν ὅτι

ἦ, ἐπεὶ δὲ ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς

τὴν ρητορικὴν τοῦ δεινότητα,

θὰ προσπαθήσῃ

νὰ ἀποδείξῃ

ὅτι τὸ ὑπὸ πάντων ἐν γένει ἀ-

ποφασισθὲν

δὲν ἔχει ἀποφασισθῆ,

ἦ, κινούμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμί-

αν τοῦ κέρδους,

θὰ προσπαθήσῃ

νὰ (σᾶς) ἐξαπατᾷ,

ἀφοῦ μετὰ κόπου παρασκευάσῃ

ὠραῖον λόγον.

Ἡ δὲ πόλις

ἐξ αἰτίας τῶν τοιούτων (ρητορι-

κῶν) ἀγώνων

τὰς μὲν τιμὰς εἰς ἄλλους ἀπονέ-

μει,

ἡ ἰδίᾳ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ βάρος

τῶν κινδύνων.

Αἵτιοι δὲ εἴσθε σεῖς

κακῶς διευθύνοντες καὶ κρί-

οἵτινες εἰώθατε γίγνεσθαι
 θεαταὶ μὲν τῶν λόγων,
 ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων,
 τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα
 σκοποῦντες
 ὥς δυνατὰ γίγνεσθαι
 ἀπὸ (τῶν λόγων) τῶν εὖ εἰπόντων

τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη
 (σκοποῦντες)
 ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμη-
 σάντων,
 λαβόντες πιστότερον
 οὐ τὸ δραστὲν ὄψει

ἢ τὸ ἀκουσθέν·
 καὶ ἀπατᾶσθαι μὲν
 μετὰ καινότητος λόγου
 ἄριστοι,
 μὴ ἐθέλειν δὲ ξυνέπεσθαι

μετὰ δεδοκιμασμένου

δοῦλοι ὄντες
 τῶν αἰεὶ αὐτόπων
 ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων,

καὶ μάλιστα βουλόμενος
 ἕκαστος δύνασθαι
 αὐτὸς εἰπεῖν,
 οἱ δὲ μή,

νοντες τοὺς (δηγορικοὺς) ἀγῶ-
 νας,

οἱ ὅποιοι συνηθίζετε νὰ γίνεσθε
 θεαταὶ μὲν τῶν λόγων,
 ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων,
 τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα
 κρίνοντες
 ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν
 ἐξ ὧσων εἶπον οἱ ἀγορεύσαντες
 εὐγλώττως,

τὰ δὲ ἤδη πραχθέντα
 (κρίνοντες)
 ἐξ ὧσων εἶπον οἱ κατακρίνοντες
 μὲ ὠραίους λόγους,
 δίδοντες μεγαλυτέραν πίστιν
 ὅχι εἰς τὸ πραχθὲν πρὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν σας,
 ἀλλὰ εἰς τὸ ἀκουσθέν·
 καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπατᾶσθε μὲν
 ὑπὸ λόγου νέου (ἢ: καινοφανοῦς)
 (εἰσθε) ἐπιτηδειότατοι,
 ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὸ νὰ θέλετε
 νὰ ἀκολουθῇτε
 (λόγον) ἐκ πείρας ἀποδειχθέντα
 ὀρθόν,

ἐπειδὴ ἀκολουθεῖτε δουλικῶς
 τὰ ἐκάστοτε παρὰδοξα
 καὶ καταφρονεῖτε τὰ συνηθι-
 σμένα,
 καὶ μάλιστα ἐπειδὴ θέλει
 ἕκαστος νὰ εἶναι εἰς θέσιν
 νὰ ἀγορεύῃ ὁ ἴδιος,
 εἰ δὲ μή,

ἀνταγωνιζόμενοι (ἐστε)

τοῖς τοιαῦτα λέγουσι

μὴ δοκεῖν

ὑστεροὶ ἀκολουθεῖν τῇ γνώμῃ,

ὁξέως δέ τι λέγοντος

πρόθυμοι (ἐστε)

προεπαινέσαι τὰ λεγόμενα

καὶ προαισθῆσθαι τε

καὶ βραδεῖς προνοῆσαι

τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα,

ζητοῦντές τε ἄλλο τι,

ὥς εἰπεῖν,

ἢ ἐν οἷς ζῶμεν,

φρονοῦντες δὲ οὐδὲ

ἱκανῶς περὶ τῶν παρόντων

ἀπλῶς τε

ἡσώμενοι (ἐστε) ἡδονῇ ἀκοῆς

καὶ ἑοικότες (ἐστε) μᾶλλον

καθημένους θεαταῖς σοφιστῶν

ἢ βουλευομένοις

περὶ τῆς πόλεως

συναγωνίζεσθε

πρὸς τοὺς λέγοντας τοιαῦτα (πα-
ράδοξα).

νὰ μὴ φαίνεσθε

ὅτι καθυστερεῖτε εἰς τὴν κατανό-
ησιν τῆς προταθείσης γνώμης,
ἐὰν ὅμως κανεῖς λέγῃ κάτι εὖ-
φυσῶς,

εἰσθε πρόθυμοι

νὰ ἐπιδοκιμάσετε τὰ λεγόμενα,

πρὶν τελειώσῃ,

καὶ νὰ προμαντεύσετε (αὐτὰ)

καὶ βραδεῖς νὰ προβλέψετε

τὰ ἀποτελέσματά των,

ἐπειδὴ ἐπιζητεῖτε ἄλλον τινὰ
κόσμον,

ἵνα εἴπω οὕτω,

παρὰ τὸν πραγματικόν,

χωρὶς ὅμως νὰ σκέπτεσθε

ἐπαρκῶς περὶ τῶν παρόντων

καὶ ἐν συντομίᾳ

νικάσθε ἀπὸ τὴν τέρψιν τῆς ἀ-
κοῆς

καὶ ὁμοιάζετε μᾶλλον

μὲ καθημένους θεατὰς σοφιστῶν

παρὰ μὲ (ἀνθρώπους) συσκεπτο-
μένους

περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πό-
λεως.

Λεξιλόγιον καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις κεφ. 38

ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ | = τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω, ἐμμένω εἰς τὴν γνώμην
γνώμῃ | μου.

θαυμάζω τινός
προθέντων

ἐμποιῶ διατρι-
βὴν χρόνου
ἐστὶ πρὸς τινος
ἡδίκηκόντων
ἀμβλύτερος, α,
ον

τῷ δράσαντι

ἀμύνομαι

ἐγγυτάτω

ἀντίπαλος, ος, ον

ἀντερῶν

ἀξιῶσων

ἀποφαίνω

πιστεύω τῷ λέ-
γειν

ἀγωνίσαιτο

ἀνταποφῆναι

τὸ πάνυ δοκοῦν

ἐγνωσται

=ἀπορῶ, ἐκπλήττομαι μὲ κάποιον.

μετ. (προθεῖς) ἄορ. β' (προέθηκα) τοῦ προτί-
θημι + λέγειν περὶ τινος (ἐπὶ ἄρχοντος)=συγ-
καλῶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου καὶ παρέχω τὴν
ἄδειαν εἰς τοὺς πολίτας νὰ συζητοῦν περὶ τινος
θέματος.—αὐθις=πάλιν.

=γίνομαι πρόξενος χρονοτριβῆς.

=εἶναι πρὸς ὠφέλειάν τινος, συμφέρει τινά.
μετ. παρακ. τοῦ ἀδικῶ=διαπραττῶ ἀδίκημα.
συγκρ. τοῦ ἀμβλὺς=χαλαρός, ὀλίγος.

μετ. ἄορ. τοῦ δρῶ=πράττω ὁ δράσας=ὁ δρά-
στης.—ἐπεξέρχομαι τινι=ἐκδικουμαιί τινά.
=ἀποκρουῶ (τὸ) ἀμύνεσθαι=ἡ ἄμυνα=ἡ ἀπό-
κρουσις, ἡ ἐκδίκησις.

ἐπίορ. ὑπερθ. τοῦ ἐγγὺς=πλησίον.—ὅτι, ἐπιτατι-
κόν τοῦ ἐπίορ.—κεῖμαι ὅτι ἐγγυτάτω τινι=
κεῖμαι πλησιέστατά τινος.—τῷ παθεῖν, δοτ.
ἐνάρθρου ἅπαρ. τὸ παθεῖν,=τὸ πάθημα.—τὸ
ἀμύνεσθαι κεῖται ὅτι ἐγγυτάτω τῷ παθεῖν=
ἡ ἐκδίκησις ἀκολουθεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ πάθημα.

=ἰσοδύναμος.—τιμωρία=ἱκανοποιήσις.=

μετ. μέλλ. τοῦ ἀντιλέγω=προβάλλω ἀντιρρήσεις.

μετ. μέλλ. τοῦ ἀξιῶ=τολμῶ.

=ἀποδεικνύω.—

=ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ρητορικὴν μου δεινό-
τητα.

εὐκτική ἄορ. τοῦ ἀγωνίζομαι=προσπαθῶ.

ἅπαρ. ἄορ. (ἀνταπέφηνα) τοῦ ἀνταποφαίνω=
ἀποδεικνύω.

=τὸ ὑπὸ πάντων ἐν γένει ἀποφασισθὲν. (δοκοῦν,
οὐδ. μετ. τοῦ δοκῶ).

παρακ. τοῦ γινῶσκεται=ἀποφασίζεται.

ἐπαίρομαι
πειράσεται
παράγω τινά

ἄθλον
ἀναφέρω τοὺς
κινδύνους
ἀγωνοθετῶ

εἶωθα
σκοπῶ

λαμβάνω τι
δρασθέν

καινότης λόγου

συνέπομαι

δοῦλός εἰμι

ὕστερος τῇ γνώ-
μῃ
ὀξέως λέγω τι
προεπαίνῳ
προαισθῆσθαι

ἀποβησόμενα

ὥς εἰπεῖν
ἀπλῶς

=κινεῖσθαι, παρακινεῖσθαι.

μέλλ. τοῦ πειρᾶσθαι=προσπαθῶ.

=ἔξαπατῶ τινα.—ἐκπονῶ=μετὰ (πόνου) κόπου
παρασκευάζω.—τὸ εὐπρεπές τοῦ λόγου=ὡ-
ραῖος λόγος.

=ἐπαθλον, τιμὴ (ἄθλος=κατόρθωμα).

=ἀναλαμβάνω τὸ βάρος τῶν κινδύνων.

(ἀγῶνα+τίθῃμι)=διευθύνω καὶ κρίνω τὸν ἀ-
γῶνα.

παρακ. μὲ σημασίαν ἐν.=συνηθίζω.—

(ἐδῶ)=κρίνω.—εὖ λέγω=ἀγορεύω εὐγλώττως.

καλῶς ἐπιτιμῶ=κατακρίνω μὲ ὠραίους λό-
γους.

πιστότερον=δίδω μεγαλυτέραν πίστιν εἰς τι.

μετ. παθ. ἄορ. τοῦ δρῶ=πράττω.—τὸ δρασθέν
ὄψει=τὸ πρὸ ὀφθαλμῶν πραχθέν.

=καινοφανής (ἀσυνήθης) λόγος.—ἄριστος=ἐπι-
τηδειότατος.

=ἀκολουθῶ.—λόγος δεδοκιμασμένος=λόγος ἐκ
πείρας ἀποδειχθεὶς ὀρθός.—τὰ αἰεὶ ἄτοπα=
τὰ ἐκάστοτε παράδοξα.

τινος=δουλικῶς ἀκολουθῶ τι.—ὑπερόπτης (ἐν
τοῦ ὑπερορῶ) εἰμί τινος=καταφρονῶ τι.

ἀκολουθῶ=καθυστερῶ εἰς τὴν κατανόησιν προ-
ταθείσης γνώμης.

=λέγω κάτι εὐφυῶς.

=ἐκ τῶν προτέρων ἐπιδοκιμάζω.

ἀπαρ. ἄορ. β' (προρησθόμην) τοῦ προαισθάνο-
μαι=προμαντεύω.—προνοῶ=προβλέπω.

=τὰ μέλλοντα νὰ ἀποβῶν, τὰ ἀποτελέσματα (μετ.
μέλλ. τοῦ ἀποβαίνω).

=ἵνα οὕτως εἴπω.—ἱκανῶς=ἐπαρκῶς

=ἐν συντομίᾳ.—ἡσῶμαι=νικῶμαι

ἔοικα
βουλευόμεναι

ἡδονή=τέρψις, γοητεία
παρακ. με σημασίαν ἐν=ὁμοιάζω
=συσκέπτομαι

Δευτερεύουσαι προτάσεις κεφ. 38

δ... μᾶλλον	=ἀναφορική πρότασις.
δοῖς..., καθι- σταμένας	=πλαγία ἐρωτηματική πρότασις.
δι... ἀγωνίσαιτ' ἂν	=εἰδική καὶ ὑποκ. τοῦ δηλόν (ἐστι).
ὥς οὐκ ἐγνωσται	=εἰδική καὶ ἀντικ. τοῦ ἀνταποφῆναι.
ἢ... πειράσεται	=εἰδική καὶ ὑποκ. τοῦ δηλόν (ἐστι).
οἵτινες... ἔργων	=ἀναφορική αἰτιολογική πρότασις.
ὥς δυνατὰ γί- γνεσθαι	=ἐνν. ἐστὶ=εἰδική πρότασις.
ἐν οἷς ζῶμεν	=ἀναφορική πρότασις.

Συντακτικὴ ἀνάλυσις κεφ. 38

τῇ γνώμῃ=δοτ. τοῦ κατὰ τι.—τῶν προθέντων=ἀντικ. τοῦ θαυ-
μάζω.—λ γειν=ἀντικ. τοῦ προθέντων.—ἐμποιησάντων=ἀντικ. τοῦ
θαυμάζω.—προθέντων, ἐμποιησάντων=ἐπιθετικά.—διατριβὴν
ἀντικ.—χρόνου=ἀντικειμενική.—δ=ὑποκ.—μᾶλλον, ἐνν. ὥς β' ὅρος
συγκρ. ἢ πρὸς τῶν ἡδικοημένων.—τῷ δρᾶσαντι=ἀντικ. τοῦ ἐπεξέρ-
χεται.—ἀμβλυτέρα=κατηγορ. προσδ. τοῦ δργῆ=τροπική.—(τὸ) ἀμύ-
νεσθαι, ὑποκ. τῶν κείμενον, λαμβάνοι, ὄν.—τῷ παθεῖν=ἀντικ.
τοῦ κείμενον ἐγγυτάτω.—κείμενον=χρονική ἢ καὶ ὑποθετική.—ἀν-
τίπαλον=κατηγορ. τοῦ (τὸ) ἀμύνεσθαι.—ὄν=αἰτιολογική.—τὴν τι-
μωρίαν=ἀντικ. κείμενον λαμβάνοι ἂν ἀναπτύσσεται εἰς τὸν ὑποθε-
τικὸν λόγον: εἰ κέοιτο... λαμβάνοι ἂν=ἀπλῇ σκέψις τοῦ λέγοντος.—
ἀντερῶν, ἀξιῶσων=ἐπιθετικά.—ἀποφαίνειν, ἀντικ. τοῦ ἀξιῶ-
σων.—τὰς ἀδικίας=ὑποκ. τοῦ οὔσας=κατηγορηματική.—τὰς συμφο-
ρὰς=ὑποκ. τοῦ καθισταμένας=κατηγορηματική.—ὠφελίμους, βλά-

βασ=ἀντιστοιχῶς κατηγορούμενα τῶν ἀδικίας' συμφοράς.—*Μυτιλη-
ναίων*=ὑποκειμενική.—*ἡμῖν, ξυμμάχοις*=συντακτικαὶ (ὑπὸ τινων λέ-
γονται ἀντικειμενικαί).—*πιστεύσας*=αἰτιολογική.—*τῷ λέγειν*=ἀντικ.—
ἀνταποφῆναι=ἀντικ. τοῦ ἀγωνίσθαι.—*τὸ δοκοῦν*=ἐπιθετική καὶ
ἀντικ. τοῦ ἀνταποφῆναι καὶ ὑποκ. τοῦ ἐγνωσται.—*κέρδει*=
δοτική τῆς αἰτίας.—*ἐπαιρόμενος*=αἰτιολογική.—*ἐκπονήσας*=
χρονική.—*παράγειν*=ἀντικ.—*ἐκ τῶν ἀγώνων*=προσδ. αἰτίας.—
τὰ ἄθλα ἐτέροις=ἄμεσον+ἔμμεσον ἀντικ.—*θεαταί, ἀκροαταί*=κα-
τηγ.—*λόγων, ἔργων*=ἀντικειμενικαί.—*γίγνεσθαι*=ἀντικ.—*σκοποῦν-
τες*=αἰτιολογική.—*λαβόντες*=αἰτιολογική.—*πιστότερον*=κατηγορ.
τοῦ δρασθέν=ἀντικ.—*ἢ τὸ ἀκουσθέν*=β' ὅρος συγκρίσεως.—*ἀπα-
τᾶσθαι*=ἀπαρ. τοῦ κατὰ τι.—*ἄριστοι*=κατηγ.—*ἐθέλειν*=ἀπαρ. τοῦ
κατὰ τι.—*συνέπεσθαι*=ἀντικ. τοῦ ἐθέλειν.—*δοῦλοι*=κατηγορ.—*δν-
τες*=αἰτιολογική.—*τῶν αἰεί*=ἐπιθ. προσδ.—*τῶν ἀτόπων*=ἀντικει-
μενική.—*ὑπερόπται*=κατηγ.—*τῶν εἰωθότων*=ἀντικειμενική.—*βου-
λόμενος*=αἰτιολογική.—*αὐτὸς*=κατηγορ. προσδ.—*εἰπεῖν*=ἀντικ. τοῦ
δύνασθαι=ἀντικ. τοῦ βουλόμενος.—*τοῖς λέγουσι*=ἀντικ. τοῦ ἀντα-
γωνιζόμενοι.—*τοιαῦτα*=εἰς θέσιν ἀντικ. ἀντὶ ἐπιθ. προσδ.=*τοιού-
τους λόγους λέγουσι*.—*μὴ δοκεῖν* ἀντικ. τοῦ ἀνταγωνιζόμενοι.—
ὑστεροί=ἐπιρρημ. κατηγορ.—*ἀκολουθῆσαι*=ἀντικ. τοῦ δοκεῖν.—
τῇ γνώμῃ=τροπική ἢ τοῦ κατὰ τι.—*λέγοντος*=ὑποθετική, γενική
ἀπόλυτος.= *προεπαινέσαι, προαισθῆσθαι, προνοῆσαι*=ἀπαρ. τοῦ
κατὰ τι.—*πρόθυμοι, βραδεῖς*=κατηγορ.—*ζητοῦντες*, αἰτιολογική.—
ὥς εἰπεῖν=ἀπόλυτον ἀπαρέμφατον.—*ἢ ἐν οἷς ζῶμεν*=β' ὅρος συγ-
κρίσεως.—*φρονοῦντες*=τροπική.—*ἡ δόνη*=δοτική ποιητικοῦ ἢ ἀναγ-
καστικοῦ αἰτίου.—*ἀκοῆς*=ὑποκειμενική (*τέρπεται ἡ ἀκοή*),—*σοφι-
στῶν*=ἀντικειμενική.—*θεαταῖς*=ἀντικ.—*καθημένοις*=ἐπιθετική.—
ἢ βουλευομένοις=β' ὅρος συγκρίσεως.—*ἡσώμενοι*=αἰτιολογική,
(ὅποτε θὰ ἀπαλειφθῇ ὁ καὶ πρὸ τοῦ σοφιστῶν καὶ τὸ *ἐοικότες*, ἐνν.
ἐστὲ=εοίκατε), ἢ θὰ νοήσωμεν τὸ *ἐστὲ* καὶ πλησίον τοῦ *ἡσώμε-
νοι*, ὅποτε θὰ ἔχωμεν: *ἡτᾶσθε καὶ εοίκατε*.

Χρονική ἀντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 38

προτιθέντων — προθησόντων <i>προθέντων</i> προτεθεικότων —	πάσχων — πεισόμενος <i>παθών</i> πεπονθώς —	δρῶντι — δράσονται <i>δράσαντι</i> δεδρακότι —	ἐπεξέρχεται ἐπεξήει ἐπέξεισι ἐπεξήλθε ἐπεξέληλυθε ἐπεξεληλύθει
πάσχειν — πείσεσθαι <i>παθεῖν</i> πεπονθέναι —	λαμβάνοι — λήψοιτο λάβοι εἰλήφοι —	ἀντιλέγων — <i>ἀντερῶν</i> ἀντειπὼν ἀντειρηκώς —	καθισταμένος — καταστησομένος κταστάσας καθεστηκυίας —
δοκοῦν — δόξον δόξαν δεδογμένον —	ἀνταποφαίνειν — ἀνταποφανεῖν <i>ἀνταποφῆναι</i> ἀνταποπεφαγκέναι —	γινώσκεται ἐγινώσκετο γνωσθήσεται ἐγνώσθη <i>ἔγνωσται</i> ἔγνωστο	ἀγωνίζοιτο — ἀγωνιοῖτο <i>ἀγωνίσαιτο</i> ἡγωνισμένος εἶη —
ἐπαιρόμενος — ἐπαρούμενος ἐπαράμενος ἐπηρμένος —	ἐπαρθησόμενος ἐπαρθεῖς	πειρᾶται ἐπειρᾶτο <i>πειράσεται</i> ἐπειράσατο πεπείραται ἐπεπείρατο	δίδωσι ἐδίδον δώσει ἔδωκε δέδωκε ἐδεδώκει
ἀναφέρει ἀνέφερε ἀνοίσει ἀνήνεγκε ἀνενήνοχε ἀνενηνόχει	σκοποῦντες — σκεψόμενοι σκεψάμενοι ἐσκεμμένοι —	δρώμενον — δρασθησόμενον <i>δρασθὲν</i> δεδραμένον —	λαμβάνοντες — ληψόμενοι <i>λαβόντες</i> εἰληφότες —

ἀποβαίνοντα —	ζῶμεν ἐζῶμεν	ἡσώμενοι —	καθεζομένοις —
ἀποβησόμενα	βιωσόμεθα	ἡττηθησόμενοι	καθεδουμένοις
ἀποβάντα	ἐβίωμεν	ἡττηθέντες	καθεσθῆισι
ἀποβεβηκότα	βεβιώκαμεν	ἡττημένοι	καθημένοις
—	ἐβεβιώκαμεν	—	—

Ἑγκλιτικὴ ἀντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 38.

Ἐπεξέρχεται—ἐπεξίη—ἐπεξίοι—ἐπεξίτω—ἐπεξιέναι—ἐπεξιών.

ἡγωνίσατο—ἡγωνίσηται—**ἡγωνίσαιτο**—ἡγωνισάσθω—ἡγωνίσασθαι—
ἡγωνισάμενος.

δίδωσι—διδῶ—διδοίη—διδότω—διδόναι—διδούς.

Αἰσθητικαὶ - λογικαὶ καὶ πραγματικαὶ παρατηρήσεις κεφ. 38

Ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου 38 ἄρχεται ὁ κυρίως λόγος τοῦ Κλέωνος.

ὁ αὐτὸς τῇ γνώμῃ: ἔχω τὴν γνώμην, ἣν καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην συνέλευσιν.

ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὁργῇ: παρὰ ἂν ἐξεδικεῖτο ἀμέσως, διότι ἐν τῇ μεταξὺ γίνεται ἀτονώτερον τὸ πάθος τῆς ὁργῆς καὶ τὸ ἐκδικητικὸν μένος.

θαυμάζω καὶ ὅστις ἔσται...: ὁ Κλέων θέλει νὰ δείξῃ τὴν ἀντίφασιν, εἰς τὴν ὁποίαν νομίζει ὅτι θὰ περιπέσῃ ὁ ἀντίθετος ῥήτωρ. Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δὲ νὰ ἀποδείξῃ τις, ὅτι ἡ ἀποστασία τῶν Μυτιληναίων εἶναι ὠφέλιμος, αἱ δὲ συμφοραὶ τῶν Ἀθηναίων βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους, προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς αὐστηροτάτης τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων.

τὸ πάννυ δοκοῦν: ἐννοεῖ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν παριστάνει ὡς παναθηναϊκὴν ἀπόφασιν, ἣτις ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα, ὡς δηλοῖ ἡ λέξις **δοκοῦν** καὶ ὅχι **δόξαν**.

κέρδει ἐπαιρόμενος: ὑπαινιγμὸς ὅτι, ἂν ῥήτωρ τις ὑποστηρίξῃ τῶρα ἄλλην γνώμην, οὗτος ἔχει ἐξαγορασθῇ διὰ χρημάτων.

τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου: μὲ ὅλα τὰ ρητορικὰ κοσμήματα.

ἡ δὲ πόλις . . . : ὁ ρήτωρ ἀποκτᾷ φήμην μὲ τὸν ἐντυπωσιακὸν λόγον του, ἀλλὰ τὰς συνεπειὰς τῆς πολιτικῆς του τὰς ὑφίσταται ἡ πόλις.

Θεαταὶ λόγων : ὅπως εἰς τὰ θεάματα, ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν τεχνικὴν τῶν ρητόρων καὶ ὄχι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, κρίνετε δὲ τὰ πράγματα ὅχι ὥπως πραγματικὰ ἔχουν, ἀλλ' ὅπως τὰ παριστάνουν οἱ ρήτορες.

ἑοικότες θεαταῖς . . . : ὁμοιάζετε πρὸς θεατὰς σοφιστῶν δὲ σκάλων ρητορικῶν λόγων παρὰ μὲ πολίτας συσχεπτομένους διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως.

Γνωμικὰ κεφ. 38

'Αμύνεσθαι τῷ παθεῖν διττὴν ἐγγυτάτω κείμενον ἀντίπαλον δυνάμιστα τὴν τιμωρίαν ἂν λαμβάνοι.

Νόημα κεφ. 38

Εἰσερχόμενος εἰς τὸν κυρίως λόγον του ὁ Κλέων διαδηλοῖ τὴν σταθερὰν ἐμμονὴν του εἰς τὴν προτέραν ἀπόφασιν περὶ τῆς αὐστηροτάτης τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων καὶ ἐκφράζων τὴν ἐκκλησίαν του διὰ τὴν συγκρότησιν ἐκτάκτου συνελεύσεως πρὸς ἐπανεξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, ὅπερ εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀποστάντων, διερωτᾶται, ἂν θὰ εὕρεθῃ ρήτωρ, ὅστις θὰ θελήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως τῆς γνωστῆς ἀποφάσεως καὶ θὰ τολμήσῃ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ προστασία τῶν Μυτιληναίων ὠφελεῖ τὰς Ἀθήνας, αἱ δὲ συμφοραὶ τῶν Ἀθηναίων βλάπτουν τοὺς συμμάχους· ἂν τις ὑποστηρίξῃ αὐτὰς τὰς ἀπόψεις, ἢ ἔχει δωροδοκηθῇ ἢ ἐπιδιώκει τὴν ἑξαπάτησιν τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ρητορικῆς του δυνάμεως. Τοῦτο δὲ πρέπει ἰδιαίτερος νὰ προσέξῃ ὁ λαὸς καὶ νὰ μὴ παρασυρθῇ ἀπὸ τὴν γοητείαν τῶν λόγων τῶν ρητόρων, οἵτινες παριστάνοντες τὰ πράγματα διάφορα τῆς πραγματικότητος παρασύρουν τὸν λαὸν εἰς ὀλεθρίας διὰ τὴν πόλιν ἀποφάσεις.

Περίληψις κεφ. 38

Ἐμμένων ὁ Κλέων εἰς τὴν προτέραν ἀπόφασιν περὶ τῆς τιμωρίας Μυτιληναίων καὶ ἐκφράζων τὴν ἐκπληξίν του διὰ τὴν πρότασιν περὶ ἐπανεξετάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἐκφράζεται μὲ βαρεῖς ὑπαινιγμούς κατὰ τῶν προτεινάντων τὴν ἀναθεώρησιν τῆς προτέρας ἀποφάσεως καὶ συμβουλεύει τοὺς Ἀθηναίους νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τοὺς γοητευτικούς λόγους τῶν ρητόρων, ἀλλὰ νὰ ἀποβλέψουν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως.

Ἐπιγραφὴ κεφ. 38

Ὁ Κλέων ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τῶν κινδύνων, οὓς συνεπάγεται διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἡ ἐξαπάτησις των ὑπὸ τῶν καλλιεπῶν ρητορικῶν λόγων.

Κεφάλαιον 39

Ὦν ἐγὼ πειρώμενος
ἀποτρέπειν ὑμᾶς
ἀποφαίνω Μυτιληναίους
ἡδικοτάς ὑμᾶς
μάλιστα δὴ μίαν πόλιν.

Ἐγὼ γάρ, οἵτινες μὲν (ἀπέστησαν)
μὴ δυνατοὶ (ὄντες) φέρειν
τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν
ἢ οἵτινες ἀπέστησαν
ἀναγκασθέντες
ὑπὸ τῶν πολεμίων,
ξυγγνώμην ἔχω·
οἵτινες δὲ
τοιαῦτα εἰργάσαντο
ἔχοντες νῆσον

Ἀπὸ αὐτὰ ἐγὼ προσπαθῶ
νὰ σᾶς ἀποτρέπω
ἀποδεικνύω ὅτι οἱ Μυτιληναῖοι
σᾶς ἔχουν ἀδικήσει
περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην πόλιν.

Ἐγὼ δηλαδή, ἐάν μὲν κάποιοι
ἀπεστάτησαν.
διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρουν
τὴν ἡγεμονίαν σας,
ἢ ἐάν κάποιοι ἀπεστάτησαν,
ἐπειδὴ ἐξηναγκάστησαν
ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν (μας),
συγχωρῶ (αὐτούς).
ὅσοι ὁμως
διέπραξαν τοιαῦτα,
ἂν καὶ εἶχον νῆσον

μετὰ τειχῶν
καὶ μόνον κατὰ θάλασσαν
φοβούμενοι
τοὺς ἡμετέρους πολεμίους,
ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ
οὐκ ἦσαν ἄφρακτοι
παρασκευῇ τριήρων
πρὸς αὐτούς,
αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες
καὶ τιμώμενοι
ἐς τὰ πρῶτα ὑπὸ ἡμῶν
τὶ ἄλλο οὗτοι
ἢ ἐπεβούλευσάν τε

καὶ μᾶλλον ἐπανεστάτησαν
ἢ ἀπέστησαν—
ἀπόστασις μὲν γε
ἐστὶ τῶν πασχόντων
βίαιόν τι —
στάντες τε
μετὰ τῶν πολεμιωτάτων

ἐξήτησαν διαφθεῖραι ἡμᾶς ;
καίτοι δεινότερόν ἐστι

ἢ εἰ ἀντεπολέμησαν καθ' αὐτούς

δύναμιν κτώμενοι.

Παράδειγμα δὲ αὐτοῖς
οὔτε αἱ ξυμφοραὶ τῶν πέλας
ἐγένοντο,
ὅσοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶ.

ἐχειρώθησαν,

ὠχυρωμένην μὲ τεῖχη
καὶ μόνον κατὰ θάλασσαν
ἐφοβοῦντο
τοὺς ἐχθροὺς μας,
καθ' ὃν χρόνον καὶ οἱ ἴδιοι
δὲν ἦσαν ἀπροφύλακτοι
ὥς πρὸς τὴν παρασκευὴν τριήρων
ἀπέναντι αὐτῶν,
καὶ ἐν ᾧ ἔζων αὐτόνομοι
καὶ ἐτιμῶντο
ὑφ' ἡμῶν τὰ μέγιστα,
τὶ ἄλλο (ἐπραξαν) αὐτοὶ
παρὰ καὶ (μᾶς) ἐπεβουλεύθη-
σαν

καὶ μᾶλλον ἐπανεστάτησαν
παρὰ ἀπεστάτησαν—
(ἢ ἀποστασία βεβαίως
εἶναι ἴδιον τῶν ὑφισταμένων
κάποιαν καταπίεσιν)—
καὶ συμμαχήσαντες
μετὰ τῶν μεγαλυτέρων ἐχθρῶν
(μας)

ἐπεδίωξαν νὰ μᾶς καταστρέψουν;
καὶ πράγματι (τοῦτο) εἶναι φό-
βερώτερον

παρὰ ἂν εἶχον πολεμήσει ἐναντί-
ον μας μόνοι τῶν
ἀποκίωντες δύναμιν.

Ὡς παράδειγμα δὲ εἰς αὐτούς
οὔτε αἱ συμφοραὶ τῶν ἄλλων
ἐχρησίμευσαν,
ὅσοι ἀποστατήσαντες μέχρι τοῦδε
ἀπὸ ἡμᾶς
ὑπετάγησαν,

οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία
παρέσχεν ὄκνον
μὴ ἔλθειν εἰς τὰ δεινά.

γενόμενοι δὲ θρασεῖς πρὸς τὸ
μέλλον
καὶ ἐλπίσαντες
μακρότερα τῆς δυνάμεως,

ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως,

ἤσαντο πόλεμον,
ἀξιώσαντες
προθεῖναι ἰσχὺν
τοῦ δικαίου·
ἐν ᾧ γὰρ ᾤκηθησαν
περιέσεσθαι,
ἐπέθεντο ἡμῖν
οὐκ ἀδικούμενοι.
Εἴωθε δὲ εὐπραξία
τρέπειν ἐς ὕβριν
(ἐκείνας) τῶν πόλεων
αἷς ἂν ἔλθῃ
μάλιστα ἀπροσδόκητος
καὶ δι' ἐλαχίστου·
τὰ δὲ πολλὰ
κατὰ λόγον

εὐτυχοῦντα
τοῖς ἀνθρώποις
ἀσφαλέστερα
ἢ παρὰ δόξαν
καὶ κακοπραγίαν,
ὥς εἰπεῖν,

οὔτε ἡ ὑπάρχουσα εὐημερία τῶν
ἔκαμεν (αὐτοῦς) νὰ διστάσουν
νὰ περιέλθουν εἰς τοὺς πολεμι-
κοὺς κινδύνους·

ἀποβλέψαντες δὲ πρὸς τὸ μέλλον
μὲ πολλὴν αἰσιοδοξίαν
καὶ ἐλπίσαντες
μεγαλύτερα μὲν τῆς δυνάμεώς
τῶν,

μικρότερα ὅμως τῆς ἐπιθυμίας
τῶν,

ἀνέλαβον πόλεμον,
ἀφοῦ ἅπαξ ἀπεφάσισαν
νὰ προτιμήσουν τὴν βίαν
ἀντὶ τοῦ δικαίου·
διότι εὐθὺς ὥς ἐφαντάσθησαν
ὅτι θὰ ἐπικρατήσουν,
μᾶς ἐπετέθησαν
ἄνευ λόγου.

Συνηθίζει δὲ ἡ εὐτυχία
νὰ καθιστᾷ ὑπεροπτικὰς
ἐκείνας τὰς πόλεις,
εἰς τὰς ὁποίας ἤθελε παρουσιασθῇ
λίαν ἀνελπίστως
καὶ εἰς βραχύτατον χρόνον·
κατὰ κανόνα ὅμως
αἱ σύμφωνοι πρὸς τὴν τακτικὴν
φορὰν τῶν πραγμάτων
ἐπισυμβαίνουσαι εὐτυχία
εἰς τοὺς ἀνθρώπους
εἶναι ἀσφαλέστεραι
παρὰ αἱ ἀνέλπιστοι
καὶ τὴν δυστυχίαν,
ἵνα οὕτως εἴπω,

οἶον ἀπωθοῦνται

ἢ διασφύζονται εὐδαιμονίαν.

Χρῆν δὲ Μυτιληναίους

καὶ πάλοι

μηδὲν διαφερόντως τῶν ἄλλων

τετιμῆσθαι ὑφ' ἡμῶν,

καὶ οὐκ ἂν ἐξύβρισαν

ἐς τόδε·

ἄνθρωπος γὰρ καὶ ἄλλως

πέφυκε

τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν

τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θανατᾶζειν

Κολασθέντων δὲ καὶ νῦν

ἀξίως τῆς ἀδικίας,

καὶ μὴ προστεθῇ

τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία,

τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε.

Πάντες γὰρ γε ὁμοίως

ἐπέθεντο ἡμῖν,

οἷς γε ἐξῆν

νῦν πάλιν εἶναι

ἐν τῇ πόλει

τραπομένοις ὥς ἡμᾶς·

ἀλλὰ ἡγησάμενοι

βεβαιότερον τὸν κίνδυνον

μετὰ τῶν ὀλίγων

εὐκολώτερον ἀποτινάσσουν (οἱ
ἄνθρωποι)

παρὰ διατηροῦν μέχρι τέλους τὴν
εὐημερίαν των.

Ἐπρεπε δὲ οἱ Μυτιληναῖοι

καὶ πρὸ πολλοῦ

οὐδόλως ἐξαιρετικώτερον τῶν
ἄλλων

νὰ ἐτιμῶντο παρ' ἡμῶν,

καὶ δὲν θὰ ἐφέροντο ὑπεροπτικά

μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου·

διότι καὶ γενικὰ ὁ ἄνθρωπος

εἶναι φύσει πλασμένος

τοὺς μὲν κόλακας νὰ περιφρονῇ,

τοὺς δὲ μὴ ὑποχωροῦντας νὰ ἐκ-
τιμᾷ

Ἄς τιμωρηθοῦν ὅμως τώρα

ἀναλόγως τοῦ ἀδικήματός των,

καὶ ἄς μὴ ἀποδοθῇ

εἰς μὲν τοὺς ὀλιγαρχικούς ἡ εὐ-
θύνη,

τοὺς δὲ δημοκρατικούς ἀθωώσετε.

Διότι ὅλοι, ὥς γνωστόν, ἂν ἐξαι-
ρέτως

μας ἐπετέθησαν,

εἰς τοὺς ὁποίους βεβαίως ἦτο δυ-
νατὸν

νὰ ἀποκατασταθοῦν τώρα πάλιν

εἰς τὴν πόλιν των,

ἐὰν ἐτάσσοντο πρὸς τὸ μέρος μας·

θεωρήσαντες ὅμως

ἀσφαλέστερον τὸν ἀγῶνα

ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ὀλιγαρχι-
κούς,

ξυναπέστησαν.

Σκέψασθέ τε,

εἰ προθύητε

τάς αὐτάς ζημίας

τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι τῶν ξυμμάχων

ὑπὸ τῶν πολεμίων (ἀποστῆναι)

καὶ τοῖς ἐκοῦσιν ἀποστάσι,

τίνα οἴεσθε ὄντινα(=*τίς ἐστιν
οὗτος, ὄντινα οἴεσθε*)

οὐκ ἀποστήσεσθαι

βραχεία προφάσει,

διαν ἢ κατορθώσαντι

ἐλευθέρωσις ἢ

ἢ σφαλέντι

μηδὲν (δέους ἢ)

παθεῖν ἀνήκεστόν (τι);

Ἡμῖν δὲ

ἀποκεκινδυνεύσεται

τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαὶ

πρὸς ἐκάστην πόλιν (ἐπιτιθεμένοις)

Καὶ τυχόντες μὲν

παραλαβόντες πόλιν ἐφθαρμύ-

τὸ λοιπὸν στερήσεσθε

τῆς ἐπετείας προσόδου,

δι' ἣν ἰσχύομεν,

σφαλέντες δὲ

ἔξομεν

πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι

ἀπὸ κοινοῦ ἀπεστάτησαν.

Καὶ σκεφθῆτε,

ἂν θὰ ἐπιβάλλετε

τάς αὐτάς ποινὰς

καὶ εἰς ὅσους ἐκ τῶν συμμάχων

ἐξηναγκάσθησαν

ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν (να̐ ἀποστατή-
σουν)

καὶ εἰς ὅσους ἐκουσίως

ἀπεστάτησαν,

ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὃ ὁποῖος
νομίζετε

ὅτι δὲν θὰ ἀποστατήσῃ

δι' ἀσήμενον ἀφορμήν,

διαν ἢ, εἰς περίπτωσιν νίκης του,
*ἀποκτιᾷ τὴν ἀπελευθέρωσίν
του*

ἢ, εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας του,
οὐδεις (ρόβος ὑπάρχη)

να̐ πάθῃ τι τὸ ἀνεπανόρθωτον;

Ὑπὸ ἡμῶν δὲ

θὰ ἐκτεθοῦν εἰς ἔσχατον κίνδυνον

καὶ ἡ περιουσία καὶ ἡ ζωή,

(ἂν ἐπιτιθέμεθα) ἐναντίον μιᾶς
ἐκάστης πόλεως.

Καὶ ἂν μὲν ἐπιτύχετε,

ἀφουκυριεύετε πόλιν κατεστραμ-
μένην,

εἰς τὸ μέλλον θὰ στερηθῆτε

τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος,

ὥς ἐκ τοῦ ὁποίου εἵμεθα ἰσχυροί,

ἀντιθέτως δὲ ἂν ἀποτύχετε,

θὰ ἀποκτήσωμεν

ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων

πολεμίους	(καὶ νέους) ἐχθρούς
καὶ πολεμήσομε	καὶ θὰ πολεμῶμεν
τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις,	ἐναντίον τῶν συμμάχων μας,
ὄν χρόνον δεῖ	καθ' ὃν χρόνον πρέπει
ἀνθίστασθαι	νὰ ἀνθιστάμεθα
τοῖς νῦν καθεστηκόσι ἐχθροῖς.	ἐναντίον τῶν σημερινῶν ἐχθρῶν μας.

Λεξιλόγιον καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις κεφ. 39.

ὧν

πειρῶμαι
μάλιστα δὴ μί-
αν πόλιν

οἰκινες
ἀρχῇ
ἀπέστησαν
συγγνώμην ἔχω
ἄφρακτος, ὅς, ὅν
οἰκῶ
ἐπιβουλεύω
ἐπανέστησαν

μὲν γε

στάντες

πολέμιος
ζητῶ
καίτοι
ἀντιπολεμῶ

γεν. πληθ. οὐδ. — τούτων (διότι ἐν ἀρχῇ λόγου ἀναφ. ἀντων. ἰσοδυναμεῖ πρὸς δεικτικήν).
= προσπαθῶ. — ἀποφαίνω = ἀποδεικνύω.
= περισσότερον πάσης ἄλλης πόλεως. (τὰ ἀριθμη-
τικὰ εἰς, μία, ἐν ἐπιτείνουν τὴν σημασίαν τῶν
ὕπερθετικών).
= εἴ τινες. — δυνατός (εἰμι) = δύναμαι.
= ἡγεμονία, ἐξουσία.
= ἀόρ. (ἀπέστην) τοῦ ἀφίσταμαι = ἀποστατῶ.
= συγχωρῶ. — ἐργάζομαι = διαπραττώ.
= ἀπροφύλακτος, ἀπροσπάτευτος.
— κατοικῶ, ζῶ. — ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα.
= ἐπιβουλεύομαι, σχεδιάζω τὸ κακόν.
ἀόρ. (ἐπανέστην) τοῦ ἐπανίσταμαι = ἐλανάστα-
τῶ. — ἀπέστησαν, ἀόρ. (ἀπέστην) τοῦ ἀφί-
σταμαι = ἀποστατῶ. ἐπανίσταμαι (= ἐπὶ τινα
ἀνίσταμαι) λέγεται ἐπὶ ἐπιθετικῆς ἐπαναστάσεως
ὅθεν ἐπανάστασις. — ἀφίσταμαι (= ἀπό τι-
νος ἵσταμαι) λέγεται ἐπὶ ἀμυντικῆς, μετὰ κα-
ταπίεσιν, ἐπαναστάσεως ὅθεν ἀπόστασις = ἀπο-
στασία, ἀποσκήπτισις.
= βεβαίως. — πάσχω βίαιόν τι = ὑφίσταμαι κα-
ταπίεσιν τινα.
μετ. (στὰς) ἀόρ. (ἔστην) τοῦ ἵσταμαι + μετὰ τι-
νος = συμμαχῶ με κάποιον.
= ἐχθρός — πολεμιώτατος = ἀσπονδότερος ἐχθρός.
= ἐπιδιώκω. — διαφθείρω = καταστρέφω.
= καὶ ὁμως, καὶ πράγματι. — δεινὸν = φοβερόν.
= πολεμῶ ἐναντίον. — καθ' αὐτοὺς = μόνοι.

κτιῶμαι

ἀποσιάντες
ἐχειρώθησανεὐδαιμονία
ὄκνος, ουἔρχομαι εἰς τὰ
θρασύς, εἶα, ὦ

ἐλάσσω

ἦραντο

προθεῖναι

ἐν ᾧ
ῥήθησαν
περιέσεσθαι
ἐπέθοντο
εἶωθα
εὐπραξία
ὑβριςδι' ἐλαχίστου
τὰ πολλὰ
κατὰ λόγον

τὸ εὐτυχοῦν

παρὰ δόξαν
κακοπραγία
ὥς εἰπεῖν
ῥᾶον
ἀπωθοῦμαι τι
διασφῶμαι τι
χερῇ= ἀποκτῶ.— πέλας, ἐπίρρ. = πλησίον. — οἱ πέ-
λας = οἱ ἄλλοι.μετ. ἄορ. τοῦ ἀφίσταμαι = ἀποστατῶ.
παθ. ἄορ. τοῦ χειροῦμαι = ὑποτάσσω, ἐχειρώ-
θην = ὑπετάγην.

= εὐημερία.— ἡ παροῦσα = ἡ ὑπάρχουσα.

= δισταγμός (ὄκνω = διστάζω). — ὄκνον παρ-
χω τινὶ = κάμνω κάποιον διστακτικόν, νὰ δι-
στάσῃ,δεινὰ = περιέρχομαι εἰς (πολεμικοὺς) κινδύνους.
= θαρραλέος καθ' ὑπερβολήν. γίγνομαι θρασὺς
πρὸς τὸ μέλλον = ἀποβλέπω εἰς τὸ μέλλον με
πολλήν αἰσιοδοξίαν.καὶ ἐλάσσονα, αἰτ. πληθ. οὐδ. συγκρ. τοῦ μικρός,
ἐλάσσων, ἐλάχιστος.ἄορ. τοῦ αἶρομαι πόλεμον = ἀναλαμβάνω πόλε-
μον.— ἀξιῶ = κρίνω ἄξιον, ἀποφασίζω.ἀπαρ. ἄορ. (προέθηκα) τοῦ προτίθημί τί τινος =
προτιμῶ τι ἀντί τινος.— ἰσχύς = βία.

χρονικ. = εὐθύς ὥς, μόλις.

παθ. ἄορ. τοῦ ὀλομαι = φαντάζομαι.

ἀπαρ. μέλλ. τοῦ περιεῖμι = ἐπικρατῶ.

ἄορ. β' (ἐπεσθῆμην) τοῦ ἐπιτίθεμαι.

παρὰκ. με σημασίαν ἐνεστ. = συνηθίζω.

(εὖ πράττω = εὐτυχῶ) = ἡ εὐτυχία.

= ὑπεροψία.— τρέπω τινὰ εἰς ὕβριν = καθιστῶ
τινὰ ὑπεροπτικόν.

= ἐλάχιστα, εἰς βραχυτέρον χρόνον.

= ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, κατὰ κανόνα.

= συμφώνως πρὸς τὴν τακτικὴν φορὰν τῶν πραγ-
μάτων, συμφώνως πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον.= ἡ εὐτυχία (οὐδ. μετοχῆς μετ' ἄρθρου εἰς τὸν
Θουκυδίδην ἀντὶ οὐσιαστικοῦ).

= παρ' ἐλπίδα, ἀνέλπιτος.

(κακῶς πράττω = δυστυχῶ) = ἡ δυστυχία.

= ἵνα οὕτως εἴπω.

ἐπίρρ. = εὐκολώτερον (ῥαδίως ῥᾶον, ῥᾶστα).

= ἀποκρούω, ἀποτινάσσω τι.

= διατηρῶ τι μέχρι τέλους.

(χερὶ + ἦν) καὶ ἐχερῇ, παρὰτ. τοῦ χερὶ = πρέπει.

πάλαι

τε τιμῆσθαι
ἐξυβρίζω

τὸ θεραπεύον

ὑπερφρονῶ
πέφυκε
τὸ ὑπεῖκον
κολασθέντων

ἀξίως τινός
προσιεθῆ

οἱ ὀλίγοι
ἀπολύω

ἐξῆν
πάλιν εἶμι
τραπομένους

ἡγοῦμαι
κίνδυνος

σκέπασθε
προσθήσετε

ἀναγκασθεῖσι
ἐκοῦσι

ἀποσιᾶσι
ὄντινα
ἀποσιήσεσθαι
βραχεῖα πρό-
φασις
κατορθώσαντι
σφαλέντι

μηδὲν

= πρὸ πολλοῦ (διαφερόντως), ἐπίρρ. = ἐξαιρετι-
κώτερον.

ἀπαρ. παρὰκ. τοῦ τιμῶμαι.

= φέρομαι ὑπεροπτικά. — εἰς τόδε = μέχρις αὐ-
τοῦ τοῦ σημείου.

= οἱ θεραπεύοντες μετ. τοῦ θεραπεύω = κολα-
κεύω.

= περιφρονῶ. — ἄλλως = γενικῶς.

παρὰκ. τοῦ φύομαι = εἶμαι φύσει πλασμένος.

= οἱ ὑπεῖκοντες, μετ. τοῦ ὑπεῖκω = ὑποχωρῶ.

ἢ κολασθῆναι, γ' πληθ. προστ. παθ. ἄορ. τοῦ
κολάζομαι = τιμωροῦμαι.

= ἐπαξίως, ἀνταξίως, ἀναλόγως τινός.

ὑποτ. παθ. ἄορ. τοῦ προστίθμι + τὴν αἰτίαν
τινὶ = ἐπιρρίπτω τὴν εὐθύνην εἰς τινα.

= οἱ ὀλιγαρχικοί. — ὁ δῆμος = οἱ δημοκρατικοί.

= ἀθρόων — γε = βεβαίως, ὥς γνωστόν. — ὁμοίως
= ἐξ ἴσου, ἄνευ διακρίσεως, ἀνεξαιρέτως.

παρὰκ. τοῦ ἔξεστί τινι = εἶναι δυνατόν εἰς τινα.
= ἀποκαθίσταμαι.

μετ. ἄορ. β' (ἐτραπόμην) τοῦ τρέπομαι = στρέ-
μαι + ὥς τινα = τάσσομαι μὲ τὸ μέρος τινός.

= νομίζω, θεωρῶ. — βέβαιος = ἀσφαλής.

= ἀγών. — συναφίσταμαι = ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τι-
νος ἄλλου ἀποστατῶ.

προστ. ἄορ. τοῦ σκοποῦμαι = σκέπτομαι.

μέλλ. τοῦ προστίθμι + ζημίαν τινὶ = ἐπιβάλλω
τιμωρίαν (ποινὴν) εἰς τινα.

δοτ. πληθ. μετ. παθ. ἄορ. τοῦ ἀναγκάζομαι.

δοτ. πληθ. ἄρσ. τοῦ ἐκῶν, ἐκοῦσα, ἐκὼν = ἐκου-
σίως.

δοτ. πληθ. μετ. ἄορ. (ἀποστὰς) τοῦ ἀφίσταμαι.

αἰτ. ἀναφ. ἀντων. ὅστις, ἥτις, ὅ, τι.

ἀπαρ. μέλλοντος τοῦ ἀφίσταμαι.

= μικρά, ἀσήμαντος ἀφορμή.

δοτ. μετ. ἄορ. τοῦ κατορθῶ = νικῶ.

δοτ. μετ. παθ. ἄορ. τοῦ σφάλλομαι = ἀποτυγ-
χάνω.

ἐνν. δέους ἧ, τοῦ δέος ἐστὶ = ὑπάρχει φόβος.

ἀνήκεστος, ος, ον

ἀποκεκινδυνεύεται

χρήματα
τυχόντες
παραλαβόντες

ἐφθαρμένων
τὸ λοιπὸν

στερησέσθαι
ἐπέτειος, α, ον

σφαλέντες
ἐξομεν

καθεστηκόσι

(ἀν + ἀκοῦμαι = θεραπεύω, πρβλ. πανάκεια) =
ἀθεράπευτος, ἀνεπανόρθωτος.

τετ. μέλλον τοῦ ἀποκινδυνεύεται = ἐκτίθεται εἰς
κίνδυνον.

= περιουσία. — ψυχαὶ = ζωή.

μετ. ἀορ. τοῦ τυγχάνω = ἐπιτυγχάνω.

μετ. ἀορ. τοῦ παραλαμβάνω + πόλιν = κυριεύω
πόλιν.

μετ. παρακ. τοῦ φθείρομαι = καταστρέφομαι.

ἐπιρρηματικῶς = τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὸ
ἐξῆς.

μέλλον τοῦ στεροῦμαι.

= ἐτήσιος. — πρόσσδος (ἐκ τοῦ πρὸς + λέναι) =
εἰσόδημα.

μετ. παθ. ἀορ. τοῦ σφάλλομαι = ἀποτυγχάνω.

μέλλον τοῦ ἔχω = ἔχω, ἀποκτῶ. — οἰκεῖος = ἰδι-
κός μας.

δοτ. μετ. παρακ. τοῦ καθίσταμαι.

Δευτερεύουσαι προτάσεις κεφ. 39

οἷτινες... ἀρχήν

οἷτινες... ἀπέ-
στησαν

νῆσον δὲ οἷτι-
νες...

ἐν ᾧ... αὐτοὺς
εἰ... ἀντεπολέ-

μησαν
ὅσοι... ἐχειρώ-

θησαν
ἐν ᾧ... περιέ-

σεσθαι
αἷς ἄν... ἔλθῃ

οἷς... εἶναι
εἰ... προσθήσετε

τίνα... ἀποστή-

σεσθαι

διαν... ἧ

= πρότασις ἀναφορικὴ ὑποθετικὴ (= εἴ τινες...)

= πρότασις ἀναφορικὴ ὑποθετικὴ (= εἴ τινες...)
εἰς ἀμφοτέρως ᾄημα εἶναι : ἀπέστησαν.

πολεμίους + αὐτόνομοι... εἰργάσαντο = πρότα-
σις ἀναφορικὴ ὑποθετικὴ.

= πρότασις χρονικὴ (= ἐν ᾧ, δηλ. χρόνῳ...).

= πρότασις ὑποθετικὴ.

= πρότασις ἀναφορικὴ.

= πρότασις χρονικὴ (ἐν ᾧ, δηλ. χρόνῳ...).

= πρότασις ἀναφορικὴ ὑποθετικὴ.

= πρότασις ἀναφορικὴ.

= πρότασις ὑποθετικὴ.

δύο προτάσεις βραχυλογικῶς διατυπωμέναι : α) τίς
ἐστὶν οὗτος = πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ σκέψα-

σθε. β) δντινα... ἀποστήσεσθαι = ἀναφορικὴ.
= πρότασις χρονικὴ.

ἢ... (ἢ)... ἀν- κεστον	= πρότασις χρονική.
δι' ἣν ἰσχύομεν	= πρότασις ἀναφορική.
δν χρόνον... ἀν- θίστασθαι	= πρότασις ἀναφορική.

Συντακτικὴ ἀνάλυσις κεφ. 39

πειρώμενος = τροπική. — ὅμᾳς ὧν = ἀντικ. τοῦ ἀποτρέπειν (τι-
νά τινος) = ἀντικ. τοῦ πειρώμενος. — Μυτιληναίους = ἀντικ. τοῦ
ἀποφαίνω καὶ ὑποκ. τοῦ ἡδικηκότας = κατηγορηματική. — ὅμᾳς =
ἀντικ. τοῦ ἡδικηκότας. — δυνατοὶ = κατηγορ. τοῦ οἴτινες, ὃ ὑποκ.
τῆς ἐνν. μετ. ὄντες = αἰτιολογική. — φέρειν = ἀπαρ. τοῦ κατὰ τι ἡ ἀν-
τικ. τοῦ δυνατοὶ ὄντες = δυνάμενοι. — ἀρχὴν = ἀντικ. τοῦ φέρειν—
ὑπὸ τῶν πολεμίων = ποιητικὸν αἷτιον. — ἀναγκασθέντες = αἰτιολο-
γική. — συγγνώμην ἔχω, ὥς ἀντικ. ἐνν. ἐκείνοις. — ἔχοντες, φοβού-
μενοι, οἰκοῦντες, τιμώμενοι = ἐνδοτικαί. — νῆσον = ἀντικ. τοῦ ἔχον-
τες. — πολεμίους, ἀντικ. τοῦ φοβούμενοι. — ἀφρακτοὶ = κατηγορ. —
παρασκευῇ = δοτ. τοῦ κατὰ τι. — τριήρων = ὑποκειμενική. — αὐτό-
νομοι = κατηγορ. — ὑπὸ ἡμῶν = ποιητικὸν αἷτιον. — τι = ἀντικ. τοῦ
ἐνν. εἰργάσαντο. — ἄλλο = ἐπιθ. προσδ. — ἡ ἐπεβούλευσαν... = β' ὅρος
συγκρ. — ἡ ἀπέστησαν = β' ὅρος συγκρ. — τῶν πασχόντων =
γεν. κατηγορηματικὴ κριτική. — βίαιον = ἐπιθ. προσδ τοῦ ἀντικ. τί, —
στάντες = χρονική. — ἡμᾳς = ἀντικ. τοῦ διαφθεῖραι = ἀντικ. τοῦ
ἐξήτησαν. — δεινότερον = κατηγορ. τοῦ ἐνν. τοῦτο. — ἡ εἰ... = β' ὅρος
συγκρ. — κτώμενοι = τροπική. — παράδειγμα = κατηγορ. — αἱ τῶν πέ-
λας = ἐπιθ. προσδ. — αὐτοῖς = προσωπική. — ἀποστάντες = αἰτιο-
λογική. — ἡμῶν = ἀντικ. — ἐλθεῖν = ἀντικ. τοῦ ὄκνον παρέσχε. — γε-
νόμενοι, ἐλπίσαντες = αἰτιολογικαί. — θρασεῖς = κατηγ. — δυνά-
μεως = συγκριτική. — τῆς βουλήσεως = συγκριτική. — ἀξιώσαντες =
χρονική. — ἰσχύν, τοῦ δικαίου = ἀντικ. τοῦ προθεῖναι (προτίθημι τι-
νά τινος), τὸ δὲ δικαίου δύναται νὰ εἶναι καὶ β' ὅρος συγκρίσεως. —
προθεῖναι = ἀντικ. τοῦ ἀξιώσαντες. — περιέσεσθαι = ἀντικ. τοῦ ὠή-
θησαν. — ἡμῖν = ἀντικ. — ἀδικούμενοι = τροπική ἢ ἐνδοτική. —
εὐπραξία = ὑποκ. τοῦ εἶωθε καὶ ἔλθῃ. — τρέπειν = ἀντικ. τοῦ εἶ-

ὠθέν. — ὡς ἀντικ. τοῦ *τρέπειν* ἔνν. *ἐκείνας*. — *πόλεων* = διαιρε-
 τική. — *ἀπροσδόκητος* = κατηγορ. — *τὰ κατὰ λόγον* = ἐπιθ. προσδ.
 τοῦ *εὐτυχοῦντα* = ὑποκ. — *ἀσφαλέστερα* = κατηγορ. — *ἡ παρὰ δό-
 ξαν* = β' ὅρος συγκρ. — *ἡ εὐδαιμονίαν...* = β' ὅρος συγκρ. — *τετι-
 μῆσθαι* = ὑποκ. τοῦ *χεῖν*. — *Μυτιληναίους* = ὑποκ. τοῦ ἀπαρ. —
ὅφ' ἡμῶν = ποιητικὸν αἴτιον. — *τῶν ἄλλων* = συγκριτική, διότι τὸ
διαφερόντως ἔχει παραθετικὴν σημασίαν. — *οὐκ ἂν ἐξύβρισαν* (ἀπό-
 δοσις) μὲ ἔνν. ὑπόθεσιν : *εἰ μὴ ἐτιμῆθησαν* = β' εἶδος, ἀντίθετον εἰς
 τὸ πραγματικόν. — *τῆς ἀδικίας* = μετὰ τοῦ ἀξίως γενικὴ τῆς ἀξίας,
 μετὰ τοῦ *κολασθέντων* γενικὴ τῆς αἰτίας. — *οἷς* = προσωπική. — *ὡς
 ἡμᾶς* = προσδ. δηλῶν κίνησιν πρὸς πρόσωπον. διὸ καὶ ἐτέθη τὸ ὡς
 + αἰτιατ. — *τραπομένοις* = ὑποθετική. — *εἶναι* = ὑποκ. τοῦ *εἶναι*. —
ἡγησάμενοι = αἰτιολογική. — *βεβαιότερον* = κατηγορ. — *τῶν συμ-
 μάχων* = διαιρετική. — *ὑπὸ τῶν πολεμίων* = ποιητικὸν αἴτιον. — *ἐ-
 κοῦσι* = ἐπιρρηματικὸν κατηγ. τρόπου. — *ἀναγκασθεῖσι* — *ἀποσιᾶσι* =
 ἐπιθετικά, ἔτι δὲ ἔμμεσα ἀντικείμενα τοῦ *προσθήσετε*, ἄμεσον δὲ τὸ
ζημίας (*προστίθῃμί τί τι*). — *τίνα* = τίς = κατηγορ. τοῦ οὗτος =
 ὑποκ. τοῦ *ἐστὶ* (βλ. περὶ τῶν προτάσεων τοῦ κεφ.). — *ὄντινα* = ὑποκ.
 τοῦ *ἀποστήσεσθαι* = ἀντικ. τοῦ οἶσεσθε. — *προφάσει* = δοτ. αἰτίας. —
ἐνταῦθα ἔχομεν ὑποθετικὸν λόγον α' εἶδους : *εἰ προσθήσετε* — *σκέ-
 ψασθε* — *κατορθώσαντι, σφαλέντι* = ὑποθετικά. — *μηδὲν* ἔνν. *δέ-
 ους* = γενικὴ διαιρετική. — *παθεῖν* = ὑποκ. τῆς ἀπροσώπου ἐκφρά-
 σεως *μηδὲν* (*φόβου ἢ*). — *ἡμῖν* = ποιητικὸν αἴτιον. — *τυχόντες, σφα-
 λέντες* = ὑποθετικά. — *παραλαβόντες* = χρονική, καὶ ὡς μὴ ὁμοει-
 δῆς πρὸς τὴν *τυχόντες* δὲν συνδέεται μετ' αὐτῆς. — *ἐφθαρμένην* =
 ἐπιθετική. — *πόλιν* = ἀντικ. τοῦ *παραλαβόντες*. — *προσόδου* = ἀν-
 τικ. τοῦ *στερήσεσθε*, — *δι' ἣν* = προσδ. αἰτίας. — *ὅν χρόνον* = αἰ-
 τιατικὴ χρονική. — *ἐχθροῖς* = ἀντικ. τοῦ *ἀνθίστασθαι* = ὑποκ. τοῦ
δεῖ. — *οἰκείοις* = ἐπιθ. προσδ. τοῦ *συμμάχοις* = ἀντικ. — *τυχόντες*
 (= ἂν τύχητε) — *στερήσεσθε* [καὶ] *σφαλέντες* (= ἂν σφαλῇτε) — *ἔξο-
 με* + *πολεμήσομεν* = ὑποθετικοὶ λόγοι δ' εἶδους δηλοῦντες τὸ προ-
 δοκώμενον.

Χρονική αντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 39

ἀποτρέπειν — ἀποτρέψειν ἀποτρέψαι ἀποτετροφέναι —	ἀποφαίνω ἀπέφινον ἀποφανῶ ἀπέφηνα ἀποπέφαγκα ἀπεπεφάγκειν	φέρειν — οἴσειν ἐνεγκεῖν ἐννοχέναι —	ἀφίστανται ἀφίσταντο ἀποστήσονται ἀπέστησαν ἀφεστήκασι ἀφειστήκεσαν
πασχόντων — πεισομένων παθόντων πεπονθότων —	ἰστάμενοι — στησόμενοι στάντες ἐσθηκότες —	διαφθείρειν — διαφθερεῖν διαφθεῖραι διεφθαρκέναι —	αἴρονται ἤροντο ἀροῦνται ἤραντο ἡρόμενοι εἰσὶ ἡρόμενοι ἦσαν
προτιθέναι — προθήσειν προθεῖναι προτεθεικέναι —	οἶονται ῶντο οἰήσονται ῶθήθασαν νενομίκασι ἐνενομίκεσαν	ἐπιτίθενται ἐπετίθεντο ἐπιθήσονται ἐπέθεντο ἐπιτέθινται ἐπετέθειντο	ἀπωθοῦνται ἀπεωθοῦντο ἀπώσονται ἀπεώσαντο ἀπεωσμένοι εἰσὶ ἀπεωσμένοι ἦσαν
φύεται ἐφύετο φύσεται ἔφυ πέφυκε ἐπεφύκει	τρεπομένοις — τρεψομένοις τραπομένοις τετραμμένοις —	σκοπεῖτε (-σθε) — — σκέψασθε ἔσκεψθε —	ἀναγκαζομένοις — ἀναγκασθησομέ- νοις ἀναγκασθεῖσι ἠαναγκασμένοις —
ἀφισταμένοις — ἀποστησομένοις ἀποστᾶσι ἀφεστηκόσι —	προστίθετε προσετίθετε προσθήσετε προσέθετε προστεθείκατε προσετεθείκετε	ἀφίστασθαι — ἀποστήσεσθαι ἀποστήναι ἀφεστηκέναι —	σφαλλομένῳ — σφαλησομένῳ σφαλέντι ἐσφαλμένῳ —

Ἑγκλιτικὴ ἀντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 39

ἀπέστησαν, ἀποσιῶσι, ἀποσταῖεν, ἀποστάντων, ἀποστῆναι, ἀποστάντες,

ἐργάσαντο, ἐργάσωνται, ἐργάσαιντο, ἐργασάσθων, ἐργάσασθαι, ἐργασάμενοι,

ἐπανέστησαν, ἐπαναστῶσι, ἐπανασταῖεν, ἐπαναστάντων, ἐπαναστῆναι, ἐπαναστάτες,

ἤραντο, ἄρωνται, ἄραιντο, ἄράσθων, ἄρασθαι, ἄράμενοι,

ὤθθησαν, οἰηθῶσι, οἰηθεῖεν, οἰηθέντων, οἰηθῆναι, οἰηθέντες,

ἐπέθεντο, ἐπιθῶνται, ἐπιθεῖντο, ἐπιθέσθων, ἐπιθέσθαι, ἐπιθέμενοι, ἐκολάσθησαν, κολασθῶσι, κολασθεῖεν, *κολασθέντων* κολασθῆναι, κολασθέντες,

προσετέθη, *προστεθῆ*, προστεθείη, προστεθῆτω, προστεθῆναι, προστεθείς, ἐσκέψασθε, σκέψησθε, σκέψαισθε, *σκέψασθε*, σκέψασθαι, σκεψάμενοι.

Αἰσθητικαί, λογικαί καὶ πραγματικαί παρατηρήσεις κεφ. 39

ὧν ἀποτρέπειν πειρώμενος: δηλαδή ἀπὸ αὐτὴν τὴν διαγωγὴν καὶ νοοτροπίαν σας, περὶ ἧς ὠμίλησα ἐν τέλει τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου.

αἱ τῶν πέλγς ξυμφοραί: ἐννοεῖ τοὺς Αἰγινήτας, Ποτειδαίτας, Ναξίους.

ἐλάσσω τῆς βουλήσεως: οἱ Μυτιληναῖοι ἐπεθύμουν τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφὴν, εἰ δυνατόν, τῆς δυνάμεως ἡμῶν, λέγει ὁ Κλέων. *ὤθθησαν περιέσεσθαι*: καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἀθηναῖοι ἐμαστιζόντο ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ.

εἴωθε δέ... διασφύζονται: πρὸς τὰ γνωμικὰ αὐτὰ εἶναι σχετικὰ καὶ τὰ τοῦ Δημοσθένους (Α' Ὀλυνθ.): τὸ φυλάξαι τὰγαθὰ χαλεπώτερον τοῦ κτήσασθαι || τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται.

Γνωμικὰ κεφ. 39

ἀπόστασις τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν.

εἴωθε δὲ τῶν πόλεων, αἷς ἂν μάλιστα ἀπροσδόκητος καὶ δι'

ελαχίστου εὐπραξία ἐλθῇ εἰς ὕβριν τρέπειν.

Τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσκαλέ-
σιερα ἢ παρὰ δόξαν.

Κακοπραγίαν ῥᾶον πωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίων ἀδισσώζονται (οἱ
ἄνθρωποι).

Πέφυκεν ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ
ὕπεικον θαυμάζειν.

Νόημα κ.φ. 39

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κλέων λέγει, ὅτι οἱ Μυτιληναῖοι ἐβλάψαν τοὺς
Ἀθηναίους, ὅσον δὲν ἔχει βλάψει αὐτοὺς ἄλλη πόλις, καὶ ὅτι εἶναι
ἀσυνχώρητοι διὰ τοῦτο· διότι οὔτε κατεπιέζοντο ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους
οὔτε ἐξηναγκάσθησαν ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων εἰς ἀποστασίαν, ἀντι-
θέτως δὲ ἐπροστατεύοντο ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, ἐτιμῶντο ὑπ' αὐτῶν,
εἶχον τὴν αὐτονομίαν των καὶ ἔζων ἀσφαλεῖς εἰς τὴν νήσόν των. Ἐν
τούτοις, χωρὶς νὰ παραδειγματισθοῦν ἀπὸ τὰς συμφορὰς ἄλλων συμ-
μάχων, οἱ ὅποιοι ἀπεσιτάτησαν, οὗτοι ἐνόμισαν ὅτι θὰ δυνηθοῦν νὰ
συντρίψουν τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, καὶ συμμαχήσαντες μὲ τοὺς
μισητοτάτους Πελοποννησίους ἐπετέθησαν ὅλως ἀδικαιολογήτως κατὰ
τῶν Ἀθηναίων. Δὲν ἐπετέθησαν δὲ μόνον οἱ ὀλιγαρχικοὶ τῆς νήσου
ἀλλὰ καὶ οἱ δημοκρατικοί, καὶ διὰ τοῦτο ὅλος ὁ πληθυσμὸς πρέπει νὰ
τιμωρηθῇ σκληρῶς καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων συμμάχων·
διότι, ἂν μείνουν ἀτιμώρητοι, τότε θὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλαι ἀπο-
στασίαι, αἱ ὅποιαι θὰ ἔχουν δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις διὰ τοὺς Ἀθη-
ναίους.

Περίληψις κεφ. 39

Ἀποδεικνύων ὁ Κλέων διὰ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων ὅτι οἱ Μυ-
τιληναῖοι εἶναι ἀδικαιολογήτως ἔνοχοι διὰ τὴν ἀποστασίαν προτείνει
τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐπισημαίνει τὰς δυ-
σμενεῖς ἐπιπτώσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν Ἀθηναίων
τυχὸν ἀθώωσις των.

Ἐπιγραφή κεφ. 39.

Τὸ συμφέρον τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας ἐπιβάλλει τὴν αὐστηρὰν
τιμωρίαν ὅλως ἀνεξαίρετως τῶν Μυτιληναίων.

Κεφάλαιον 40

Οὐκ οὖν δεῖ
προσθεῖναι (αὐτοῖς) ἐλπίδα
οὔτε πιστὴν λόγον

οὔτε ὦνητὴν χρήμασιν,

ὥς λήψονται συγγνώμην
(τοῦ) ἁμαρτεῖν ἀνθρωπίνως

Ἄκοντες μὲν γὰρ
οὐκ ἔβλαψαν
εἰδότες δὲ
ἐπεβούλευσαν·
ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον.

Ἐγὼ μὲν οὖν
καὶ τότε πρῶτον

καὶ νῦν
διαμάχομαι
μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς
τὰ προδεδογμένα,
μηδὲ ἁμαρτάνειν
τρισὶν
τοῖς ἀξυμφορωτάτοις
τῇ ἀρχῇ,
οἴκῳ καὶ ἡδονῇ λόγων

καὶ ἐπεικεία·
ἔλεός τε γὰρ
δίκαιός (ἐστὶ)
ἀντιδίδοσθαι

Δὲν πρέπει λοιπὸν
νὰ (τοὺς) δώσωμεν ἐλπίδα
οὔτε στηριζομένην εἰς λόγον πει-
στικὸν
οὔτε δυναμένην νὰ ἐξαγορασθῇ
διὰ χρημάτων,
ὅτι θὰ συγχωρηθοῦν,
ἐνεκα τοῦ ὅτι, ὡς ἄνθρωποι, ἔ-
πταισαν.

Διότι ἀκουσίως μὲν
δὲν (μᾶς) ἔβλαψαν,
ἀλλ' ἐνσυνειδήτως
(μᾶς) ἐπεβουλεύθησαν·
ἄξιον ὁμῶς συγχωρήσεως εἶναι
τὸ ἀκούσιον (πταῖσμα).

Ἐγὼ μὲν λοιπὸν
καὶ κατὰ τὴν χθεςινὴν πρώτην
ἐκκλησίαν

καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν
ἐπιμένω | (ἤ: διατείνομαι) |
νὰ μὴ μεταβάλετε σεῖς
τὰ προαποφασισθέντα,
μήτε νὰ διαπραττέτε σφάλμα
διὰ τρία τινὰ
ἐπιβλαβέστατα
διὰ τὴν ἡγεμονίαν,
δηλαδή δι' οἶκτον καὶ τέρψιν ἐκ
τῶν λόγων

καὶ ἐπεικείαν·
διότι καὶ ὁ οἶκτος
εἶναι δίκαιον
νὰ ἀνταποδίδεται

πρὸς τοὺς ὁμοίους

καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὐτ' ἀντικτι-
οὔντας
ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας

αἰεὶ πολεμίους·
οἱ τε τέρποντες
λόγῳ
ἔξουσιν ἀγῶνα

καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν,

καὶ μὴ ἐν ᾧ
ἢ μὲν πόλις
ἡσθεῖσα βραχέα
ζημιώσεται μεγάλη,
αὐτοὶ δὲ
ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν
ἀντιλήψονται
τὸ παθεῖν εὖ·
καὶ ἡ ἐπιείκεια δίδοται
μᾶλλον πρὸς τοὺς μέλλοντας
ἔσεσθαι καὶ τὸ λοιπὸν

ἐπιτηδείους
ἢ πρὸς τοὺς ὑπολειπομένους

ὁμοίως τε
καὶ οὐδὲν ἥσσον πολεμίους.
Συνελών τε
ἐν λέγῳ·
πειθόμενοι μὲν ἔμοι

πρὸς τοὺς ἔχοντας ὅμοια αἰσθή-
ματα

καὶ ὅχι πρὸς ἐκείνους, ποὺ δὲν
θὰ ἀνταποδώσουν τὸν οἶκτον,
καὶ ποὺ κατ' ἀνάγκην ἔχουν κα-
ταστῇ

αἰωνίως ἐχθροί.
καὶ ὅσοι (ῥήτορες) γοητεύουν
διὰ τῶν λόγων των,
θὰ ἔχουν εὐκαιρίαν (νὰ δείξουν
τὴν ρητορικὴν των ἱκανότητα)
καὶ εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον σπου-
δαίας περιστάσεις,

καὶ ὅχι καθ' ἣν στιγμήν
ἢ μὲν πολιτεία
εὐχαριστηθεῖτα ἐπ' ὀλίγον
θὰ ὑποστῇ μεγάλας ζημίας,
οἱ ἴδιοι δὲ
ἐκ τοῦ κομποῦ λόγου των
θὰ λάβουν ὡς ἀμοιβὴν
κέρδος καλόν·
καὶ ἡ ἐπιείκεια δεικνύεται
μᾶλλον πρὸς τοὺς μέλλοντας
νὰ εἶναι καὶ εἰς τὸν ὑπόλοιπον
χρόνον

πιστοὶ
παρὰ πρὸς τοὺς μένοντας (καὶ
μετὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐπιεί-
κειαν)

ἀμεταβλήτους
καὶ ἐξ ἴσου ἐχθρούς.
Καὶ συγκεφαλαιώνων
ἓνα (πρᾶγμα) λέγῳ·
ἐὰν μὲν πεισθῇτε εἰς ἐμέ,

τὰ δίκαια ἐς Μυτιληναίους

καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα

ποιήσετε,
γνόντες δὲ ἄλλως

τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε,

ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς
μᾶλλον δικαιοῦσεσθε.

Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν,

ὑμεῖς ἂν ἄρχοιτε
οὐ χρεῶν.

Εἰ δὲ δὴ
καὶ οὐ προσῆκον
ὅμως ἀξιοῦτε
δρᾶν τοῦτο,

παρὰ τὸ εἰκὸς τοι
καὶ τούσδε
ξυμφόρως (ὑμῖν)
δεῖ κολάζεσθαι.
ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς

καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου
ἀνδραγαθίζεσθαι.

Ἀξιόσατέ τε
ἀμύνασθαι
τῇ αὐτῇ ζημίᾳ
(ἢ ἂν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ
μᾶς περιγενόμενοι ὑμῶν)

τὰ δίκαια ἀπέναντι τῶν Μυτιλη-
ναίων

καὶ συγχρόνως τὰ συμφέροντα
(εἰς σᾶς).

θὰ πράξετε,
ἂν ὅμως λάβετε ἄλλην ἀπόφα-
σιν,
αὐτῶν μὲν (τῶν Μητιληναίων)
δὲν θὰ τύχετε τῆς εὐγνωμοσύ-
νης,

ἀντιθέτως δὲ τοὺς ἑαυτοὺς σας
μᾶλλον θὰ καταδικάσετε.

Διότι ἐὰν οὗτοι ἀπεστάτησαν
ὀρθῶς,

δυνατὸν νὰ ἄρχετε (αὐτῶν),
ἐν ᾧ δὲν πρέπει.

Ἐὰν—ἐπομένως—

ἐν ᾧ δὲν πρέπει,
ἐν τούτοις ἔχετε τὴν ἀξίωσιν
νὰ πράττετε τοῦτο (δηλαδή νὰ
ἄρχετε αὐτῶν),

ἄδικα προφανῶς
καὶ τούτους ἐδῶ
πρὸς τὸ συμφέρον σας
πρέπει νὰ τιμωρῆτε,
ἄλλως (πρέπει) νὰ ἐγκαταλείψετε
τὴν ἡγεμονίαν

καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς
νὰ ἐπιδεικνύετε γενναιοφροσύ-
νην.

Συνεπῶς κρίνατε δίκαιον
νὰ (τούς) τιμωρῆσετε
διὰ τῆς ἰδίας τιμωρίας,
(τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς ἐπέβαλλον
αὐτοί, ἂν σᾶς ἐνίκων),

καὶ μὴ φανῆναι
ἀναλγητότεροι τῶν ἐπιβουλευσάν-
των
οἱ διαφυγόντες,

ἐνθυμηθέντες
ἃ εἰκὸς ἦν
ποιῆσαι αὐτοὺς
κρατήσαντας ὑμῶν,
ἄλλως τε καὶ
προϋπάρξαντας ἀδικίας·

μάλιστα δὲ
οἱ μὴ ξὺν προφάσει
κακῶς ποιοῦντές τινα
ἐπεξέρχονται
καὶ διόλλυνται,

ὑποφρόμενοι
τὸν κίνδυνον
τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ.
Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ
παθὼν τι
διαφυγὼν
χαλεπώτερος
τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ.

Μὴ οὖν γένησθε προδόται ὑμῶν
αὐτῶν,
γενόμενοι δὲ τῇ γνώμῃ
ὅτι ἐγγύτατα
τοῦ πάσχειν

καὶ νὰ μὴ φανῇτε
ἀναισθητότεροι τῶν ἐπιβουλευ-
θέντων
(σεῖς) οἱ διαφυγόντες (τὸν κίν-
δυνον),
ἀφοῦ λάβετε ὑπ' ὄψιν
ὅσα ἦτο ἐπόμενον
νὰ πράξουν αὐτοί,
ἂν σᾶς ἐνίκων,
καὶ μάλιστα καὶ
διότι πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν τῆς
ἀδικίας·
πρὸ πάντων δὲ
οἱ ἄνευ ἀφορμῆς
κακοποιοῦντές τινα
καταδιώκουν μέχρις ἐσχάτων
καὶ ἐπιδιώκουν νὰ καταστρέ-
ψουν ἐντελῶς αὐτόν,
ἐπειδὴ βλέπουν μὲ φόβον
τὸν κίνδυνον
ἐκ τοῦ διασωθέντος ἐχθροῦ.
Διότι ὁ ἄνευ αἰτίας
παθὼν κάτι,
ἐὰν διασωθῇ,
(γίνεται) σκληρότερος
τοῦ ἐκ δικαιολογημένης αἰτίας
ἐχθροῦ.

Μὴν προδώσετε λοιπὸν
τοὺς ἑαυτοὺς σας,
ἀλλὰ ἐλθόντες νοερώς
ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερα
εἰς τὴν στιγμὴν τῶν παθημάτων
σας

καὶ ὥς ἐτιμήσασθε ἄν
 πρὸ παντὸς
 χειρώσασθαι αὐτούς,
 ἀνταπόδοτε νῦν
 μὴ μαλακισθέντες
 πρὸς τὸ αὐτίκα παρόν
 μηδὲ ἀμνημονοῦντες
 τοῦ ἐπιχειρησθέντος ποτὲ δεινοῦ

Κολάσατε δὲ ἀξίως
 τούτους τε
 καὶ καταστήσατε
 σαφὲς παράδειγμα
 τοῖς ἄλλοις συμμάχοις,

ὅς ἄν ἀμφιστῇται
 θανάτῳ ζημιωσόμενον.
 Ἦν γὰρ γινῶσι κοῦτο
 ἦσσαν μαχεῖσθε
 τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ξυμμάχοις
 ἀμελήσαντες τῶν πολεμίων

καὶ ὅτι ἠθέλατε προτιμήσει
 ἀντὶ πάσης θυσίας
 νὰ ὑποτάξετε αὐτούς,
 ἀνταποδώσατέ τους τώρα τὰ ἴσα
 χωρὶς νὰ δείξετε ἀδυναμίαν
 λόγῳ τῆς παρουσίας δυστυχίας των
 καὶ χωρὶς νὰ λησμονῇτε
 τὸν ἐλαπείλησαντα ὑμᾶς πρὸ μι-
 κροῦ κίνδυνον.

Τιμωρήσατε δὲ ἐπαξίως
 καὶ τούτους
 καὶ δώσατε
 σαφὲς παράδειγμα
 εἰς τοὺς ἄλλους συμμάχους σας
 ὅτι,

ἂν κανεῖς ἀποστατῇ,
 θὰ τιμωρῇται μὲ θάνατον.
 Διότι ἂν καταλάβουν αὐτό,
 σπανιώτερον θὰ πολεμῇτε
 κατὰ τῶν συμμάχων σας,
 παραμελήσαντες τοὺς ἐχθρούς σας

Λεξιλόγιον καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις κεφ. 40

οὐκουν
 προσθεῖναι

πιστὸς

λήφονται
 ἀμαρτεῖν

ἀκοντες

εἰδότες
 σύγγνωμον

=λοιπὸν δὲν (ἐν ᾧ οὐκουν=ἐπομένως).

ἀπαρ. ἀορ. β' (προσέθη-α) τοῦ προτίθημι + ἐλ-
 πίδα=δίδω ἐλπίδα.

=ὁ δυνάμενος νὰ γίνῃ πιστευτὸς (ἐκ τοῦ ἐπιθό-
 μην). -ὦνητὸς=ὁ δυνάμενος νὰ ἐξαγορασθῇ
 (ἐκ τοῦ ὠνοῦμαι). Ἀμφότερα ρηματικά ἐπίθε-
 τα εἰ -τός, -τή, -τόν.

μέλλων τοῦ λαμβάνω + συγγνώμην=συγχωροῦμαι.
 ἀπαρ. ἀορ. β' (ἤμαρτον) τοῦ ἀμαρτάνω=πταίω,
 σφάλλωμαι, + ἀνθρωπίνως=ὡς ἄνθρωπος.

ἐπίθ. ἄκων, -ουσα, -ον=ἀκουσίως (ἀντίθετον ἐ-
 κών, ἐκούσα, ἐκόν=ἐκουσίως).

μετ. τοῦ οἶδα=γινώσκω.

οὐδ. ἐπίθ. ὁ, ἡ συγγνώμων, τὸ σύγγνωμον=ἄ-
 ξιος συγχωρήσεως.

διαμάχομαι
μεταγινώσκει

προδεδωμένα
ἀξυμφορωτάτοις
ἀρχῇ
ὁ ἔλεος, οὐ
ἀντιδίδοσθαι
ὁμοιοι
ἀντοικτιοῦντας

καθεστῶτας
ἔχω ἀγῶνα
ἐλάσσοσι
ἡσθεῖσα

ζημιώσεται

τὸ εὖ εἰπεῖν
ἀντιλήφονται
τὸ παθεῖν εὖ
ἐπιτήδειοι
ὕπολείπομαι
ἡσσον

συνελών

σύμφορος, ὅς, ὅν
γνόντες

χαριεῖσθε

δικαιώσεσθε

χρεῶν
ὀή

εἰκὸς

παύομαι
ἐκ τοῦ ἀκινδύ-
νου

==ἐντόνως ἀγωνίζομαι, διατείνομαι, ἐπιμένω.
ἀπαρ. ἀορ. β' (μετέγγων) τοῦ μεταγινώσκω=
μετανοῶ.

μετ. παρακ. προδέδοκται==ἔχει προαποφασισθῇ.
ἐπίθ. ὁ, ἡ ἀσύμφορος, -ον==ἐπιβλαβής.

==ἐξουσία, ἡγεμονία.

==τὸ ἔλεος, ὁ οἶκτος.

ἀπαρ. τοῦ ἀντιδίδομαι=ἀνταποδίδομαι.

==οἱ ὅμοια συναισθηήματα ἔχοντες.

μετ. μέλλ. (ἀντοικτιῶ) τοῦ ἀντοικτίζω=ἀνταπο-
δίδω τὸν οἶκτον.

καὶ καθεστηκότας, μετ. παρακ. τοῦ καθίσταμαι.
==εὐρίσκω εὐκαιρίαν.

δοτ. πληθ. συγκριτ. τοῦ μικρὸς καὶ ὀλίγος.

μετ. παθ. ἀορ. (ἡσθην) τοῦ ἡδομαι + βραχέα=
εὐχαριστοῦμαι ἐπ' ὀλίγον.

μέλλων τοῦ ζημιοῦμαι + μεγάλα = ὑφίσταμαι με-
γάλας ζημίας.

==ὁ καλλιπετής, ὁ κομπὸς λόγος.

μέλλ. τοῦ ἀντιλαμβάνω=λαμβάνω ὡς ἀμοιβήν.

(ἐδῶ)=κέρδος καλόν.

=πιστοὶ φίλοι.

ὁμοίως=μένω ἀμετάβλητος.

ἐπίρ. συγκρ. ὀλίγον — ἡσσον — ἡκιστα. — οὐδὲν
ἡσσον=οὐδόλως ὀλιγώτερον, ἔξ ἴσου.

μετ. ἀορ. β' (συνεῖλον) τοῦ συναιρῶ=συγκεφα-
λαίῳ.

==ὁ συμφέρον.

μετ. (γνοῦς) ἀορ. β' (ἔγγων) τοῦ γινώσκω (=
γνωρίζω) + ἄλλως, ἐπίρρ.=λαμβάνω ἄλλην ἀ-
πόφασιν.

μέλλ. (χαριεῖσθαι) τοῦ χαρίζομαι + τινι=εὐχαρι-
στῶ, ἱκανοποιῶ, κάμνω χάριν εἰς τινα, (ἐδῶ)=
τυγχάνω τῆς εὐγνωμοσύνης τινός.

μέλλων τοῦ δικαιεῖσθαι + ἐμαυτὸν = καταδικάζω
τὸν ἑαυτὸν μου.

(χρεή + ὄν) μετοχή τοῦ χρεῖ=πρέπει.

==ἐπομένως. — προσήκον, μετ. τοῦ προσήκει=
πρέπει.

οὐδ. μετ. τοῦ ζοικα, ζοικὸς + εἰκὸς=φυσικόν,
εὐλογον, δίκαιον — τοι, βεβαιωτικόν=προφανῶς.

+ τῆς ἀρχῆς=ἐγκαταλείπω τὴν ἡγεμονίαν.

==ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.

ἀνδραγαθίζομαι

ἀξιῶ

ἀμύνασθαι

ζημία

ἐνθυμοῦμαι

πρατῶ τινος

κροῦπάρχω

πρόφασις

διόλλυμαι

ὑφορῶμαι

χαλεπὸς

γέννησθε

γίγνομαι

ἐγγύτατα

τὸ πάσχειν

χειρῶσασθαι

ἀνταπόδοτε

μαλακισθέντες

αὐτίκα

ἀμνημονῶ

ἐπικρεμασθέν

τος

καταστήσατε

ἀφιστῆται

ζημιοῦμαι

γνώσι

μαχεῖσθε

ἥσσον

=ἐπιδεικνύων γενναιοφροσύνην.

=κρίνω δίκαιον.

ἀπαρ. ἄορ. (ἡμυνάμην) τοῦ ἀμύνομαι=τιμωρῶ.

=τιμωρία. ἀνάληγτος=ἀναίσθητος.

=λαμβάνω ὑπ' ὄψιν.—

=νικῶ τινα.—ἄλλως τε καί=καὶ μάλιστα καί.—

τῆς ἀδικίας=πρῶτος κάμνω ἀρχὴν τῆς ἀδικίας.

=ἀφορμή.—ἐπεξέρχομαι=καταδιώκω μέχρις ἐσχάτων.

τινα=ἐντελῶς καταστρέφω τινά.

=βλέπω μετὰ φόβου.—ὑπολείπομαι=διασφύζομαι.

=σκληρός.

ὑποτ. ἄορ. β' τοῦ γίγνομαι.

+ τῇ γνώμῃ=ἔρχομαι νοερώς.

ὑπερθ. ἐπίορ. τοῦ ἐγγύς=πλησίον.—δι, ἐπιτα-
τικόν.

=τὸ πάθημα.—πρὸ παντὸς τιμῶμαι+ἀπαρ.=
ἀντὶ πάσης θυσίας προτιμῶ.

ἀπαρ. ἄορ. τοῦ χειροῦμαι=ὑποτάσσω.

προστ. ἄορ. β' ἀνταπέδωκα τοῦ ἀνταποδίδωμι=
ἀνταποδίδω τὰ ἴσα.

μετ. παθ. ἄορ. τοῦ μαλακίζομαι=δεικνύω ἄδυ-
ναμίαν.

ἐπίορ.=τώρα, νῦν.—τὸ αὐτίκα παρὸν=ἡ παρού-
σα αὐτίκα τύχη, τὸ παρὸν αὐτύχημα.

=λησμονῶ.—ποτέ=πρὸ μικροῦ.—δεινὸν=κίνδυ-
νος.

μετ. παθ. ἄορ. τοῦ ἐπικρεμάννυμαι=ἐπικρέμαμαι.

προστ. ἄορ. α' τοῦ καθίστημι.

ὑποτ. ἐνεστ. τοῦ ἀφίσταμαι=ἀποστατῶ.

=τιμωροῦμαι.

ὑποτ. ἄορ. β' τοῦ γιγνώσκω=ἀντιλαμβάνομαι.

μέλλ. (μαχοῦμαι) τοῦ μάχομαι.

ὀλίγον, ἥσσον (=σπανιώτερον), ἥκιστα, ἐπίορ.

Δευτερεύουσαι προτάσεις κεφ. 40.

ὥς... λήφονται

ἐν ᾧ...ζημιώσε-

ται

αὐτοί... ἀντιλή-

πονται

=εἶδεν ἢ πρότασις ἐπεξηγοῦσα τὸ ἐλπίδα.

=πρότασις ἀναφορικῇ.

=πρότασις ἀναφορικῇ, συνδεομένη μετὰ τῆς προη-
γουμένης κατὰ παρόταξιν.

ελ... απέστησαν	=υποθετική ἀποτελοῦσα μετὰ τῆς ἀποδόσεως ἄρχοιτε ἂν ὑποθ. λόγου α' εἶδους.
ελ... δρᾶν	υποθετική ἀποτελοῦσα μετὰ τῆς ἀποδόσεως δεῖ ὑποθ. λόγου α' εἶδους.
ἀ... ὁμῶν	=πρότασις ἀναφορικῇ

ὡς χειρώσασθαι	=πρότασις εἰδική.
δς... ἀφισιῆται	=πρότασις ἀναφορικῇ υποθετικῇ=ἐάν τις...
τόδε... γνῶσιν	=πρότασις υποθετικῇ ἀποτελοῦσα μετὰ τῆς ἀποδόσεως μαχεῖσθε ὑποθ. λόγον δ' εἶδους.

Συντακτικὴ ἀνάλυσις κεφ. 40.

πιστήν, ὠνητήν=ἐπιθ. προσδ. τοῦ ἐλπίδα=ἀντικ. τοῦ προσθεῖναι=ὑποκ. τοῦ ἀπροσ. δεῖ.— λόγῳ, χρήμασι=δοτ. ποιητικοῦ αἰτίου πλησίον ρηματικῶν ἐπιθ. εἰς—τὸς ἢ δοτικαὶ ὀργανικαί.— (τοῦ) ἀμαρτεῖν=γενικὴ τῆς αἰτίας.— ἄκοντες=ἐπιρρ. κατηγορούμενου τρόπου.— εἰδότες=τροπικῇ.— σύγγνωμον=κατηγορ.— ὁμᾶς=ὑποκ. τῶν μεταγνῶναι, ἀμαρτάνειν=ἀντικ. τοῦ διαμάχομαι.— τὰ προδεδογμένα=αἰτιατικὴ τῆς ἀναφορᾶς.— τρισί=δοτικὴ τῆς αἰτίας.— τῇ ἀρχῇ=δοτ. συντακτικῇ.— οἴκτω, ἡδονῇ, ἐπιεικεία=ἐπεξηγήσεις τοῦ τρισί.— δίκαιός (εἰμί) ἀντὶ δίκαιόν (ἔστι), προσωπικὴ σύνταξις ἀντὶ ἀπροσώπου.— ἀντοικτιοῦντας, καθεστῶτας=ἐπιθετικά.— πολεμίους=κατηγορ.— λόγῳ=τροπικῇ.— οἱ τέρποντες=ἐπιθετικῇ.— ἀγῶνα=ἀντικ.— ἐν ᾧ, δηλ. ἀγῶνι.— ἡσθεῖσα=χρονικῇ.— ἡσθεῖσα βραχέα=ἡσθεῖσα ἡ θοᾶς (σύστοιχον ἀντικ.) βραχείας (ἐπιθ. προσδ.)— ζημιώσεται μεγάλη=ζημιώσεται ζημίας (=σύστοιχον ἀντικ.) μεγάλας (ἐπιθ. προσδ.).— ἔσεσθαι=ἀντικ. τοῦ μέλλοντας.— τὸ λοιπὸν=προσδ. χρόνου.— ἐπιτηδεύεις=κατηγορ.— ἡ πρὸς τοὺς ὑπολειπομένους=β' ὅρος συγκρ.— πολεμίους=κατηγορ.— ξυνελὼν=χρονικῇ.— πειθόμενοι, ὑποθετικῇ (=ἂν πειθῇσθε)—ποιήσετε || γνόντες, ὑποθετικῇ (=ἂν γνῶτε)—οὐ χαριεῖσθε, δικαιοῦσεσθε δέ=δύο ὑποθετικοὶ λόγοι δ' εἶδους.— οὐ χρεὼν=αἰτιατικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ ἐνδοτικῇ=εἰ καὶ οὐκ ἐχρῆν.— οὐ προσῆκον=αἰτιατικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ ἐνδοτικῇ=εἰ καὶ οὐ προσῆκεν.— τοῦτο=ἀντικ. τοῦ δρᾶν=ἀντικ. τοῦ ἀξιοῦτε.— τούτους=ἀντικ. τοῦ κολάζεσθαι=ὑποκ. τοῦ δεῖ.— παύεσθαι, ἀνδραγαθίζεσθαι, ὑποκ. τοῦ δεῖ.— τῆς ἀρχῆς=

ἀντικ.—τῇ *ζημία* = ὀργανική.—*ἀμύνασθαι, φανῆναι* = ἀντικ. τοῦ *ἀξιώ-
σατε*.—*ἀναλγητότεροι* = κατηγορ. τοῦ ἐνν. *ὑμεῖς*, εἰς ὃ τοῖ *οἱ διαφν-
γόντες* = παράθεσις.—*τῶν ἐπιβουλευσάντων* = συγκριτική.—*ἐνθυμη-
θέντες* = χρονική, εἰς ἣν ἀντικ. ἡ ἀναφ. πρότασις.—*αὐτοὺς* = ὑποκ.
καὶ *ἄ* = ἀντικ. τοῦ *ποιῆσαι* = ὑποκ. τοῦ *εἰκὲς ἦν*.—*κρατήσαντας* =
ὑποθετική—*ὑμῶν* = ἀντικ.—*προϋπάρξαντα*; = αἰτιολογική.—*ἀδικίας*
= ἀντικ. = *ὑφορώμενοι* = αἰτιολογική.—*χαλεπώτερος* = κατηγορ.—
τοῦ *ἐχθροῦ* = συγκριτική.—*διαφνυγών* = ὑποθετική.

προδόναι = κατηγορ.—*ὑμῶν αὐτῶν* = ἀντικειμενική.—*γενόμενοι* =
χρονική.—*τῇ γνώμῃ* = τροπική.—τοῦ *πάσχειν* = ἀντικειμενική.—
αὐτοὺς = ἀντικ. τοῦ *χειρώσασθαι* = ἀντικ.—*μὴ μαλακισθέντες μὴδὲ
ἀμνημονοῦντες* = τροπικά.—*δεινοῦ* = ἀντικ. τοῦ λήθης σημαντικοῦ
ἀμνημονοῦντες.—*παράδειγμα τοῖς συμμάχοις* = ἰντικείμενα.—*ζη-
μιωσόμενον* = κατηγορηματική με ὑποκ. ἐν. τοῦτον.—*θανάτω* = ὀρ-
γανική.—*συμμάχοις*. = ἀντικ. τοῦ *μαχεῖσθε*.—*τοῖς ὑμετέροις* = ἐπιθ.
προσδ.—*αὐτῶν* = παράθεσις.—*τῶν πολεμίων* = ἀντικ. τοῦ *ἀμελήσαν-
τες* = χρονική.

Χρονική ἀντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 40

προστιθέναί — προσθήσειν <i>προσθεῖναι</i> <i>προσθεῖναι</i> —	ἁμαρτάνειν — ἁμαρτήσεσθαι <i>ἁμαρτεῖν</i> ἡμαρτηκέναι —	λαμβάνουσι ἐλάμβανον <i>λήψονται</i> ἔλαβον εἰλήφασι εἰλήφεσαν	εἰδότες — εἰδήσοντες γνόντες ἐγνωκότες —
μεταγινώσκειν — μεταγνώσεσθαι <i>μεταγνῶναι</i> μετεγνωκέναι —	προδοκοῦντα — προδόξοντα προδόξαντα <i>προδεδογμένα</i> —	<i>ἀντιδίδοσθαι</i> — ἀντιδῶσεσθαι ἀντιδόσθαι ἀντιδεδόσθαι —	καθισταμένους — καταστησομένους καταστάντας <i>καθεστῶτας</i> —

πάσχειν — πείσεσθαι παθεῖν πεπονθέναι —	δίδοται ἔδιδото δώσεται ἔδοτο δέδοται ἔδέδοτο	ὑπολειπομένους — ὑπολειψομένους ὑπολιπομένους ὑπολείμμενους —	γινώσκοντες — γνωσόμενοι γνόντες ἔγνωκότες —
χαρίζεσθε ἐχαρίζεσθε χαριεῖσθε ἐχαρίσασθε κεχάρισθε ἐκεχάρισθε	ἀφίστανται ἀφίσταντο ἀποστήσονται ἀπέστησαν ἀφεστήκασι ἀφειστήκεσαν	διαφεύγοντες — διαφευζόμενοι διαφυγόντες διαπεφευγότες —	φραίνεσθαι — φρανήσεσθαι φανῆναι πεφάνθαι —
ἐπικρεμαννυμένους — ἐπικρεμασθησο- μένων ἐπικρεμασθέν- τος ἐπικρεμαμένους —	ὑφορῶμενοι — ὑποφθησόμενοι — ὑποφθέντες — ὑφεοραμένοι —	ἐπεξέρχονται ἐπεξῆσαν ἐπεξίασι — ἐπεξῆλθον ἐπεξεληλύθασι ἐπεξεληλύθε- σαν	διόλλυνται διώλλυντο διολοῦνται — διώλονται διολώλασι — διολώλεσαν

Ἑγκλιτικὴ ἀντικατάστασις ρηματικῶν τύπων κεφ. 40

δίδοται, διδῶται, διδοῖτο, διδόσθω, δίδοσθαι, διδομένη,
ἀπέστησαν ἀποστῶσι, ἀποσταῖεν, ἀποστάντων, ἀποστήναι, ἀποστάντες,
ἐπεξέρχονται, ἐπεξίωσι, ἐπεξίειν, ἐπεξιόντων, ἐπεξιέναι, ἐπεξιόντες,
διόλλυνται, διολλύονται, διολλύοιντο, διολλύσθων, διόλλυσθαι, διολ-
λύμενοι
ἐγένεσθε, γένησθε, γένοισθε, γένεσθε, γενέσθαι, γενόμενοι,
ἀνταπέδοτε, ἀνταποδῶτε, ἀνταποδοῖτε, ἀνταπόδοτε, ἀνταποδοῦναι,
ἀνταποδόντες,
ἀφίσταται, ἀφιστῆται, ἀφισταῖτο, ἀφιστάσθω, ἀφίστασθαι, ἀφιστά-
μενος,
ἔγνωσαν, γνώσιν, γνοῖεν, γνόντων, γνῶναι, γνόντες.

Αἰσθητικαί, λογικαί καὶ πραγματικαί παρατηρήσεις κεφ. 40
λόγῳ πιστῇ: πρβλ. 38 «ὅστις ἔσται... ἀγωνίσαιτ' ἄν».

χορήμασιν ὀνητήν : ὑπαινιγμὸς διὰ τοὺς ῥήτορας, περὶ τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὸ κεφ. 38 εἶπεν : «*εἰ τὸ κέρδει... πειράσεται*».

ἀνθρωπίνως : προβλ. «*πεφύκασιν ἅπαντες ἄνθρωποι ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν*» καὶ τὸ λατινικὸν «*errare humanum est*».

εἰδότες ἐπεβούλευσαν : ὑπάρχει δόλος εἰς τὸ ἀδίκημα.

ἐξ ἀνάγκης καθεστῶτας : διότι ἦσαν ὑπῆκοι.

ἀντιλήφονται τὸ παθεῖν εὖ : ἄλλη προσβολὴ διὰ τοὺς ἀντιπάλους ῥήτορας ὅτι δωροδοκοῦνται.

ὕμᾱς αὐτοὺς δικαιοῦσεσθε : ὅτι τυραννικῶς ἄρχετε.

εἰ γὰρ οὗτοι..... Οἱ Μυτιληναῖοι πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν, εἴτε ἀδίκως εἴτε δικαίως ἀπεστάτησαν· ἐὰν μὲν ἀπεστάτησαν ἀδίκως, διότι εἶναι ἔνοχοι· ἐὰν πάλιν ἀπεστάτησαν δικαίως, διότι τοῦτο ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἡ ἀνάγκη, ἐφ' ὅσον θέλουσιν νὰ εἶναι ἡγεμόνες.

ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ... ἐχθροῦ : ὅποιος, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀφορμὴν, πάθῃ κάτι, αὐτὸς εἶναι σκληρότερος, ἐὰν διασωθῇ, ἢ τὸ ὅ,τι θὰ ἦτο, ἀν' ἔβλαπτεν ἐπίσης τὸν ἀντίπαλον, ὅπως καὶ αὐτὸς ἔβλαψεν αὐτόν.

Μὴ οὖν προδίδται... Ἐντεῦθεν ἀρχεται ὁ κυρίως ἐπίλογος τοῦ λόγου.

Γνωμικὰ κεφ. 40

ξύγγνωμόν ἐστι τὸ ἀκούσιον.

Τρία τὰ ἀξυμφορώτατα τῇ ἀρχῇ, οἶκτος καὶ ἡδονὴ λόγων καὶ ἐπιείκεια.

Ἔλεος πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι.

Ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδεύουσιν καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον δίδοται ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίως τε καὶ οὐδὲν ἦσσαν πολεμίους ὑπολειπομένους.

Μάλιστα δὲ οἱ μὲν σὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ.

Ὁ μὴ σὺν ἀνάγκῃ τι παθὼν χαλεπώτερος διαφυγὼν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐχθροῦ.

Νόημα κεφ. 40

Εἰσερχόμενος ὁ Κλέων εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ λόγου του λέγει εἰς τοὺς Ἀθηναίους νὰ μὴ δώσουν εἰς τοὺς Μυτιληναίους τὴν ἐλπί-

112 15
δα ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ σωθοῦν διὰ καλλιπῶν λόγων ἢ δωροδοκιῶν, διότι τὸ ἀδίκημά των εἶναι συνειδητὸν καὶ συνεπῶς ἀσυγχώρητον. Ἐν συνεχείᾳ δὲ προτρέπει αὐτοὺς νὰ ἔμμεινουν εἰς τὴν ἀρχικὴν των ἀπόφασιν καὶ νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸν οἶκτον, ἀπὸ τοὺς γοητευτικοὺς λόγους καὶ ἀπὸ τὸ συναίσθημα τῆς εὐσπλαγχνίας, τρεῖς μεγάλους ἐχθροὺς τῆς ἡγεμονίας· διότι οἱ Μυτιληναῖοι δὲν εἶναι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν καλωσύνην, ἀλλ' ἀμετανόητος ἐχθρός. Ἐπειτα λέγει, ὅτι ἡ τιμωρία τῶν Μυτιληναίων ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅτι οἱ ἀποστατήσαντες, ἔστω καὶ ἔχοντες δίκαιον, πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν, ἐπειδὴ οὕτως ἐξυπηρετοῦνται τὰ συμφέροντα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας. Διὰ νὰ ἐρεθίσῃ δὲ τὸν λαὸν ὁ Κλέων, καλεῖ αὐτὸν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του, τί ἤθελε πάθει ὑπὸ τῶν Μυτιληναίων, ἂν ἐνίκων αὐτοί, καὶ ζητεῖ τὴν ἀνταπόδοσιν τῶν ἴσων.

Μαὶν n' vous plus jamais de dire ni de dire

Εἰσερχόμενος δὲ εἰς τὸν κυρίως ἐπίλογον τῆς δημηγορίας τοῦ ἐξορκίζει τοὺς Ἀθηναίους νὰ μὴ δείξουν ἐπιείκειαν πρὸς τοὺς Μυτιληναίους, διότι τοῦτο θεωρεῖται προδοσία κατὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς, ἀλλὰ, ἀφοῦ ἀναλογισθοῦν, ποῖον κίνδυνον διέφυγον, νὰ τιμωρήσουν παραδειγματικῶς αὐτούς, ὥστε νὰ σωφρονισθῇ καὶ πᾶς ἄλλος σύμμαχος, ὅστις διανοεῖται νὰ ἀποστατήσῃ.

Περίληψις κεφ. 40

Ὁ Κλέων ζητεῖ τὴν καταδίκην τῶν Μυτιληναίων, ἐπειδὴ α) οὗτοι ἐν συνειδήσει ἐπεβουλευθήσαν τοὺς Ἀθηναίους, ἐπειδὴ β) διὰ τῆς καταδίκης των ἐξυπηρετοῦνται τὰ συμφέροντα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας, ἐπειδὴ γ) διὰ τῆς παραδειγματικῆς τιμωρίας αὐτῶν θὰ σωφρονισθοῦν οἱ ἄλλοι σύμμαχοι καὶ οὕτω θὰ προληφθοῦν ἄλλαι ἀποστασίαι.

Ἐπιγραφή κεφ. 40

Ὁ Κλέων ἐξορκίζει τοὺς Ἀθηναίους νὰ μὴ μεταβάλουν τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς καταδίκης τῶν Μυτιληναίων.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΡΩΣΣΗ,"

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΛΥΚΕΙΟΥ

Ι. Θ. ΡΩΣΣΗ - ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Νεώταται σχολικαί μεταφράσεις μετὰ ποικίλων παρατηρήσεων καὶ χρονικῶν καὶ ἐγκλιτικῶν ἀντικαταστάσεων τῶν ρημάτων κ.τ.λ.

Πλάτωνος Κρίτων

» Ἀπολ. Σωκράτους

Ὁμήρου Ἰλιάς Α'—Γ'

» » Ζ'—Ι'

Θουκ. Δημηγ. Πλαταιέων

» » Κλέωνος-Διοδότου

Ἀρχαῖοι Ἕλληνες Λυρικοὶ

Εὐριπ. Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις

» » ἐν Αὐλίδι

Κικέρωνος Γ' κατὰ Κατίλινα

» Ὑπὲρ Ἀρχίου

Ὁβιδίου Μεταμορφώσεις

100 ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΡΗΤΩΝ - ΓΝΩΜΙΚΩΝ - ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ. Ὑπὸ Γ. Κ. Παπαδόροπούλου.

340 ὙΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΙΔΕΩΝ συνεργασία 8 φιλολόγων καθηγητῶν. — (Μετὰ θεωρίας περὶ τῆς τεχνικῆς τῶν ἐκθέσεων).

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Ὑπὸ Μ. Μαυρουδῆ - Ἰ Κολλάρου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ. Ὑπὸ Μ. Μαυρουδῆ - Ἰ. Κολλάρου. — (Μετὰ βιογραφίας ὄλων τῶν νεοελλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων).

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ).

Ὑπὸ Μ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ - Ἰ. Κολλάρου. — (Βάσει τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος).

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ. Ὑπὸ Μαυρουδῆ - Κολλάρου - Καχριμάνη.

— Ἀνάλυσις ὄλων τῶν ἐξεταστέων λογοτεχνικῶν κειμένων τῶν περιεχομένων εἰς τὰ Νέα Ἑλληνικά Ἀναγνώσματα τῆς Β' καὶ Γ' Λυκείου).

ΓΕΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ. Ὑπὸ Μαυρουδῆ - Κολλάρου - Καχριμάνη. — (Βιβλίον μοναδικόν εἰς τὸ εἶδος του καὶ ἀπαραίτητον εἰς πάντα μορφόμενον).